

DIARI DE GIRONA

LOS SITIOS

Edita: Editorial Gironina, S.A.

Director: Jaume Sureda i Prat

Número: 13.687

Domingo, 9 de agosto de 1987

Precio: 100 pesetas

Choca un autocar belga en Vila-sacra: pasajero muerto y 4 heridos

Colisionó frontalmente con una furgoneta de Girona

Página 60

MOPU i Ajuntament de Castellfollit negociaran properament la variant

Página 10

Pàgines especials: Inauguració Hotel Casa Blanca

De la 11 a la 18

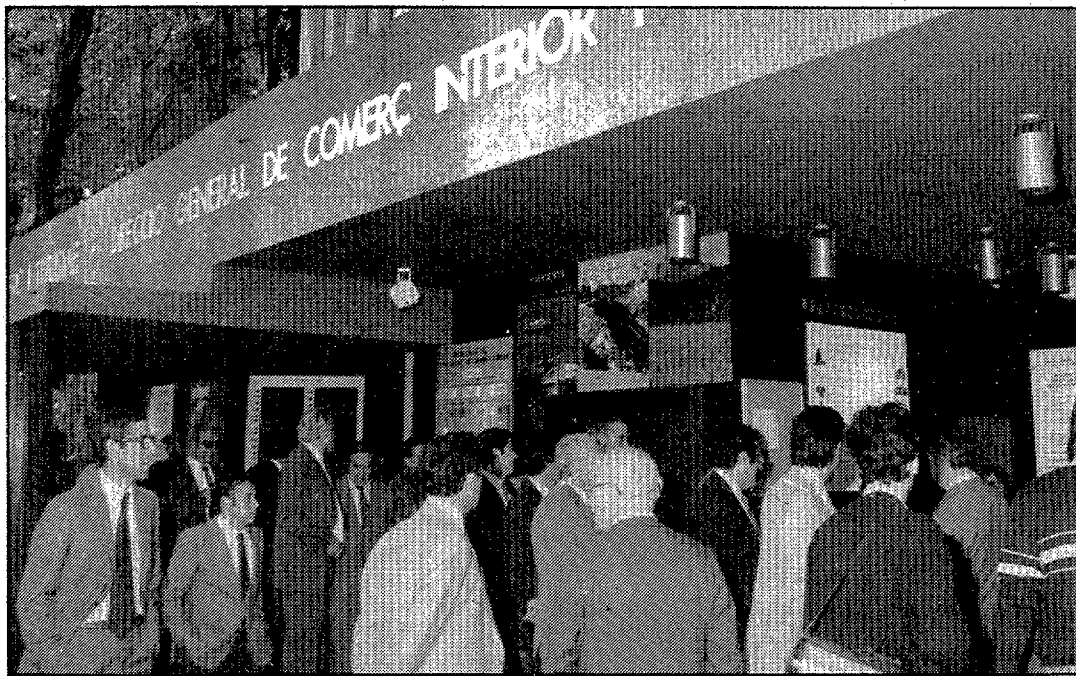
Avui s'inaugura el camp de futbol de Sant Feliu de Guíxols

Página 8

SEMANAL
ANTENA

32 pàgines

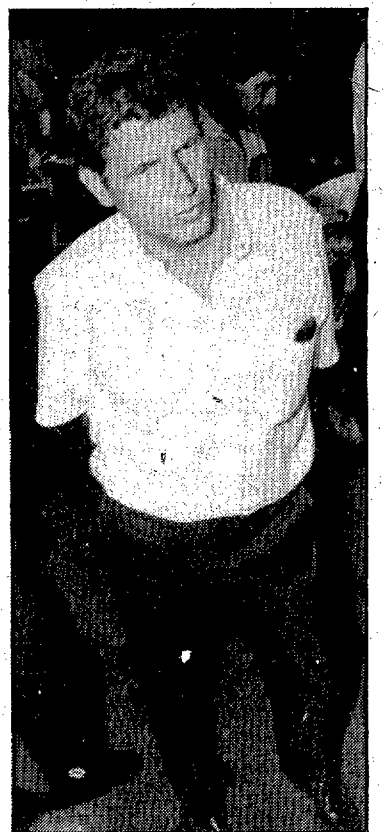
Año decisivo para la feria

La ya próxima edición de la feria de Girona será decisiva, según señalan los responsables de la Institución Ferial de nuestra ciudad, en la campaña de lanzamiento del certamen que podría estrenar su propio pabellón en la edición de 1988.

Página 3

**Lo anuncia Pujol
Próximas tareas políticas para Josep Maria Cullell**

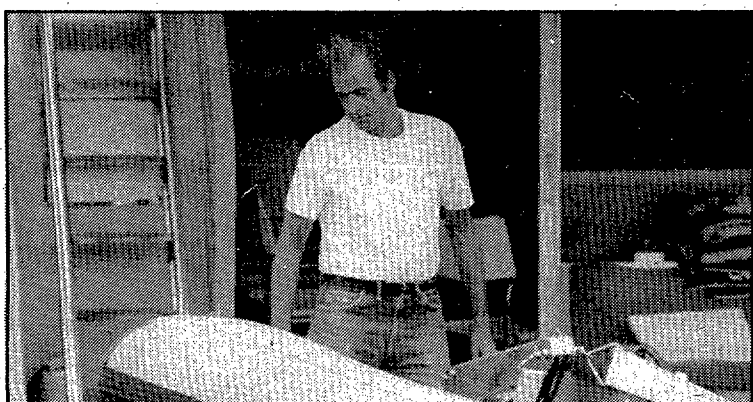

Barcelona.— En unas declaraciones realizadas antes de iniciarse un breve período vacacional en las actividades políticas del Consell Executiu, el President de la Generalitat ha anunciado que Josep Maria Cullell asumirá próximamente nuevas actividades políticas, aunque sin dejar de ser jefe de la oposición municipal en el Ayuntamiento de Barcelona.

Jordi Pujol justificó esta decisión dada la experiencia y validez del político convergente y los resultados electorales de la reciente campaña en los comicios locales. Hay que recordar que el próximo año los catalanes seremos convocados, de nuevo, a las urnas; esta vez para renovar la cámara catalana.

Página 47

El «Bribón VI» es farà a unes drassanes de Girona

El proper vaixell de la sèrie «Bribon», amb el qual sol competir el Rei Joan Carles, serà un de tres quarts de tona, previst per a set tripulants i es farà, a partir de la propera tardor a unes drassanes de Girona, tal com va confirmar oficialment a Palma de Mallorca el mateix monarca.

Mejorará la asistencia psiquiátrica en Girona

Tres nuevos centros de día y un dispensario de asistencia psiquiátrica entrarán próximamente en servicio, dentro del programa que la Diputación desarrolla en este campo de la asistencia médica a su cargo.

Página 7

**T'HI ESPEREM
AQUEST CAP DE SETMANA**

VINE A VEURE'NS!!

Vivelo!

Patrocinat per:

Dietari

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

Santoral: Santos Román y Secundino.

El sol sale a las 05,19 y se pone a las 19,21. (hora solar).

La Luna sale a las 19,34 y se pone a las 04,41 (hora solar).

DOMINGO

9

AGOSTO

GIRONA

Policia	091 o 205050
Policia Nacional	201637
Guardia Civil	208650
Guardia Civil Tráf.	201381
Guardia Civil (COS)	201100
Policia Municipal	
Girona	092 o 204526
Salt	239980
Sarrià	202929
Germs. Sàbat	213315
Font Pòlvora	219466
Bomberos	233380
Cruz Roja	200415
Telégrafos	202000
Amb. Serra	205654
Amb. Jesús	232122
Banco de Ojos	(93) 2005953
Taxis S. Agustí	203302
Taxis Pont de Pedra	202980
Taxis Renfe	203287
Radio Taxi	203377

Farmacias de Turno:
STELA. Avda. S. Narcís, 32.
BORRELL. Carme, 123.
(de 9'15 matí a 10 nit)
STELA. Avda. S. Narcís, 32.
(de 10 nit a 9'15 matí)
Dilluns: XIRGU. Santa Clara, 58.
CONEJERO. Avda. S. Narcís, 81.
(de 9'15 matí a 10 nit)
XIRGU. Santa Clara, 58.
(de 10 nit a 9'15 matí)

SALT

Farmacias de Turno:
GELI. C/ Major, 157.
Dilluns: GELI. C/ Major, 157.

FIGUERES

Bomberos	233380
Ambulatorio	500365
Ayuntamiento	500100
Policia Municipal	510111
Cruz Roja	505601
Hospital	501400
Policia	500929
Guardia Civil	505043
Taxis	500008

Farmacias de Turno:
SARGATAL DEULOFEU. Monturiol, 19.
Dilluns: TORRENT FERRAN. P. Castell, 6.

OLOT

Ayuntamiento	260000
Bomberos	233380
Policia municipal	265000
Guardia Civil	260120
Cruz Roja	262318
Ambulancias Garrotxa	267652
Ambulatorio Seg. Social	261816
Hospital Sant Jaume	260012
Correos	261581
Autocares TEISA	260196
Autos Güell	260480
Coches Guerrero	590010

Farmacias de turno:
RISPAU. Av. St. Joan de les Abadeses6.
Dilluns: PUIGVERT. Plaça Major, 1.

SANTA COLOMA DE FARNERS

Ayuntamiento	840808
Policia Municipal	840920
Bomberos	233380
Cruz Roja	841602
Resid. geriátrica	840287
Guardia Civil	840122
Correos	840465

RIPOLL

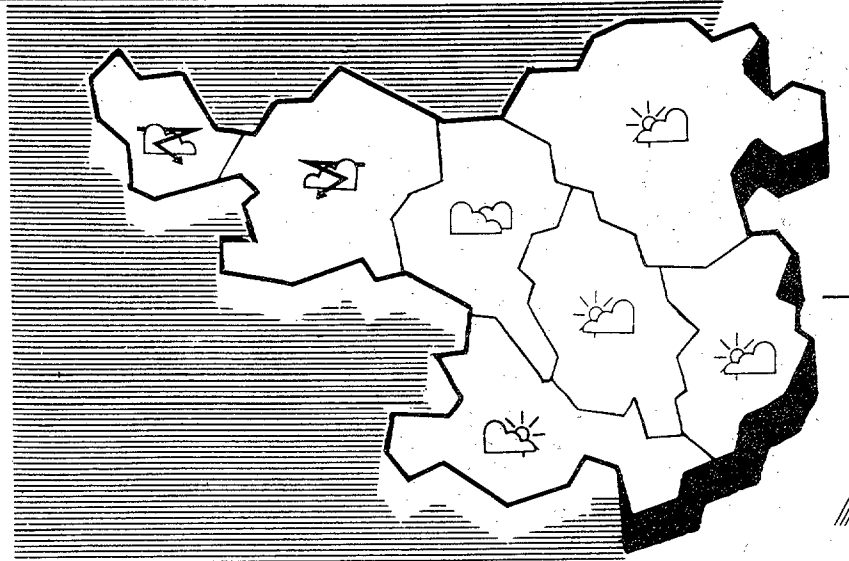
Ayuntamiento	700600
Policia Municipal	700600
Bomberos	233380
Cruz Roja	700601
Guardia Civil	700082
Correos	700760
Ambulatorio	700168/700159

LA BISBAL

Ayuntamiento	640975
Bomberos	233380
Policia Municipal	640292
Guardia Civil	640930
Consultorio Médico	641919
Correos	640837

EL TIEMPO

- SOLEADO
- P. NUBOSO
- NUBOSO
- LLUVIA
- TORMENTA
- NIEVE
- VIENTO
- NIEBLA
- CALIMA
- LLANA O RIZADA
- MAREJADA

Temperaturas Máx. Mín.

Girona	29	14
Romanyà	27	14
Olot	26	10
Peralada	26	14
Santa Coloma	29	15
Montseny	15	10
L'Escala	25	16
Camprodon	26	10
Sant Feliu	29	20
L'Estartit	23	16
L'Estartit	23	16

Parcialmente nuboso

Previsión para hoy:

Cielo parcialmente nuboso con intervalos muy nubosos y algún chubasco ocasionalmente tormentoso en la zona pirenaica. Vientos flojos variables. Sin cambios notables en las temperaturas y marejadilla en la mar.

Previsión para mañana:

Pocos cambios en la tónica del tiempo, habrá cielos con nubes y claros y alguna tormenta aislada que puede dejar caer algún chubasco siempre en la zona pirenaica. Temperaturas continuarán siendo altas, vientos flojos variables y marejadilla en el mar.

PREVIASA
SOCIEDAD ANÓNIMA DE
SEGUROS Y REASEGUROS

PER INFORMACIÓ:
Gran Via de Jaume I, 48
Tel. 20 43 68 GIRONA

NUEVO SEGURO DE ASISTENCIA SANITARIA
Especialistas, análisis, radiografías, ecografías, escaner,
hospitalización, (quirúrgica, medicina, partos, UCI, etc.)

Por 1.667 ptas. persona/mes
ASISTENCIA EN TODO EL MUNDO

METGES D'URGÈNCIA A DOMICILI LES 24 HORES DEL DIA. TELS. 21 72 51 · 21 86 98 · 42 80 05

HACE 25 AÑOS EN LOS SITIOS

GERONA. En los últimos días del pasado mes de julio fue abierta al público una nueva farmacia en la calle de Pedret número treinta y cuatro de nuestra ciudad. La nueva farmacia Rusiñol está regida por la licenciada doña Rosa Rusiñol de Meléndez, a quien felicitamos por el grato acontecimiento y deseamos los mejores éxitos en su profesión.

ANGLÈS. Dentro de muy pocas semanas empezará la recolección de las avellanas, cuya cosecha se presenta muy prometedora en esta población debido a su gran abundancia.

GERONA. Ayer tarde, en el estadio de Vista Alegre de nuestra ciudad, tuvo efecto el acto de presentación de la actual plantilla de jugadores del Gerona C.F. y el nuevo entrenador de la entidad, señor Ortega. Este acto sirvió para que los gerundenses llevaran a cabo su primer entreno. La presentación corrió a cargo del vicepresidente del club, el señor Gascons. El deseo del equipo es conseguir el perseguido ascenso a la Segunda División.

BON DIA

EFEMÉRIDES

1848. Montevideo sufre un fuerte terremoto.

1861. Se inaugura con gran solemnidad el primer trayecto de la línea ferroviaria Madrid-Irún, el comprendido entre la capital de España y el Escorial.

1863. Nace en Madrid Alvaro de Figueroa y Torres, conde de Romanones, varias veces Presidente del Consejo de Ministros.

1871. Fallece el literato argentino José Mármol.

1918. El Gobierno español protesta enérgicamente contra el de Alemania por el torpedeamiento de que venían siendo objeto barcos españoles por submarinos alemanes.

1945. Lanzamiento de la segunda bomba atómica, sobre Nagasaki.

1962. Muere el escritor Herman Hesse, Nobel de Literatura en 1946.

1974. Tras la dimisión del Presidente Richard Nixon, Gerald Ford jura su cargo como nuevo Presidente de Estados Unidos.

FRASES

● «Si para evitar que muera cualquier miembro de las Fuerzas de Seguridad del Estado tuviera que pegar un tiro en la cabeza a un terrorista, lo haría». (José Ramón Gofii Tirapu, gobernador civil de Guipúzcoa, refiriéndose a la polémica muerte de una etarra).

● «Soy un entusiasta de África. Cuando te encuentras lejos de tu entorno descubres que el mundo es realmente la única patria de

todos, y te olvidas de ese provincianismo o regionalismo exacerbado que tanto daño puede hacer». (Antoni de Senillosa, político y bon vivant).

● «El arte del ocio debe ser fantástico, aunque realmente es difícil de conseguir. Llevamos una mecánica tan nerviosa y tan afectada por nuestro entorno que es difícil distanciarse para no hacer absolutamente nada». (Carme Elias, actriz).

CUPON

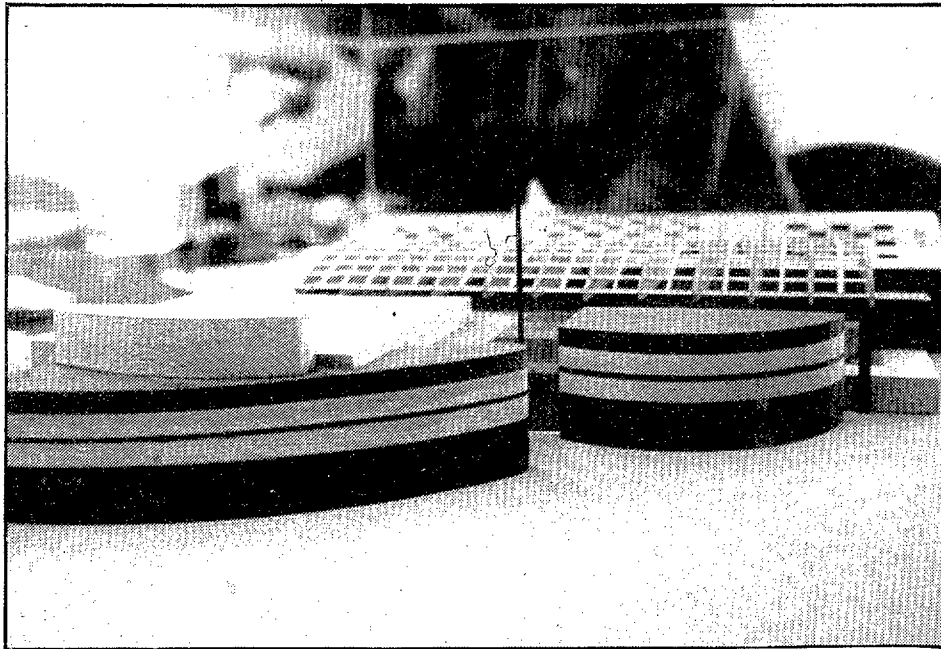
LUNES	2886
MARTES	9827
MIÉRCOLES	7025
JUEVES	6032
VIERNES	93.410

"la Caixa"
CAIXA DE PENSIONS

La Fira agrícola i comercial se celebrarà del 24 d'octubre al primer de novembre

La Institució Firal de Girona dóna a la Fira '87 una «connotació històrica»

La Institució Firal s'ha marcat com a objectiu el pavelló de fires permanent. (Fotos ARXIU).

REDACCIÓ

Girona.— La Institució Firal de Girona ha publicat un ampli dossier i una carpeta de contractació de cares a la propera Fira agrícola i comercial '87 i la III Mostra d'artesanía que se celebrarà a Girona del 24 d'octubre al primer de novembre. La completa carpeta de contractació, dirigida especialment als comerciants, conté una extensa explicació dels preus dels stands i els serveis que la Institució Firal ofereix durant els dies de la fira. Per cert, el termini de contractació pel que fa als expositors que varen participar a la Fira '86 serà del 3 al 24 de setembre, ambdós inclosos. Per la seva part, els expositors de nova inscripció podran formular el seu contracte del 25 de setembre al dos d'octubre. Les contractacions i consultes s'hauran de realitzar a les oficines de la Institució Firal de Girona situades a l'Edifici Municipal de Serveis del carrer Baçia de Girona.

«Som la fira»

Des de la Institució Firal de Girona s'afirma que «som la fira» i es donen com a raons que els seus objectius bàsics són la promoció i el foment de les activitats agropecuàries, industrials, comercials, artesanals i de serveis, mitjançant la creació i coordinació de tot tipus de serveis firals. També perquè està dotada de personalitat jurídica pròpia i té plena capacitat per al compliment dels seus fins. Recordem que la Institució Firal és una entitat de caràcter oficial legalment constituïda l'any 1984 per iniciativa dels seus membres promotors, Diputació Provincial, Ajuntament i Cambra de Comerç, Indústria i Navegació de Girona. Els òrgans de representació i govern de la Institució Firal de Girona són el consell general i el comitè executiu, presidits per l'alcalde de Girona i el president de la Cambra de Comerç.

Ampliació progressiva

La Institució Firal de Girona s'ha fixat un coeficient de responsabilitat important quant a l'ampliació progressiva del calendari de fires de Girona, efectuant estudis de viabilitat de noves manifestacions. Actualment, organitza la Fira agrícola i comercial, un certamen històric consolidat, nat el 1932 i fonamentat sobre els antics mercats ramaders de Girona. En l'actualitat, assoleix una superfície neta d'exposició de dotze mil metres quadrats ocupada per més de dues-centes empreses que exhibeixen productes dels principals sectors de l'activitat econòmica. La Institució Firal té cura també de la Mostra d'artesanía de les comarques gironines, una nova iniciativa que vol contribuir al ressorgiment i promoció del sector artesanal d'arrelada tradició al nostre país. La primera edició con-

centrà trenta-quatre artesans amb una superfície neta d'exposició de 264 metres quadrats.

Mirant cap al futur

Un requisit indispensable que es marca la institució per a la consecució dels seus fins és la dotació d'unes instal·lacions permanents adequades. L'evidència d'aquesta necessitat ha fet que la institució adoptés la redacció del projecte com un objectiu prioritari. El pavelló de fires i palau de congressos constituirà un conjunt arquitectònic dotat d'una funcionalitat especialment dissenyada per a la celebració de tota classe de manifestacions firals i socio-culturals. Ubicat a la Devesa, oferirà als expositors una superfície coberta de dotze mil metres quadrats que serà completada per un espai obert de quaranta-vuit mil metres quadrats més. Aquest mitjans, sumats a una organització profes-

ionalitzada i posats al seu servei, faran que la Institució Firal constitueixi un autèntic accés comercial a les comarques de Girona.

Millora constant dels serveis

En la carta que el director general de la Institució Firal, Alexandre Jean-Mairet, ha adreçat a antics expositors i persones interessades, la que acompanya tota la documentació, expressa la seva convicció en el sentit que «la Fira '87 tindrà una connotació històrica important si considerem que la Institució Firal de Girona, sempre en línia evolutiva, s'ha fixat un objectiu important: comptar el 1988 amb un pavelló de fires permanent». També afirma que «la Institució Firal, des del moment de la seva constitució, va posar en funcionament una estratègia de millora constant dels serveis oferts als expositors».

Memòria 86

REDACCIÓ

Girona.— La remodelació total del recinte ha permès augmentar la capacitat del mateix i racionalitzar la situació dels stands. La construcció d'un pavelló cobert més ampli, capaç i espectacular, ha suposat un benefici per a la presentació dels productes i els itineraris dels visitants. L'establiment d'un nou accés, en aquest cas Figueres, ha revaloritzat la zona més allunyada del nucli central de la Fira. Tot això ha estat una contribució a la millora de la imatge de la Fira i a l'increment de la demanda d'espais per sobre de la pròpia oferta. El resultat ha estat més expositors, més visitants i més èxit comercial. La presència de més de tres-centes mil persones ha suposat el millor premi per a aquest esforç. Per altra banda, la Fira comptà el passat any amb la visita de destacades personalitats com el conseller de Comerç, Consum i Turisme de la Generalitat de Catalunya, Joaquim Molins; el conseller d'Agricultura Ramaderia i Pesca, Josep Miró i Ardèvol; l'alcalde de Barcelona, Pasquai Maragall i

Michael Castel, alcalde d'Albi.

300 expositors

El nombre total d'expositors assolits el passat any va ser de 310, la qual cosa representa un augment del 26 per cent respecte a l'edició anterior. El total d'expositors és donat per 245 expositors que pertanyen al sector comercial, industrial i serveis. 42 més d'artesanía i finalment 23 expositors del sector de la ramaderia.

Comparant a les xifres assolides el 1985, l'augment del sector comercial ha estat d'un 16 per cent, mentre que l'artesanía ha crescut un 24 per cent.

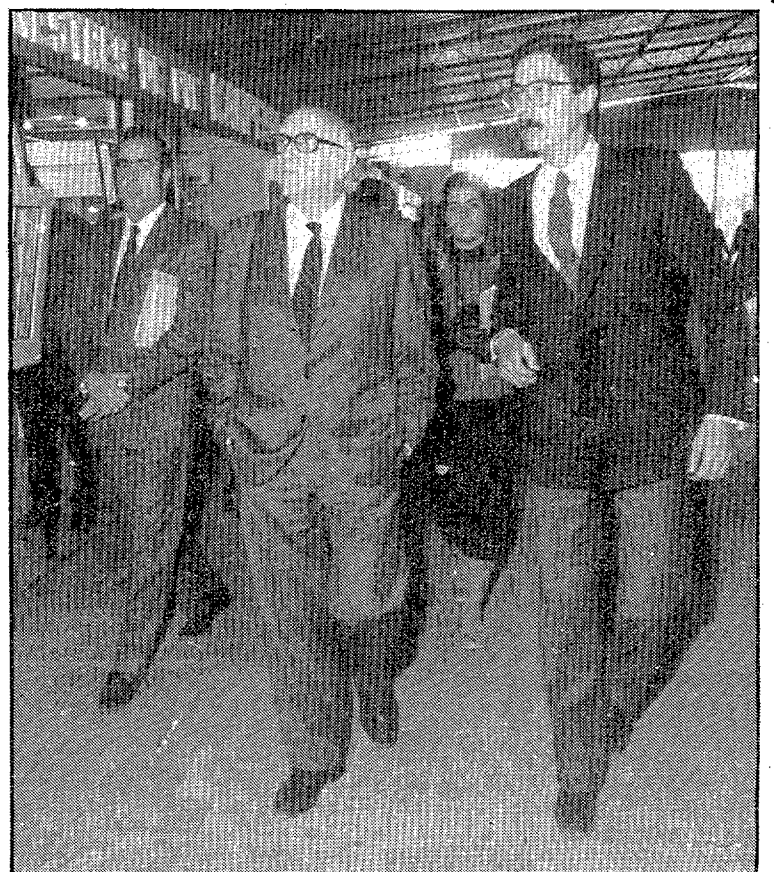
Per modalitat de presència (pavelló cobert, stands exteriors, parcel·la de terreny) destaca la continuada tendència a l'alça del pavelló cobert d'ençà que es va llençar la iniciativa. Per xifres podem dir que va ser del 19,6 per cent pel que fa a la superfície neta i un increment d'un 31 per cent pel que fa al nombre d'expositors. El sector artesanía ha comptat amb pavelló propi, augmentant la su-

perficie neta un 68 per cent mentre que el nombre d'expositors ha crescut un 24 per cent respecte a l'edició anterior. Els estands exteriors han enregistrat un augment de superfície del 19 per cent, amb un 12 per cent més d'expositors.

Superfície ocupada

El pavelló cobert comercial ocupà una superfície de 1.894 metres quadrats amb un total de 76 expositors. Per la seva part el pavelló cobert d'artesanía va ocupar el passat any 444 metres quadrats per un total de 42 expositors. Els estands exteriors van ocupar un total de 1740 metres quadrats representant 77 estands. 8.371 metres quadrats va ser la superfície ocupada per les parcel·les de terreny, i el pavelló de ramaderia va ocupar una superfície de 717 metres quadrats.

La superfície neta d'exposició va ser de 13.166 metres amb els 310 expositors abans esmentats. Per últim, el total de superfície neta de la Fira va ser de 15.499 metres quadrats.

El director general de la Institució Firal, Alexandre Jean-Mairet, visitava la Fira en companyia d'altres personalitats. (Foto ARXIU).

DIARI DE GIRONA
LOS SITIOS

Edita: Editorial Gironina, S.A.

Redacció, Administració, Publicitat y Talleres: C/ Comerc, s/n
Tels. 47 62 77/78. Telex: 93.988 EDGI
FORNELLS DE LA SELVA (GIRONA)

Publicidad de 8 a 20 h.: Ctra. Barcelona, 29
Tels. 20 18 82 - 20 20 42
17 001 - GIRONA

Delegación en Figueras: C/ St. Llätzer, 35 Tel. 50 99 09
Delegación en Olot: C/Bisbe Vilanova, 1 1er. Tel 26 88 11

Difusión controlada
por

Depósito legal
GE-2-1958-Año XLIV

Director: Jaume Sureda i Prat
Subdirector en funciones: Josep Víctor Gay

Redactor Jefe en funciones: Félix Bouso Deportes: Narcís Planas
Comarcas: Rosa M.ª Mestres Fotografía: Dani Duch
Reportajes: Ramon Rovira

Catalunya, España e Internacional: Susanna Quintana

Administrador: Josep Vila i Mont

Distribución: Enric Cullerl Suscripciones: M.ª José Cinca
Jefe Sistema: Sergio Biondi Talleres: Horacio Zaro
Jefe de Impresión: Santos N. García

ASESINOS SUELTOS

DEBE ser el calor o alguna maléfica influencia, pero la cuestión es que de un corto tiempo a esta parte, en el país salimos casi a asesinato diario, con la particularidad que además hay ensañamiento y sadismo. Tres casos muy recientes, y uno de ellos nos toca muy de cerca, el de la joven muerta en Sant Hilari, luego tenemos el de la muchacha de Tarragona y ahora acaba de saberse que una anciana de 89 años fue asesinada de 19 puñaladas en el barrio madrileño de Lavapiés.

Matar por celos, por robo o por venganza es algo que siempre se ha conocido en el campo de la delincuencia. Un tiro, una certera cuchillada, un veneno... son métodos empleados por los homicidas. Lo que nos llama la atención es que, últimamente, ocurren crímenes sin que al parecer tengan una explicación lógica, lo que hace muy difícil la labor investigadora.

Entra en el terreno de lo popular que las gentes de Sant Hilari y las de Tarragona se movilizan en demanda de justicia. Eso de que anden sueltos asesinos y no se sepa quienes son no es cosa que guste a nadie, y además está el natural interés de que sean castigados los culpables. Sin embargo, cada vez que repasamos las informaciones que llegan narrando como se cometieron los hechos se nos antojan más inexplicables, y

por lo tanto más difíciles de resolver.

Los pueblos piden, casi diríamos que exigen, un justo castigo, pero antes es preciso descubrir a los autores. Las dudas que rodean a toda acción criminal obligan a que los agentes del orden actúen con suma prudencia, y por lo tanto no es aconsejable presionarles. Además, hemos de tener el pleno convencimiento de que ellos son los primeros interesados en culminar satisfactoriamente el servicio.

Las gentes se sensibilizan mucho más cuando descubren que se han ensañado con las víctimas, y de ahí que, dándose tales casos en los últimos crímenes cometidos en España, las noticias alcancen una especial resonancia.

Las gentes, también, quieren verse libres del fantasma de asesinos en potencia, puesto que saben que quien ha dado muerte una vez puede repetirlo, y no es nada agradable, y menos en poblaciones o barrios pequeños, pensar que hay una mano criminal al acecho de la primera persona que se le cruce.

Es tremendo que, sumado al terrorismo, tengamos que lamentar además esas otras muertes. No es extraño, repetimos, que el pueblo quiera el castigo para los culpables, un castigo ejemplar que pusiera término a esa cadena de crueles asesinatos.

PREGONA LA PREGO

Pere Lladó

CDS

TELEVISIÓN ESPAÑOLA sigue anclada en los viejos tiempos. No consigue —¿lo ha alcanzado alguna vez?— ilusionar al espectador con una programación mínimamente atractiva. El pasado miércoles, sin ir más lejos, nos sorprendió tras el tele-diario de la noche —y en la mejor hora de audiencia— con un espacio «Ante la opinión» que se emite de ciento a viento, pero que sirve para que D. Felipe González —que es un gran conversador— nos diga que todo funciona a las mil maravillas, que desea la concertación social y que no queremos ser los perdedores de la Comunidad Económica Europea.

«Ante la opinión» fue una entrevista/diálogo entre la periodista Victoria Prego y D. Felipe González, con el objetivo de explicarnos proyectos o deseos, de los cuales no deberían informar los responsables de esta tarea del gobierno o su propio portavoz. Incapaces éstos de hacerlo, los dirigentes de la televisión socialista eligen los métodos del pasado, pese a que el lema de su campaña se basaba precisa y paradójicamente en el futuro.

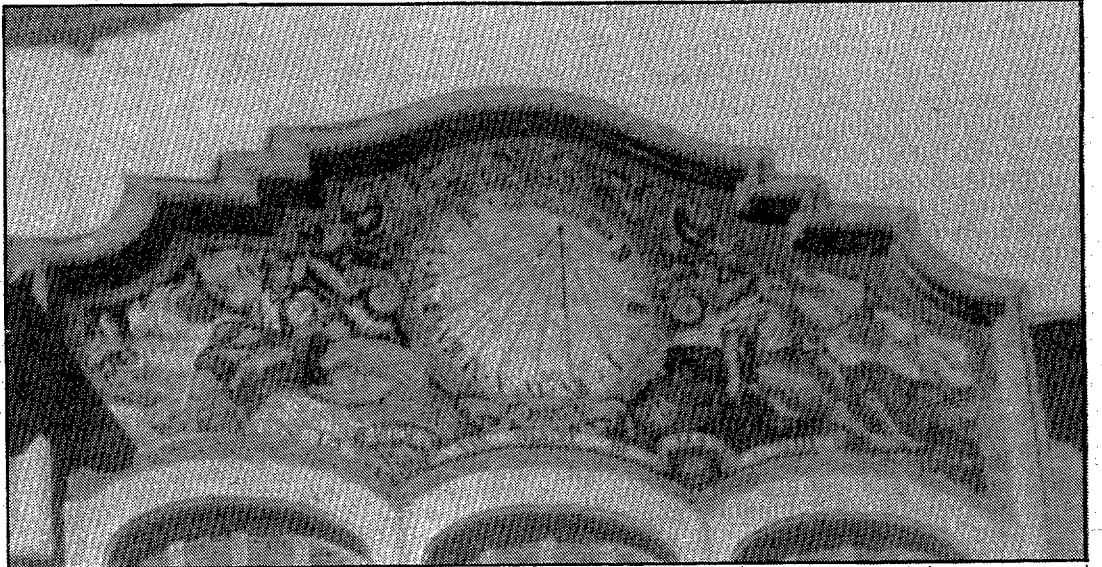
Para conseguir la meta deseada de confundir un medio de comunicación estatal con un medio de propaganda del partido en el poder se sirvieron de Victoria Prego que se dedicó —con su respetuosidad y coquetería habituales— a anunciar la mercancía que llevaba para vender. La periodista gallega no jugó su papel desde la independencia como era de esperar, sino que accedió al viejo estilo que tan acostumbrados nos tenían los políticos del régimen anterior. Al finalizar el programa a uno le quedó la duda sobre si el temario lo había redactado D. Alfonso Guerra que, aunque siga enfrentado a Dña. Pilar Miró, cuando se trata de divulgar la imagen del Sr. González, al parecer sí se ponen de acuerdo.

Fue una pena. Cuando desde TVE se podría realizar una rueda de prensa entre calificados periodistas —que garantizaran la pluralidad— de diferentes medios de comunicación y D. Felipe González, los responsables del ente público prefieren los discursos del Sr. Presidente junto a una «partenaire» como la Srta. Prego que no da entrada a los temas que a todos nos preocupan, sino a unos mensajes que motivan creer que detrás de las cámaras se halla como apuntador D. Alfonso Guerra. Y así seguimos esperando el cambio. Tras ver pregonar la Prego junto al Sr. González se entiende fácilmente la pérdida de confianza que el electorado sometió al PSOE el 10-J.

ELS RELLOTGES DE SOL

Tomàs Albó i Gispert

M'HA SORPRES i agradat contemplar uns turistes japonesos fotografiant un rellotge de sol molt ben pintat en una façana d'un mas situat a la plana de l'Alt Empordà. Ho feien amb rialles, amb un bon sentit de l'humor, amb comentaris. M'hagués agradat entendre'ls. Aquesta actitud, treball o diversió, ha fet que recordés que en moltes cases dels nostres pobles tenen un rellotge de sol a la part alta de la paret orientada cap al sud. N'hi ha de molt ben conservats. D'altres, no tant. A alguns, els falta una o altra peça o pinzellada, i funcionen malament.

L'època que més bé va per fer i arreglar rellotges de sol és el mes de maig, que junt amb juny i juliol, és quan marquen més hores, i ho fan amb més exactitud. Si l'horitzó es presenta net de núvols, i des del Mediterrani surt un sol brillant, escalfador, engrescador per anar cap a la platja, molt aviat comencen a fer conèixer l'hora i no paren fins ben avançada la tarda.

Els rellotges de sol, amb la seva senzillesa i poca importància actual, tenen molta història escrita. Van ser els primers instruments que es van inventar per mesurar el temps. Ja en el segle VIII abans de l'era cristiana, el tretzè rei de Judà, Acaz, va mencionar-los i li feien molta gràcia, mentre es passava estones davant d'ells. Va transcórrer un segle i a Babilònia, país d'un ric i interessant floriment artístic que va crear l'art babilònic, que va ésser fonamental per la grandesa i poder de la majoria de les seves poblacions, ja n'hi havia molts, la majoria construïts per Benso. D'allà passaren a Grècia, on floreix una raça que posseeix unes excepcionals condicions per a l'art, dels quals sobresurt l'escultura que dona obres immortals. En el segle III abans de J.C. apareixen a Roma, ciutat que havia rebut molta cultura de Grècia i la influència grega, sobretot en bon gust i ciència, es va imposar. Tant els grecs com els romans van pintar molts rellotges de sol en les seves expansions, i ho feien amb formes molt originals. Per això, a l'Empordà, terra predilecta d'aquests dos pobles, van abundar molt. Pinzellades que encara avui són molt freqüents, tot i que sembla que el pas del temps els fa oblidar bastant i la majoria perden les seves particulars característiques. Tècnicament,

diríem, que se'ls acaba la corda, i no hi ha rellotgers que els arreglin per posar-los a l'hora.

És una llàstima, ja que els rellotges de sol fan aixecar els ulls cap a les altures. Conviden a reflexionar, a observar, a canviar d'idees, de pensament. Mirant un rellotge de sol es pensa en un món sense complicacions, alegre, saludable, regit per les lleis de la naturalesa. La seva presentació és tot un poema. Els ocells es col·loquen al damunt de l'estil que projecta l'ombra sobre el pla, i no hi ha tic-tac ni campanada que els espanti. Contents hi canten, hi reflen, hi estenen les ales, hi obren el bec per empassar-se algun mosquit.

En els rellotges mecànics de la moderna fabricació suïssa, l'hora dotze està posada en la part alta de l'esfera, en la qual giren les busques. En els rellotges de sol, a la part de baix. Així que el sol va pujant, l'ombra projectada va baixant fins arribar al punt de les dotze. Després torna a pujar pel costat contrari. Si ens fixem en les xifres que donen a conèixer les hores, es pot comprovar que molts d'ells tenen les romanes, però que el quatre, en comptes de representar-se IV, tenen quatre IIII. Això és a causa d'una sentència del rei Carles V de França, que va donar a Enric Vick, quan li presentava el primer rellotge d'esfera que havia construït, en el qual el quatre estava ben escrit. El rei no ho va entendre i li va dir: Posi quatre pals, motiu pel qual molts rellotges antics amb xifres romanes es presenten amb les quatre is, anomalia que després es va aplicar a gairebé tots els rellotges de sol.

Però amb les is o sense elles, el típic rellotge de sol, que en l'antiguitat va ser utilitzat per fer observacions astronòmiques, doncs, mitjançant ell, es determinava l'altura del sol, la seva distància al meridià i els moments en què arribava als solsticis i equinoccis. Quan assenyalà l'hora també indica que el sol lluu i que tota l'excelsa obra de la creació és sorprenent en varietats de formes, de detalls, de normes constants que romanen immutables a través dels mil·lennis. Pintem, doncs, rellotges de sol, vivim de tant en tant amb ells, i així ens allunyem del soroll i del brujit, que les corrents del món d'avui fan per mediació de les complicades màquines.

Respecto a unas aclaraciones de Nadal

Fe de erratas

REDACCIÓN

Girona.— Dícese que una coma puede cambiar por completo el significado de una frase, entonces figúrense ustedes la importancia que tiene el que se ponga o se omita un NO.

Viene eso a cuento porque en el «Llame al 47-62-77» de ayer, al transcribir las palabras del alcalde referentes a la limpieza en torno a unos rótulos se decía: «...que la limpieza del entorno del letrado compete al Ayuntamiento de Girona», cuando en realidad tenía que decir que NO compete al Ayuntamiento... ¡Hay diferencia, vaya!

Carguemos el mochuelo a esos duendecillos que pululan por las redacciones y dejemos la cosa bien aclarada para tranquilidad de Joaquim Nadal, alcalde de Girona, que nos ha vuelto a llamar y seriedad en la información.

FINESTRAL DE LA CARITAT

Todas las personas interesadas en facilitar ayudas al «Finestral de la Caritat» pueden dirigirse directamente a Cáritas Diocesana a través de transferencia bancaria o mediante las respectivas parroquias.

— Familia con tres hijos pequeños, dos de los cuales están enfermos. El padre, sin trabajo, ha decidido ponerse a trabajar por cuenta propia vendiendo plantas para poder pagar el alquiler de la vivienda, la licencia fiscal de autónomos y un aparato ortopédico. Le hacen falta sesenta mil pesetas.

— Joven enfermo de veintitrés años con un hijo de cinco meses. Actualmente no trabaja. Para los gastos de primera necesidad le hacen falta noventa mil pesetas.

— Madre de familia que cobra de la pensión de viuda tiene cuatro hijos. Al más grande de ellos le tuvieron que amputar una pierna y necesita una ortopédica. Paceden una situación muy difícil. Necesitan una ayuda para pagar el alquiler de la casa y los alimentos. Solicitan sesenta mil pesetas.

— Familia con seis hijos pequeños. El padre sin trabajo ha decidido ponerse a trabajar por cuenta propia vendiendo plantas en el mercado. Para los gastos de tramitación, además de las primeras necesidades, solicita treinta mil pesetas.

— Esposa separada del marido con tres hijos pequeños, uno de los cuales es disminuido y necesita un caminador especial. Mientras tanto se hacen las tramitaciones en la Seguridad Social. Le hacen falta para gastos de primera necesidad cincuenta mil pesetas.

— En una casa viven tres matrimonios con sus hijos pequeños y en total son quince personas. Actualmente no tienen trabajo. Viven de la recogida de hierros y cartones pero no es suficiente para cubrir las necesidades de todas tres familias. Debido al número de personas se le deben proporcionar los elementos más básicos de la casa. Necesitan 17.990 pesetas.

— Esposa separada del marido, enferma y con cuatro hijos. Esta pendiente de cobrar el subsidio por larga enfermedad. Necesitan para gastos de primera necesidad una ayuda de cuarenta mil pesetas.

FINESTRAL DE LA CARITAT

DESDE MI CIUDAD

Pedret

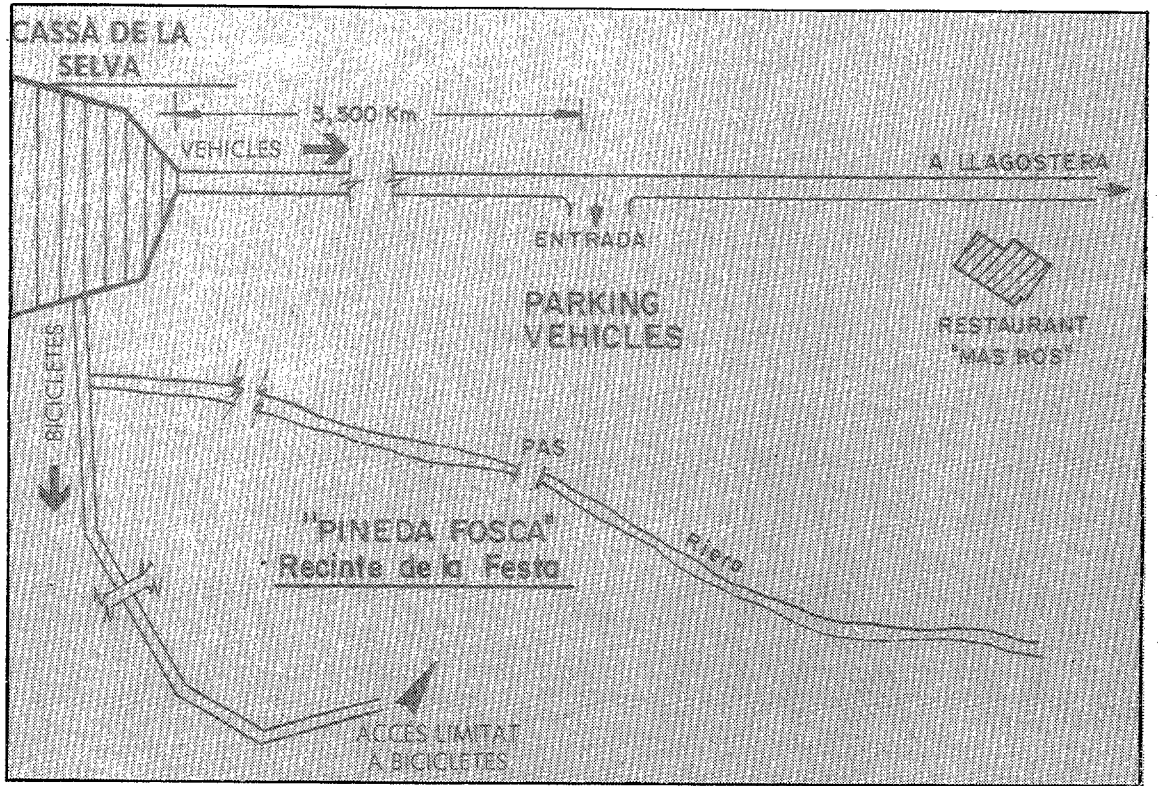
J. SUREDA I PRAT

HACE muchos años, tantos que me parece que aún no tenía el pelo blanco, que ya clamé por la entrada a Girona por Pedret, diciendo (a veces tengo una memoria de elefante) que de las cinco entradas a la ciudad, carretera de Barcelona, carretera de Sant Feliu, Salt, carretera de la Dehesa y Pedret, era ésta última la peor. Poco a poco se han ido haciendo arreglos. Unas veces con direcciones únicas, otras gracias a la urbanización del sector de la calle de Palamós... pero quedaba la parte de Pedret, angosta y pésimamente asfaltada. Diría que hace unos tres o cuatro años el propio Joaquín Nadal me invitó a que presenciara el derribo de aquella barraca que imposibilitaba dar holgura a la carretera. Con el tiempo han ido llegando las mejoras y actualmente todo hace suponer que si no hay un imprevisible parón, que nada hace esperar, no pasarán muchos meses sin que Girona tenga en condiciones debidas lo que otrora fue su peor puerta de entrada, máxime considerando el gran tránsito que soporta al ser camino hacia la costa.

Celebro muy mucho que el tiempo lo remedie todo. Pedret cobrará una nueva dimensión y no nos extrañaría que dentro de unos años cambiara toda la fisonomía urbanística. Para entendernos, que las viejas casas se transformaran en modernas viviendas. Hablamos pensando en el futuro, pero no nos desanimamos, puesto que aquel lejanísimo día en que también suspiramos, rompiendo una lanza en favor del más desatendido de los barrios gerundenses, también debíamos pensar en el futuro, que, por desgracia, ha tardado mucho en hacerse realidad. Ya todo va por buen camino, menos, es una lástima, los coches que saltan como langostas por unas «bandas sonoras» demasiado originales.

El próximo día veinte de septiembre en Cassà de la Selva

Recomendaciones para la próxima XXV Festa del Pedal

Plano de localización de la Pineda Fosca.

La organización de la XXV Festa del Pedal ha editado un amplio folleto en el cual se informa de los horarios de la jornada, así como una serie de recomendaciones dirigida especialmente a la caravana de ciclistas. La tradicional fiesta organizada como cada año por el GEiEG se celebrará el próximo día veinte de septiembre y conducirá a los participantes hasta la localidad de Cassà de la Selva.

REDACCIÓN

Girona.— Todo está listo para que el próximo veinte de septiembre se lleve a cabo una nueva edición de la XXV Festa del Pedal.

Por ese motivo la organización ha editado un folleto informativo en el cual se ofrecen una serie de recomendaciones para conseguir el buen funcionamiento de la caravana ciclista.

Recomendaciones para toda la jornada

En el apartado de recomendaciones se advierte que los participantes se abstengan de entorpecer la marcha así como de cometer imprudencias. A la vez recomienda obedecer las indicaciones de la organización durante

todo el trayecto. Recuerda que la fiesta no es ninguna competición ni ninguna carrera, tan sólo es un acto de hermandad.

Asimismo, se recomienda a todos los participantes no abandonar en ningún momento la caravana de la fiesta. Detrás de la caravana de participantes se encontrará una ambulancia de la Cruz Roja, un completo servicio médico, vehículos de asistencia técnica, de recogida y control.

A la vez recomienda que todos aquellos participantes que lo necesitan pueden pararse en las cunetas de la carretera. Los servicios de asistencia técnica atenderán, siempre que se pueda sobre la marcha, las reparaciones que aparezcan en las bicicletas. Tan sólo se cobrarán los materiales de recambio que se utilicen.

Una vez en el recinto de Cassà de la Selva la organización recomienda a todos los participantes que guarden los desperdicios y basuras en los cubos colocados para ese fin.

El GEiEG advierte a los participantes que procuren acondicionar con tiempo las bicicletas, ya que una máquina en malas condiciones es un peligro. Dentro del programa de actos, a las once y media de la mañana, tendrá lugar una misa en el mismo recinto de la fiesta.

Prohibiciones

Queda terminalmente prohibido circular en bicicleta por el interior del recinto de la fiesta. No obstante, la organización ha previsto una zona, previamente señalizada, para aparcar las bicicletas a llegar.

También estará prohibido prender fuego en el interior del recinto, así como estacionar los vehículos y circular en el recinto delimitado por la organización y en los caminos de acceso a la Pineda Fosca, lugar de llegada de la presente edición de la Festa del Pedal.

<h1>10%</h1>	<h1>12%</h1>	<h1>13%</h1>
LLIBRETA D'ESTALVIS COMpte CORRENT A LA VISTA	IMPOSICIÓ A TERME DIPÒSIT A TERMINI 1 MES	PAGARÉS BONS 3/6 MESOS
 Banc de la Petita i Mitjana Empresa BANKPIME		
17001 Girona/Gran Via de Jaume I, 34 08021 Barcelona/Travessera de Gràcia, 11 25007 Lleida/Avgda. Francesc Macià, 27 28006 Madrid/Maria de Molina, 33 50004 Saragossa/Marquès de Casa Jiménez, 6 43001 Tarragona/Reding, 37		

Desitjo més informació sobre:
 LE CC IAT/DAT PAG/BON
 Nom _____
 Adreça _____
 Tel. _____
 Població _____ C.P. _____

* Per a particulars i empreses ** Financera del BPME *** Des de 1 Pla sempre que el saldo superi les 100.000 Ptes sense cap mena de despeses. Amb domiciliació de rebuts, nòmnes o càrrecs de targetes de credit i debit **** Del BPME ***** D'Empresa

LLAME AL 47 62 77

Caminos sin asfaltar

Un vecino del barrio de Campdorà llamó a nuestra sección para hacer pública su queja respecto al estado de algunos caminos que comunican esta zona.

— No hace mucho pude leer en su periódico un amplio reportaje que mostraba los actuales problemas del barrio. Uno de ellos hacía referencia al estado de los caminos paralelos a la vía del tren que normalmente utilizamos los propios vecinos. Estos caminos están sin asfaltar y presentan muy mal estado. Existen baches en los cuales, si vas con el automóvil cargado, puedes quedarte fácilmente. Además uno de estos caminos conduce a la Font Picant y es frecuentado por numerosos vecinos de Campdorà.

Confiamos en su debida solución...

LLAME AL 47 62 77

Animat concurs de dibuix infantil

El carrer de Sant Romà, immortalitzat pels petits

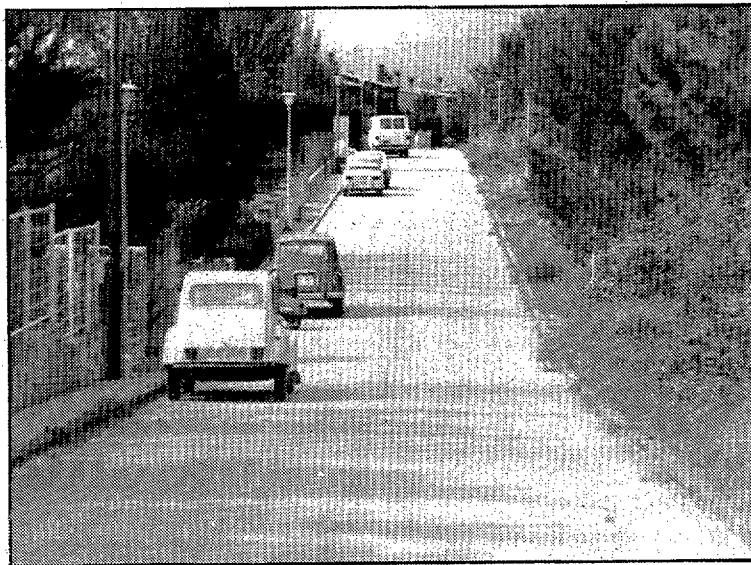
Salt.— Jordi Galí, Pilar Servando i Amèlia Gil van ser els guanyadors del concurs de dibuix infantil convocat per la comissió de festes del carrer de Sant Romà, que se celebrà ahir en animada competició entre els a prop de cinquanta participants. Els premis consistiren en un lot de llibres, quaderns de dibuix i discs, entre d'altres obsequis.

Per avui, la commemoració del

XXV aniversari de la festa s'iniciarà a les dotze del migdia, amb una missa en sufragi dels difunts del carrer de Sant Romà a la parròquia de Sant Jaume. A les cinc de la tarda, jocs infantils i la I Guerra de merenga; tot això acompanyat d'una gran xocolatada. A un quart de deu del vespre, l'orquestra Ciutat de Girona oferirà una audició de sardanes, amb l'estrena de la sardana de Miquel Costabella dedicada al carrer.

Normalizada la limpieza en la zona residencial

Preocupa la desaparición de perros guardianes en Montjuïc

Montjuïc, preocupado.

D. CÉSPEDES

Girona.— Últimamente el vecindario de Montjuïc ha venido sufriendo una serie de hechos lamentables, producidos por la continua desaparición de perros de raza que habitualmente vigilan las numerosas viviendas de la zona residencial. La presidenta de la Asociación de vecinos, Dolores García, considera este hecho de «muy lamentable y lastimoso».

Han sido ya varios los vecinos que han denunciado este desgraciado hecho. «El último caso ha sido el envenenamiento de dos perros en casa de un doctor conocido en esta ciudad. El envenenamiento se produjo por la

noche, ya que a la mañana siguiente se encontró con los dos animales muertos en el jardín de su propia casa. Nadie oyó nada y se encontraron con el desagradable hecho».

Incertidumbre

Los hechos no han sido del todo esclarecidos por los vecinos de Montjuïc. Las causas de este tipo de desaparición tampoco parecen estar claras. «No nos podemos ni imaginar quién es capaz de llevar a cabo un acto de estas características. Hemos de tener en cuenta que para robar un perro de esta clase se ha de poseer

mucha fuerza o hacerse por más de una persona».

Los vecinos sospechan de alguien que «normalmente se dedica a la venta de perros. Deben ser más de una persona y deben aprovechar la noche para llevar a cabo este delito. La verdad es que no nos podemos ni siquiera imaginar quién puede hacerlo. Se ha dado la coincidencia de que todos los perros han desaparecido o han sido envenenados de noche».

La limpieza comienza a normalizarse

El tema de la limpieza en el barrio de Montjuïc parece ser que comienza a normalizarse. No obstante, todavía queda un punto a tener en cuenta. «Delante del supermercado existe un contenedor de basuras. El problema viene dado porque siempre hay unas cajas al lado del contenedor y éste está vacío. Muchas veces pasa el camión a recoger las basuras y al cabo de media hora ya vuelven a estar las mismas cajas. No sabemos quién puede ser el responsable, pero nos preocupa. Imagínese si hay cajas que a veces sobrepasan la altura del contenedor de basuras».

En cuanto a la recogida normal de las basuras, «se realiza cada dos días sin problema. Tan sólo hubo un problema un fin de semana, ya que, al no pasar los camiones, las basuras quedaron acumuladas».

SISTEMA DE PANELS ELECTRÒNICS
PER A INFORMACIÓ DINÀMICA
EN VIA PÚBLICA AMB PUBLICITAT

SPID
EMPLAÇAMENTS EXCEPCIONALS

SPID
OPORTUNITAT ÚNICA EN PUBLICITAT EXTERIOR

SPID
PUBLICITAT DE QUALITAT I PRESTIGI

Informeu-vos a:

PREVIASA le da de alta cuando usted esté de baja

PREVIASA garantiza a los autónomos y profesionales liberales un sueldo mensual de hasta 300 000 ptas. en caso de enfermedad o accidente.

PREVIASA
Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros.
Fundada en 1932.

Asistencia en todo el mundo

Deseo más información:

Nombre y apellidos .....

Tel. ....

Domicilio .....

Localidad .....

Edad .....

Precios de acuerdo con edad y profesión

Avda. Jaime I, 48-50, 1.º
17001 GERONA - Tel. 20 43 68

Ajuntament de Sarrià de Ter

EDICTE

La Comissió de Govern, en sessió celebrada el passat dia vint-i-set de juliol de mil nou-cents vuitanta-set, va acordar sotmetre, a informació pública, en aplicació d'allò que disposa l'article 615 del Codi Civil, la relació de vehicles que seguidament es relaciona a fi de lliurar-los a qui acreditati ésser-ne el seu legítim propietari.

Marca	Nº bastidor
Mobylette —Granate— GAC	417445
Vespino —blanc—	612420
Vespino GL —vermell—	1697403
Peugeot 102 —blau—	605884
Vespino vermell —només xasis—	284445
Vespino xasis i part de motor	203052
Montesa vermell	27M2176
Derbi Variant	V029059
Vespino GL —vermell—	1637071
Vespino —vermell—	801038
Vespino vermell	612420

Sarrià de Ter, 29 de juliol de 1987
L'ALCALDE Jordi Cañiguerol i Viñals

A l'Alt i Baix Empordà i Gironès

L'hospital psiquiàtric obrirà tres centres de dia a Girona

Les comarques de Girona disposen d'una complexa xarxa d'assistència psiquiàtrica

Enguany entraran en funcionament a les comarques de Girona tres nous centres de dia i un nou dispensari d'assistència psiquiàtrica, d'acord amb el programa de descentralització que porta a terme l'hospital psiquiàtric de Salt. El director de l'hospital doctor Torrell ha explicat a DIARI DE GIRONA-Los Sitios que «els nous centres de dia probablement s'emplaçaran a Figueres, Girona i al Baix Empordà, encara no està totalment decidit si aniran a Sant Feliu de Guíxols o a Palamós. Pel que fa al dispensari, el nostre objectiu és que entri en funcionament a Anglès».

REDACCIÓ

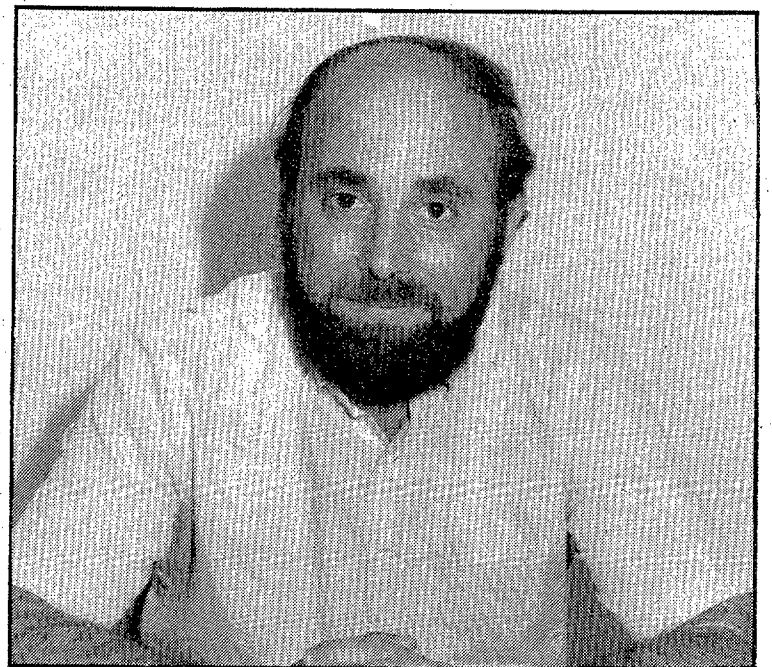
Salt.— Actualment les comarques de Girona disposen d'una xarxa d'assistència psiquiàtrica de les més complexes de tot Catalunya. En total hi ha onze dispensaris

que han entrat en funcionament durant els darrers anys a diferents punts de les nostres contrades i alhora també hi ha tres centres de dia en marxa.

Amb tot, de cara a aquest any 87, està previst completar tota aquesta infraestructura establint tres centres de dia més, així com el darrer dispensari que aniria a la localitat d'Anglès a la comarca de la Selva.

El doctor Torrell, que és el director de l'hospital psiquiàtric de Salt, apuntava que «el procés de posta en marxa de nous centres de dia continuarà tal com tenim previst inicialment. Això vol dir que durant aquest any 87 ja funcionaran els de Girona, Figueres i el del Baix Empordà cal assenyalar que tots aquests centres depenen de l'hospital, però es fan amb la col·laboració dels ajuntaments que s'encarreguen de cedir els locals, etc.».

Un centre de dia és un espai de relació per als malalts, on es poden trobar, jugar, etc. S'ha demostrat que té uns efectes tera-

El Dr. Torrell, director del psiquiàtric saltenc. (Foto JOAN SEGUR).

pèutics molt beneficiosos alhora que permet un contacte directe entre persones amb problemes molt semblants i que necessiten una atenció paral·lela.

El doctor Torrell apuntava que «en aquests moments tenim tres centres de dia a les comarques de Girona. El de Blanes, Santa Coloma de Farners i Olot. Amb els tres nous que tenim previst posar en marxa pròximament, pràcticament completarem la xarxa de les comarques de Girona perquè cobrirem les necessitats de l'Alt i el Baix Empordà i el Gironès».

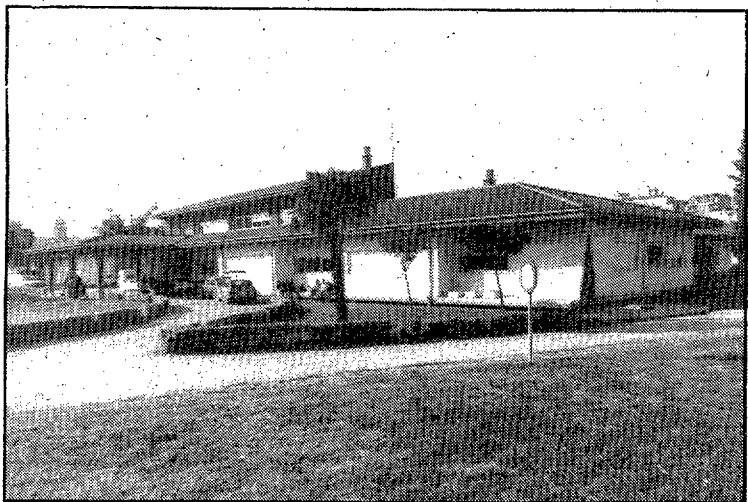
Creació de tota una xarxa de dispensaris

Un altre aspecte de la labor de l'hospital psiquiàtric de Salt és el que fa referència a la creació de

nous dispensaris a diferents punts de les nostres comarques. En aquest sentit ja en funcionen a Puigcerdà, Ripoll, Olot, Figueres, dos a Girona, Palamós, Palafrugell, Sant Feliu de Guíxols, Blanes i Santa Coloma de Farners.

Amb el centre d'Anglès quedarien totalment cobertes les necessitats a mig termini de les comarques de Girona i sobretot s'aconseguiria una descentralització real dels serveis que actualment s'ofereixen des del centre hospitalari gironí evitant que els malalts s'hagin de desplaçar a Girona per qualsevol problema o per fer el seguiment de la seva atenció.

Aquest procés de descentralització s'ha acentuat molt en el curs dels darrers temps sobretot amb l'objectiu d'acostar al màxim l'atenció psiquiàtrica als malalts.

L'hospital psiquiàtric de Salt cada cop descentralitza més les seves activitats. (Foto DAVID QUINTANA).

LOTERIA NACIONAL		SORTEO DEL DIA 8 DE AGOSTO DE 1987		SORTEO 32 87		Lista acumulada de las cantidades que han correspondido a los números premiados, clasificados por su cifra final		Estos premios podrán cobrarse hasta el día 9 de noviembre de 1987, INCLUSIVE	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Números	Pesetas	Números	Pesetas	Números	Pesetas	Números	Pesetas	Números	Pesetas
22160...2.000.000	35701...2.010.000	38202...100.000	38203...110.000	38204...100.000	38205...100.000	38206...100.000	14907...2.000.000	38208...100.000	38209...100.000
38200...100.000	38201...110.000	38212...100.000	38213...110.000	38214...100.000	38215...100.000	38216...100.000	38207...100.000	38218...100.000	38219...100.000
38220...100.000	38221...110.000	38222...100.000	38223...110.000	38224...100.000	38225...100.000	38226...100.000	38227...100.000	38228...100.000	38229...100.000
38230...100.000	38231...110.000	38232...100.000	38233...110.000	38234...2.285.000	38235...20.000.000	38236...2.285.000	38237...100.000	38238...100.000	38239...100.000
38240...100.000	38241...110.000	38242...100.000	38243...110.000	38244...100.000	38245...100.000	38246...100.000	38247...100.000	38248...100.000	38249...100.000
38250...100.000	38251...110.000	38252...100.000	38253...160.000	38254...100.000	38255...100.000	38256...100.000	38257...100.000	38258...100.000	38259...100.000
38260...100.000	38261...110.000	38262...100.000	38263...110.000	38264...100.000	38265...100.000	38266...100.000	38267...100.000	38268...100.000	38269...100.000
38270...100.000	38271...110.000	38272...100.000	38273...110.000	38274...100.000	38275...100.000	38276...100.000	38277...100.000	38278...100.000	38279...100.000
38280...100.000	38281...110.000	38282...100.000	38283...110.000	38284...100.000	38285...100.000	38286...100.000	38287...100.000	38288...100.000	38289...100.000
38290...100.000	38291...110.000	38292...100.000	38293...110.000	38294...100.000	38295...100.000	38296...100.000	38297...100.000	38298...100.000	38299...100.000
44790...2.000.000	55911...2.010.000	59402...100.000	59403...110.000	59404...100.000	59405...100.000	59406...100.000	41867...2.000.000	59408...100.000	59409...200.000
59400...100.000	59401...110.000	59412...100.000	59413...110.000	59414...100.000	59415...100.000	59416...100.000	59407...100.000	59418...100.000	59419...100.000
59410...100.000	59411...110.000	59422...100.000	59423...110.000	59424...100.000	59425...100.000	59426...200.000	59427...100.000	59428...100.000	59429...100.000
59420...100.000	59421...110.000	59432...100.000	59433...110.000	59434...100.000	59435...100.000	59436...100.000	59437...100.000	59438...100.000	59439...100.000
59430...100.000	59431...110.000	59442...100.000	59443...110.000	59444...100.000	59445...100.000	59446...100.000	59447...100.000	59448...100.000	59449...100.000
59440...100.000	59441...110.000	59452...5.100.000	59453...80.000.000	59454...5.100.000	59455...100.000	59456...100.000	59457...100.000	59458...100.000	59459...100.000
59450...100.000	59451...110.000	59462...200.000	59463...110.000	59464...100.000	59465...100.000	59466...100.000	59467...100.000	59468...100.000	59469...100.000
59460...200.000	59461...110.000	59472...100.000	59473...110.000	59474...100.000	59475...100.000	59476...100.000	59477...100.000	59478...100.000	59479...100.000
59470...100.000	59471...110.000	59482...100.000	59483...110.000	59484...100.000	59485...100.000	59486...100.000	59487...100.000	59488...100.000	59489...100.000
59480...100.000	59481...110.000	59492...100.000	59493...110.000	59494...100.000	59495...100.000	59496...100.000	59497...100.000	59498...100.000	59499...100.000
59490...200.000	59491...110.000	81641...50.000.000	80253...2.060.000	81875...2.000.000	76636...2.000.000	83027...2.000.000	Terminaciones	538...100.000	409...100.000
Terminaciones	Terminaciones	Terminaciones	Terminaciones	Terminaciones	Terminaciones	Terminaciones	460...100.000	Terminaciones	Terminaciones
490...100.000	831...110.000	462...100.000	453...160.000	584...100.000	935...100.000	167...100.000	490...100.000	538...100.000	409...100.000
	1...10.000		853...160.000			177...100.000			659...100.000
			53...60.000						
			3...10.000						

PREMIOS ESPECIALES	FRACCION	SERIE	PREMIO ACUMULADO	POBLACION
92.000.000 Ptas.	8.	1.	100.000.000	ZARAGOZA
Núm. 59453	2.	4.	100.000.000	ZARAGOZA
PRIMER PREMIO	2.	5.	100.000.000	ZARAGOZA
	10.	7.	100.000.000	ZARAGOZA
	2.	9.	100.000.000	ZARAGOZA

PREMIO EXTRAORDINARIO «DEL TURISTA»	FRACCION	SERIE	PREMIO ACUMULADO	POBLACION
250.000.000 Ptas.	1.	4.	255.000.000	PREMIA DE MAR GALDAR
Núm. 81641	8.	7.	255.000.000	

A l'estiu és una veritable barrera entre els dos costats del poble

L'alcalde de Vila-sacra vol que la carretera de Roses sigui desviada

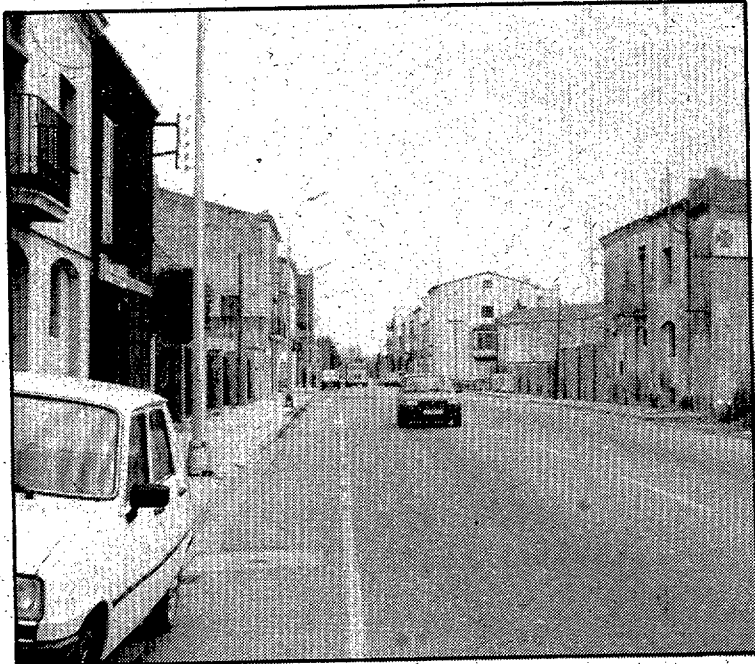
J.M.ª BERNILS V.

Vila-sacra.— La carretera de Roses és un dels punts més conflictius pel que fa al trànsit, durant l'estiu, a tota la comarca de l'Alt Empordà. El pas per Vila-sacra, Empúria-brava i les entrades a les poblacions que configuren els extrems de la via —Figueres i Roses— són els llocs més problemàtics de tot el recorregut.

L'any passat Vila-sacra va disposar de la instal·lació de dos grups semafòrics que regulen el trànsit de les sortides més importants de la població, ja que fins aleshores la carretera representava, molt sovint, una veritable frontera entre ambdós costats del veïnat.

De tota manera aquests semafòrics no semblen pas ser la solució definitiva a aquest problema, que cada estiu s'agreuja de forma considerable. El nou alcalde de la població, Amadeu Pujol, ens ha manifestat que «els semafòrics no són la solució definitiva al problema del trànsit per l'interior de la població».

Considera el batlle que «els semafòrics no estan ben sincronitzats. A més, manca una instal·lació a l'encreuament amb la carretera de Fortià. Hi ha dies que per passar pot arribar a estar esperant més de deu minuts. La seva sincronització és dubtosa. La solució definitiva serà el desviament de la carretera, com s'ha fet a Castelló d'Empúries. A més, ara, també caldria un pas soterrani de peatons, previst en el projecte inicial».

La carretera de Roses divideix completament Vila-sacra. (Foto PUERTOLAS).

En qualsevol cas, però, l'Ajuntament no pot pas fer front a aquestes obres que tindrien un cost multimilionari. S'espera, però, que el projecte de desviament quedi contemplat en el nou condicionament de la carretera que el MOPU té previst de realitzar abans de l'any dos mil, i que suposaria quatre carrils —dos en cada sentit de marxa— de Figueres a Roses, la qual cosa faria disminuir la densitat del trànsit, resoldria els problemes dels encreuaments que hi ha al llarg de la carretera i, en conseqüència, faria disminuir el número

d'accidents que actualment són molt sovintejats.

Altres projectes

La carretera de Roses ha condicionat, en aquests moments, un altre projecte municipal. L'anterior Consistori va demanar permís per procedir a l'enderrocament d'una part de la construcció existent al costat de la torre de l'església, amb l'objectiu de fer un enllaç directe amb el cementiri.

— Actualment —ens explica Amadeu Pujol— tots els enterra-

ments han de passar pel mig de la carretera en dirigir-se cap el cementiri, malgrat trobar-se molt a prop de l'església. Aquesta part de la torre ho impedeix. L'edifici està pràcticament en ruïnes però la Generalitat no ha autoritzat el seu enderrocament per considerar que té uns valors històrics que cal preservar. Per tal de restaurar-ho ja ens han aprovat una subvenció, i la brigada d'obres s'encarregarà de fer les esmenes que calguin.

Un cop restaurat no hi ha un projecte definitiu, però l'alcalde de Vila-sacra pensa en «una finalitat cultural, evidentment. Tot sigui dit, d'equipaments d'aquest tipus n'estem absolutament mancats a Vila-sacra».

El gran tema pendent del municipi és l'aigua potable a les cases. Segons Pujol «després de la nova pavimentació dels carrers, feta per l'anterior Ajuntament, no podem pas plantejar l'obra de forma immediata. De tota manera caldrà pensar-hi. Ara mateix tenim a punt de consolidar l'enllunament públic a tota la zona urbana, amb un pressupost de sis milions de pessetes, recolzat per les aportacions de la Generalitat».

Al llarg del nou mandat municipal també pensen procedir a la construcció d'una pista polisportiva a les escoles, arrenjar els camins rurals que envolten la població i restaurar la ja esmentada torre de l'església per donar-li una finalitat cultural.

Trenta-tresena edició de la fira exposició del camp Firagost a Valls

Valls.— Aquesta setmana s'ha celebrat a la població de Valls la trenta-tresena edició de la Firagost, fira exposició del camp català. Entre els diversos actes programats en destacaren les exposicions de maquinària agrícola, ramadera i vehicles, situada al passeig de l'Estació, l'exposició de fruites, flors, plantes, herboristeria, jardineria i altres productes agrícoles, instal·lades al carrer de la Cort, Jaume Mercader, plaça del Blat i al Pati, nucli central de Valls, i la de ceràmica i terrissa, ubicada a la plaça del Quarter.

Igualment s'organitzaren exposicions d'eines i boters i s'hi exposà una mostra itinerant d'artesania de la Generalitat.

A l'acte d'inauguració, dimarts passat, assistí el conseller de Comerç, Consum i Turisme de la Generalitat, Joaquim Molins.

Segona Trobada cultural a Calonge amb Lluís Racionero

Calonge.— Ahir va celebrar-se al Castell de Calonge la segona Trobada cultural organitzada pel Centre d'estudis calongins, Colònic, amb la col·laboració de l'Ajuntament i la Generalitat, informa Enric Figueres. A la trobada participaren Víctor Pou, del Patronat Català pro-Europa, i l'escriptor Lluís Racionero que presentà una conferència sobre el fet comarcal a Catalunya i la Vall de Calonge.

Entre les obres més destacades de l'escriptor lleidatà, que resideix actualment en una masia de l'Alt Empordà, s'hi compten «Conocer Leonardo da Vinci», «Cercamón», «Del paro al ocio», «La forja de l'exili», «La Mediterrània i els bàrbars del Nord», «Raimon o el seny fantàstic» i «Els Àngels quàntics».

Premi de cent mil pessetes de Loto Ràpid a Castelló

Castelló d'Empúries.— L'estanc de Castelló d'Empúries que la setmana passada va vendre una butlleta de Loto Ràpid premiada amb un milió de pessetes —premi màxim del joc—, va vendre divendres un segon premi, de cent mil pessetes.

Les noves instal·lacions de Mascanada han costat quaranta-dos milions de pessetes

Sant Feliu allibera la Corchera amb la inauguració del nou camp de futbol

RAFAEL ALBIOL
Corresponsal

Sant Feliu de Guíxols.— Per avui a la tarda és prevista la inauguració del nou camp municipal de futbol de Mascanada, construït amb un pressupost de 42.401.298 pessetes i que es troba ubicat en el denominat camp d'en Dispès, al costat del cementiri municipal de Sant Feliu de Guíxols.

Les obres del nou camp de futbol varen començar-se a principis de setembre de l'any passat i havien d'haver quedat enllestides a principis de març d'enguany, ja que el termini previst per a la seva realització era de sis mesos. No obstant això, per diversos imponderables, la inauguració del nou camp de futbol ha hagut de posposar-se fins a aquesta data.

El terreny de joc té unes dimensions de 105 per seixanta metres, que són les reglamentàries. Els redactors del projecte són els arquitectes Maria Assumpció Puig i Joan Riera. L'obra va ser adjudicada a l'empresa local Luque, SA.

Al marge de la franja destinada a espectadors que té quatre metres d'amplada, el nou camp de futbol compta amb un edifici que acull els vestidors, la farmaciola,

diverses sales de reunions, serveis públics, magatzem i bar. També compta amb una disposició de grades a la part de la coberta i la lluminària es donarà mitjançant quatre torretes de focus. Tanmateix disposa d'un aparcament apte per a cent cinquanta vehicles.

Amb l'entrada en servei del camp municipal de futbol de Mascanada quedarà alliberat l'espai de la Corchera, on és previst emplaçar-hi el pavelló polisportiu que va adjudicar-se el passat vuit de maig.

La política municipal del PSC a Sant Feliu és portar a terme a l'actual mandat, entre d'altres fites esportives, la construcció d'una piscina coberta, «una instal·lació reivindicada per un sector ampli de la població i per nosaltres mateixos i que només les necessitats pressupostàries i els grans dèficits acumulats han fet impossible el seu finançament dins del mandat 83-87», segons que figura en el seu programa electoral.

Un altre aspecte que l'equip de govern socialista considera prioritari és la finalització i millora de les instal·lacions de la zona esportiva de Vilartagues, afegint-hi noves aportacions per a la pràctica d'al-

tres esports. Dins del programa de realitzacions l'equip de govern pensa també impulsar la implantació d'elements esportius en espais públics de la ciutat que seran convenientment condicionats.

D'altra banda, continuarà la política, ja iniciada, de dotar les escoles de la ciutat d'instal·lacions

dignes per a la pràctica de l'esport.

A l'acte d'inauguració participaran tots els equips de Sant Feliu. Jugaran la selecció guixolenc i selecció ganxona, integrada respectivament per representants de l'AD Guíxols, Penya Esport, UD Vilartagues i Cafeteria Catalunya.

PREGUEU DÉU EN CARITAT PER L'ÀNIMA DE

**JOAQUIM ENSESA
i CUATRECASAS**

que morí cristianament a Girona el dia 7 d'agost del 1987 a l'edat de 87 anys.

— A. C. S. —

La seva esposa, Maria Brillas i Olivero; fills, Carme, Maria i Joaquim; fills polítics; nets; família i amics, us demanen una pregària i un record. L'enterrament tindrà lloc avui diumenge dia 9 a la 1 del migdia a la Capella del Cementiri del Nord de Barcelona.

Barcelona, 9 d'agost del 1987

Es construiria un canal per aprofitar l'aigua de la Muga

El parc natural dels aiguamolls regenerarà les deus subterrànies

El parc natural dels aiguamolls de l'Empordà ha aprovat un projecte que suposaria la creació d'un canal artificial des del riu Muga fins a l'interior del parc. Amb aquestes obres es pretén bàsicament regenerar les zones més afectades per les extraccions d'aigua, així com també ampliar els camps de conreu de la zona protegida. Actualment, arran de les extraccions d'aigua potable que s'han fet per abastar Roses, una àmplia franja pròxima al mar pateix un procés d'intromissió d'aigües marines. El projecte de desviament de la Muga elaborat permetria frenar aquest procés i alhora també ampliar la zona de regadius del parc natural.

Castelló d'Empúries.— El projecte de construcció d'un canal que porti l'aigua del riu Muga fins al parc natural dels aiguamolls altempordanesos tindria una gran importància, segons ha explicat el director de la zona protegida, Jordi Sargatal. A criteri del naturalista gironí, «afectaria bàsicament la zona més deprimida del parc en relació amb l'extensió d'aigües de la zona protegida. És la zona que es troba entre la Muga, el límit de Sant Pere Pescador, el mar i la carretera d'aquesta mateixa població». Aquest espai, considera Sargatal, és el que ha quedat més afectat per les extraccions d'aigua que s'han fet en els darrers anys per cobrir el subministrament d'aigua potable a Roses. Per a Jordi Sargatal, «lògicament ara cal un procés de regeneració».

El naturalista responsable de la zona protegida altempordanesa indicà que «hi ha una intromissió marítima molt important i es nota tan subterràniament com a nivell superficial que l'aigua pa-

El parc natural dels aiguamolls altempordanesos vol regenerar les deus subterrànies de la zona. (Foto CARLOS SANS).

teix un procés de salinització molt elevat i greu. La millor solució per pal·liar el problema -afirma- seria sense cap mena de dubte l'abocament d'aigua superficial. Pensem que la construcció del canal de la Muga seria una gran solució en aquest sentit».

En aquests moments es fa difícil determinar quan es portaran a cap aquests projectes, però, segons el director del parc natural dels aiguamolls de l'Empordà, durant aquest any no serà possible per una qüestió de reajustament de pressupostos. El projecte es contemplaria, molt probablement, en els pressupostos de l'any vinent del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat. A criteri de Sargatal, «tan de

bo que aleshores es pugui fer, perquè suposaria una millora molt substancial del parc».

Reserva marina

Durant la darrera reunió de la junta dels aiguamolls de l'Empordà es va decidir demanar a la Generalitat que es concedeixi la qualificació de reserva marina a la zona marítima situada davant del parc natural. Aquesta petició va ser rebutjada, quan es plantejà inicialment per la direcció general de pesca perquè, segons sembla, perjudicava greument la flota pesquera de la zona. Ara la junta ha demanat una reunió amb el director general de Pesca, Edelmir Salichs, per tornar a plantejar la qüestió.

La junta del parc tornarà a demanar a la Generalitat la declaració de reserva marina

Cap de setmana festiu a l'Alt Empordà

Figueres.— Al llarg d'aquest cap de setmana són diverses les poblacions de la comarca de l'Alt Empordà que celebren la seva festa major. Ahir, com ja vàrem informar, va començar la de Castelló d'Empúries amb un seguit d'actes que continuaran fins dimecres vinent.

A les Forques, un barri situat entre Vilafant i Figueres, van celebrar divendres el primer acte de la seva festa major. Fou un espectacle a càrrec del «Ballet Español de Nita Molina», actuant a la mitja part el ventríloc «Chevalo y sus muñecos». Ahir es va fer una audició de sardanes amb la cobla Flama de Farners i ball amb els conjunts Cabaret i Swing Latino. Avui, a la tarda, tindrà lloc un festival infantil amb la «Companyia la Lluna» i al vespre el Taller de Teatre de Figueres presentarà l'obra «L'escola dels marits» de Molière.

Pel que fa al barri figuerenc del Juncària Parc Bosc —que celebra les seves setenes festes populars— ahir a la tarda es va procedir al llançament de focs d'artifici com a acte inaugural. Després van desfilar les majorettes de la Societat Coral Erato mentre la mainada gaudia d'una xocolatada i jocs infantils. A la nit, ball amb el conjunt «Samfaina». Per avui, a les sis de la tarda, es prepara un berenar d'homenatge als membres de l'Associació de veïns que pertanyen a la tercera edat. Posteriorment, a les nou del vespre, cloenda de les festes amb una traca i cremat per a tothom.

Una població propera a Figueres també està de festa major aquests dies. Ens referim a Biure d'Empordà. Divendres ja van actuar, a la pista de la societat, el conjunt el Tren de la Costa i l'orquestra la Salseta del Poble Sec. Ahir va haver-hi la coral infantil de Bordils, jocs de cucanya, l'actuació del grup d'animació infantil Pin i Fèlix i ball per l'orquestra Aquarella. Avui hi haurà sardanes, ofici, futbol i ball de fi de festa, tot plegat amenitzat per l'orquestra Marimba.

També a Dalfià, molt a prop de Garriguella, celebren la seva festa avui diumenge. Hi haurà sardanes i ball amb sorteig d'una estàtua i xampany. Tots els actes són gratuïts.

Pel que fa a Castelló d'Empúries, els actes estan centrats, aquest matí, amb el pregó que pronunciarà l'actual comte d'Empúries, Ignacio de Medina, les diferents inauguracions de mostres artístiques i la concentració de gegants procedents d'arreu de Catalunya.

A la tarda hi haurà espectacle infantil a les escoles, dansa catalana a la sala municipal, futbol i sardanes. A Empúria-brava actuarà la xaranga Amics de la Música i a la nit es farà un ball amb l'orquestra Slalom i el conjunt Ebano.

Exposició d'escultura internacional a Tossa

Tossa de Mar.— L'exposició d'escultura internacional de Tossa de Mar es mantindrà oberta al públic fins al proper mes de setembre, segons les previsions de la direcció de la Galeria Cau-Serrat de la població. Inicialment va informar-se que l'exposició quedava clausurada, però continua oberta al públic segons la galeria «pel seu gran interès artístic».

LA BONA COMPANYIA

Porti sempre la nostra targeta VISA.

Per sortir de casa és la millor companyia.

CAIXA D'ESTALVIS PROVINCIAL DE GIRONA

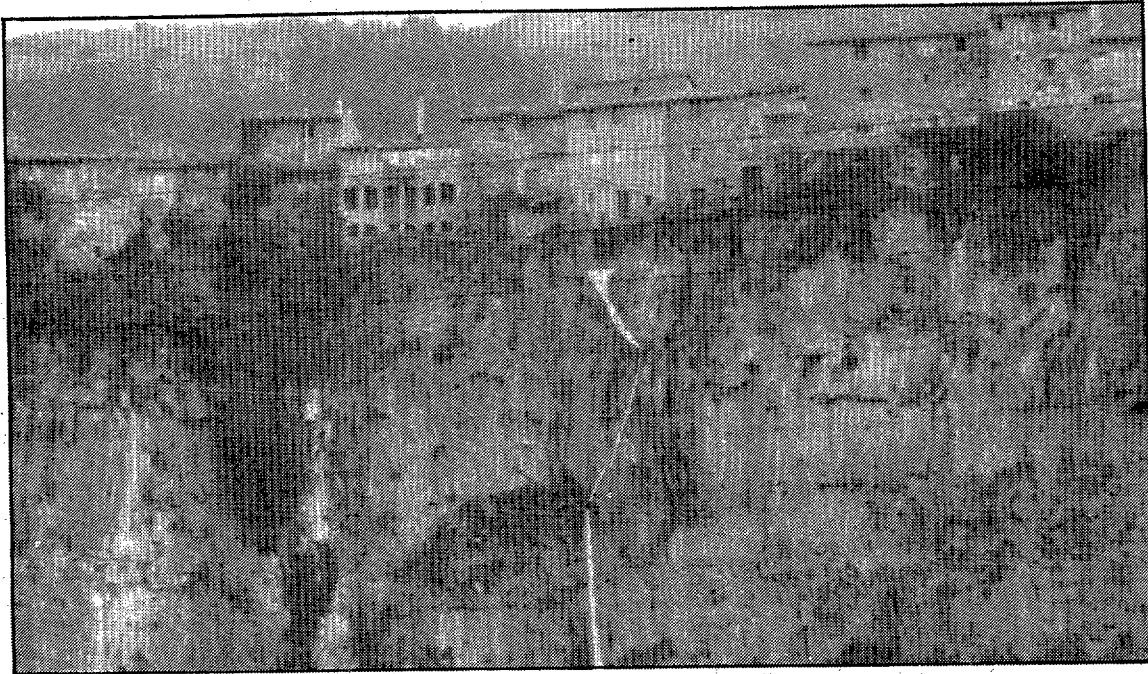
La reunió és prevista pel mes de setembre vinent

El MOPU i l'Ajuntament de Castellfollit negociaran el conflicte de la variant

FRANCESC RUBIÓ

Castellfollit de la Roca.— El governador civil de Girona, Pere Navarro, ha rebut una delegació de l'Ajuntament de Castellfollit de la Roca encapçalada pel seu alcalde, Joaquim Canadell, amb la finalitat d'exposar la preocupació de l'Ajuntament de Castellfollit davant l'únic traçat de variant que ha presentat el MOPU per la població de la Garrotxa. A part de ser el municipi més petit quant a territori de l'Estat espanyol, no arribant a un quilòmetre quadrat de terme municipal, Castellfollit de la Roca veu afectats els únics terrenys urbanitzables de pla parcial amb el projecte presentat des del Ministeri d'Obres Públiques. Segons l'alcalde, Joaquim Canadell, la preocupació és l'incompliment que hi ha hagut d'un pacte de cavallers entre els tècnics del ministeri davant el mateix governador civil i els parlamentaris de la Garrotxa, Ramon Sala i Daniel Terradellas, el dia que es va presentar el projecte de l'eix pirinenc a la comarca de la Garrotxa. «Se'ns va dir que es faria un estudi ampli de les possibilitats que hi ha per la variant de Castellfollit i en aquest moment solament es porta a l'exposició al públic el traçat amb el qual des d'un principi hi hem estat en desacord sempre i que hi hagi d'altres possibilitats».

Pere Navarro davant aquest fet s'ha compromès a tornar a reunir els tècnics del ministeri a Castellfollit amb els membres del consistori i els Parlamentaris Sala i Terradellas. «No hem volgut passar per sobre de l'autoritat més representativa de l'administració central a casa nostra i, de moment, pensem que els resultats poden ser del tot satisfactoris amb una nova reunió i acom-

Castellfollit i el parc natural de la Garrotxa s'oposen al traçat de la variant prevista en el projecte elaborat pel MOPU. (Foto JULI).

plint el que es va acordar d'anul·litzar totes les possibilitats».

El projecte de l'eix pirinenc a la comarca de la Garrotxa porta una bon ritme de la millora de la carretera C-150, arribant al punt de Montagut, just a l'entrada de Castellfollit on es troba encara amb la incògnita de la variant del poble. L'alternativa aconsellada des de l'Ajuntament seria el recorregut des de Can Perich fins al darrera del cementiri, a les fonoses, per tal de poder enllaçar amb la carretera de la Generalitat a la Vall de Bianya, on es preveu que a finals d'aquest any s'iniciïn les obres del Túnel amb enllaç al Ripollès. «Pel que fa a la comunicació intercomarcal seria molt més interessant, encara que més costós,

aquest traçat, ja que marcaria un enllaç molt més funcional».

Pere Navarro ara reunirà al setembre les parts implicades per tal de poder aconseguir la realització d'altres estudis sobre el recorregut del que ha de ser la variant de Castellfollit la que a hores d'ara suposa el punt negre del projecte de l'eix pirinenc des de Roses a Ripoll per continuar cap a Puigcerdà amb destí final a Navarra.

Presentació d'una al·legació

Durant el període d'exposició pública, l'Ajuntament de Castellfollit de la Roca presentarà una al·legació que paraitzarà el projecte presentat des del MOPU. Per un

costat la inestabilitat geològica del terreny amb deteccions de moviments de terres. També l'impacte ambiental en pot ser un dels altres factors i, per sobre de tot, l'incompliment d'una llei del Parlament de Catalunya on s'especifica que en qualsevol actuació urbanística en el parc natural de la zona volcànica de la Garrotxa serà necessari un estudi previ de la junta de protecció. En aquest sentit, l'Ajuntament de Castellfollit de la Roca comptarà amb el suport del parc natural. Per la seva banda, el mateix governador civil ha convocat a la reunió del mes de setembre a Josep Mª Mallarach com a director del parc natural per tal d'escoltar els seus criteris sobre el tema de la variant de Castellfollit de la Roca.

Les obres d'urbanització estan pràcticament enllestides

Lloret estrena el vial que uneix el nucli urbà de la població amb Fenals

JOAN FERRER
Corresponsal

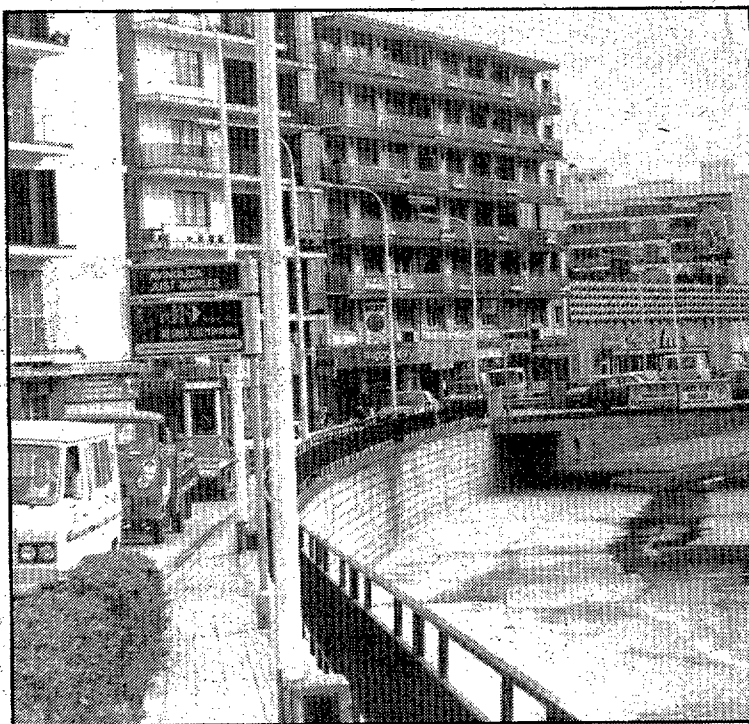
Lloret de Mar.— Divendres va inaugurar-se oficialment l'enllumenat del carrer Costa d'en Carbonell de Lloret de Mar, un vial de quatre-cents metres que uneix el centre de la vila amb el sector de Fenals. Amb aquesta inauguració queda pràcticament finalitzada l'obra de pavimentació i enllumenat d'aquest carrer que s'ha vingut realitzant els darrers mesos, encara que s'ha deixat pel mes d'octubre la col·locació de les voreres i la senyalització del vial, darrers detalls que queden per poder considerar l'obra totalment acabada.

El pressupost d'execució del projecte d'urbanització del carrer Costa d'en Carbonell era de 36.609.000 pessetes. L'allargada del vial és de quatre-cents metres i l'amplada de catorze, distribuïts en nou metres de calçada de doble direcció amb una línia d'aparcament de cotxes i voreres de dos metres i mig a cada banda. L'enllumenat consta de vint-i-dos punts de llum a vuit metres d'alçada amb llums de vapor de mercuri de dos-cents cinquanta vats cadas-

cun.

Jordi Martínez, alcalde de la població, considera que aquesta obra és vital per potenciar la unió i la descongestió. «Des d'aquest moment —afirma Martínez— el centre de Lloret i el sector de Fenals són units per un vial que permet en pocs segons anar d'un lloc a l'altre, cosa que fins ara no era possible si no es sortia a la carretera comarcal 682, de Tordera a Tossa, una carretera sempre amb molt de trànsit». Respecte de la descongestió, Martínez afirmà que «amb l'entrada en servei d'aquest vial el gran nombre d'autocars que portin turistes als hotels de la zona ja no hauran de passar pel centre de la població. Amb aquesta millora la riera veurà com disminueix el trànsit, mentre que l'entrada i sortida d'aquests hotels serà més ràpida ja que l'accés serà directe de la Costa d'en Carbonell a la comarcal 682».

Per als propers mesos, l'Ajuntament de Lloret de Mar ha aprovat diversos projectes d'enllumenat, com són el de Can Garriga, que suposarà una inversió de 2.758.915 pessetes; el de l'abocador municipal d'escombraries, que

El centre de Lloret es veurà descongestionat amb l'entrada en servei del nou vial que l'uneix amb Fenals.

suposa un pressupost de 2.088.860; i el dels carrers Pere Codina i Francesc Cambó amb un pressupost de 2.180.000 pessetes

Avui se celebra l'aplec de Portbou

Portbou.— Avui se celebra a la població marinera de Portbou el dissetè aplec de la sardana, organitzat pel Foment de la Sardana i de la cultura catalanes. La celebració compta amb la col·laboració de l'Ajuntament de Portbou, la Diputació de Girona i la Generalitat.

Enguany, participen en l'aplec les cobles Ciutat de Girona, la Principal de Llobregat i la Principal de Barcelona. L'entrada és lliure. L'aplec començarà a dos quarts d'onze del matí i a dos quarts de cinc de la tarda.

En el transcurs de les audicions s'estrenarà una sardana que el mestre Jaume Bonaterra havia deixat a mig fer i que ara l'ha acabada d'instrument el músic Lluís Buscarons. La peça porta per títol «L'adéu d'un mestre».

Majors controls per reforçar la lluita contra la pesta porcina africana

Madrid.— El Govern central ha previst mesures complementàries al programa coordinat per a l'eradicació de la pesta porcina africana, que suposa un esforç considerable en el control de la malaltia, després de dos anys de resultats considerats molt positius pel Ministeri d'Agricultura.

La nova normativa aprovada a final del mes de juliol contempla una sèrie de mesures de control i vigilància sanitària per al trasllat d'animals o la repoblació d'explotacions, assegurant en tot moment que es tracti d'animals sotmesos a control serològic i lliures de la malaltia.

D'aquesta manera, el govern pretén consolidar els resultats obtinguts des que es posà en marxa, durant l'any 1985, el programa coordinat per a l'eradicació de la pesta porcina africana, amb la col·laboració de l'administració central, les comunitats autònomes, ajuntaments i ramaders del sector.

Les mesures incloses en aquest programa han permès, segons una nota emesa pel Ministeri d'Agricultura, que durant els darrers dotze mesos la incidència de la malaltia s'hagi reduït en gairebé un noranta per cent respecte al mateix període anterior, amb quaranta-un casos detectats entre juliol de 1986 i juny de 1987 enfront dels 352 casos detectats en els dotze mesos anteriors.

Durant el primer semestre de 1987, de les quaranta-tres circumscripcions on hi ha explotacions intensives de porcí, un total de trenta-cinc han romàs lliures de la malaltia. D'aquestes trenta-cinc, vint-i-una no han detectat cap cas en els darrers divuit mesos, i en les vuit circumscripcions restants s'han detectat vint-i-dos casos, mentre que en zones productores en règim extensiu la malaltia es troba estacionada.

DIARI DE GIRONA
LOS SITIOS

EL NOSTRE
TELFÒN

47 62 77

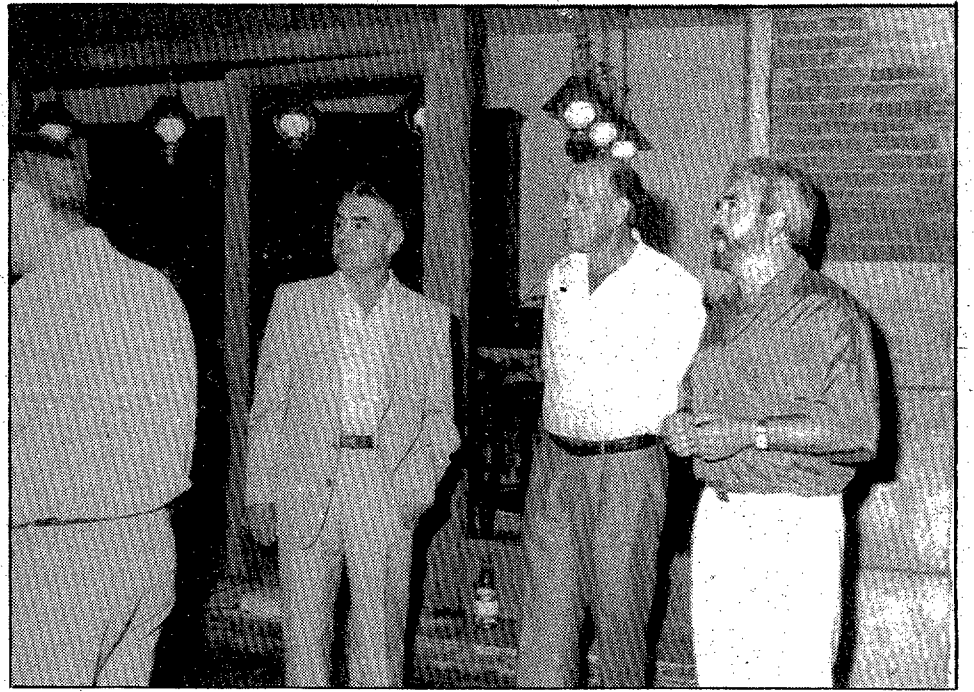
INAUGURACIÓ

 HOTEL
CASA BLANCA

Luis Escobar i Manolo Regot.— La inauguració de Casa Blanca va comptar amb la presència de moltes personalitats de la vida pública de l'Alt Empordà. Aquí podem veure el propietari de l'hotel, Luis Escobar, conversant amb el seu amic personal Manolo Regot, notari de Figueres, en un moment de la vetllada al saló principal.

Miquel Caselles.— La representació oficial no es va fer esperar. Miquel Caselles, el nou alcalde electe de Castelló d'Empúries i d'Empúria-brava, es mostrà molt interessat a visitar les noves instal·lacions de Casa Blanca. Aquesta instantània recull el moment en què es trobava a la terrassa d'accés a l'hotel.

José Antonio Escobar.—No podia faltar José Antonio Escobar, germà de Luis Escobar i propietari de la discoteca Bananas Club d'Empúria-brava. Recordem que aquesta discoteca, equipada amb el més moderns aparells acústics i amb un disseny espectacular, fou inaugurada el propassat mes de juliol.

La festa d'inauguració.—Un gran nombre d'assistents, convidats per la direcció de Casa Blanca, es va aplegar al saló principal de l'hotel on els fou ofert un bufet fred. La música d'un orgue, interpretant cançons d'ambient i en especial mexicanes, acompanyava les seves converses sobre les excel·lències del nou complex residencial.

CARPINTERÍA DE PVC

FÁBRICAS DE PUERTAS Y VENTANAS EN PVC

EIBEL IBÉRICA, S.A. - ALICANTE

KUNSTSTOFF - FENSTERWERK

EIBEL Fenster und Elemente GmbH KÖLN (COLONIA) ALEMANIA

COMERCIAL DE VENTAS PARA CATALUÑA

17486 EMPÚRIA-BRAVA (Girona)

Avda. Juan Carlos I, parcel·la A

Maurici Centre

☎ 972 / 45 02 13

☎ 972 / 45 02 38

En el Hotel CASABLANCA, visite y observará la calidad del producto y del montaje. Cristales IPAPHON de 3'6 centímetros de grosor, especiales contra el ruido y aislamiento cristal, 10-20-6 = 3'6 cm.

MÁS DE 150 MONTAJES AVALAN NUESTRO PRODUCTO

Contra el viento, ruido, frío y calor. No pinte jamás.

SIN MANTENIMIENTO. Instale ventanas PVC

Jomar & Eibel

Aquest divendres, dia 7 d'agost, s'inaugurà a Empúria-brava un nou hotel de categoria excepcional, Casa Blanca. A l'entrada mateix d'Empúria-brava, edificat sobre el que havia estat el Mas Vell, Casa Blanca està equipat amb els més moderns serveis que garanteixen una estada confortable als turistes tant d'hivern com d'estiu. Disposa de 79 habitacions, totes amb aire condicionat, calefacció, telèfon, música ambiental, televisió en color, antena parabòlica i insonorització. El client, a més, pot fruit de tot un seguit d'instal·lacions de primera línia: sauna, solàrium, massatge, terrasses exteriors i piscina, dos salons-menjador i un menjador privat, dos bars interiors i un bar a la piscina, dos pàrkings del mateix hotel, i els serveis de 24 professionals que l'atendran en allò que vulgui demanar. Casa Blanca ha estat concebut com un palau de llum, tot en color blanc i decorat amb motius de ceràmica de la Bisbal.

Casa Blanca, un hotel d'excepció, fou inaugurat divendres a Empúria-brava

Divendres a la nit, Empúria-brava es posava els seus vestits de gala per assistir a la inauguració de Casa Blanca. Aquest nou complex residencial ha estat el resultat de l'empenta i dedicació d'un mexicà, Luis Escobar, afincat de molts anys al nostre país. A l'acte inaugural,

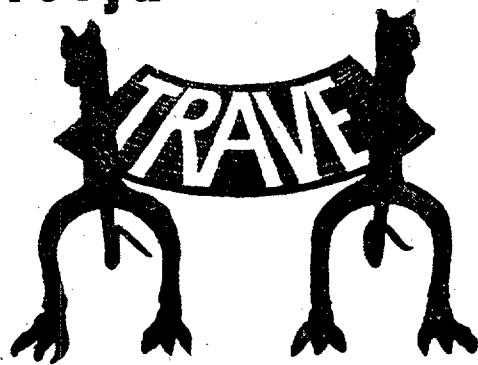
hi assistiren nombrosos convidats, representants de tot el sector turístic de l'Alt Empordà, els empresaris i professionals que han col·laborat a fer possible aquest nou hotel i un bon nombre d'amics i familiars dels propietaris, així com l'alcalde de Castelló, Miquel Caselles.

Tots els assistents foren convidats a visitar les instal·lacions de l'hotel i a compartir un sopar fred ofert per la direcció de Casa Blanca. El saló principal i el jardí esdevingueren, des de dos quarts de deu de la nit, una festa amical. Còctels, begudes refrescants i uns suc-

lents canapès feien les delícies dels presents, mentre la música d'un orgue amenitzava la recepció. Luis Escobar, acompanyat de la seva esposa i les seves dues filles, era el centre dels comentaris i de les felicitacions. Casa Blanca és un hotel privilegiat, no sola-

ment per la categoria de tots els seus equipaments fins als més mínims detalls, sinó per la seva ubicació. Té al costat mateix tots els atractius d'Empúria-brava i alhora es troba desmarcat de qualsevol altra edificació, amb un entorn de zona verda.

forja

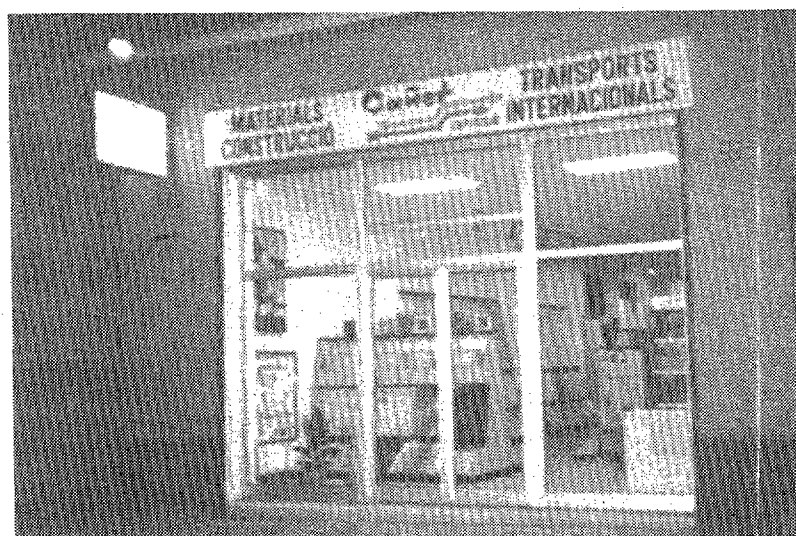

**FÀBRICA
de
LLUMS**

Fabriquem els llums per al seu
HOTEL, BAR o RESTAURANT
segons disseny i model exclusiu
en Vidre Nacional, Strass i
Murano

Fàbrica: CORRÓ D'AMUNT
Ap. Correos, 189

Tel. (93) 871 01 00
GRANOLLERS

MATERIALES CONSTRUCCIO i TRANSPORTS

Cañet
S. A.

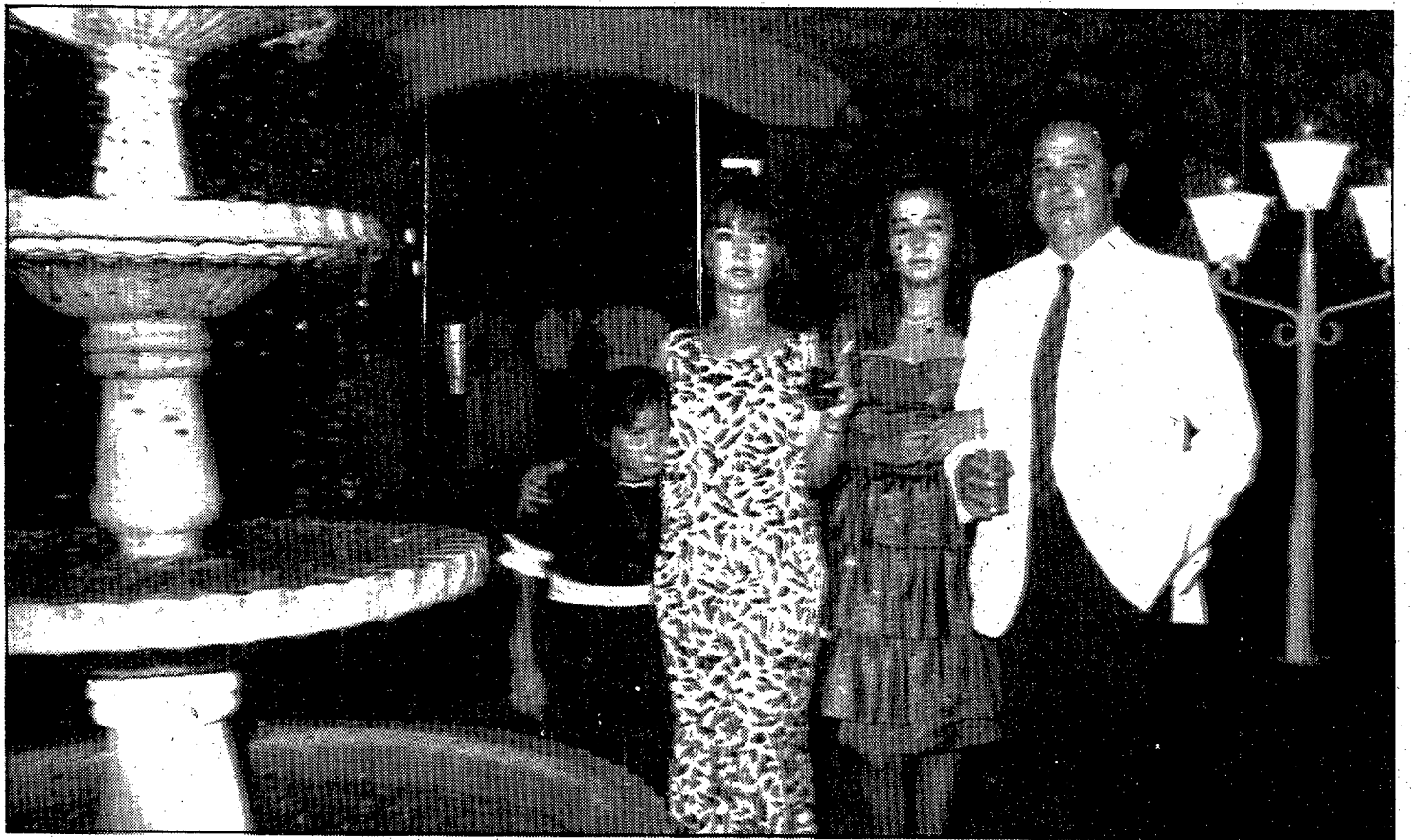
C/. Vilanova de la Muga, 22-24
FIGUERES

Tel. 50 21 49

Un somni blanc, construït damunt d'un mas

Era l'any 1983 quan Luis Escobar començà a acaronar el seu somni de construir un hotel blanc, un hotel de llum, a la zona residencial d'Empúria-brava. Tres anys de projectes i preparatius van precedir l'inici de les obres. L'indret escollit fou el Mas Vell, una antiga construcció semienrunada, ubicada a l'entrada mateixa d'Empúria-brava. La seva situació és excepcional: per una banda té al costat mateix les millors instal·lacions, discoteques, pistes de tennis, l'aeròdrom; per l'altra, es manté totalment desvinculada de qualsevol altra edificació, voltat de zona verda i amb una vista fabulosa.

El mes d'octubre de l'any passat començaven les obres. La idea del seu propietari era aprofitar la base estructural del mas, de pedra vista, per bastir-hi al damunt un palau de color blanc d'estil clarament mediterrani. Casa Blanca ha estat el fruit d'aquest contrast, una composició harmònica de suggerències mediterrànies i mexicanes sobre la base d'una gran casa pairal. Un hotel que absorbeix tota la llum de l'Alt Empordà i que ha estat pensat perquè l'estadant se senti a gust en els més mínims detalls. Tot l'interior ha estat decorat amb ceràmiques de la Bisbal, i una profusió de plantes i fonts que dimanen una sensació de gran tranquil·litat i confort. Casa Blanca és un petit paradís de color blanc.

Luis Escobar vol agrair els serveis de tots els col·laboradors que l'han ajudat a construir Casa Blanca

Luis Escobar vol que Casa Blanca resti obert tot l'any

Luis Escobar Cuevas és el propietari de Casa Blanca. Un mexicà que es confessa fascinat pel nostre país. Els seus avis eren espanyols i ell estudià de jove a l'Acadèmia de Madrid. En aquell temps conegué la Costa Brava, i se'n va sorprendre de tal manera que el 1975 venia a viure aquí. En aquests 13 anys de residència entre nosaltres assegura haver tingut molt bones amistats, a les

quals agrairà sempre les seves atencions. Durant molt de temps regentà un negoci (restaurant, self-service..) a la platja d'Empúria-brava, anomenat «El Girasol».

Està enormement convençut que la projecció turística de la nostra Costa no ha fet sinó començar, «cada vegada tenim més turisme i la temporada és més llarga. Ara bé, jo

va hem de pensar en obrir 8 o 9 mesos l'any.

Serà necessari un esforç de tothom, però estic segur que si nosaltres mantenim els establiments oberts, la gent vindrà. És molt important de fer-nos un turisme de costa els mesos d'hivern pel prestigi de la Costa Brava, totes les costes de França i Itàlia tenen gent tot l'any perquè tenen

obert tot l'any».

Casa Blanca ha estat concebut amb aquesta intenció. Té tots els equipaments imprescindibles per afrontar els mesos de calor i els de fred. Totes les dependències disposen de calefacció central, i els bars, a més, d'unes impressionants llars de pedra on prendre una copa amb els amics. A l'hivern pot esdevenir en extrem deliciós.

LUMINOSOS - NEON

RÈTOLS FIGUERES

Ctra. de Roses, 15
Tel. 50 90 91 - 50 14 72

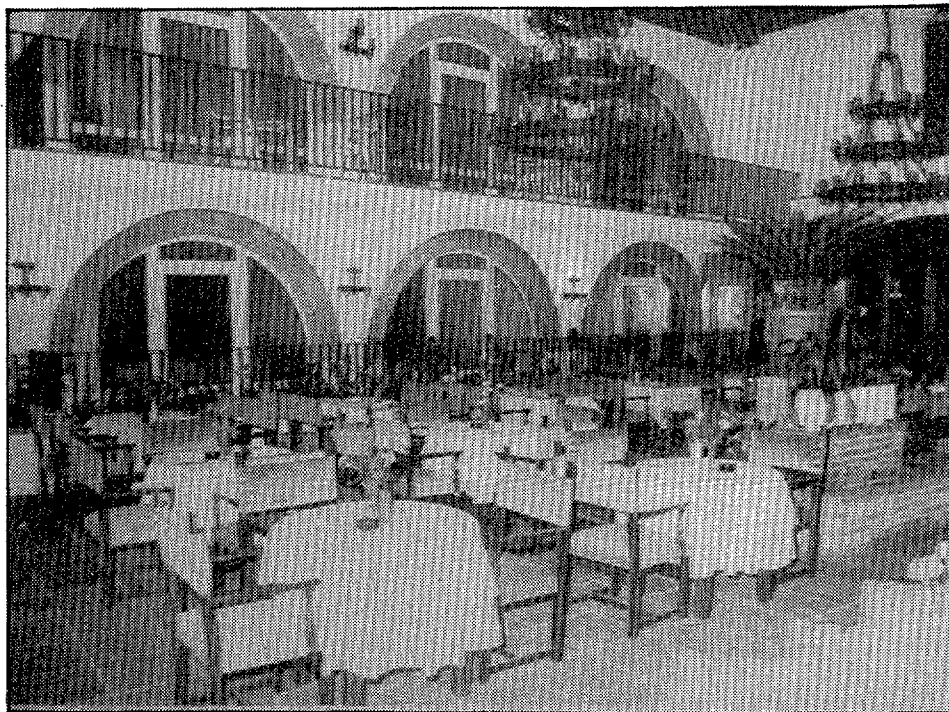
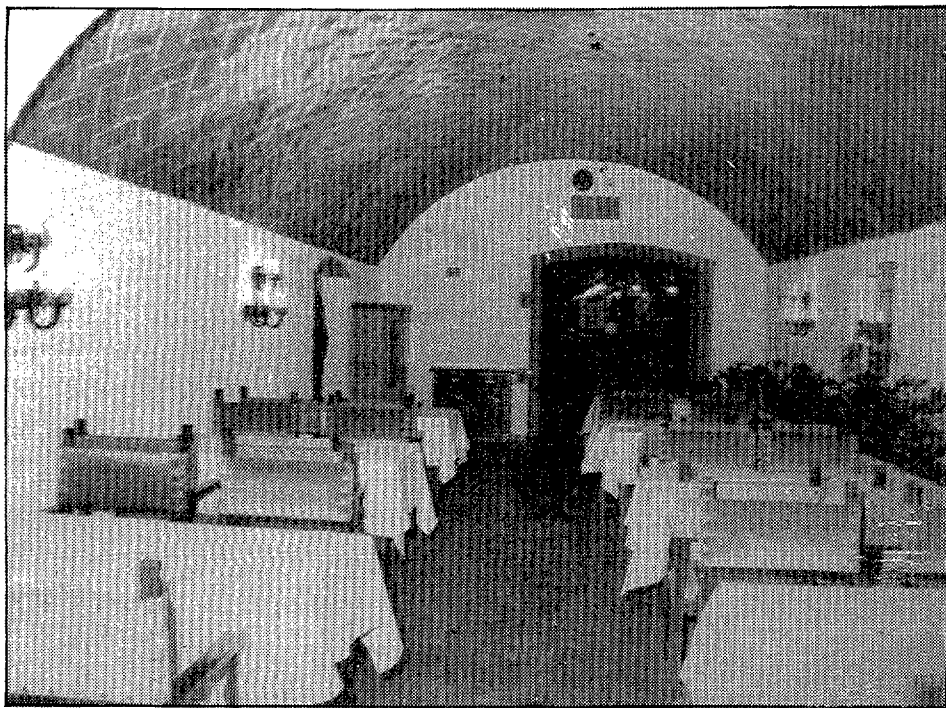
MARCA DE L'HAM
17600 FIGUERES

JOAQUIM ESTELA

ARQUITECTE TECNIC

C/. Vilafant, 28 - 2.ª, 2.ª
Telèfon (9) 72 / 51 19 82

17600 FIGUERES
(Girona)

Casa Blanca disposa de dos grans salons-menjador decorats i ambientats perquè els clients gaudeixin del seu menjar en un clima relaxat i cordial.

Tres salons per menjar amb els ulls

Qualsevol moment de la vida d'un hotel ha d'estar pensat per satisfer els desitjos del client. És per això que Casa Blanca ha volgut que els seus menjadors no siguin

solament un lloc on se serveixen els àpats, sinó sobretot un espai plaent, agradable a l'orella i als ulls. Tres grans salons-menjador aconsegueixen aquesta

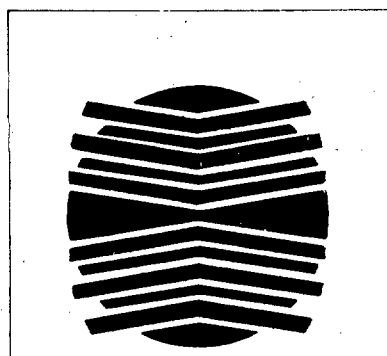
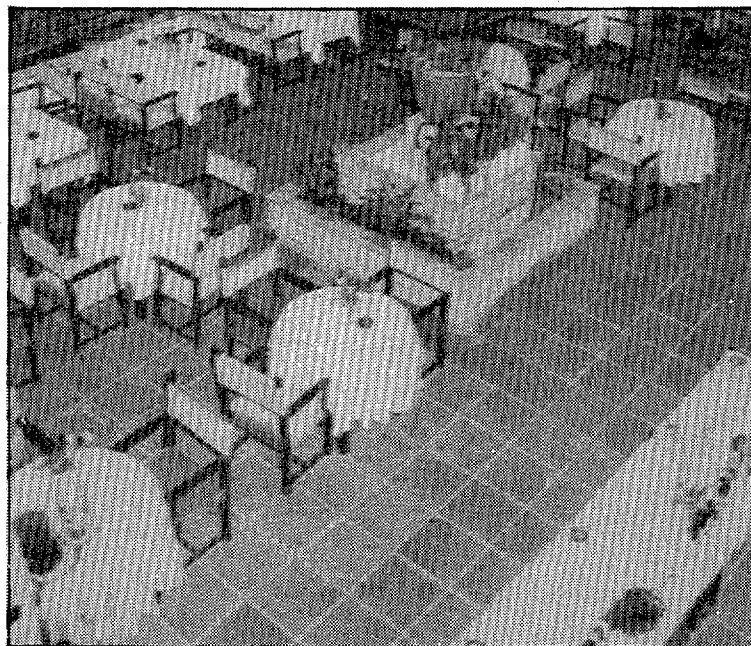
funció amb exquisida elegància i funcionalitat, sempre dintre de l'estil càlid del conjunt.

El client, a més, pot triar el tipus d'ambient segons la seva disposició: un saló interior de caire més convencional, un gran saló embolcallat d'arcades i amb el cel obert a través d'un sostre de voltes transparents, o bé un de més íntim, de tipus privat, que és possible llogar per celebrar menjars particulars o de negocis.

D'entre tots, el més gran és el Saló Principal, amb una capacitat per a 175 persones. Pot ser llogat per celebrar bateigs, casaments o qualsevol tipus de commemoració o reunió social. De planta rectangular, s'obre a

través d'uns grans vitralls (transparents els uns i de colors verds, grocs i vermells, els altres) al jardí exterior i a la piscina. Hom pot accedir-hi directament des de la recepció, passant per un dels bars. Tot ell és de color blanc, embolcallat per les galeries, amb arcs de totxo massís, que fan d'eixida de les cambres de dos dels pisos interiors. De tal manera que hom pot contemplar, des de la pròpia eixida, tot el saló com si es tractés d'un jardí. Al bell mig del saló hi ha una font de tres nivells, encimbellada per un gran canterano curull de

flors. De fet, tot el saló, i en general tot l'hotel, està tapissat de jardineres amb plantes verdes i flors de colors vius que li donen una alegria i una sensació de benestar inusitats. A més, gaudeix d'una magnífica il·luminació natural, perquè el seu sostre està format per ferrenyes bigues de fusta que sustenten unes voltes transparents, de vidre especial. Així és possible durant el dia de tenir llum directa del sol i contemplar el cel blau i de nits, amb una il·luminació d'aranyes de pàmpolos grocs, tenir per sostre el firmament.

CALLEJERO S.A.

calefacció
*aire condicionat

ANGEL CALLEJERO
INGENIERO TÉCNICO

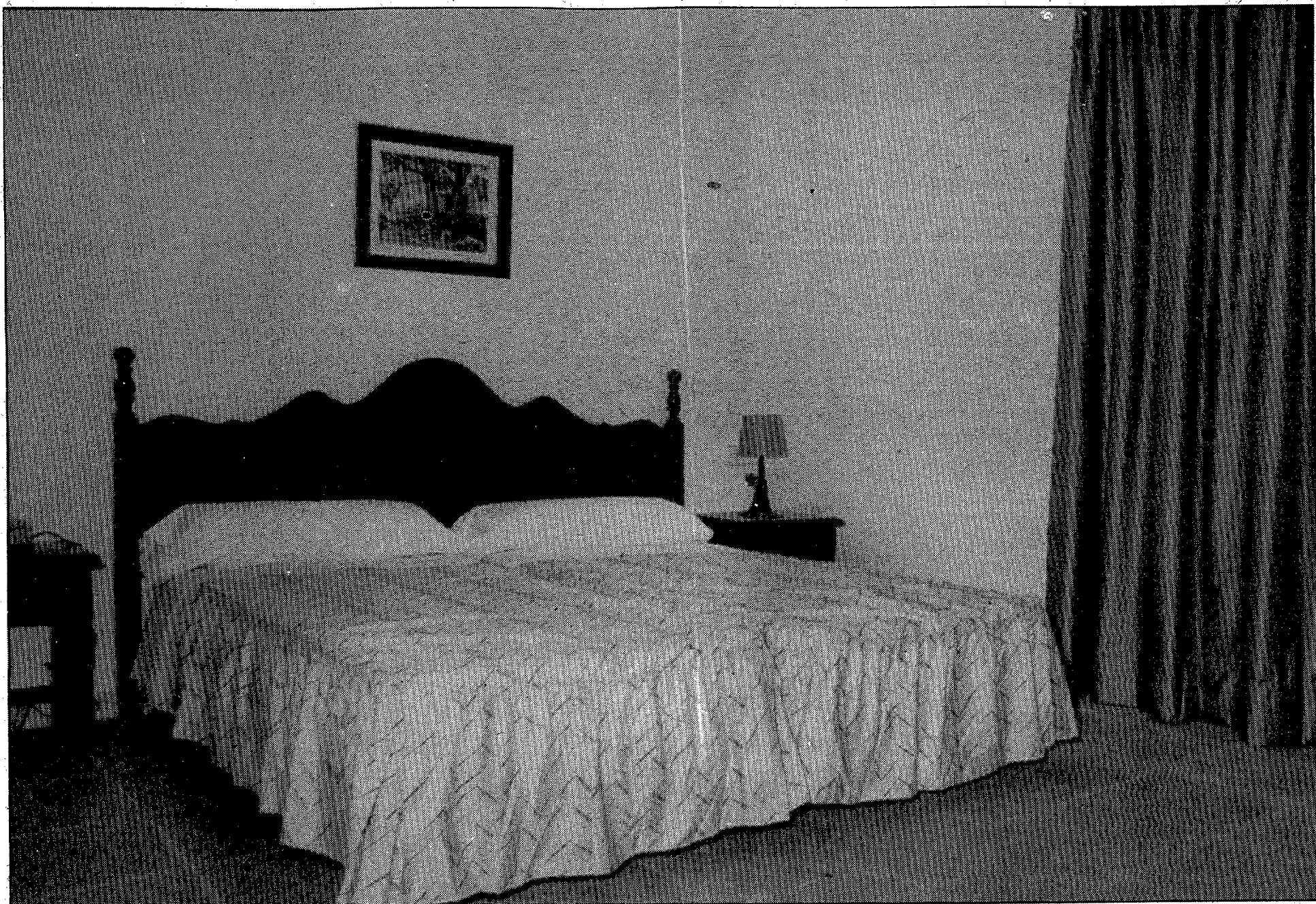
Ctra. de Roses, 39 (Zona Vilatenim)
Tel. 50 97 87
FIGUERES (Girona)

CONSTRUCCIONES

J. GARCIA

C/. Tarreras, 5
Teléfono 50 82 98

FIGUERES

Totes les cambres de Casa Blanca han estat equipades amb els millors serveis per tal que el client gaudeixi d'unes vacances confortables en un entorn incomparable.

79 habitacions amb serveis ultramoderns

Casa Blanca està equipat amb 79 habitacions amb tots els serveis més avançats, distribuïdes entre els quatre pisos i planta baixa de què disposa el cos residencial, incloses quatre

grans suites. Cadascuna de les cambres, espaioses i amb moltes entrades llum, ofereixen totes les comoditats possibles: aire condicionat, calefacció, bany, telèfon, televisió en color,

música ambiental i una antena parabòlica de sis canals.

Aquesta antena parabòlica ha estat instal·lada per satisfer el gust televisiu dels clients de qualsevol

banda d'Europa. Sigui d'allà on sigui la persona allotjada podrà veure una cadena de televisió en el seu propi idioma.

Cal dir també que totes les cambres estan perfecta-

ment insonoritzades de l'exterior per mitjà d'uns vidres de doble protecció. Aquest estiu només en funcionaran 69, les deu restants entraran en servei més endavant.

JOSEP GRABULÓS i BARCELÓ

AIGUA - GAS
ELECTRICITAT i CALEFACCIÓ

c/. Rosari, 4
Tel. 25 04 50

CASTELLÓ D'EMPÚRIES

Camós i Serra, s/a

SERVEIS DE TELEFONIA I SEGURETAT

Alarmes robatori i foc
Connexió d'alarmes via ràdio a policia
Radiotelèfons i buscapersones
Circuits tancats de televisió i videoporters.

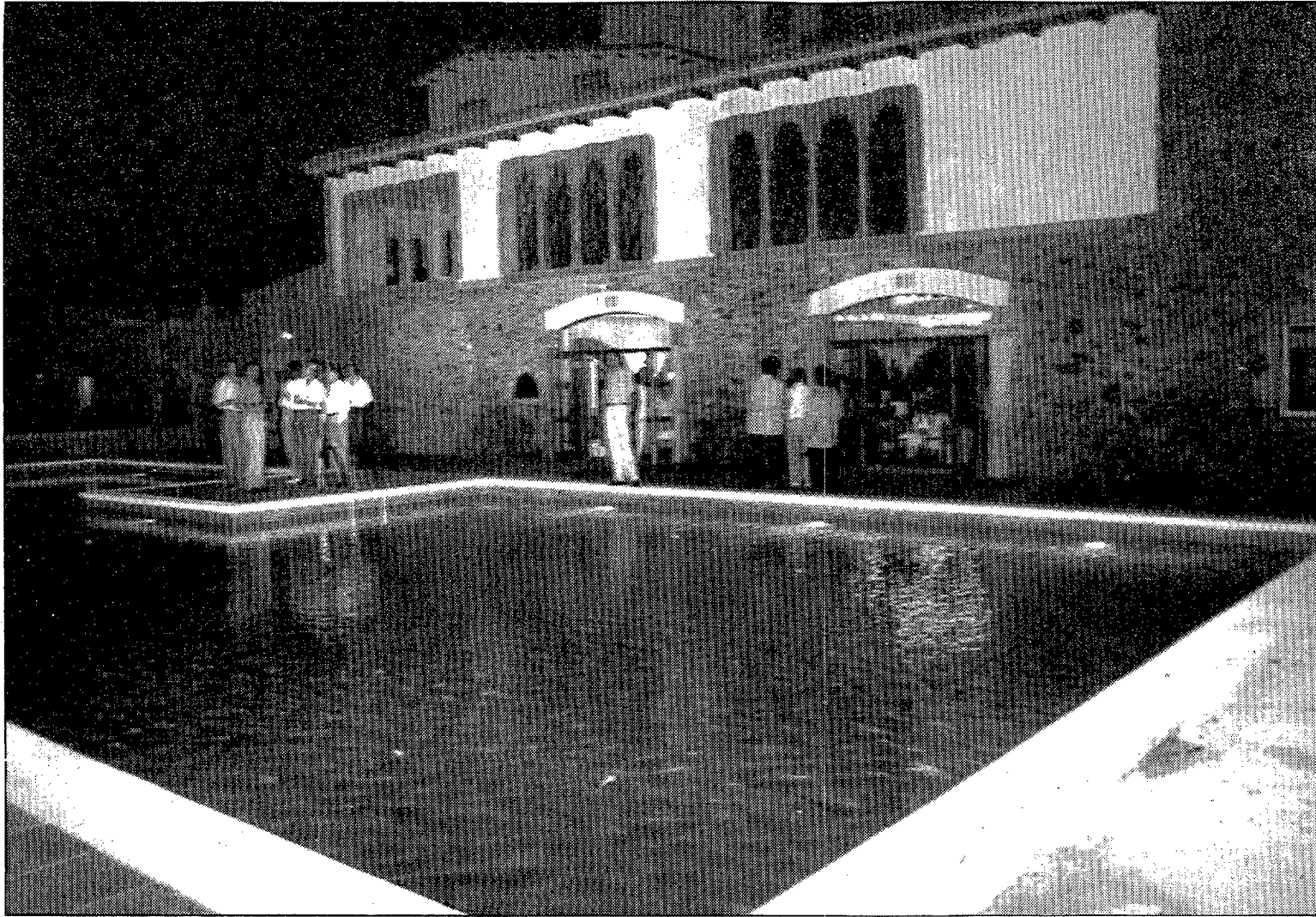
CiS

Centraletes telefòniques
Tarificadors de consum telefònic
Tèlex i telecopiadors
Sonoritzacions i megafonia

EMPRESA AUTORITZADA D.S.E. N° 602 (25-1-85)

C/. Maluquer Salvador, 21 - 17002 GIRONA
Telèfons 21 30 30 / 21 45 21

Una terrassa-jardí que dona directament al saló principal permetrà als clients de Casa Blanca banyar-se en la seva magnífica piscina, prendre el sol o, si els ve de gust, asseure's a conversar o passejar per la gespa, entre els arbres, tot prenent un refresc.

Un hotel amb vida a l'exterior: jardí, terrasses i piscina amb bar

L'entrada principal de Casa Blanca, porta de ferro en pòrtic de pedra, dona a un pati interior ornat amb flors, una gran font central i taules i cadires de jardí. Des d'ell hom pot accedir indistintament a la recepció, situada frontalment, o, a dreta i esquerra, als dos bars interiors de l'hotel. Aquells

que hagin d'esperar habitació o que vulguin prendre la fresca en arribar o sortir de les instal·lacions poden fer lliure ús d'aquesta terrassa-jardí d'accés.

L'altre espai a l'aire lliure de Casa Blanca és el que correspon a la piscina. Des de la portalada exterior hom

pot aguitar-la a mà dreta de l'edifici, elevada i tancada per una tanca de protecció. L'accés interior es fa a través del gran saló-menjador. Dues portalades de pedra, amb sengles inscripcions a la llinda indicant les dues dates de construcció (1848 i 1987), s'obren a un preciós jardí de gespa amb

taules i cadires, flors i una zona d'arbreda. Al bell mig, una piscina blavíssima, rectangular, espera els estiuejants.

Casa Blanca té tots els avantatges i dotacions necessaris perquè els seus clients, de voler-ho, puguin passar tot el dia agradablement en el seu interior. En

aquest sentit, la piscina pot ser el lloc idoni, a l'estiu, per parar el sol, banyar-se, conversar o fer noves amistats, amb la possibilitat de prendre un refresc si apreta la calor, o si ve de gust un aperitiu, al bar especial que ha estat instal·lat a la mateixa terrassa-jardí.

ascensors
ORDIS
muntacàrregues

Tel. 52 50 52

Ctra. N. II Km. 758 FIGUERES

josep feliu moy, s.a.

Carrer Padró, 32 Telèfon 78 00 39
VERGES (Girona)

PINTURA INDUSTRIAL I DECORATIVA

- Pintura i decoració en general; lacat i envernissat de fusta
- Aïllaments tipus Wallterm (exterior) i escuma de poliuretà
- Retolació i disseny
- Tapisseria i cortinatges
- Neteja per doll de sorra abrasiu

24 persones li asseguren una extrema diligència en els serveis

Un equip de 24 persones serà al seu servei per tot allò que necessiti les 24 hores del dia. Tot el complex ha estat pensat perquè el client rebi el màxim d'atencions i amb la màxima diligència. Cada pis compta amb dos ascensors per facilitar els seus moviments, a més d'un ascensor de servei mitjançant el qual vostè serà atès amb promptitud i sense interferir la xarxa de comunicacions destinades a l'ús dels estadants. Tots els serveis de Casa Blanca, els dos bars interiors i l'exterior, la recepció, la sauna, els massatges, el solàrium, els salons-menjador, la cuina, la neteja, etc, compten amb la participació de veritables professionals oberts a qualsevol desig o suggerència.

La resta, la música ambiental, el color blanc i la llum, les plantes i els motius ornamentals en ceràmica — cal fer especial esment d'un mural que reproduïx la catedral mexicana de Morelia— han estat estudiats perquè, tal com diu el sr. Escobar, el client disfruti de totes les plantes interiors. En aquest sentit, també els dos bars, que donen accés als salons-menjador, preveuen unes estones amb plena comoditat: espaiosos, condicionats per a l'hivern i l'estiu amb calefacció, aire condicionat i llars de foc, i uns seients que s'amotllen al cos. La tranquil·litat i la qualitat dels serveis de Casa Blanca són un oferiment.

Equipaments especials

Per si el cos demana alguna cosa més a les vacances que sol i animació, Casa Blanca té previst d'oferir als seus clients moments de relax i descongestió. Netejar la pell o perdre una mica de pes,

distensionar els múscles castigats pel tràfec diari, tot això és possible a la zona de sauna i massatges de l'hotel. Si a més es dona el cas que voleu fer és bronzear-nos a l'hivern o que el sol de l'estiu no

es mostra prou benèfic, el solàrium de Casa Blanca s'encarregarà de fer que vostè torni a casa amb el mateix coloret que si hagüés gaudit de la bonior d'unes diades tropicals.

Pàrkings privats i totes les mesures de seguretat

Un dels problemes més enutjosos que pateixen les nostres poblacions costaneres és l'aparcament. Un hotel ha de tenir previst el contratemps que pot representar als seus clients, sobretot en els mesos d'estiu, la correcta ubicació dels seus vehicles. Casa Blanca té aquest tema doblement solucionat. Per una banda, es troba relativament allunyat de qualsevol concentració d'immobles que comporti una limitació d'espai tant d'accés com d'aparcament; per l'altra, l'hotel té dos pàrkings privats adossats al mateix cos del complex. La qual cosa garanteix un lloc personal i permanent per a tots els vehicles dels seus usuaris.

Un pàrking es troba a la part davantera de Casa Blanca, davant mateix de la porta principal i a l'esquerra del tancat de la terrassa-jardí amb piscina. L'altre és a la part lateral esquerra de l'edifici, separat d'aquest per un caminet d'ús públic. L'espai de tots dos plegats és més que sobrer per a la capacitat de l'hotel.

Finalment, cal fer constar que Casa Blanca disposa de tots els sistemes de seguretat exigibles. Compleix amb totes les reglamentacions de bombers, sortides d'incendis, etc. Cas de produir-se qualsevol desastre, la direcció garanteix una evacuació ràpida des de totes les dependències de l'immoble.

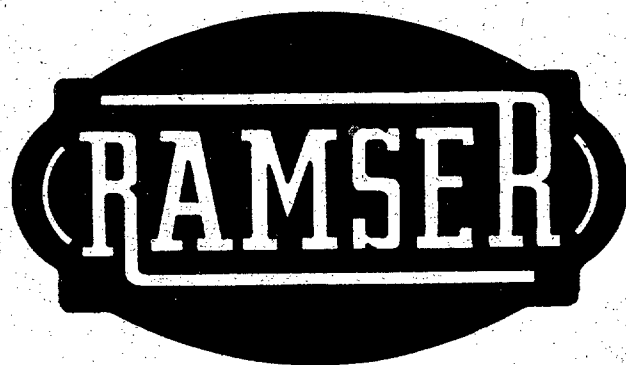
CERRAJERÍA

GAMOT

Parcela 123
Marca de l'Ham
Teléfono 50 88 14

FIGUERES

PISCINES

DESCALCIFICADORS
I TRACTAMENT
D'AIGÜES

GRUPS AIGUA A PRESSIÓ
FILTRES i
ACCESSORIS

FIGUERES
C/. Empordà, 12
Tel. 50 34 41

EMPÚRIA-BRAVA
Puerto Alegre, 37

Avui, gran final del Festival de la cançó marinera amb l'actuació de M^a del Mar Bonet

Unes tres mil persones varen assistir a l'Arbreda de Palamós a la semifinal de la setzena edició del Festival de la cançó marinera. Les deu cançons i intèrprets que han passat a la final d'avui diumenge són: «El més gran de la colla» per Salvador Carles i Mª Neus Rodes, de Salt; «Diu el mar», grup Oxigen, de Manresa; «La cançó de l'adéu», per Jordi Carreras, de Palamós; «Vola, vola gavina», per Lluís Sintès, de Maó; «Estimar-te prop del mar», pel grup Marinada, de Vic; «Homenatge al mar», per Francesc Bustamante, de Barcelona; «Bon dia gavina», per Núria Berengueras, de Granollers; «Nova Albada», per Glòria Terricabras, de Vic; «El recer del far», per Jaume Sureda, de Mallorca; i «El meu far», per Ramon Casellas, de Sant Hipòlit de Voltregà. Com a final de festa actuarà M^a del Mar Bonet. (Foto PABLITO Jr.).

Trobada socialista, anit, a l'Escala.- Anit es va celebrar a l'Escala una trobada de militants i simpatitzants socialistes, presidida per l'alcalde de Barcelona, Pasqual Maragall. També hi assistí el president de la Diputació de Barcelona, Manuel Royes, i nombrosos alcaldes i regidors de les comarques gironines. La trobada es realitzà amb la mirada posada a les eleccions autonòmiques de l'any vinent. (Foto DANI DUCH).

Maria Creuza va portar la seva veu càlida i melodiosa a l'«Estiu Musical» de Peralada

Pàgina 21

Manuel Olivencia afirma que el missatge de l'Expo '92 és la reflexió de la humanitat de cara al futur

Pàgina 39

«Modern Talking» suspèn totes les seves actuacions a Espanya i no seran dimarts a Roses

Pàgina 41

AGENDA

Diumenge, dia 9 d'agost

Besalú: Concert de música clàssica. Sant Julià. Nit.
Blanes, Sardanes. Passeig del mar. 20 h.
Castelló d'Empúries: Festa major. Sardanes. Pl. dels Homes. 22 h. Ball popular. Grups: «Ébano» i «Slalon». Pl. dels Homes. 24 h.
L'Estartit. Castellers: «Colla Joves Xiquets de Valls». Esplanada Club Nàutic. 18'30 h.
Figueres. Toros. 17 h.
Llívia. VI Festival de música de Llívia. Església parroquial. 22 h.
Lloret de Mar. «Ballets de Catalunya». Pl. Vila. 22 h.
Maçanet de la Selva. Festa major.
Olot. Sardanes. Passeig d'en Blay. 20 h.
Palamós. Sardanes. Passeig del Mar. 19 h.
Portbou. Sardanes. Rambla. Matí i tarda.
Salt. Sardanes. Sant Romà. Tarda.

Dilluns, dia 10 d'agost

Castelló d'Empúries. Festa major. Sardanes. Pl. dels Homes. 22 h. Ball popular. Grups: «Doble Buble» i «Orquestina Galana». Pl. dels Homes. 24 h.
Maçanet de la Selva. Festa major.
Peralada. Estiu musical a Peralada. Grup: «Alaska i Dinarama». Castell de Peralada. 23 h.
Santa Coloma de Farners. Sardanes. Pl. Farners. 22 h.
Ullastret. Festa major.

Dimarts, dia 11 d'agost

Blanes. Concert. Av. Vila de Madrid. 22 h.
Cadaqués. XVI Festival internacional de música contemporània. Església parroquial. 20 h.
Camprodon. Sardanes. C/ Sant Roc. 22 h.
Castelló d'Empúries: Festa major. Sardanes. Pl. dels Homes. 22 h. Ball popular. «Orquestra Maravella». Pl. dels Homes. 24 h.
L'Estartit. Sardanes. 22 h.
Figueres. Cinema. Jardins del Teatre Municipal. 22 h.
Palafugell. Ball popular. Pl. Nova. 21 h.
Peralada. Estiu musical a Peralada. «Al Bano». Castell de Peralada. 23 h.
Platja d'Aro. Havaneres. Magic Park. Nit.
Sant Feliu de Guixols. XXV Festival internacional de música. Porta Ferrada. 22 h.
Sant Hilari Sacalm. X Festival internacional de música contemporània. Església parroquial. 22'15 h.
Torroella de Montgrí. Sardanes. Pl. de la Vila. 22 h.
Ullastret. Festa major.

GASTRONOMIA

La cuina de pagès

La cuina de pagès ha estat més evocada que no pas realment coneguda. I tot que hi ha ja una respectable bibliografia de cuina catalana, com s'escau sovint en la literatura culinària, les inexactituds, les aproximacions massa divagatòries, etc., hi abunden. En realitat, la major part dels nostres manuals i llibres, amb encerts parcials i valuoses intencions, parlen més de la cuina urbana (bourgeoise) o d'uns plats a mig camí entre l'ultrafolklorisme o l'excelsionalitat de la cuina de festa que no pas de la realitat alimentària de les classes rurals. O, ras i curt: sovint, tot copiant-se uns als altres, van repetint les mateixes receptes i llocs comuns que circulen de restaurant a restaurant. I «cuina de restaurant» no equival pas necessàriament a cuina catalana o popular-tradicional. Això és lògic, ja que en molts casos els esmentats escriptors, per la seva procedència, no han pogut atènyer la veritable pràctica i les mateixes fonts d'aquesta cuina i, com és natural, hi han projectat els clixés i prejudicis urbans. Una cuina que, altrament, s'ha mantingut pràcticament fins als seixanta però que ara ja està tocada de mort — i per això diríem, ens interessa, com totes les coses desaparegudes o a punt de desaparèixer —. Han canviat les formes de vida, les dones en molts casos han començat a treballar fora de casa, s'ha produït un abandó de moltes cases i masoveries (televisió, revistes il·lustrades, congelació, cuina ràpida, etc.), fins i tot, a causa d'haver-se de dedicar intensivament al bestiar, molts pagesos han deixat el cultiu de l'hort familiar, amb la qual cosa ja comencen a mancar primeres matèries específiques.

Nostàlgics, per un moment

No és gens negligible en aquest canvi — i en alguns casos degrada-

ció — que s'ha produït en la cuina pagesa la introducció massiva de les cuines de gas, que han desplaçat fogons amb caliu i foc a terra, sistemes que, com per miracle, s'havien mantingut pràcticament incòlumes fins, aproximadament, la dècada dels 60. A la nostra ruralia, a diferència, per exemple del que s'escaigué al País Basc, on, fins i tot a les zones muntanyenques de la vall de Roncal navarresa feia dècades que hi havien arribat les «cuines econòmiques» (les foneries de Bilbao són a prop), la presència d'aquests artefactes era més aviat escassa, i fins i tot quan n'existia una d'instal·lada, no era utilitzada més que excepcionalment. Com és sabut, el sabor, textura, gust, etc., dels plats, no solament depèn de les primeres matèries, sinó també del mètode de cocció. I en aquest cas s'ha de dir que, pel que fa a aquesta antiga cuina, només queda, en aquest sentit, pràcticament la nostàlgia d'uns gustos que no són pas solament els de la infantesa, sinó que, amb el butà, ja no tornaran mai més...

Escudella d'arròs i fideus

Ingredients:
 Aigua, un os de pernil, si se'n disposa, carn salada o fresca, col, sagí, arròs, fideus i sal.

Elaboració:
 Es posa una olla al foc i s'hi fa bullir força temps l'os de pernil i, si se'n disposa, carn o ossos per a l'escudella, així com verdures per al mateix fi. De totes maneres, amb l'os de pernil i una bona de sagí passada per farina és suficient. Es tasta de sal. Quan l'escudella està cuïta, es talla la fulla de col en juliana — el tronxat, si es vol, s'haurà fet bullir amb la cara — i s'afegeix a l'olla. A continuació s'hi tira l'arròs i els fideus gruixuts i quan estiguin cuïts ja està llesta.

AVUI FA UN ANY

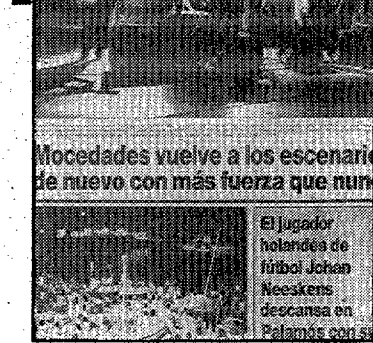
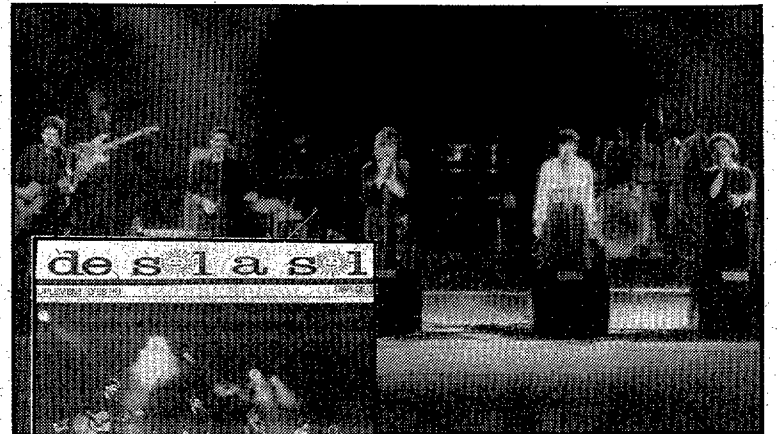
«A l'estiu, tota cuca viu»

El títol, més que res, està motivat per la gran quantitat d'actes de tota mena que s'estaven organitzant arreu de les comarques l'estiu passat per aquestes dates. «De sol a sol» recollia la informació que feia referència a tots ells, i la varietat i quantitat veritablement saltaven a la vista.

Primerament, «Mocedades», el famós conjunt musical i de cançó, ocupava el centre de la nostra portada, amb motiu de l'actuació que van dur a terme al Gran Palac de Lloret de Mar. Després de dos anys d'absència de la majoria d'escenaris hispànics, el grup basc tornava a la feina amb molta força, i amb la figura d'una nova veu, Ana, que substituïa la cèlebre Amaya, que feia poc s'havia separat del conjunt per continuar la seva carrera en solitari. Tot i això, «Mocedades» va agradar, i va demostrar a Lloret que el seu nivell continua sent elevadíssim.

Més temes musicals, perquè, en un altre indret de la costa, l'Escala, les havaneres eren les protagonistes, amb motiu de la VIII Edició de la tradicional cantada al Port d'en Ferris. En aquella ocasió, els grups que van actuar-hi van ser Peix Fregit, Oreig de Mar i, per descomptat, els Pescadors de l'Escala. Tots tres junts van congregat una impressionant quantitat de públic.

I en aquest resum del que era notícia al «De sol a sol» que sortia fa un any, no hi podia faltar un esdeveniment esportiu amb clar regust estiuenc, i dotat també d'una certa singularitat. Es tractava de la quarta Regata de Catamarans que organitzava el càmping «La Laguna», i que consistia en un itinerari d'anada i tornada al Cap de Creus

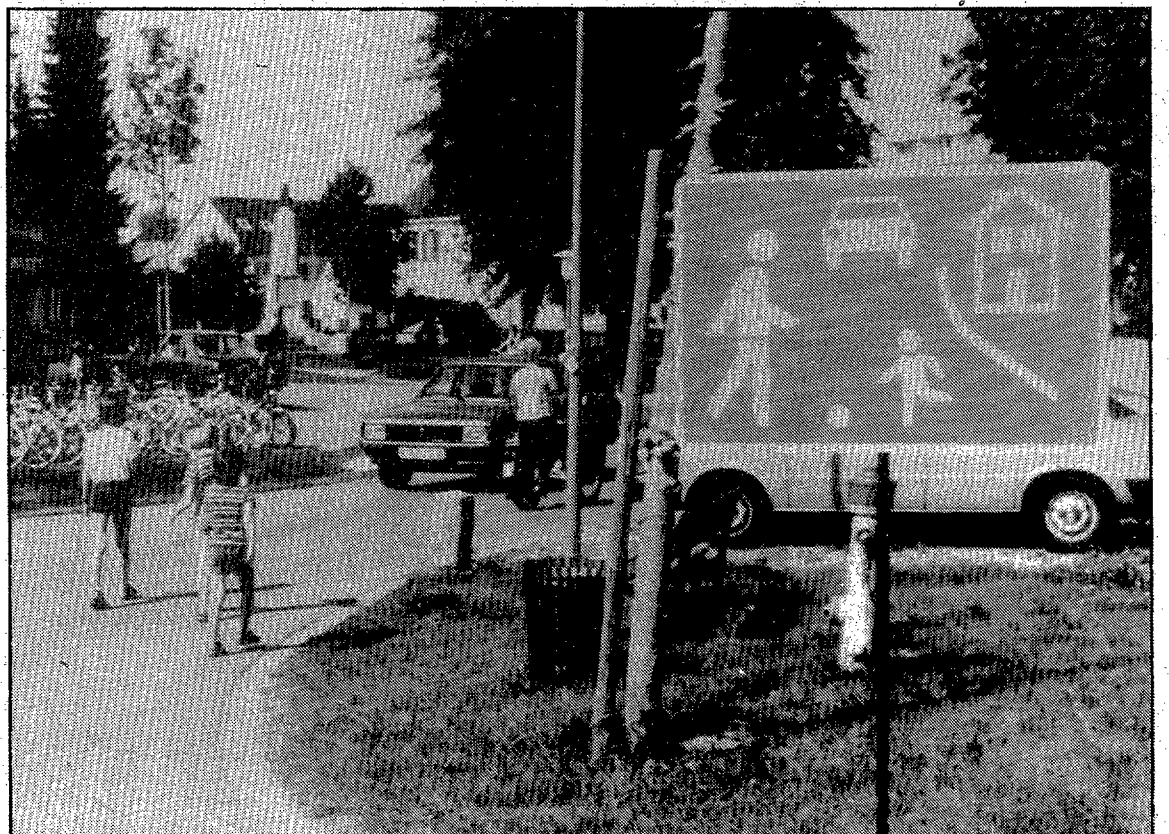
des del càmping en el qual participaren, durant dues hores, un total de vint-i-una embarcacions.

També una altra notícia guardava relació amb l'esport. Es tractava de l'entrevista que publicaven les nostres pàgines i que havia concedit a «De sol a sol» el jugador de futbol Johan Neeskens, que, per tercer any, es trobava de vacances a Palamós, acompanyat del seu fill Christian. Eren uns dies de descans, allunyat voluntàriament de tota l'actualitat futbolística, i prenent forces de cares a la temporada que l'esperava després de l'estiu, integrat a les files

de l'equip nord-americà en el qual jugava Neeskens aleshores. En el decurs de l'entrevista no podien faltar paraules pel Futbol Club Barcelona, perquè el record que en guardava aquest jugador, segons va dir, era immillorable.

Finalment, prenia també relleu propi l'homenatge que va retre l'Associació d'amics de Llafranc a Ricard Viladesau, músic virtuós de la tenora, i que va consistir en un concert de l'Orquestra Principal de la Bisbal, en la qual toca el mestre Viladesau, que va tenir lloc en el Club Nàutic de Llafranc. A continuació, se li va lliurar una placa commemorativa, i va demanar-se a l'Ajuntament de Palafrugell que proposés la seva persona per a la concessió de la Creu de Sant Jordi.

Tot plegat, un bon grapat de temes, que reflectien tot el treball que diverses persones estaven fent per tal d'organitzar tota l'activitat que es mereixen unes terres com les nostres, que viuen d'una manera especial els mesos de l'estiu.

Costa de creure

La veritat sigui dita, entre nosaltres això probablement no funcionaria. Perquè el que es veu a la fotografia és un dels nous senyals de circulació que s'està començant a implantar en algunes ciutats alemanyes, i que advertixen els conductors que els nens i els vianants en general tenen preferència de pas pels carrers. No es tracta de prohibir la circulació, sinó que els automòbils han de moure's a una velocitat mínima, deixant sempre pas als qui van a peu, al mateix temps que no es poden aparcar cotxes en tota la zona. Naturalment, tot està rigorosament controlat per les autoritats. És una mena de paradís ciutadà del futur, sense velocitats i, gairebé, sense trànsit, perquè molts usuaris, com és lògic, prefereixen passar per altres carrers, sempre que tinguin la possibilitat de triar.

I el més bo del cas és que tot sembla marxar molt bé amb la nova idea. Ningú no s'ha queixat, ni s'ha enregistrat cap accident, almenys per ara. És clar que cal tenir en compte també el particular caràcter de la gent del centre d'Europa, tan diferent del nostre, i possiblement més civilitzat. Si aquesta normativa s'estengués cap als països «latins», ben segur que el primer dia ja tindriem més d'un drama.

La càlida veu de Maria Creuza no aconseguí seduir el públic assistent al Castell de Peralada

A la vetllada, hi mancà color i calor

MAGDA BOUSO

Durant dues hores ininterrompudes la cantant brasilenya Maria Creuza va ser present divendres a la nit a l'escenari del Castell de Peralada. L'actuació de Maria Creuza, que s'havia de portar a terme el proppassat dia 29 de juliol, va ser ajornada fins a divendres passat, «per raons tècniques», segons adduïren fons de l'organització.

Unes mil cinc-centes persones assistiren a Peralada, i cal dir que el públic no respongué a les contínues invitacions per participar en el seu «show» que des de l'escenari els feia Maria Creuza. La gent, pràcticament inamovible, romania arraulida en les seves cadires i de tant en tant acompanyaven la cantant amb les palmes, però en cap moment donaren mostres de gran entusiasme.

L'artista, totalment vestida de negre i acompanyada de cinc músics, interpretà grans mestres com Vinicius de Moraes i demanava al públic que l'acompanyés, bé cantant, bé aplaudint.

Maigrat que Maria Creuza cantà meravellosament bé, la barrera entre ella i el públic va ser pràcticament infranquejable fins a l'acabament de la seva interpretació, quan en cantar un dels seus temes més coneguts, «Vosé abusò», la gent va començar a moure's una mica per treure's el fred de sobre.

Cal lamentar un cop més el mal comportament de gran part del públic que s'aixecava i marxava molt abans que Maria Creuza aca-

El públic no respongué a les contínues invitacions de Maria Creuza. (Foto MAGDA BOUSO).

bés l'actuació, amb la qual cosa era considerable el soroll i l'enrenou que ocasionaven.

Ens sorprengué també veure que hi havia bastants seients ocupats per nens de curta edat que a

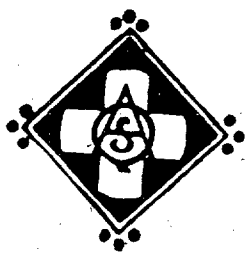
la segona cançó ja cridaven la seva mare perquè tenien ganes d'anar a dormir.

Una llàstima, però el concert no va ser allò que molts esperàvem. Maria Creuza es va presentar amb

un repertori poc elaborat, i malgrat que la seva actuació va ser d'allò més correcta va resultar massa llarga i el públic donava mostres d'estar cansat.

Potser perquè molts no sabien

què anaven a veure, potser perquè el fred s'apoderà de tots ells, potser perquè Maria Creuza cantà cançons poc conegudes, el cert és que li mancà calor i color a la nit....

L' ALIANÇA

CONSULTORI DE LA BISBAL

Participem als senyors associats que des del dia 10 fins al 30 del corrent mes, no es practicaran les consultes programades d'especialistes ni el servei de laboratori d'anàlisi.

Oferim, per consultes mèdiques, truquin al telèfon 64 22 27
Doctora Maria Pons

LA NOVA CAVALLERIA LLEUGERA DE PEGASO EKUS

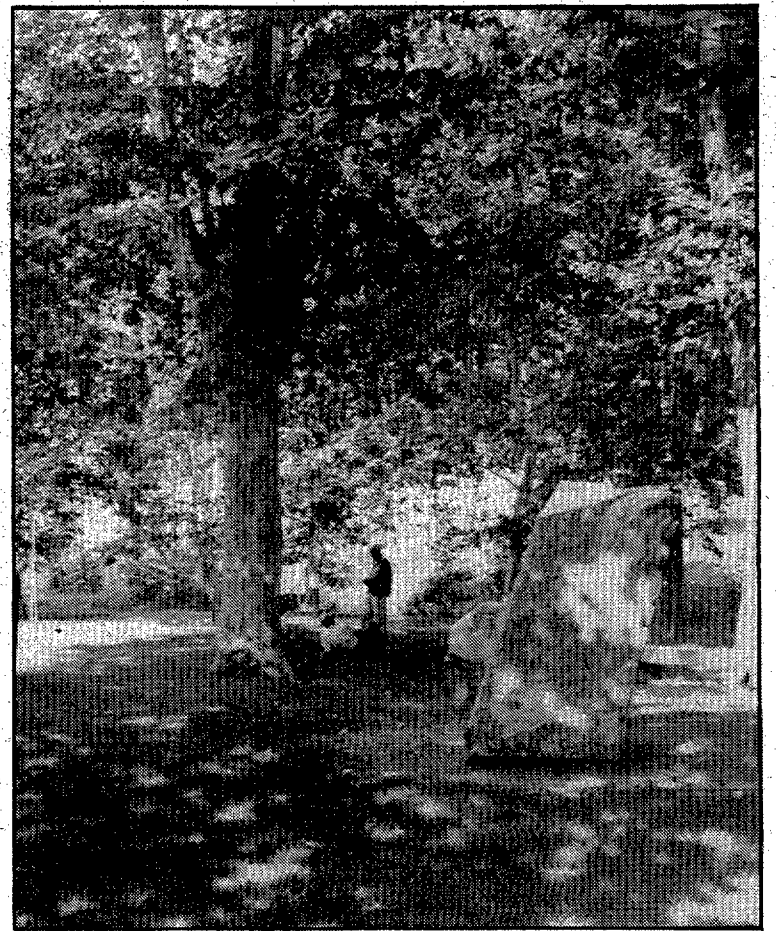
VEGEU-LOS I PROVEU-LOS A
**AUTOREMOLCS
GIRONA, S.A.**

CONCESSIONARI PER A GIRONA I PROVINCIA

Ctra. Nacional II - Tel. 20 55 62
SARRIÀ DE TER - GIRONA

Euroqualitat Pegaso

El Prat de la Mandra, la font de la Puda i Les Tries són tres llocs molt freqüentats pels olotins. Més endavant es vol fer un parc fluvial al pont de les Mores. (Fotos JULI).

El vora riu del Fluvià, a Olot, un lloc atractiu per als tranquils passeigs d'estiu

Un dels propòsits de l'Ajuntament ha estat integrar el riu a la vida ciutadana de la capital de la Garrotxa

FRANCESC RUBIÓ

D'un temps ençà, un dels propòsits del govern municipal de l'actual alcalde d'Olot, Pere Maciàs, ha estat el de poder integrar el riu Fluvià a la vida ciutadana de la capital de la Garrotxa. Una de les primeres accions ha estat la de recuperar els paratges que de sempre han estat els més freqüentats pels olotins. D'aquests indrets en sobresurt la recuperació del prat de la Mandra, a prop de l'eixample, entre el Pont de Colon i el de les Mores, on en l'actualitat encara nombrosos pintors reflecteixen el paisatge fluvial acompanyats de molta gent que aprofita les ombres i la frescor d'aquest vora riu per fer-hi la migdiada

d'estiu. La recuperació del Prat de la Mandra ha estat considerada com un dels fets més agraiats pels ciutadans d'Olot i on s'ha recuperat una festa popular de cloenda dels casals ben concorreguda.

Un parc fluvial

El pla parcial del sector de les Mores contempla el projecte d'un parc fluvial; s'espera poder convertir aquest sector del prat de la Mandra en un lloc públic on durant l'estiu els ciutadans d'Olot podran gaudir d'unes instal·lacions per poder-se refrescar en el mateix riu, a més d'una piscina d'aigua fluvial. El projecte aprovat per l'anterior consistori es preveu

d'executar en els proper anys.

La recuperació, però, d'aquests passeigs de vora riu ha passat per un factor decisiu: La signatura d'un conveni entre l'Ajuntament de la ciutat i la cooperativa de La Fageda, dedicada a la integració dels disminuïts psíquics, físics i sensorials al món del treball. Una de les primeres intervencions destacables fou la de la Font de la Puda que va suposar la neteja i ajardinament de l'altra vora riu, davant del passeig de Sant Roc i on després d'una colla d'anys es tornava a recuperar aquesta Font de la puda, segons els olotins amb propietats curatives. Aquest sector, d'ençà la seva recuperació, és utilitzat per un nombre conside-

table de veïns del sector de Sant Roc que aprofiten un passeig pel vora riu per arribar als seus domicilis.

La promoció d'aquests llocs del vora riu és un dels aspectes encara un xic desconeguts pels ciutadans que en bona part en desconeixen l'encertada recuperació dels llocs del vora riu del Fluvià.

Els Prats de la Font de Les Tries ha estat una de les altres accions que s'ha dut a terme per tal d'acostar el Fluvià als ciutadans.

Aquest lloc es freqüentat per nombrosos esportistes que durant tot el dia aprofiten un meravellós recorregut per un circuit de «footing» o qualsevol altre esport d'aire lliure.

Les Tries és l'indret que compta amb més addictes a les aigües de les seves fonts i on, diàriament, ciutadans amb les corresponents garrafes o cànirs aprofiten per anar a recollir l'aigua de Les Tries en un trajecte ben agradable.

La recuperació del vora riu, segons que s'ha comunicat des de l'Ajuntament d'Olot al Diari de Girona, continua sent un dels aspectes més importants per aconseguir el model de ciutat des de l'actual consistori.

Les recuperacions dels Prats de la Mandra, la Puda i Les Tries en són uns exemples que seran continuats en el recorregut del Fluvià per la ciutat d'Olot.

Es projecta un parc fluvial de cara al futur al pont de les Mores

El paisatge el prat de la Mandra, a prop de l'eixample, és reflectit actualment per nombrosos pintors. (Foto JULI).

La font de la Puda, Les Tries i el Prat de la Mandra, llocs molt freqüentats

CAP DE SETMANA

SUPLEMENT SETMANAL

DIARI DE GIRONA
LOS SITIOS

SET DIES

Som a la plenitud de la temporada turística. La Costa Brava i altres zones de les nostres comarques enregistren l'habitual presència de nombroses personalitats de la vida pública del país.

Aquestes persones gaudeixen d'unes vacances que tenen un to sensiblement diferent al de la «jet-set», d'altres indrets de la costa del Mediterrani. Ja n'hem tingut alguna mostra i podríem dir que també n'hem tingut prou, no ens fan cap falta. Els nostres personatges, malgrat alguna exhibició inevitable, any rera any, són molt més casolanes. Certament no s'obliden de reunir els mitjans de comunicació i fer declaracions més o menys d'estiu, però tot plegat està molt més a l'abast del món habitual, de les vacances que practiquen tantes famílies que no surten pas en els papers. Sembla, a més a més, que no tindrem cap membre del Govern de l'Estat, com succeïa darre-rament. En canvi quasi podria celebrar Consell Executiu d'estiu el Govern de la Generalitat. Esperem que la família Pujol, després d'estrenar la seva qualitat d'avis, sia ben aviat a Queralbs; Macià Alavedra ja el tenim a Cal- lella de Palafrugell; el conseller Laporte serà a Aiguablava; Xavier Bigatà i el seu company d'Educa- ció, per raons familiars, també seran a Pals i a Santa Coloma. El conseller de Governació també farà escapades a l'hotel Santa Marta, és a dir, que Girona continua essent un lloc preferit per als polítics i, naturalment, per als qui no ho són. L'equilibri tan- tes vegades comentat del mar i la muntanya i el conjunt dels atractius de casa nostra convidava a gaudir del que nosaltres tenim.

Donem doncs la benvin- guda a tots els visitants, i demanem que siguin res- pectuosos amb Girona.

JOSEP VÍCTOR GAY

El director general de Turisme no vol entrar en polèmiques sobre ocupació

Àngel Miguelsanz: «El gran repte del turisme català és la seva qualitat»

Plantejar-se a aquestes altu- res de la temporada turísti- ca si aquest any han vingut més o menys visitants a Catalunya és com intentar es- brinar el sexe dels àngels. No hi ha coincidència en la informació, perquè tothom ho explica una mica a la seva. Mentre que a la Costa Daurada i a la Costa Brava hi ha queixes pel que fa a l'ocupació i ja hi ha qui de- mana caps dels responsa- bles de la promoció, en al- tres indrets de Catalunya hi ha qui assegura que és un any normal, i des de l'admin- istració es reserven les da- des fins a finals d'estiu. Un cop superat l'equador de la temporada, aquest any bo serà conèixer l'opinió del di- rector general de Turisme de la Generalitat de Catalu- nya, Àngel Miguelsanz.

R. ROVIRA

Dèiem que plantejar-se en aquests moments si hi ha més o menys turistes en aquests moments a Catalunya és com cridar ous a vendre. De fet, tothom hi explica una mica el seu particular punt de vista. En tot cas, vostè ja té una opinió formada sobre aquesta qüestió?

— És, certament, una polèmica eterna, i tothom s'atreveix a dir-hi la seva. A mi, no m'agrada entrar en aquesta polèmica fins al final de la temporada. És absurd parlar-ne fins que no tinguem dades concretes, i això, ara per ara, és totalment impossible. En tot cas, la informació que tenim és l'entrada de vehicles per la frontera de la Jonquera i per l'aeroport de Girona i de Reus. Aquestes dades indiquen que fins el trenta de juny hi ha hagut un augment important en relació a anys anteriors, i sembla ser, pel que diuen els hotelers, que durant la primera quinzena de juliol hi ha hagut una devallada notable respecte d'altres tempora- des. Amb tot, no em vull pronun- ciar fins a final de temporada.

— És una polèmica que es gene-

Àngel Miguelsanz opina que el repte del turisme català és millorar la qualitat.

ra cada any, i des de fa un parell de temporades hi ha un desplaçament de la temporada més forta cap a finals de l'any i sobretot cap al setembre.

— Sí, això és ben cert, i crec que és bo. Aquest any, en dades ja tancades durant el mes d'abril, hem tingut el rècord de visitants amb set mil nou-cents autocars procedents de l'exterior. Aquest allargament es produïa fins ara per la cua de l'any, però ara també s'estén cap a l'inici de la tempora- da. Això és bo perquè vol dir que hem trencat parcialment l'estaciona- lilitat, i ara el que cal fer és trencar la dinàmica dels darrers i po- tenciar els mesos de juliol i agost.

— Quines fórmules hi veu vostè per poder portar a terme aquesta proposta?

— A mi, em sembla que és ab- solutament necessari parlar-ne amb el sector empresarial, perquè, en bona part, una forma de tren- car amb la dinàmica actual és re- gularitzant els preus durant aques- ts períodes d'alta temporada. És evident que cada cop vénen més turistes durant els mesos d'abril i setembre perquè hi ha un diferen- cia de preu notable vers els de juliol i agost, per exemple. Per tant, la idea seria trencar aquesta situació d'encotillament tornant a potenciar els dos mesos que tradi- cionalment ja eren i són els de màxima ocupació.

— Aquí, però, podríem entrar en una nova polèmica, que és la rela- tiva a la qualitat.

— Jo diria que el turisme que tenim és el que podem tenir. Si

Catalunya disposa actualment de dos milions i mig de places d'allo- t- jament, és evident que ens cal anar a buscar un turisme de classe mitja-baixa procedent d'Europa perquè ompli totes aquestes pla- ces. Amb tot, és cert també que des de fa temps hi ha una consci- ència important per part dels em- presaris i per part de l'administra- ció sobre la necessitat de millorar la qualitat del turisme. Des que hem entrat a la comunitat, aques- ta situació ha variat. El coeficient de diferència de preus entre nosal- tres i els països europeus era d'un vint a un vint-i-cinc per cent a fa- vor nostre. Aquesta situació cada cop s'equipararà més, i penso que aquesta diferència s'ha de compen- sar pel costat de la qualitat. Crec que el gran repte del turisme català del futur és la qualitat.

SUBSCRIPTORS

VAGIN DE VACANCES AMB EL

DIARI DE GIRONA
LOS SITIOS

REBIN CADA DIA LES NOTÍCIES
DE LES COMARQUES GIRONINES
AL SEU LLOC DE REPÒS

NOM .....

REP EL DIARI A:

DOMICILI .....

PERÍODE DE VACANCES

DE DIA ..... DE .....

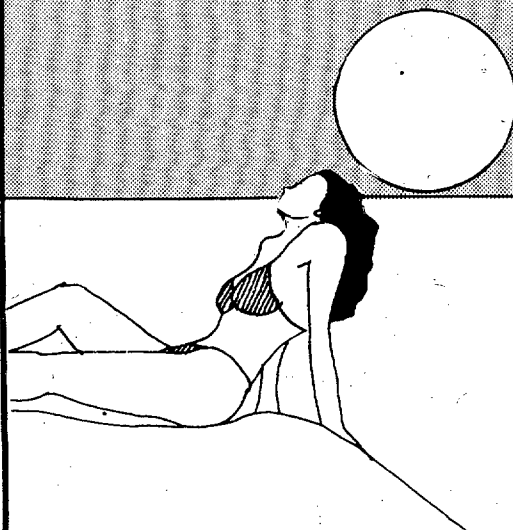
AL DIA ..... DE .....

OMPLIN LA BUTLLETA I TRAMETIN-LA A:

Editorial Gironina, S.A.
Ctra. Barcelona, 29
17001 Girona

O BÉ TRUQUIN AL TELÈFON 47 62 77
DE 8 A 15 HORES

I, TOT SEGUIT, REBRAN ELS CORRESPONENTS TIQUETS PER ADQUIRIR EL DIARI A
QUALSEVOL LLIBRERIA DE LES NOSTRES COMARQUES.

BIBLIOTECA

Novedades - Novetats

Filosofia

Fernando Savater. **El contenido de la felicidad.** Ediciones El País. 1987. 158 págs. Rtca. 650 Ptas. El autor es catedrático de Ética en la Universidad de Euzkadi y corresponsal de «El País». Intenta en este libro explicar llanamente la esencia de la felicidad, aunque confiesa: «Lo que ocurre con la felicidad es que somos incompatibles con ella. Felicidad es aquello que brilla donde yo no estoy o aún no estoy. Para ser feliz tendría que quitarme yo...».

Biografía

Françoise Xenakis. **Me casé con un genio.** Espasa Calpe 1987. 222 págs. Rtca. 1.166 P. La autora, periodista y cronista literaria de «Le Matin» y «L'Express», reúne en este libro las biografías de diferentes mujeres que se casaron con hombres geniales y que han permanecido algo olvidadas y eclipsadas por la personalidad del genio. Las cinco biografías reúnen pertenecen a las esposas de Sigmund Freud, Sócrates, Victor Hugo, Karl Marx y Gustav Mahler. Las diferentes biografías no son absolutamente históricas, la autora ha añadido algo de imaginación y de humor.

Antigüedades

Equipo Antiquaria, bajo la dirección de Manuel Merchán. **Antiquaria. Guía de precios 1987. Pintura. Porcelana. Escultura. Relojes. Plata. Muebles. Joyas.** Ed. Antiquaria, 1987. 274 págs. Tela. 6.000 Ptas. La obra reúne los precios fijados en las subastas celebradas en toda España en el año 1986. Casi todas las obras van acompañadas de su fotografía. La guía de precios 1987 representa una continuación de la ya

publicada en 1986. Obra imprescindible para anticuarios, coleccionistas de arte, tasadores, etc.

Filosofia

María Zambrano. **Hacia un saber sobre el alma.** Edita Alianza Tres, 1987. 202 págs. Rtca. 1.600 ptas. Estos ensayos fueron publicados entre 1933 y 1944, y dice de ellos la autora: «Aparecen aquí, en su germinación, estas dos formas de razón —la mediadora y la poética— que han guiado todo mi filosofar, pues signo ha sido de mi vida el someterme a la prueba de la renuncia a la filosofía...».

Ebanistería

Quarto Publishing Ltd. **Guía completa de carpintería decorativa.** H. Blume, 1987. 190 págs. Tela. 3.400 Ptas. Traducción de la obra publicada en Inglaterra en 1986. Extracto del índice: Introducción. Tipos de madera. Construcción decorativa. Chapaado, Marquetería y Taraceado. Talla en relieve. Talla de bulto redondo. Acabado. Patrones y motivos. Numerosas fotografías en color, esquemas de trabajo y modelos, herramientas, etc. Para profesionales y aficionados a este tipo de trabajos.

Narraciones

Ken Kesey. **La caja del diablo.** Seix y Barral. 1987. 352 págs. Rtca. 1.300 Ptas. El autor de «El nido del cuco» nos presenta, en esta nueva obra, un trasunto de su propia vida desde su vinculación al mundo «hippie» hasta la guerra del Vietnam. Obra sorprendente, que mantiene el interés y la tensión hasta el final.

Un llibre de la Diputació sobre l'esport gironí

La secció de publicacions de la Diputació de Girona ha repartit a totes les entitats esportives de les nostres comarques una publicació ben interessant. Es tracta del número 2 de la col·lecció «Guies», dedicat a les entitats esportives gironines. El volum té més de dues-centes pàgines tamany foli i conté una relació ordenada per esports i especialitats; continua amb una llista de les federacions establertes a Girona. Consells comarcals i organismes públics i municipals relacionats amb l'esport.

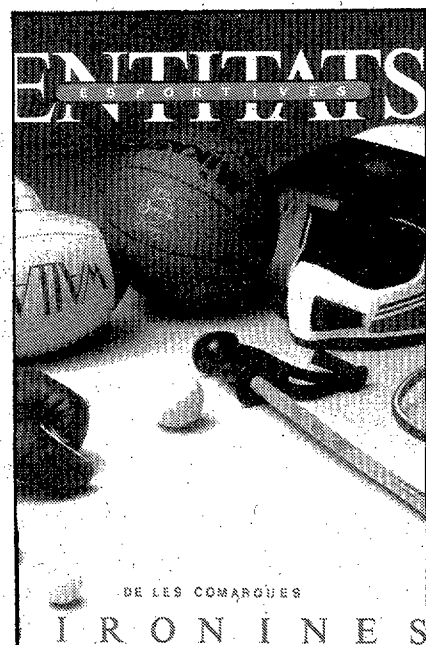
Aprofitant la sequera bibliogràfica amb què cada any ens obsequia el mes d'agost, ens hem entretingut un xic fullejant aquesta guia i hem quedat realment sorpresos en constatar la quantitat d'entitats esportives que hi ha repartides per la nostra geografia.

Us oferim un petit tast: En el nucli Girona-Salt-Sarrià hi ha més de cent entitats; a Figueres n'hi ha més de quaranta; a Banyoles, vint-i-quatre; a Olot, trenta-dues; a Banyoles, vint-i-sis; a Lloret, una trentena...

Si fem el càlcul per comarques, trobem: a l'Alt Empordà, més de cent cinquanta; al Baix Empordà una quantitat similar; a la Cerdanya, una trentena; a la Garrotxa, unes vuitanta; al Gironès, més de cent vuitanta; al Ripollès, unes setanta-cinc i a la Selva, unes cent seixanta. Tot plegat dona un total aproximadament de vuit-centes entitats esportives.

Es practiquen una seixantena d'esports, regits per quaranta-dues federacions...

Si repassem els clubs de futbol, trobem que a Girona n'hi ha divuit; a Figueres, tretze; a Palamós, onze, a Salt, nou;

a Olot, sis...

L'esquí compta amb una trentena de clubs; el bàsquet, amb vuitanta; el futbol, amb uns dos-cents vint-i-cinc... i les botxes es practiquen en vint-i-cinc clubs.

Ja, per acabar, hem trobat alguns clubs que ni podem sospitar: un club d'aerostació a Salt, un club de Kung-fu a Camprodon i un club que practica el windsurfing residenciat a Darnius...

Es ben bé que cada dia es poden aprendre coses noves!

J.P.D.

LLIBRES IMPRESOS A GIRONA EN LA PRIMERA MEITAT DEL SEGLE XX

Un llibre de cançons escolars del mestre Civil

Ja portem catorze col·laboracions seguides dedicades als llibres publicats a Girona en el primer terç del segle XX. N'hi podríem afegir centenars, de publicacions d'aquesta època; però no volem cansar el lector i ens proposem acabar amb aquesta quinzena obra, que té per a nosaltres un interès especial pel fet que l'autor de la música de les cançons, el mestre Civil, continua residint a Girona i podrà rebre aquest petit homenatge que li oferim mitjançant el nostre modest escrit.

El llibre es titula «Canciones (Cancionero escolar)» i figuren com a autors Francesc Civil i Castellví (música) i Roberto Rizo Navarro (lletra). Les il·lustracions —una per a cada cançó— les va fer el sr. Joan Carrera. L'edició és de Dalmau Carles Pla, S.A. i, encara que no està datada, pensem que es va fer cap a 1929.

L'edició d'aquest llibre va molt lligada amb un cert reviscolament —més aparent que real— que va viure l'Espanya de 1929. Es varen celebrar les exposicions universals de Barcelona i Sevilla; s'havia acabat la guerra d'Àfrica; el «Plus Ultra» havia arribat a Amèrica i havien emmudit les pistoles dels assassins. A Barcelona, concretament, s'havia recuperat la muntanya de Montjuïc, bastint-s'hi obres tan importants com el Palau Nacional, el Poble Espanyol, l'Estadi, fonts lluminoses, altres palaus, un parc d'atraccions i avingudes i gronades monumentals. Paral·lelament, també a Barcelona s'edifi-

caren diferents grups escolars que, encara avui, són un testimoni vàlid d'arquitectura escolar d'aquella època. A Girona, hi arribaren més tard.

Juntament amb les noves escoles, també calia treure un xic la pols d'uns sistemes educatius ja caducs. Als més petits, se'ls va encarrilar cap als treballs manuals i se'ls va deslliurar —en part— dels terribles quaderns de cal·ligrafia. Als més grans, se'ls va fer estudiar unes matèries que tenien una clara significació tant tecnològica com política. Recordem la «Terminologia científica, industrial y artística» i la «Geografía e historia de América». I a totes les escoles es va afegir al calendari setmanal una o dues hores dedicades al «canto escolar». Naturalment, la majoria d'editorials de textos pedagògics varen publicar un llibre de cançons. Atenció: no es tractava de fer llibres per ensenyar música (n'hi havia prou amb el «Solfeo de los solfeos»). Calia publicar cançons assequibles a un cor infantil i que fossin adequades per a una festa escolar de repartiment de premis o per a una revetlla nadal·lenca o per a la rebuda d'un personatge important que visités l'escola.

I això és el que varen fer, amb tot encert, el sr. Civil, el sr. Rizo, el sr. Carrera i l'editorial coneguda dintre de l'argot ciutadà com «a can Dalmau».

El cançoner, doncs, va ser gironí de cap a peus.

Qui ho miri sota una òptica actual pot preguntar-se com podia

ser gironina «de cap a peus» una edició de cançons en llengua castellana. L'explicació és fàcil (si es vol entendre): Encara que en aquells moments es publicava novel·la i narracions en català, l'escola «oficial» estava hermèticament tancada a tot llenguatge que no fos «l'oficial de l'Estat».

La música la va fer el mestre Civil. La va escriure per a veus i piano. Les cançons tenien una línia melòdica fàcil i «s'enganxaven» aviat a l'orella dels alumnes. El compositor gironí, autor de polifonia-religiosa, sardanes i cantates, va saber posar-se a nivell de la mainada i escriure unes cançons senzilles («a l'abast», com ara en diríem).

El mestre Civil, havia nascut a Molins de Rei, en el si d'una família de músics. Passà la seva infantesa a l'Escolania de Montserrat. Després marxà a França per estudiar música i piano. Alumne del mestre d'Indy i organista de la parroquia de Saint Gilles d'Etampes, tornà a Figueres l'any 1917 per fer el servei militar al regiment de San Quintín. En el castell de Sant Ferran, però, aviat va canviar el fusell per el trombó de pistons i, fins i tot, va escriure algun vals per amenitzar el descans d'instrucció dels reclutes del regiment. Quan fou llicenciat, es casà a Figueres; i l'any 1925 obtingué el càrrec d'organista de la catedral de Girona, convertint-se, des d'aquell moment, en un veí distingit del carrer de l'Argenteria. El maritatge sentimental del mestre Civil amb Girona, que s'inicià fa més de seixanta

anys, segueix vigent, gràcies a Déu.

Pensem que era l'any 1929 quan va escriure les composicions de «Canciones». Després, l'obra del mestre Civil s'enfilà cap altres camins musicals més elevats i les seves investigacions musicològiques l'han consagrat com a un dels investigadors més prestigiosos de la música de la nostra terra. El dia que algun erudit faci l'estudi de la seva obra (composició, concerts, direcció de conjunts vocals, recerques folklòriques, estudis musicològics, col·laboracions periodístiques, etc.) caldrà que no oblidí les «Canciones», que no per senzilles són menys inspirades, i que, en el seu moment, varen fer refilar la veu de molts infants de tota Espanya.

L'autor de la lletra fou Roberto Rizo Navarro, funcionari de la delegació d'Hisenda de Girona. Persona que es vinculà durant molts anys a la ciutat on havia estat destinat; versificador fàcil, col·laborador de «L'Autonomista» i element indispensable en totes les reunions socials que s'estilaven per aquell temps.

Triem el text d'una de les «Canciones» que va escriure per al llibre que comentem:

«La escuela»
«Es el santuario de la inteligencia;
nace allí la ciencia,
nace allí el amor.
Cuna inolvidable que a la infancia mece;
donde el niño crece puro cual la flor...»

L'autor dels dibuixos era el sr. Joan Carrera, pare del pintor, del farmacèutic i de molts germans més, ben coneguts a la Girona actual. El sr. Carrera era, essencialment, un escultor; i va deixar una obra feta ben important. Per conveniència professional, va fer molts dibuixos per a la il·lustració de llibres «Dalmau». Excel·lí en els retrats; i els seus dibuixos, de traç delicat, —com ell mateix— moltes vegades semblaven un apunt per a una futura escultura.

El llibre «Canciones» tenia 78 pàgines, enquadernat en «cartoné» i amb una coberta reproducció de «Els infants cantors», recollia vint cançons del mestre Civil. Pel valor «d'imatge» del moment de la publicació, transcrivim els seus títols: «La patria», «La bandera», «La escuela», «Canción de madre», «El niño», «Canción del trabajo», «Ama a los viejos», «El carpintero», «El herrero», «Los pájaros», «Los nidos», «La mariposa y la flor», «La legión estudiantil», «En las rutas de la vida», «Campanas», «Catalunya», «Castilla», «Valencia», «Aragón», «Canto a América».

Una altra època, molt llunyana. No tan dolenta com ara es pugui pensar. Una època de la qual encara, per fortuna, poden donar testimoni dos vells: el senyor Francesc Civil, que va escriure unes belles cançons, i un servidor, que encara segueixo tocant-les al piano, amb els ulls un xic humits per una forta càrrega de nostàlgia.

JOAQUIM PLA DALMAU

CULTURA

JOAN-JOSEP THARRATS

L'encantament del Cap de Creus

A començament de la primera guerra europea va recalcar a Cadaqués un curiós personatge. Havia arribat a Espanya feia uns quatre anys per estudiar pintura. Li agradava sovint anar al Cap de Creus amb una petita embarcació. Lluïa sempre un magnífic rellotge de polsera i aquestes casualitats —el rellotge, la barca i el temps de guerra, en zona fronterera— varen fer creure que era un espia. A més a més el personatge era alemany. Es deia Sigfrid Burmann. Havia estat deixeble de Max Reinhardt, Mayerhold i Erwin Piscator. No és d'estranyar que amb tans bons mestres Burmann hagués après la tècnica dels muntatges teatrals i pogués portar a Espanya tots els avenços i novetats introduint els decorats corporis. Fou el primer que va posar vidres a les finestres dels escenaris.

Burmann, que tenia un bon sentit de l'humor, el divertia la idea que fos observat com a un espia. A la casa del poble on vivia va pintar, a la porta, una calavera amb dues tibies creuades, seguides de la inscripció «Casa de l'espia».

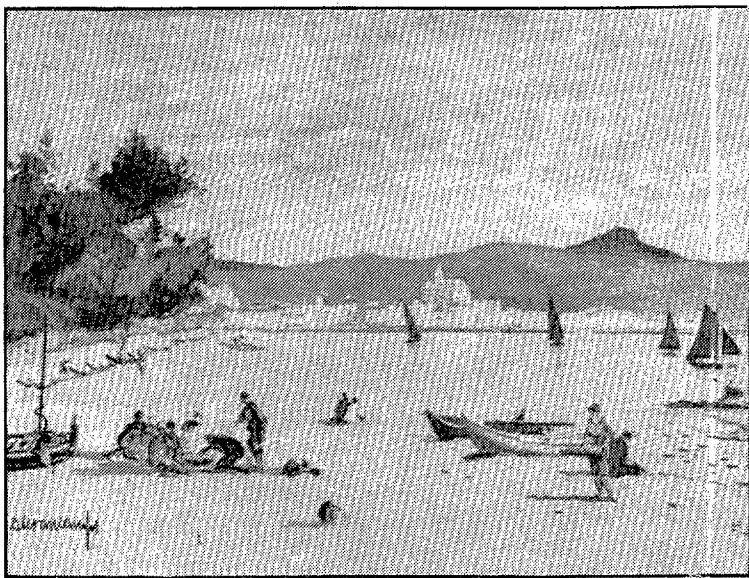
El pis on era allotjat pertanyia a un personatge, al qual deien el Nen Menudetes. L'home feia de fuster, ajudat pel seu fill. El taller on es treballava era ple de brutícia i s'hi anava apilonant la brossa que aquell ofici anava produint. Quan hi havia un mort al poble, el Menudetes era qui construïa els baguls. Aleshores es generava una viva discussió entre el pare i el fill, per provar de dormir en la caixa preparada per al mort ja que era l'únic lloc polít del taller.

Burmann va residir llargues temporades a Cadaqués. Venia d'obrir-hi una exposició quan va ésser sol·licitat per Jacinto Benavente. El dramaturg volia que li fes els decorats per a la presentació de «Los intereses creados» a Barcelona. La història d'aquest pintor alemany va unida al teatre espanyol. Gregorio Martínez Sierra, que havia estat invitat alguna vegada per la família Pichot, va proposar a Burmann de treballar a la seva companyia. Més tard el veiem realitzant els decorats per a la tetralogia de Wagner al Gran teatre del Liceu.

Amb el cinema s'obriren noves possibilitats a Burmann. Fou l'autor dels muntatges sumptuosos d'aquells famosos espectacles de guarda-roba que havien de salvar la producció del nostre país. Era el temps de la gran disbaixa del cel·luloide, de la sublimació de l'anèdota en títols com «Alba de América», «Raza», «Locura de Amor» i «El último cuplé».

Fins que Martínez Sierra no el va treure dels seus paisatges per tornar al teatre. Sigfrid Burmann va estar pintant a Cadaqués. Aquí va tenir moltes amistats i va deixar penjades moltes de les seves obres. Va conèixer i tractar García Lorca i sembla que li va regalar un piano. Es diu, també, que la primera caixa de pintures que va tenir Salvador Dalí fou un obsequi de Burmann. En fi, l'alemany fou una mena de Santa Claus transplantant a Cadaqués.

Otto Pankok fou un altre pintor germànic que es va establir a Cadaqués durant els anys vint. Va tenir amistat amb Matilla, que sempre feia elogi de les seves obres. De complexió atlètica i barba rossa caminava matí i tarda pel passeig, portant sota el braç uns quadres de gran format, dibuixats al carbó. Generalment eren retrats de tipus populars de Cadaqués: el carrabiner Roda, una mena de

Rafael Durancamps. La platja de Llané.

Quixot rediviu; «la Patum», coneguda per l'arrencan-ànimes; «el Patarranc»; «la Teresa de l'Oli» i «el Bailón».

En un vell catàleg de les Galeries Dalmau de Barcelona, datat el mes de febrer de 1915, el crític Romà Jori ens descobreix les excel·lències d'un tal Otto Weber que treballà amb a paisatgista a Cadaqués, al Port de la Selva, a Sant Feliu de Guíxols i a Girona.

Rafael Durancamps aconseguí durant la seva llarga carrera una gran popularitat. Va treballar a París l'any 1926, a l'època en què Picasso i Dérain s'orientaven cap al classicisme i Kisling estilitzava les imatges i omplia de claredat les seves composicions. Durancamps va partir d'aquesta simplicitat formal i es va produir en un realisme compost d'elements simples, fàcil als ulls de l'espectador. Això li va produir un gran èxit efectiu i constant. L'any 1929 va intervenir com a decorador a l'Exposició Internacional de Barcelona.

A Cadaqués, Durancamps vingué cap a l'any 1912. En va fer un dels seus llocs de treball preferits i va realitzar-hi un bon nombre de teles, «gouaches» i dibuixos. Era un gran observador i posseïa la destresa d'assenyalar amb quatre cops de llapis o de pinzell l'esquema del seu treball que aleshores realitzaria, amb gran facilitat, ja que la seva tècnica era quasi cartellística, d'allò més elemental. La seva casa era en el primer rengle de l'espectacle sempre canviant de Cadaqués. La temàtica la tenia a punt, a l'abast de la mà. Tan sols li feia falta obrir el balcó de bat a bat.

Durant uns quants anys, a cada una de les seves exposicions que celebrava a Barcelona es veia obligat a fer constar en els seus catàlegs llargs paràgrafs en contra de la pintura d'avantguarda, especialment l'art abstracte. Les seves catilinàries tenien més aviat un aire jocós. Sabia que no farien cap efecte i crec que cap de nosaltres no es va donar mai per ofès ni al·ludit. Jo li havia tingut una certa simpatia i procurava no perdre'm cap exposició. No l'havia trobat, en canvi, a cap de les meves ni les dels meus companys de religió. Si havia vist mai alguna de les meves pintures, estic segur que no li agradaven gens, que no en volia saber l'existència. Un dia la meua dona va fer una forta caiguda i li hagueren d'aplicar la vacuna antitetànica. A Cadaqués les notícies s'estenen en un instant, com portades per la tramuntana. L'endemà, al passeig, em vaig topar amb

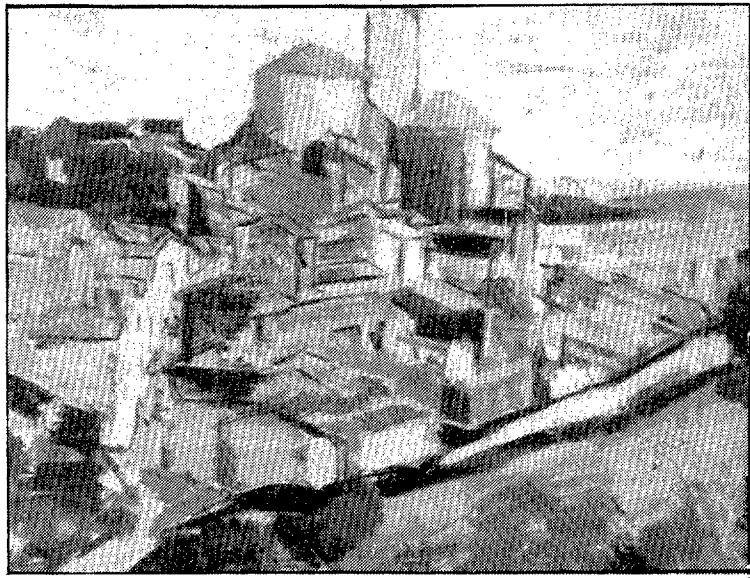
en Durancamps.

«Què fa la teua dona? —em va preguntar—. Ja veuràs, la pintura és una cosa i la salut n'és una altra».

Realment Durancamps era un home inefable. Quan exposava a Madrid, on tenia una bona clientela, havia ideat un sistema publicitari molt enginyós. Es solia allotjar a l'Hotel Palace on passava llargues hores al saló de recepció, simulant llegir el diari. Per algun amic fidel es feia trucar per telèfon, a les hores més concorregudes. El mosso que havia agafat el missatge es cansava de repetir: «El pintor Durancamps a l'aparell...». Quan els estendants de l'hotel ja es començaven a mostrar neguitosos, semblava desvetllar-se Durancamps i, fent el distret, s'afanyava per agafar el telèfon.

El pintor francès Yver Brayer va començar el seu itinerari espanyol a Cadaqués on va fer una duradora estada l'any 1931. Aquí es va trobar amb Salvador Dalí, ambdós actualment companys a l'Acadèmia de Belles Arts de l'Institut de França. Ni el veïnatge del pintor surrealista, ni les revolucions estètiques que ha anat observant al llarg de la seva carrera, l'han pogut desviar de la seva conducta inicial. Gran enamorat de la pintura de Manet, aquesta afeció l'havia d'acostar indefectiblement a les fonts, als grans mestres del Museu del Prado: Goya, Velázquez i el Greco. Yves Brayer és el més hispanista de tots els pintors francesos. Al Museu Goya de Castres va presentar l'estiu de 1980 tot un conjunt d'obres d'ambient espanyol. Al Museu de Céret, hi té dues pintures realitzades a Cadaqués, on va tornar l'any 1954. Brayer ha treballat igualment a Els Baus de Provença i a La Camarga. Ha il·lustrat llibres de Paul Claudel, Blaise Cendrars, Jean Giono i Henry de Montherlant.

Marc Leguay i Charles Després són dos altres pintors francesos que tingueren activitat a Cadaqués l'any 1930. El nombre d'artistes de l'altra banda del Pirineu que han treballat entre nosaltres escapen del nostre control. Deuen ésser molts els pintors espontanis que han copsat alguna nota del nostre paisatge. En exposicions que hem anat veient a Perpinyà, Céret o Cotlliure hem pogut trobar algun record de Cadaqués fet amb més o menys encert. Fa uns anys que el gravador Edmond Rifaíl hi feu una estada profitosa, així com el seu fill, Jean-Jacques-Joachim, que va obrir al poble un taller d'es-

Alfred Figueras. L'església de Cadaqués.

tampació.

L'aquarel·lista Josep Civil va treballar amb intensitat durant els anys vint i trenta. «Cadaqués l'estima com si fos un fill seu —deia el comentari de Pinzell a la revista «Sol Ixent»—. El seu tarannà ens recorda aquells cavallers de la cort de Lluís XIV que havien assolit l'elegància de l'actitud».

Altres artistes catalans que tingueren una activitat més o menys llarga a Cadaqués abans de la nostra guerra civil són: Domènec Carles, autor d'unes memòries, pintor de flors i de temes mariners; Joaquim Bech de Careda, dibuixant acurat i precís, autor d'unes sèries titulades «Visions de l'Empordà» i «Pobles de l'Alt Empordà»; Josep Mompou que fou deixeble de Torres-Garcia i que va realitzar unes pintures reposades, netes de color i radiantment lluminoses com el «Cadaqués» del Museu d'Art Modern de Barcelona, rèplica tal volta a la composició de Dérain; Joaquim Sunyer, va passar temporades a Port de la Selva i vingué a veure els seus amics Pichot i Marquina. L'escultor Borrell i Nicolau va treballar en el projecte del monument a Juli Garreta de Sant Feliu de Guíxols; Rafael Benet, el crític exigent i un dels pintors més sensibles del nostre país; Rafael Llimona, pintor impressionista que quan havia trobat un punt de vista ideal per realitzar els seus quadres solia dir «aquest racó no me'l prenguin, m'ha costat molt trobar-lo»; Ferran Callicó, minucios retratista, a la manera d'Ingres, que va treballar en algun dels seus «100 retrats dibuixats», llibre que reunia els grans noms de la intel·lectualitat del seu temps; Josep Morell, pintor i reputat cartellista; Ramon de Capmany, Rafael Estrany i Alfred Figueras. Aquest darrer fou un bon amic d'André Gide, de Corbusier i Albert Camus. Figueras, a més a més de pintar llargues temporades a Cadaqués, ha realitzat un volum d'aiguaforts amb el nom d'«Images d'Alger» que li valgué del govern francès la concessió de les Palmes Acadèmiques.

Era igualment un gran entusiasta de Cadaqués el col·leccionista Lluís Plandiura, deixeble de Galí i que no va arribar a exercir la pintura. Va reunir un importantíssim conjunt d'art català de totes les èpoques. Volia convertir tot el Baluard en un gran museu i deixar-hi la seva col·lecció. L'oferta no va interessar i amb el temps va passar al Museu Balaguer de Vilanova i la Geltrú.

Entre els anys 1923 i 1935 es va publicar a Cadaqués el periòdic

cultural «Sol Ixent». El fundador fou Angel Trèmols. Antoni Julià figurava com a director. Altres redactors foren Jacint Pujol, Bernard Gerriol, Lu Sala i Emili Pont. Més literari i d'informació local que artístic, les notícies sobre l'activitat dels pintors més aviat foren escasses. Algunes mencions sobre Dalí, Meifrèn, René Magritte i l'aquarel·lista Josep Civil i poca cosa més. En aquells anys la pintura era menys de domini públic i es produïa en un cercle més reduït.

La informació que es pot aconseguir dels pintors oriünds de Cadaqués és encara més difícil. Valgui com a mostra la breu relació que segueix:

Sebastià Berenguer va seguir el camí de Joan Roig i Soler. Va pintar grans composicions de la platja del Llané o panoràmiques del poble que avui, a més de cinquanta anys de distància, produeixen un cert encantament. Va residir a Mèxic els darrers vint anys de la seva vida. Pressentint la seva mort va tornar a Cadaqués l'any 1927. Sis mesos després la revista «Sol Ixent», que ens havia donat notícia de la seva arribada, va publicar una esquila de la seva mort. El seu fill Pelai fou també pintor.

Robert Pell va néixer a Cadaqués en el darrer terç del segle passat. Va pintar paisatges de la costa del Cap de Creus i va decorar els sostres i les parets de la casa de Llorenç Pous, propietat actualment de Jaume Sederra. Les pintures murals són un record sentimental de Cienfuegos (Cuba) on tenia el negoci l'esmentat Llorenç Pous. El conjunt, per l'exuberància de colors i la ingenuïtat del tema, dona la impressió d'una monumental caixa de cigars havans.

Un altre personatge de Cadaqués fou Dionís Busquets. Va rebre les primeres nocions de dibuix a l'escola del senyor Pelayo. De molt jove va residir a Montserrat on va exercir l'ofici de cuiner. Sempre en el ram de l'hostaleria, va treballar a Barcelona, Sitges, Camprodon i Buenos Aires. Durant les seves hores de lleure va realitzar un bon nombre de pintures. Abans de jubilar-se va treballar uns anys a l'Hotel Rocamar. Aquesta etapa de Cadaqués fou pictòricament la més productiva.

El llarg malson de la nostra guerra civil va posar un llarg parèntesi d'inactivitat artística a Cadaqués, però això podrà ésser l'inici d'una altra història.

INFORME

JAUME MARQUÉS I CASANOVAS

La capella de santa Anna (I)

La capella de la catedral número 16 està dedicada a santa Anna, mare de la Verge Maria. És una de les nou capelles que el Capítol Catedral resolgué de construir entorn del presbiteri antic l'any 1312.

S'oferí a edificar-la per compte seu el cèlebre Dalmau de Pontós, cavaller, doctor en lleis i conseller de l'il·lustríssim rei d'Aragó, Jaume II, com consta per la institució d'un benefici que hi fundà l'any 1321, escollint sepultura en la mateixa capella que aleshores s'estava construint. (ADG. D 7, foli 57).

La sepultura del personatge estava col·locada a la part exterior de la capella damunt d'unes elegants columnetes i capitells gòtics. Era un ossari amb una inscripció, que era ornat amb l'escut familiar.

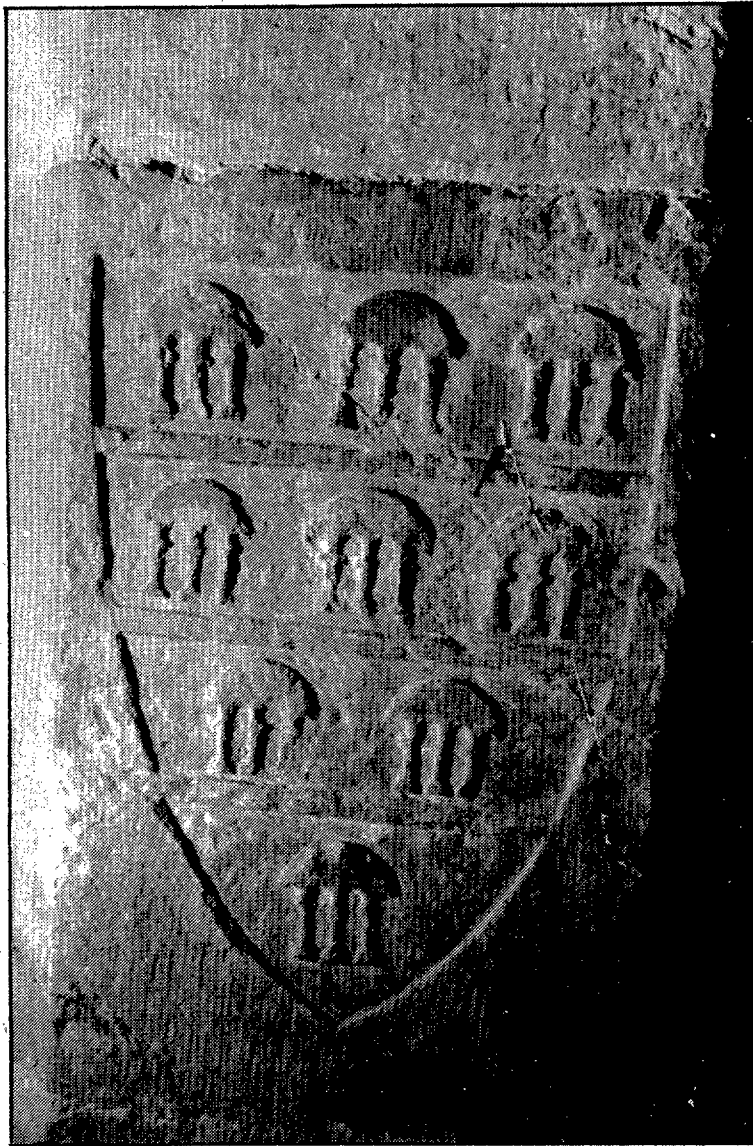
Actualment està col·locat a l'ala est del claustre. La inscripció és molt malmesa per la intempèrie però sortosament es conserva el text que fou copiat per Sulpici Pontic en el seu Repertori Alfabètic vol. 3, foli. És escrita en versos llatins, que traduïts diuen:

«Està reclus en aquest túmul el difunt anomenat Dalmau de Pontós, probe en vida i costums, professor de lleis i cavaller, disponible per a tot, qui sobre l'altar de santa Anna establí ací un prevere i a Lladó un aniversari; passà al rector del Cel amb esperit fidel l'any mil tres-cents vint-i-un, el divuit de les calendes d'octubre. Que et sigui propícia la dolça Verge Maria puix visqué molt devot a Vós i a la vostra mare conjuntament. Crist Salvador, al qual aquest serví en vida, per la vostra pietat compadiu-vos d'ell».

El 8 de juliol de 1322, la vídua de Dalmau de Pontós, na Sibilla, comprà a Berenguer de Gornal, ciutadà de Girona, un cens de 73 sous per a la capella de santa Anna que edificà a la catedral (A.D.G. D 2, foli 174).

El fundador de la capella era, doncs, un personatge laic, un cavaller cabalós, qui, mogut per la seva devoció a la Catedral i a santa Anna, volgué costejar la construcció de la capella i hi elegí la seva sepultura.

Amb tot, no era pas un perso-

Escut de Dalmau de Pontós, grabat als muntants de l'entrada de la capella de Sta. Anna.

natge desvinculat de la Catedral puix era oncle d'un canonge de nom Pere Mont, qui exercí entre els anys 1315 i 1341, testà el 14 de novembre de dit 1341 i instituí un aniversari en memòria del seu oncle, Dalmau de Pontós.

Aquest benefactor de la Catedral es va ben assegurar que la posteritat el reconeixeria com a constructor de la capella puix que el seu escut fou grabat al peu de

cada muntant de la capella, tres vegades sobre l'arc d'entrada i cinc vegades dins la clau de volta, a més del sepulcre.

Segons els autors de «Els Castells catalans» l'any 1270 el castell de Pontós fou enfeudat a Berenguer de Pontós.

A l'Arxiu de la Corona d'Aragó consta una concessió del rei Pere III de Catalunya en favor de Bernat de Pontós per a obrir un portal en

el castell de Pontós i la seva força, on aquest estava domiciliat, per on dit Bernat pogués entrar i sortir lliurement amb la condició que en temps de guerra el portal estés tancat amb paret i després pogués obrir-lo de nou a les seves pròpies despeses. Donat a Roses el 3 de juny de 1354. (Cancelleria Registre 897, foli 115).

El nostre Dalmau de Pontós, mort el 1321, pogué ser l'enllaç entre el Berenguer de 1270 i el Bernat de 1354.

Ho suggereix també el fet que Dalmau fundà un aniversari a l'església de Lladó, sota la influència de la qual es trobava el territori de Pontós i que en el castell de Vilajoan es trobi grabat l'escut de Pontós.

Sepultures en la capella

La capella de santa Anna fou molt sol·licitada per a enterraments de personatges benefactors.

A més del fundador, Dalmau de Pontós, hi elegí sepultura Arnau Ponç de Cabanelles, beneficiat de l'altar de sant Benet, qui enriqué la capella de santa Anna fundant-hi un benefici i un aniversari celebrador el dia de la seva mort. Les seves despulles foren col·locades en un ossari adossat a un contrafort al dors de la capella. L'epitafi que hi ha diu:

«L'any del Senyor 1327, a les idus de juliol, emigrà cap al Senyor l'ànima d'Arnau Ponç de Cabanelles, clergue beneficiat en l'església de Girona a l'altar de sant Benet, el qual establí en dita església un prevere i un aniversari de quaranta preveres, faedor cada any al dia de la seva mort, el cos del qual està ací sepultat. La seva ànima reposi en pau. Tu que ho llegeixes, prega per mi».

Al paviment de la capella hi ha tres lloses sepulcrales seguides. La més propera a la reixa és del canonge Jeroni Rubies, qui l'any 1633 i el 1635 havia fet unes fundacions i el 1639 fou autoritzat a elegir sepultura a la Catedral. Escollí la de santa Anna.

Efectivament hi fou sepultat el dia després de la seva mort, esdevinguda el 30 de gener de 1640. La

inscripció, traduïda al català, diu:

«Ací jau Jeroni Rubies S.T.D. canonge penitencier d'aquesta església, qui instituí 106 misses amb la caritat de sis sous per a cada missa en aquesta església i altres obres pies en la ciutat de Balaguer, on havia nascut. Morí el 30 de gener de 1640». En la llosa es representa un escut ovalat en el camper del qual hi ha tres atuells cilíndrics, que estan coberts amb una làmina on es dibuixa una creu, posats en dos i un.

La llosa següent correspon a la sepultura del canonge Jaume Pijoan, qui a més d'instituir diverses fundacions, féu heretable l'Obra i fou sepultat en aquesta capella.

L'epitafi, traduït, diu:

«Ací jau Pejoan, S.T.D. i sacristà d'aquesta Seu i canonge, qui morí el dia 10 de gener de 1663».

Hi ha un escut ovalat, on es representa un pi arrancat, que correspon al cognom Pi-Joan.

Aquest Jaume Pijoan era germà del bisbe electe de Girona Francesc Pijoan mort l'any 1659.

Jaume era canonge des de l'any 1626; ascendí a ardiaca de l'Empordà el 22 de setembre de 1651. Aquest mateix any fou ardiaca de Besalú per permuta amb el seu germà i fou sacristà major el dia 7 de desembre de 1653.

Fou un gran benefactor de l'Hospital.

Al paviment de la capella encara hi ha una tercera llosa, sense restes de cap inscripció.

Notícies soltes

Per la visita pastoral de l'any 1369 consta que davant l'altar de santa Anna cremava una llàntia. Per la de 1373 consta que l'altar estava ben ornamentat. Segons la de 1386, «a la capella hi havia un missalet, uns corporals, un calze de plata i un vestiment dèbil» (A.C.G. P 175, f. 4).

No endevino en què consistí l'operació de trespolar la capella, feta l'any 1387, per a la qual es compraren taulons a uns jueus, segons consta en el llibre d'obra d'aquell any, foli 68.

(continuarà)

BÍBLIA

MARTÍ ALBAU

Jesús li donà la mà

Diumenge dinovè (A)

I Reis 19,9a.11-13a

Romans 9,1-5

Mateu 14,22-23

Després del miracle dels pans, Mateu ens diu que Jesús «obligà els deixebles a pujar tot seguit a la barca i avançar-se-li cap a l'altra riba». Què significa exactament això? Sabem pel quart evangeli que el pa multiplicat produí un entusiasme desbordant. Els ànims estaven excitats i volien proclamar Jesús rei. En aquell indret allunyat i solitari s'havien congriat repentinament els elements d'una típica revolta jueva: Un líder, una massa excitada i el detonant de l'explosió, el miracle. Jesús «obliga» els deixebles a allunyar-se amb la barca, i ell es perd per la muntanya en el silenci de la nit endinsant-se en el misteri de la seva pregària. Fou una nit de vent, que bufava fortíssim de l'Hermon, la muntanya que, als pelegrins catalans, ens fa

pensar en el Canigó nevat. «La barca —precisa l'evangeli de Mateu— es trobava al mig del llac batuda per les ones». És impressionant i suggestiva aquesta imatge dels dotze homes dins de la barca lluitant, a la nit, contra el vent i l'onatge. Si tenim en compte que el miracle es produí, probablement, per la primavera i que en aquesta estació la lluna puja lentament cel amunt, podem completar l'escena imaginant-nos la barca embolcallada per la llum tan viva de la lluna de les nits de vent.

Fou a la quarta vigília que Jesús baixà de la muntanya i es plantà a la riba del llac. La quarta vigília era l'espai de temps que per a nosaltres va de les tres a les sis de la matinada. I heus ací que Jesús passa de la solidesa de la terra a la fluïdesa de l'aigua d'una manera que diríem natural, caminant-hi com no ens podem imaginar. Aquella presència sobtada en el

llac, aquella actitud de Jesús portat per les ones, esvera els homes de la barca, que creuen veure un fantasma. Però és Déu qui, en Jesús, s'avança cap a ells, i només Déu pot fer aquestes coses. «Realment sou Fill de Déu» serà l'exclamació de fe amb què l'evangelista clou l'escena. La presència divina de Jesús es manifesta en la seva força d'apaivagament en els tràngols de la vida: A casa de Jaire, a Betània, al llac de Genesàret: «No tingueu por que sóc jo». Després hi ha l'escena de Pere. Camina amb Jesús damunt l'aigua i s'hi enfonsa quan, «en adonar-se del vent que feia», s'acovardeix. Llença el crit del naufrag, «Senyor, salveu-me». «I a l'instant, diu l'evangeli, Jesús li donà la mà».

¿Hi haurà una imatge més expressiva de la fe que aquest gest de Jesús allargant la mà a Pere? ¿No serà la fe un agafar-se a aquesta mà divina? En algun dels

seus escrits, el Dr. Marañón parla de la influència d'una mà femenina que es posa damunt un front roent de febre. Quan tota paraula és ociosa per inútil, la mà de l'amic que estreny la nostra ens retorna el coratge. I quan algú agonitza al nostre costat, li agafem la mà com per exorcitzar els fantasmes de la darrera hora, la por de la solitud del darrer pas. El Jesús que agafa la mà de la filla de Jaire, de Llätzer i de Pere és qui continua allargant-nos la seva mà. Tenir fe és creure en aquesta mà divina que cerca la nostra. O per dir-ho com Guardini: «El que s'imposa pròpiament a la consciència del creient no és «ni una veritat ni un valor», sinó una realitat, la realitat del Déu sant, viu i revelat en Jesucrist». Poc abans de la seva mort, Sant Tomàs escribia: «Oh, Tu, el company de la meua vida!».

A la Síria cristiana del segle II, es van escriure uns himnes a la

lloaça de Crist d'una rara, singular bellesa. Hom coneix aquests himnes per «Odes de Salomó». La 39 parla de les aigües tenebroses del sofriment i de la mort. Cito el seu final en la traducció castellana que tinc:

«Las olas suben y bajan, pero las huellas de nuestro Señor persisten indelebles e intactas. El camino está así preparado para los que cruzan tras Él, para los que siguen la estela de su fe y adoran su nombre. Aleluia!».

L'autor d'aquest himne primitiu veu la mort i el sofriment com un onatge terrible. En aquest onatge, Crist hi obrí un camí deixant-hi l'empremta inesborrable de la seva petjada. No ens resta sinó posar damunt d'ella els nostres peus. Són unes imatges bellíssimes del sentit cristià del sofriment i de la mort.

CALAIX DE MESTRE

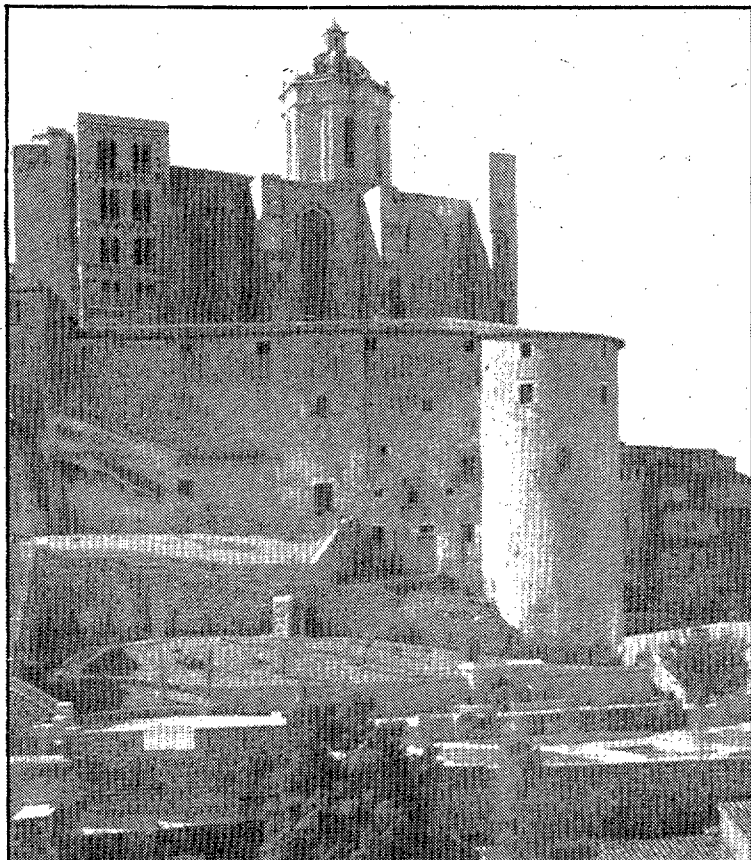
JOSEP M.ª MINISTRAL i MASIA

Les portes de Girona

Segles enrera, les ciutats, atorades per la presència de gents forasteres, es tancaven dintre recintes amurallats, que solament s'obrien en els llocs de pas, per tornar-los tancar amb grosses portalades, assegurades per aquells panys enormes de claus gegantines que només veïem en algunes esglésies de pagès.

La porta i la clau han estat, al llarg de la història, el símbol de la ciutat. Els personatges —visitants il·lustres— reben les claus que simbòlicament poden obrir les seves portes. Uns panys que ja no existeixen i unes portalades que s'han substituït per amples avingudes on ningú recorda on era aquella entrada de la muralla que es tancava en fer-se fosc i la gent dormia tranquil·la perquè a la nit no entrarien forasters a pertorbar el seu son.

Girona, com totes les ciutats, tenia les seves portes. La força expansiva del creixement va obligar a enderrocar-les i obrir nous camins —ara sense tancar-los— perquè a totes hores poguessin entrar i sortir tota mena de gent. Als ulls dels historiadors deu ser un fet trascendental i simptomàtic, una nova època i una nova manera d'entendre la ciutat, sense claus que l'aïllin de la resta del món. Ara, quan el viatger s'apropa a Girona traspasa sense pensar-ho una d'aquestes portes amples i espaioses, obertes nit i dia per oferir al visitant una imatge de la ciutat que li obre els braços. Segons sigui l'aspecte d'aquesta entrada en guardarà un record perenne del lloc on arriba, i qui sap si la seva

Les entrades de Girona, portes obertes al viatger.

estada —llarga o curta— depèn d'aquesta primera impressió.

Potser la més concorreguda sigui l'entrada per la **carretera de Barcelona**. Via comercial per excel·lència, de trànsit intens i poc sensible a delicades panoràmiques, presenta una ampla gene-

rosa, recta que s'allarga fins al centre burocràtic que possiblement interessa a qui s'apropa. De nit és un espectacle la llarga filera de lluminàries com criats que sostenen gegantins canelobres al pas dels convidats. No n'hi ha per menys si es vol quedar bé amb els

amics de la ciutat comtal.

Del seu costat també n'arriben de la Selva per la carretera de **Santa Coloma de Farners**. Per menys amples viaranys perquè «són gent de casa», han fet el camí seguint encara aquelles carreteres de carro vorejant camps llaurats i veient la ciutat al lluny, al fons del pla, recolzada en els turons que li fan de respall. Com que no anem amb compliments amb ells, fins i tot s'han d'ajupir per passar sota la via del tren abans d'entrar a la ciutat.

Seguint el curs del Ter, els del **pla de Salt**, per l'ampla conca d'aquest riu, han aconseguit unir-se gairebé sense fronteres amb la ciutat i no se sap què és d'uns o d'altres. L'entrada, doncs, no existeix perquè ja són a casa seva. Passant entre blocs de vivendes on abans semblaven cols i bròquils, sense adonar-se es troben a la plaça del Marquès de Camps, que fa memòria del donador d'aquests terrenys a la ciutat quan començava la creixença.

De la Garrotxa vénen, baixant des de **les Planes** a frec dels paratges feréstecs que s'obren al pla de Sant Gregori. Ells són més sortosos en poder contemplar els campanars grisos destacant-se de la corva suau de Montjuïc. És una panoràmica que s'acrea en el pas per sobre el Ter, en el pont vell de la Barca, sentint l'alenada fresca del verd de la Devesa.

Al seu costat arriben esbufegant els de **França**, turistes que cerquen perspectives insòlites de monuments per fotografiar. Barrejats amb ells, els amics d'**Olot** i **Ba-**

nyoles o de més amunt de la Garrotxa, que s'han unit a la caravana en començar l'ampla via d'entrada, tindran un somriure de complaença en veure l'admiració dels de fora pel conjunt ciclopi de pedra dels campanars que semblen iniciar un ball de comparses a mida que el vehicle s'acosta a la ciutat.

Però, sens dubte, l'entrada més espectacular ha de ser la que tenim reservada als amics del **Baix Empordà**. És una sorpresa que s'obre el moment d'iniciar el contacte amb el riu al Pont Major. Un mirall d'aigua reflecteix els campanars en una postal que sembla de calendari fantasiós. Si s'escau, cap al tard el quadre es completa amb una posta de sol digne d'una òpera wagneriana. Val la pena fer aquesta entrada pel regal visual amb què Girona s'obsequia.

Camins de gironins són els dels que entren per **Montjuïc** o **Sant Daniel**. Com que ja hi estan acostumats no s'adonen de la postal que tenen al costat, i que amb molt de gust els poso per il·lustració.

I la darrera entrada seria la de «la cua del Gironès» que s'allarga fins a **Sant Feliu de Guíxols**. Una entrada seguint l'Onyar que és també la darrera sortida per a aquells que s'han enamorat de la ciutat «de mala entrada i mala sortida»; que hi han arrelat amb el pas dels anys i fan el darrer viatge perquè el cor, cansat d'estimar, s'ha parat per sempre i s'ha volgut quedar en el silenci dels xiprers, mentre l'esperit fa la seva entrada en la Gran Ciutat dels benaurats.

MESTRAL

R. GUARDIOLA i ROVIRA

Turisme: més o menys?

Aquests començaments d'agost els contertulians repeteixen, una i altra vegada, si hi ha més o menys gent que l'any passat. Hi ha una certa unanimitat que el mes de juliol ha estat una mica flux i s'esperava molt de l'estiu. Els que tenen a càrrec els afers del turisme solen fer gala de triomfalisme i ho presenten reiteradament com si la seva iniciativa fes prometre augments constants d'entrada turística i d'ocupació al màxim. Seria una feina positiva no anticipar triomfalismes i dedicar-se a servir els interessos del país, si és que aquests interessos coincideixen amb el turisme.

Què pot ajudar als senyors que tenen cura de l'estiu al país? Una cosa primordial són els preus. Molts comentaris de botiguers coincideixen tot destacant que, de turistes, ja n'hi ha, però que gasten poc.

Els botiguers coincideixen que de turistes ja hi ha però gasten poc.

molta il·lusió i amb cara de satisfacció.

La psicosis dels preus ha arribat als estrangers. En parlen molt, i per això fan quilòmetres per anar a comprar on els diuen que és més barat. I després comenten els preus. Ens hem d'acostar als temes i als interessos dels turistes, si no hi haurà coses que quedaran com un record. El turisme ha de comptar amb arguments que el facin venir. És com una taula de tres peus. Aquest tríode és: el sol, els preus i els serveis (hotels, carreteres, excursions). Si en falla un, es perd l'equilibri i no s'aguanta. Això és més fàcil i tothom ho entén. Els preus també pugen perquè hi ha

gent —amos o treballadors— que ho encareixen, amb l'estil de treballar poc i guanyar bé, i això s'ha de carregar a la mercaderia. És una qüestió que de tan fàcil es fa molt difícil. Ja saben el que la senyora va fer quan arribà al govern d'Anglaterra. Demanà consell a un economista important i ho seguí amb energia. La lluita amb la inflació fou el seu gran èxit. Recordem l'estabilització espanyola dels anys 59 al 69, amb la moneda estable i el dòlar inalterable. Pujà el turisme i el país va canviar. La millora del treballador fou evident. És el pas més important que ha donat mai al nostre país. Això sembla que no interessa.

Si no vaig equivocat sobre els preus, hi pot influir la pressió fiscal, que és molt forta i deixa en ridícul la xifra d'impostos que s'havia pagat abans. I l'augment d'impostos vol dir augment de funcionaris i de serveis, que tampoc no beneficia el turisme, ja que l'encareix. En aquest punt recordo aquells estius de Roses —anys 1975-77—, quan Jaume Miravittles (l'home que actuà a Girona amb el Bloc Obrer i Camperol, marxista), amic de Macià i Companys, exiliat i avui més conservador que jo, em deia: —Mira que la democràcia és molt cara. I tant m'ho repetia que el considerava exagerat. Que en tenia de raó!

El més fàcil és anunciar que fins ara la gent no s'havia preocupat de res, i que és necessària una nova llei i un nou servei per organitzar-ho. Això és fàcil de dir i fàcil de muntar. Però després no funciona i s'oblida. Algú ha comprovat com s'ha complert la disposició catalana sobre els apartaments turístics, la seva declaració i el seu control? Passa avall. El nostre país vol una certa intenció i un treball eficaç. Des que els inspectors, que havien vigilat i fet funcionar, tenen vocació d'oficinista i diuen que ells no són inspectors sinó assessors, amb aquest canvi s'hi ha perdut. Només s'atenen denúncies, i la gent no està per fer-ne.

Els propis estrangers que vénen a passar la temporada són els més útils per explicar-nos què els passa, quina impressió els dona el nostre país, les dificultats, els preus i el que els estimula i el que els retreu. I, sobretot, que ens expliquin quines motivacions tenen els seus amics que abans venien ací i que ara han canviat d'aires. Com veuen la degradació que té el turisme i per què se'ns esmuny un turisme de qualitat. Amb una mica de picardia ens assabentariem de moltes coses, per no haver d'anar comentant si hi ha més o menys turisme, i de si gasten poc, o almenys no porten els diners de la temporada anterior. El turisme interessa a tots, fins a aquells que no ens va gens malament estar més amples i que les xifres no siguin tan altes.

GIRONA, ENTRE LA HISTÒRIA I L'ACTUALITAT

ENRIC MIRAMBELL i BELLOC

L'estiueig

En un periòdic de Girona dels anys trenta trobem una «nota de societat» en què es dona compte que unes distingides senyoretetes de la nostra ciutat estan passant el seu estiueig a Sant Antoni de Calonge; que unes altres estiueigen a Sant Feliu de Guíxols; altres a Sant Hilari, etc. Però la relació no és pas gaire llarga; més aviat és breu. Figurem-nos que els diaris avui haguessin de fer saber el lloc on passen les vacances les senyoretetes gironines. El cas és que fa cinquanta anys el nombre de gironins que estiuejaven fora de la ciutat era molt reduït. Possiblement era semblant al dels que avui poden dir que no s'han mogut en tot l'estiu.

Potser seria interessant que el diari publicués una «nota de societat», en la qual es fes constar el nom dels ciutadans que han passat els noranta dies d'estiu sense moure's de Girona.

I és que abans també era reduït el nombre dels que feien vacances. Les vacances pagades dels obrers i dels assalariats en general és una cosa relativament moderna. Les vacances de molts negociant i professionals lliberals era i en molts casos encara és una cosa una mica relativa. Les vacances dels professionals de l'ensenyament i dels estudiants són les que tenen una tradició més llarga. Sobretot les dels estudiants; perquè molts professionals de l'ensenyament, en anys no pas gaire llunyans, es passaven les vacances oficials donant classes particulars. I també alguns estudiants es buscaven treballs per guanyar algun diner a l'estiu, si és que no hi havia assignatures pendents que els ocupessin aquella temporada.

En realitat fora de persones molt riques, i d'aquells que sense ser-ho eren prou llestos per viure com a tals, els únics que feien unes veritables vacances eren els nens d'escola primària.

Quan la família entera no podia sortir de vacances es procurava buscar una solució per als petits. A vegades aquesta solució era la casa dels avis, o d'uns oncles que vivien en alguna població de marina o de muntanya, o simplement a pagès.

Per aquells nens que no tenien una solució familiar per passar l'estiueig, les institucions organitzaven les colònies i els casals.

Com que el treball de la dona no s'havia encara generalitzat, moltes mares podien anar de vacances amb els seus fills petits; però per moltes d'elles més que fer vacances era traslladar la feina de casa a un altre lloc; això sí, amb millors aires; però potser amb menys comoditats.

En aquests casos la víctima de l'estiu era el pare de família que havia de quedar-se fent el seu treball normal, i viure sense la companyia i les atencions familiars. No negarem que per alguns aquest «estat d'excepció» estiueig representava una alliberació, més esperada que la millor temporada a mar o a muntanya.

La major part, però, en patien, d'aquesta situació anòmala. I no solament els de posició econòmica modesta, sinó també persones de bona posició que no podien, o els semblava que no podien, deixar dies seguits el despatx, el consultori o l'oficina.

N'hi havia que, per alleujar una mica la situació, anaven a passar els caps de setmana amb la fami-

lia. Però, atenció! que els caps de setmana no eren pas com els d'ara, que com a mínim duren dos dies; no, els caps de setmana es reduïen exclusivament a diumenge, i encara a vegades s'havia de retallar per baix o per dalt. I els mitjans de comunicació, salvades comptades excepcions, eren molt menys còmodes que els d'ara.

Jo recordo un senyor notari, amb una situació econòmica i professional envejable, que el dissabte, cap al tard, deixava el despatx per anar a agafar el tren de Sant Feliu, amb la finalitat de passar escassament vint-i-quatre hores amb la família. Després del treball de tota la jornada, i de tota la setmana, es passava les dues hores que el trenet tardava en recórrer el trajecte de trenta-cinc quilòmetres, assegut en un banc incòmode, amb il·luminació insuficient per poder llegir, tot el cos sotraguejat, i embolcallat del negre fum que s'introduïa per les finestretes del vagó.

Comptades famílies tenien segona residència en llocs de la costa o de la muntanya. Algunes la tenien en els afores de la ciutat, a una distància que els permetia traslladar-s'hi a peu.

Però, com deïem abans, eren encara més els que no es movien de la ciutat, i el seu estiueig consistia, en les hores que els deixava lliures el treball, arribar-se fins a la Devesa o a alguna de les fonts de les rodalies.

En general, durant el dia es treballava, normalment, amb els balcons ben oberts i les persianes tirades avall, per fora la barana del balcó. L'aire condicionat encara no existia; només algun ventilador o els típics ventalls. Una altra

preocupació era defensar-se de les mosques; operació que se solia fer per sistemes molt rudimentaris.

La nevera elèctrica era cosa de potentats. Ja s'anava introduint en moltes cases la nevera de gel. Però per la major part el sistema més utilitzat per refrescar les begudes i la fruita era la galleda amb uns trossos de gel; o simplement amb aigua fresca del pou.

En acabar la jornada laboral, el que no es trobava molt fatigat, anava a prendre la fresca tot passejant; però molts preferien treure una cadira al balcó, o al pas de la porta i prendre la fresca. Això donava ocasió de fer vida de relació amb els veïns; de balcó a balcó; o reunint-se en el carrer, quan l'amplada del carrer ho permetia, portant cadascú la seva cadira i organitzar una animada tertúlia.

També es procurava trobar algun moment per banyar-se. La piscina va començar a entrar en servei pels primers anys trenta. Va representar un gran avenç; permeté no tan solament banyar-se, sinó també practicar diversos esports. Però l'existència de la piscina no va pas complaure a tothom. Moltes persones la miraven amb recel i no la freqüentaven per escrúpuls morals.

Anteriorment la gent es banyava al riu. També després d'haver-hi la piscina alguns continuaven acudint al riu. Els que renunciaven a la piscina podien fer-ho per diverses raons: estalviar-se pagar l'entrada; per escrúpuls morals; o per considerar que l'aigua corrent dels rius tenia més garanties sanitàries.

Els llocs de bany en el riu eren les riberes del Ter, en les proximitats de la Devesa, i de l'Onyar,

aigües amunt de la ciutat, quan encara no s'hi havien abocat els residus urbans. Poc abans d'arribar al cementiri hi havia un paratge molt concorregut que es coneixia pel nom de «les tres roquetes».

Els que se les donaven de bons nedadors es tiraven com des d'un trampolí, des del replà del pilar del pont de la Barca. I no faltaven curiosos que s'ho miraven des de la barana del pont. Tots els esports han tingut sempre els seus practicants i el seu públic.

Hi havia qui no es banyava per esport, sinó per rentar-se. Recordo haver vist algú que abans de tirar-se a l'aigua s'ensabonava tot el cos, i en tirar-se al riu tota l'aigua del seu voltant quedava plena de barromera.

Antigament les noies anaven a banyar-se de nit, en grups, acompanyades del pare o del germà d'elles. Aquesta nocturnitat del bany tenia dues finalitats: evitar l'exhibició pública en vestit de bany i també evitar perdre la blancor de la pell.

Pels anys immediatament anteriors a la guerra s'havien començat a generalitzar les vacances, l'estiueig i els banys. Però la guerra ho interrompí tot. Les dificultats econòmiques dels anys de la postguerra també dificultaren les estades fora de casa, que no es tornaren a generalitzar fins als anys de la recuperació econòmica. Crement etapes s'ha arribat al que abans difícilment s'hauria pogut imaginar, a l'existència per una gran quantitat de famílies d'una segona residència per passar-hi les vacances d'estiu, les de la primavera i tots els caps de setmana.

ANTICS COSTUMS

JOAQUIM GIRONELLA i GARAÑANA

La festa de santa Afra, màrtir

En el seu santuari, del terme de Ginestar, gaudeix de molta devoció

És molta la devoció de què gaudeix santa Afra, màrtir, especialment a la comarca del Gironès.

Al santuari d'aquesta santa, de la parròquia de Ginestar, se celebra un aplec molt concorregut per la gent dels pobles de l'entorn (Taialà, Domeny, Canet d'Adri, Sant Gregori i Llorà).

També eren molts els gironins que hi anaven, uns per devoció i altres atrets per la beutat d'aquells paratges, disposats a gaudir d'un dia d'esbarjo aprofitant la festa major del poble, per retornar al vespre a tartanades, portant com a record de l'excursió estampetes, medalles i rosaris, que distribuïen entre els familiars i coneguts.

Afra fou una cortesana d'Augstburg a la qual purificà el Patró de Girona, Sant Narcís, i que fou cremada viva a l'arenys de Lech, per sostenir la seva fe cristiana.

És invocada per guarir una colla de malures, segons diuen els seus antics goigs:

Paralítics i gravats
de ronya, sarna i gratella
visitant vostra capella
en lo punt són deslliurats
d'aquestes propietats
sou del Creador dotada...

Gloriosa màrtir, santa Afra (antic gravat en boix del segle XVI).

També els pagesos a ella acudien per demanar-li que preservés llurs conreus de pedregada, com ho palesa aquesta altra estrofa:

En vostra santa capella
del terme de Ginestar
vos vénen a visitar
grans i xics, dé lluny i d'ella
que no caigui pedregada...

Era creença popular que, avui, cap de les bèsties que vora els respectius carruatges esperaven l'hora d'ésser-hi collades, no se sentien mortificades per les mosques ni els tàbacs malgrat trobar-se en plena canícula. A aquest fet respon la dita: «A l'aplec de Santa Afra les mosques no piquen».

Des del mateix santuari es pot contemplar un grandios panorama emmarcat per les muntanyes de Sant Grau, Rocacorba, les Gavarres i la serra de Sant Feliu i Tossa, dominant la planúria de Girona i la de Sant Gregori, la Selva amb les viles de Cassà i Llagostera i les afores de Ginestar, Cartellar i Sant Medir, amb altres nombrosos pobles que enlairen llurs cloquers.

El santuari està situat en un re-

plà de la muntanya on blanqueja entre boscos d'alzines. Antigament fou un petit oratori, però a mitjan segle XVIII es construí un temple amb un atri acollidor, de tres arcades i un esvelt campanar.

Antany, l'accés al santuari era un xic difícil degut al mal camí, però, actualment, s'hi pot anar per una bona cuidada carretera i s'hi han fet importants obres de restauració i ampliació de l'edifici annex a l'església, disposant d'un restaurant i àdhuc, creiem d'una hostatgeria, a fi de poder passar-hi uns dies de bon repós.

Degut, doncs, a aquests bons medis de comunicació i alhora de certes comoditats, el santuari és molt visitat durant tot l'any, i molt especialment en aquesta diada de l'aplec, o sigui de la seva festa major, al qual no hi ha dubte hi acudiran molts gironins i veïns dels pobles d'aquells verals, mentre els qui per alguna circumstància no podem visitar la santa en la seva mansió, no deixarem de musitar una oració per suplicar-li segueixi dispensant molts favors a tots els seus devots i a la comarca entera.

08.45 Carta de ajuste.
09.00 Informe semanal.
10.00 El día del señor. Santa misa.
11.30 Concierto.
12.30 Vida salvaje. «El urogallo».
13.25 Curro Jiménez. «El indulto».
14.30 Siete días.
15.00 Telediarío 1.
15.35 El inspector Gadget.
16.05 Estrenos TV. «Entre la luz y las tinieblas». (1985). Director: Peter Levin.

17.45 Si lo sé no vengo. Programa-concurso presentado por Jordi Hurtado.
18.45 Revista de viajes. «Asturias occidental». (último programa).
19.15 Parada de postas. «Maggie».
20.00 México precolombino. «La máquina del tiempo».
20.30 Telediarío 2.
21.05 En portada. «España, en vacaciones».
21.35 Gran reportaje. «Artie Shaw: el tiempo es todo lo que te ha quedado».

22.30 Domingo cine. «Sonríe». (1975). Director: Michael Ritchie. Intérpretes: Bruce Dern, Barbara Feldon, Michael Kidd, Geoffrey Lewis, Nicholas Pryor, Joan Prather. Como cada año, se celebra en la ciudad californiana de Santa Rosa la elección de «Joven Miss América» en su fase final.
00.20 Despedida y cierre.

10.00 Misa.
10.45 Tú puedes.
11.00 Gaudí i la música.
12.00 Estudi d'estadi.
18.00

Sesión de tarde. «Imposible para una solterona». (1975). Director: Rafael R. Marchent. Intérpretes: Lina Morgan, Juan Luis Gallardo, Fernando Fernán-Gómez, Mara Cruz, Chris Huerta. Aun- que con una buena posición y facciones bastante atractivas, Gina es una mujer de treinta y cinco años que tiene un proble- ma: pesa 20 kilos más de los que debería pesar. Vive sola en su apartamento y está afiliada a un club de obesos. Su vida es bas- tante monótona hasta que un día conoce a un joven de vein- tiocho años, alto, delgado, atractivo y muy simpático. Ade- más, se parece a su antiguo no- vio, Juan, quien la había aban- donado poco antes.

19.40 Como perro y el gato.
20.10 L'informatiu cap de setmana.
21.30 Debat 2.
22.00 El diario secreto de Adrian Mole. (V). Nuevo episodio de la serie en la que se narra la vida de Adrian Mole, un muchacho pesimista que escribe en su dia- rio todas las dramáticas circuns- tancias por las que pasa.
22.30 Transmisión deportiva.
01.15 Despedida y cierre.

12.00 Carta d'ajust.
12.25 Començament d'emissió.
12.30 Tennis: Campionat de Catalunya.

15.00 Telenotícies cap de setmana.
15.30 Al vent entre els saizos.
16.00 La gran vall. «Al capdevall de l'escalat».
16.45 El meravellós circ de la mar.
17.10 «Hipòcrates sota l'aigua».
17.35 Artesania. «Menjar».
18.10 L'home i la ciutat. «Represàlia».
18.10 Música vista. «Parraka-Eduard Negri».

19.10 La ruta de la seda. «El país dels cavalls que volen com el vent».
20.00 Candel. «Les desventures del ti- tet Serralló».
20.30 Telenotícies cap de setmana.
21.00 30 minuts.
21.30 A cor obert. «En plena vaga».

Les infermeres aconsegueixen seguir endavant amb la vaga, per la qual cosa la resta del per- sonal té més feina. Craig prefe- reix dormir sol a l'hospital que plantar cara als seus problemes sexuals amb la seva dona. La doctora Cavanero es agredida per un home emmascarat, fet que converteix White en el prin- cipal sospitós. Per la seva part, Craig es veu obligat a confessar una aventura amorosa davant les sospites de la seva dona.
22.30 Cita amb l'esport.
23.30 Fi d'emissió.

DIARI DE GIRONA LOS SITIOS

Programación

Semana del 10 al 16 de agosto de 1987

Dashiell Hammett y «El hombre delgado»

William Powell y Myrna Loy, matrimonio de detectives.

Después del paréntesis que su- puso la emisión de «El gran desfi- le», el espacio «Cine Club» inicia mañana un nuevo ciclo, esta vez dedicado a Dashiell Hammett y su personaje Nick Charles, bajo el tí- tulo «Dashiell Hammett - El hom- bre delgado». El ciclo recoge las seis películas que se filmaron so- bre dicho personaje, interpretado siempre por William Powell, acompañado por Myrna Loy: «La cena de los acusados» (1934), «Ella, él y Astaa» (1936), «Otra reunión de acusados» (1939) y «La sombra del hombre delgado» (1941) fueron dirigidas por W.S. Van Dyke y contaron con la cola- boración de Hammett en los guio- nes, mientras que «El hombre del- gado vuelve a casa» (1944) y «El adiós del hombre delgado» (1947) se debieron a Richard Thorpe y Edward Buzzell, respectivamente.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIO

Desitjo subscriure'm al DIARI DE GIRONA des del dia .....
Subscriptor .....
Adreça .....
Localitat .....
DNI / CIF ..... Tel. ....

MODALITAT DE SUBSCRIPCIÓ

Mensual ..... 1.550 Ptes.
 Trimestral ..... 4.650 Ptes.
 Semestral ..... 9.300 Ptes.
 Anual ..... 18.600 Ptes.

Faré efectiu l'import mitjançant taló bancari adjunt

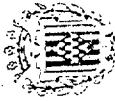
Domiciliació bancària/ Caixa
Nº Compte .....
Agència .....
Població .....

DIARI DE GIRONA
LOS SITIOS

Ctra. Barcelona, 29 - GIRONA
Tel. 20 18 82 / 47 62 77

Signatura

UN DIARI PER A GIRONA I COMARQUES / AMB COMPLETA INFORMACIO LOCAL I COMARCAL / ARTICLES D'OPINIO, CULTURA, ESPECTACLES, ESPORTS, PAGESIA, TV, CINEMA / TOT I MES, CADA DIA

COL·LEGI OFICIAL DE METGES
de la PROVINCIA DE GIRONA

ANUNCI

Existeix una oferta del Bury Health Authority d'Anglaterra (Lancashire) per a una plaça de «Senior House» d'ortopèdia per un període de 12 mesos.
Qui hi estigui interessat, es posi en contacte amb la Secretaria del Col·legi, on serà informat.
La incorporació seria probablement el proper mes de setembre

J. ORRI PERICH

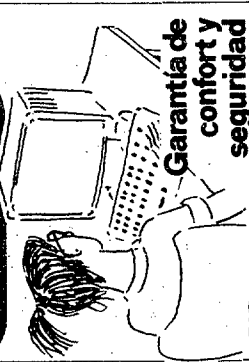
DENTISTA

C/. Barcelona, 16, 2ª, 2ª - Tel. 20 31 34
GIRONA

Del 18 de julio al 18 de agosto

Visita: Lunes y martes, mañana de 8 a 1

Dos ojos para toda la vida
Prestes atención y
cada 2 años
REVISION

Garantía de confort y seguridad en el trabajo

CAMPAÑA DE PROTECCION OCULAR
ASOCIACION DE UTILIDAD PUBLICA

- 08.45 Carta de ajuste.
09.00 Buenos días.
09.30 Por la mañana.
09.35 Los ricos también lloran. (II parte). Luis Alberto no abre la puerta y Mariana va a por el duplicado de la llave, pero al verle con tanta injuria nada le aclara y le dice que haga lo que quiera, incluso que le abandone.
10.00 Noticias y conexión con el exterior.
11.35 Rituales.
12.30 Avanc de l'informatiu.
12.35 Palmerstown.
14.00 L'informatiu.
15.00 Telediario 1.
15.35 El coche fantástico. «El vuelo de Kitty». Devon y Michael reciben la noticia de que el avión en que viajaba Bonnie con destino a Boston para asistir a la boda de su hermana ha desaparecido. Nuevas noticias anuncian que el avión ha sido secuestrado por un grupo revolucionario.
16.30 La tarde.
17.55 Avance Telediario.
18.00 Barrio Sesamo. «La ríña de Espinete».
18.30 A media tarde. Programa que se basa en cuatro o cinco juegos fundamentados en el lenguaje.
19.00 Mr. Belvedere. «El Flipper». George ha adquirido una máquina «Flipper» que hace la delicia de los chicos, pero no entusiasma a Maisha ni a Belvedere. Un cambio radical se opera en Belvedere: se hace adicto al «Flipper» y abandona todas sus obligaciones, por lo que los chicos, para cubrirle, hacen su trabajo.
19.30 De película. «Estrenos del verano». Programa dedicado a los estrenos cinematográficos que tendrán lugar durante el verano. Incluirá secuencias y entrevistas de dichas películas. Entre las entrevistas destaca la realizada a

- 08.15 Antiope 1.
08.45 La Une chez vous.
10.00 Puisque vous êtes chez vous.
12.35 Tournez manège.
13.00 Le journal de la Une.
13.50 La croisière s'amuse.
16.30 Des clips dans mon quatre heures
18.00 Mini-journal.
18.15 Mannix.
19.10 Santa Barbara.
19.35 La route de la tortume.
20.00 Journal.
20.35 Vive tes femmes!
22.05 La balle de tous les saints
23.20 Les envahisseurs.

- 20.30 Mel Gibson, protagonista de «Arma fatal».
21.05 Telediario 2.
Musical. «José Feliciano». Especial musical dedicado a este gran músico, cantante y compositor que es José Feliciano.
21.50 Mussolini y yo (II).
23.00 Documentos TV. «Nova cançó: 25 anys». Producido por TVE y co-guión de Laura Palmés, este reportaje renombrado la historia de la canción catalana en los últimos veinticinco años.
00.50 Telediario 3.
01.10 Teledoparte.
01.20 Despedida y cierre.

- 17.45 Carta de ajuste.
18.00 Al ritmo d'un temps: Toni Miró.
18.25 Avanc de l'informatiu vespre.
18.30 D'Atacan i els tres gossos mosqueters.
19.00 Vida, però no gaire. Serie d'humor.
19.30 Què vol veure.
20.00 Los cinco. «Los cinco en la torre de los contrabandistas» (II parte).
20.30 Los alemanes en la segunda guerra mundial.
21.15 Cine Club. «La cena de los acusados» (1934). Director: V.S. van Dyke. Intérpretes: William Powell, Myrna Loy, Maureen O'Sullivan, Nick y Nora Charles es un matrimonio que nunca se hubiese imaginado estar en medio de una diversión continua basada en travesuras detectivescas. Porque resulta que Nick es un vacilante detective que se encuentra en el Nueva York de los días que preceden a las familiares fiestas de Navidad.
22.50 Últimas preguntas. «Las fronteras de la Fe».
23.20 Jazz entre amigos. Festival de jazz de Vitoria.
00.15 Despedida y cierre.

- 06.45 Télématin.
09.30 Ces merveilleuses pierres
11.55 Météo
12.05 L'académie des 9.
13.00 A2 midi.
13.45 La femme du Kentucky
15.25 Rue Carnot.
15.50 Sports été.
18.00 Aline et Cathy.
18.30 Récité A2.
19.40 Le théâtre de boulevard.
20.00 Le journal.
20.30 Voisini, Voisine.
22.30 Pina Bausch
23.35 Journal.

- 13.00 Carta d'ajust.
13.45 Avanc informatiu.
13.50 TV3, segona vegada.
15.00 Telenotícies migdia.
15.30 Magnum. «Tocad».
16.25 Pel·lícula. «Zuma beach».
(1978). Director: Lee H. Katzin.
Intèrpretes: Rosanna Arquette, Tanya Roberts, Steven Keats y Perry Lang. Bonnie Kate, cantant i compositora de cançons, acaba de perdre el contracte amb la seva companyia discogràfica. Depressada per la notícia, decideix anar a passar un dia tranquil en la platja de Zuma. Allà coneix Jerry, l'encarregat de l'aparcament, però Bonnie ràpidament se'l treu de sobre perquè veu que és un «bocasse». Com que és l'últim dia de vacances, la platja està plena d'estudiants d'institut. Quan Bonnie arriba a la platja, tots els ulls es giren cap a ella, ja que contrasta amb la resta d'adolescents. Però aviat li agafen confiança i la inclouen en els seus jocs i converses.

- 18.05 Fi d'emissió.
19.00 Headlines.
19.30 Pandamonium.
20.00 Johnny Jarvis.
20.30 Telenotícies vespre.
21.00 Gent del barri.
21.30 Informatiu cinema.
22.00 Cinema 3. «Castell de vent».
(1972). Director: Ivin Kershner.
Intèrpretes: Barbra Streisand, David Selby, Ariane Heiler y Jane Hoffman. Margaret Reynolds està casada amb un professor d'història de Nova York. Té dos fills i està embarassada del tercer. L'embaràs fa que es planteji una sèrie de dubtes sobre la seva persona i el seu matrimoni.
23.45 Telenotícies nit.
24.00 Bona nit.
24.05 Fi d'emissió.

- 12.30 Amuse 3.
12.45 40° a l'ombre de la 3.
17.00 Vive la vie.
17.30 Amuse 3.
18.30 Les papes.
18.35 Corsaires et filibustiers.
19.00 19.20.
19.55 Inspecteur Gadget.
20.05 La classe.
20.30 L'Homme qui aimait les Femmes.
22.25 Soir 3.
23.20 Prélude à la nuit.
23.40 Fin des émissions.

- 08.45 Carta de ajuste.
09.00 Más vale prevenir. «Alimentación en la tercera edad».
09.30 El Eden.
09.35 Don Quijote de la Mancha. «Nuevas aventuras en la venta».
11.00 La bola de cristal.
12.15 Gente joven.
13.15 Lotería Nacional.
13.30 Objetivo '92. «Natación».
14.30 Por la mañana... esta semana.
15.00 Telediario.
15.35 Daniel el travieso.
16.00 Primera sesión. «El abuelo está loco» (1967). Director: Robert Stevenson. Intérpretes: Walter Brennan, Matthew Garber, Karen Darice, Richard Deacon, Tom Lowell, Sean McGlory, Ed Wynn, Jerome Cowan, Charles Lane, Carri Sebring. Mientras un magnate maderero y sus nietos están de «pic-nic» en un bosque de pinos gigantes, descubren a dos gnomos, el joven Jasper y su abuelo, de noventa y tres años, que están buscando una perdida colonia de gnomos para que Jasper pueda encontrar a su esposa.

- 18.00 Hong-Kong Phooey.
18.30 El profesor Poopnape.
19.00 Numero 1.
19.35 El equipo A. «Problemas sobre ruedas». Dos hombres encapuchados secuestran a Rudy Garcia, un ex presidente y capitán de una planta de montaje de automóviles. Se cree que los secuestradores trabajan en la misma empresa que Rudy.
20.30 Telediario 2.
21.05 Informe semanal.
22.15 Sábado noche.
23.45 Misterio. «Pintar un asesinato». Filmoteca TV. «Juego» (1969). Director: Jerzy Kawalerowicz. Intérpretes: Lucyna Winnicka,

- 08.00 Bonjour la France.
09.00 Croque vacances.
12.00 Tournez... manège.
13.00 Le journal de la Une.
14.30 La séquence du spectateur.
15.00 L'Aventure des plantes.
15.40 GI Joe, héros sans frontière.
17.30 La petite fille modèle.
19.00 Agence tous risques.
20.00 Le Journal de la Une.
20.40 Columbo.
22.00 Les étés de droit de réponse.
24.00 Une dernière.
00.15 Les incorruptibles.

- Gustav Holoubek, Jan Machulski, Jolanda Lotte, Wieslaw Golas y Ewa Pokas. Sus protagonistas son Margarita y Carlos, que después de doce años de matrimonio se dan cuenta de que están muy distanciados. Margarita es arquitecto, mientras que su marido ocupa un puesto de gran responsabilidad.
02.35 Despedida y cierre.

- 10.00 Binkli y la dragona rosa.
10.45 Musical passarel·la.
11.15 Miradas.
12.00 Reportage.
14.00 L'informatiu.
14.30 Panorama.
15.00 Estadio 2.
21.00 L'informatiu cap de setmana.
21.30 Amor, salut i feina.
22.05 Noche de teatro. Cicle Miguel Mihura. «Ninette y un señor de Murcia». Un señor de Murcia, propietario de una tienda de artículos religiosos, decide darse una vuelta por París y correse una juerga. Para ello entra en contacto con un amigo suyo, también de Murcia, pero residente en París, donde se dedica al negocio de importación de fruta. Este amigo le recomienda que, durante su estancia en París, se aloje en casa de los señores Sánchez, donde encontrará un agradable ambiente familiar. Monsieur Sánchez es un viejo republicano. Madame Sánchez tiene un puesto de verduras. Ninette, la hija de ambos, es vendedora en unos grandes almacenes.
00.15 Diálogos con la música.
00.45 Despedida y cierre.

- 10.25 Journal des sourds et malentendants.
10.45 Le bar de l'escadrille.
13.00 A2 Midi.
13.35 V.
14.40 Les jeux du stade.
14.40 Mon amie Flicka.
18.50 Des chiffres et des lettres.
19.40 Affaire suivante.
20.00 Le Journal.
20.30 Bounn nostalgie.
21.50 Les brigades du tigre.
22.40 Rigolé.
23.50 Editions de la nuit.

- 14.00 Carta d'ajust.
14.35 Comencament d'emissió.
14.40 Sardanes.
15.00 Telenotícies cap de setmana.
15.30 Els barrufets.
16.00 Els germans Hardy i la Nancy Drew. «Windsurfing mortal».
16.50 Olímpics en acció. «Tir».
18.00 La nova ruta de les Índies. Sèrie inspirada en la vida de Thomas Waghorn, un guardamaina angles considerat com l'inventor de l'enllaç entre Europa i Àsia, el 1929, 40 anys abans de l'obertura del canal de Suez.
18.20 Retrat: Alberto Moravia. Novel·lista contemporani italià, que es va fer famós el 1929, quan tenia 22 anys, amb la publicació de «Eis indiferents», considerada la primera novel·la existencialista.
19.00 Flexa negra. «Atarapat».
19.30 Boré flux.
20.00 Joc de glància. «Hem posat els peus damunt la lluna».
20.30 Telenotícies cap de setmana.
21.00 Pel·lícula. «Malicia diabòlica» (1971). Director: Andrea Bianchi. Intèrpretes: Mark Lester, Britt Ekland, Hardy Krüger, Conchita Montes, Ricardo Palacios. Elise y Paul s'han casat i viuen al sud d'Espanya. La primera dona de Paul va morir d'accident y Marcus, fill d'aquest matrimoni, viu en un col·legi d'Anglaterra. Inesperadament apareix Marcus, que explica que ha estat enviat a casa per la direcció del col·legi, davant una epidèmia d'escarlatina, encara que més tard es descobreix que Marcus ha estat expulsat de l'institut.

- 22.40 Jazz. Ray Boriant.
23.40 Fi d'emissió.
14.00 Espace 3.
14.30 Sports-loisirs.
17.30 Madame le maire.
18.30 La nouvelle affiche.
19.15 Actualités régionales.
19.35 Disney Channel.
19.55 Gil et Julie.
20.35 Disney Channel.
21.55 Soir 3.
22.30 Histoires singulières.
23.30 Prélude à la nuit.
23.55 Fin des émissions.

08.45 Carta de ajuste.
09.00 Buenos días.
09.30 Por la mañana.
09.35 Los ricos también lloran. (II parte).

10.00 Noticias, conexiones con el exterior y concurso.
11.35 Rituales.
12.30 Avanç de l'informatiu.
12.35 Tres per quatre.
13.30 Músic mots.
14.00 L'informatiu.
15.00 Telediarro 1.
15.35 El coche fantástico. «Persecución en el bosque». Jonathan Dutton, industrial de la zona, ofrece una fiesta a la que asisten Devon y Bonnie, cuando irrumpen en ella de forma violenta, con una motosierra, un lugaraño llamado Whitby, acusando a Dutton de ladrón.

16.30 La tarde.
17.55 Avance Telediarro.
18.00 La aldea del Arce.
18.30 Mundo Disney. «Extraños compañeros».
19.30 Más vale prevenir. «Alimentación en la tercera edad».
20.00 La hora de Bill Cosby, Russell, padre de Cliff, ya retirado del mundo de la música, vuelve a dar un concierto de jazz con su antigua banda, pero resulta un auténtico desastre, ya que el grupo ha seguido tocando y él se encuentra desfasado.
21.05 Europa, Europa. «Bélgica».
22.15 Viernes cine. «Las sandalias del pescador» (1968). Director: Michaël Anderson. Interpretes: Anthony Quinn, Oskar Werner, Sir Lawrence Olivier, Vittorio De Sica, David Janssen, Leo McKern. En el año 198... el hambre es insostenible en la China comunista. El presidente Peng amenaza con una guerra mundial a las potencias que le niegan ayuda. El jefe de la URSS hace un pacto secreto

17.15 Carta de ajuste.
17.30 Natació.
19.00 Las aventuras de Tom Sawyer.
19.30 Som-hi.
20.00 L'informatiu vespre.
20.30 Panorama. Programa de reportajes amb atenció especial als temes de Catalunya.
21.00 Más cuentas claras. «Parques tecnológicos».
21.30 El arte de vivir. «Berlín, viaje y mito».
22.00 Concierto «Coro de Radio-televisión Española». El coro de Radiotelevisión Española interpretará los siguientes temas: «Salmo nº 43», «Ave María», «Tripticum Sacrum», «Seis canciones sacras», «Cuatro motetes para un tiempo de penitencia».

23.10 Tiempos modernos. En el programa de hoy veremos una exposición el pintor Ceesepe. Gracias a su perseverancia, el artista ha logrado al fin una buena muestra que ha exhibido en la galería Moriarty, de Madrid.
00.10 Despedida y cierre.

06.45 Le journal de la Une.
13.50 La croisière s'amuse.
14.45 Croque-vacances.
16.30 Des clips dans mon quatre heures.
18.00 Mini-journal.
18.15 Mannix.
19.10 Santa Barbara.
19.35 La roue de la fortune.
20.00 Le journal de la Une.
20.35 Neuilly-Plaisance/Juillet.
22.25 L'attentat contre le pape.
23.55 Une dernière.
24.15 Les envahisseurs.
01.05 T.S.F.

13.00 Carta d'ajust.
13.40 Comencament d'emissió.
13.50 TV3 segona vegada. «A tot esport».

15.00 Telenotícies migdia.
15.30 Magnum. «Escritura a l'ombra».
16.25 Pel·lícula. «Carta d'amor d'un assassí». Director: Francisco Regueiro. Interpretes: José Calvo, Serena Vergano, J.L. López Vázquez, Manuel Tejada y Rosa Mª Mateo. Un quadruple assassinat commociona una petita ciutat de províncies. Tant l'assassin com les víctimes eren coneguts i apreciats a ciutat. Blanca, una bibliotecària, rep una carta d'Antoni Diaz, l'assassin, que l'atormenta. Poc després, Blanca coneix el fill de l'assassin, el qual li fa saber que el seu pare, que ningú no ha pogut trobar, ha mort. Ramon, l'ordenança de la biblioteca i amic d'Antoni, procura donar vida a la imatge enmascarada de l'assassin.
18.00 Headlines.
19.00 Pandamonium. Série de dibujos animats.
20.00 Johnny Jarvis.
20.30 Telenotícies vespre.
21.00 Gent del barri. Angie està molt preocupada perquè Sharon no vol pendre la pastilla i va a demanar consell a Pauline. Lou comença a fer de les seves i anuncia que el pis de Pete s'ha d'empaparar de nou.
21.30 Històries imprevisibles. «Gelea Reial».
22.00 TV3 presenta. «El triomf de l'amor».
23.30 Trossos.
24.00 Telenotícies.
24.15 Bona nit.
24.20 Fi d'emissió.

12.30 Amuse 3.
12.45 40° a l'ombre de la 3.
17.00 Vive la vie.
17.30 Amuse 3.
17.35 Les après-midi du Disney Channel.
18.35 Corsaires et filibustiers.
19.00 Le 19-20.
19.55 Inspecteur Gadget.
20.05 La classe.
20.30 Opération Open.
21.25 Portrait.
22.15 Soir 3.
23.50 Fin des émissions.

08.45 Carta de ajuste.
09.00 Buenos días.
09.30 Por la mañana.
09.35 Los ricos también lloran. (II parte).

10.00 Noticias y conexiones con el exterior y concurso.
11.35 Rituales.
12.30 Avanç de l'informatiu.
12.35 Palmerstown.
13.30 Músic mots.
14.00 L'informatiu.
15.00 Telediarro 1.
15.35 El coche fantástico. «Kitt asesino». Marco Berio, de Electrónica Berio, antiguo miembro de la Fundación, decide vengarse de Devon consiguiendo el control de Kitt y programándolo para aniquilar el Centro de Convenciones, en donde la Fundación celebra uno de sus actos.

16.30 La tarde.
17.30 Toros.
20.00 La hora del lector. La actriz Bibi Andersen charla con Luis Carandell sobre el libro «La soledad del mágnate», de Manuel Vázquez Montalbán.
20.30 Telediarro 2.
21.05 Qué noche la de aquel año. Recordando la historia de la música pop española llegamos con este programa al año 1970, y contamos con las actuaciones de Los Iberos y los Pop Tops.
22.10 Sesión de noche. «Extraña confesión». (1944). Director: Douglas Sirk. Interpretes: George

Sanders, Linda Darnell, Edward Everett Horton, Anna Lee. Es la historia de una hermosa mujer que arrastra a la tragedia a todos los que se relacionan con ella, incluida ella misma. Estamos en Rusia en el año 1912. La acción tiene lugar en las tierras del conde de Volsky, donde Olga, la esposa del superintendente del conde y cazadora de hombres del pueblo, se encapricha de Petroff, un juez provincial.
24.00 Telediarro 3.
00.20 Teledeporte.
00.30 Testimonio.
00.35 Despedida y cierre.
02.45 Carta de ajuste.
02.59 Presentación.
03.00 Boxeo.
05.30 Despedida y cierre.

08.15 Antope 1.
08.45 La Une chez vous.
09.15 Croque vacances.
10.00 Puisque vous êtes chez vous.
12.30 Midi tréante.
13.00 Le journal de la Une.
13.50 La croisière s'amuse.
18.00 Mini-journal.
18.15 Mannix.
19.10 Santa Barbara.
19.35 La roue de la fortune.
20.00 Le journal de la Une.
20.30 Météo.
20.35 Chat en poche.
22.10 Histoires naturelles.
23.05 TFI actualités.
23.25 Les envahisseurs.

17.15 Carta d'ajust.
18.00 Al ritme d'un temps. Jordi Solé Tura.
18.25 Avanç de l'informatiu.
18.30 D'Artacan i els tres gossos mosqueters.
19.00 Vídua però no gaire.
19.30 Què vols veure.
20.00 L'informatiu vespre.
20.30 Fantasia animada. Diferents sistemes i tècniques d'animació en cinema i vídeo.
21.00 El mundo es un escenario.
21.55 El tiempo es oro. Concurso en el que se cuentan tanto la exactitud en las respuestas como el tiempo invertido en efectuarlas, y donde se puede ganar más de un millón de pesetas.
22.55 La buena música. «Sólo jazz». Programa grabado en el Anfiteatro Romano del Pueblo Español de Palma de Mallorca, en el que se recogen las actuaciones de los ganadores de la Primera muestra de música de jazz para Jóvenes intérpretes.

23.55 Despedida y cierre.

18.00 Fi d'emissió.
19.00 Headlines.
19.30 Pandamonium.
20.00 Johnny Jarvis.
20.30 Telenotícies vespre.
21.00 Gent del barri. Porten Pauline a l'hospital i tot el món dona la culpa a Arthur, perquè diuen que sempre està en el «pub» i Pauline no para de treballar. Saedd i Naima, cadascun pel seu cantó, van entregant diners a Ali i a Sue per al coxer.

21.30 Perry Mason. «El cas de la germana desapareguda». George Clark lloga els serveis de Perry Mason perquè confirmi que Leon Thomas, que en un moment donat va ser una actriu famosa, és l'autèntica mare de la seva esposa.
22.30 Galeria oberta. «Hausson i Brossa».
24.00 Telenotícies.
00.15 Bona nit.
00.20 Fi d'emissió.

06.45 Télématin.
09.30 Ces Merveilleuses Pierres.
11.55 Météo.
12.05 L'académie des 9.
13.00 A2 Midi.
13.45 Jésus de Nazareth.
15.10 Rue Carnot.
15.35 Sports été.
18.00 Aline et Cathy.
18.30 Récité A2.
18.50 Des chiffres et des lettres.
19.40 Le théâtre de boulevard.
20.00 Le journal.
20.35 L'affaire Thomas Crown.
22.10 Les enfants du rock.
23.40 Edition de la nuit.

12.45 Carta d'ajust.
13.15 Comencament d'emissió.
13.20 Servei d'informació agrària.
13.40 TV3, segona vegada. «30 minuts» i «Informatiu cinema».
15.00 Telenotícies migdia.
15.30 Magnum.
16.25 Pel·lícula. «El gat». (1948). Director: Jean Yarbrough. Interpretes: Eduardo Cianelli, June Vicent, Ralph Morgan, Janis Wilson. De tornada a les Índies occidentals, on ha realitzat unes investigacions sobre unes peculiars races de gats, el doctor Cavigny descobreix que s'han perdut unes dosis de sèrum. Nora, que ha agafat la febre de l'illa, té por dels gats i s'ha tornat so-nàmbula.

18.00 Fi d'emissió.
19.00 Headlines.
19.30 Pandamonium.
20.00 Johnny Jarvis.
20.30 Telenotícies vespre.
21.00 Gent del barri. Porten Pauline a l'hospital i tot el món dona la culpa a Arthur, perquè diuen que sempre està en el «pub» i Pauline no para de treballar. Saedd i Naima, cadascun pel seu cantó, van entregant diners a Ali i a Sue per al coxer.

21.30 Perry Mason. «El cas de la germana desapareguda». George Clark lloga els serveis de Perry Mason perquè confirmi que Leon Thomas, que en un moment donat va ser una actriu famosa, és l'autèntica mare de la seva esposa.
22.30 Galeria oberta. «Hausson i Brossa».
24.00 Telenotícies.
00.15 Bona nit.
00.20 Fi d'emissió.

23.55 Despedida y cierre.

12.30 Amuse 3.
12.35 Le crayon enchanté.
12.45 40° a l'ombre de la 3.
14.55 Sports-loisirs-vacances.
17.30 Amuse 3.
18.30 Les Papis.
18.35 Corsaires et filibustiers.
19.00 Le 19-20.
19.55 Inspecteur Gadget.
20.05 La classe.
20.35 Austerlitz.
23.15 Soir 3.
23.40 Avignon: Quarante ans de Festival.
00.05 Fin des émissions.

- 08.45 Carta de ajusto.
- 09.00 Buenos días.
- 09.30 Por la mañana.
- 09.35 Los ricos también lloran. Carlos revela a Marisabel que los Salvatierra la adoptaron en un orfanato. Mientras, Chole se enferma en el hospital que está mejor de su pierna. Mariana promete a Beto que seguirá protegiéndole contra quien sea. La mujer que hace la limpieza encuentra el cadáver de J. Manuel. Carlos confiesa a Marisabel que Joana es su madre.
- 10.00 Noticias, conexiones con el exterior y concurso.
- 11.35 Rituales.
- 12.30 Avancé de l'informatiu.
- 12.35 Palmerstown.
- 13.30 Cançons de sempre.
- 14.00 L'informatiu.
- 15.00 Telediaro 1.
- 15.35 El coche fantástico. «Colinas de fuego». Michael recibe de Devon el aviso de que cerca de la zona por la que viaja se ha declarado un incendio. «Kit» analiza algunos restos y descubre que han sido rociados con napalm.
- 16.30 La tarde.
- 17.55 Avancé Telediaro.
- 18.00 Barrio Sésamo. «La cometa».
- 18.30 La vuelta al mundo de Willy Fog. «Una decisión arriesgada».
- 19.00 A topa. Actuaciones de: Luz Casal, Michel y Chus (antiguos componentes del grupo Par-chi). The Swing out Sister y Gino Vanelli. Videos de: The Christians, Jennifer Rush y Elton John.
- 20.00 Las chicas de oro.
- 20.30 Telediaro 2.
- 21.05 El Eden. Invitados: Alexis Sisters (acrobata), Dynamotan Jug-glers (malabares), Las Virtudes (humor) y Regina Dosantos (vedette).
- 22.10 Corrupción en Miami. «El cementerio de coches». Sony

- 09.15 Croque-vacances.
- 12.30 Midi trente.
- 13.00 Le journal de la Une.
- 13.50 La croisière s'amuse.
- 14.45 Croque-vacances.
- 16.25 Des clips dans mon quatre heures.
- 17.05 Les Buddenbrook.
- 18.00 Le mini journal.
- 19.35 La roue de la fortune.
- 20.00 Journal.
- 20.40 Dailis.
- 21.30 Le gérault.
- 22.45 Une dernière.
- 23.55 Le chemin d'Azathoth.

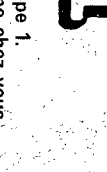
- 15.30 Crocket y Ricardo Tubbs están sobre la pista de un traficante de drogas, al cual están a punto de arrestar cuando Crocket tiene la impresión de que son espías. Efectivamente, Weidon, un policía jubilado que tiene una vieja cuenta pendiente con Tony Arcara, el rey de la droga, los filtra...
- 23.10 Esta es mi tierra. «Extremadura».
- 23.50 Cortometraje. «Carisma» y «Un fútbol, una roca, una nube».
- 24.05 Telediaro 3.
- 00.25 Teledeporte.
- 00.35 Despedida y cierre.

- 12.05 L'académie des neurts.
- 13.00 A2 Midi.
- 13.45 Jésus de Nazareth.
- 15.25 Rue Carnot.
- 18.00 Aline et Cathy.
- 18.30 Récit A2.
- 18.50 Des chiffres et des lettres.
- 19.15 Le théâtre de boulevard.
- 19.35 Le journal.
- 20.10 RFA/France.
- 22.05 Profession: comique.
- 23.30 Édition de la nuit.

- 16.25 Magnum. «Que el castigo s'ajusti al crim». Higgins está totalmente immers en la producción de «The Milkado» per a un vell amic molt aficionat a l'obra de Gilbert i Sullivan que visita Hawaii. Mentrestant, Sally encarrega a Magnum que busqui el seu germà, desaparegut i acaba actuant en la producció de Higgins. Les investigacions de Magnum el porten a un grup terrorista xinès i veu Eric, el germà desaparegut. Un dels terroristes intenta matar Magnum, però surt il·les.
- 16.25 Pel·lícula. «Al sur de Pago Pago». (1940). Director: Alfred E. Green. Un grup de pescadors de perles, acompanyats d'una rossa anomenada Ruby, embarquen a buscar per un famós jaciment de perles en algun lloc al sur de Pago Pago. Arriben a l'illa de Maron, on els nadius els reben amb grans festes. Els pescadors de perles enganxen els nadius per aconseguir que es capessin i atrapin les perles per a ells.
- 18.00 Fi d'emissió.
- 19.00 Headlines.
- 19.30 Pandemonium.
- 20.00 Johnny Harvis.
- 20.30 Telenotícies vespre.
- 21.00 Gent del barri.
- 21.30 Simon i Simon. «Sentí l'assassinat». Una testimoni d'un assassinat contracta els germans Simon. Els assassins no la van matar perquè, com que és cega, es pensaven que no els podria identificar. La policia tampoc pensa que els pugui ajudar. Amb A.J. i Rick, ella espera convèncer la policia que pot servir de testimoni per trobar els assassins. Ja que té una gran capacitat per reconèixer les veus.
- 22.30 Angel Casas Show. Programa en què es potencien les entrevistes i es redueixen les actuacions musicals.
- 24.00 Telenotícies.
- 00.15 Bona nit.
- 00.20 Fi d'emissió.

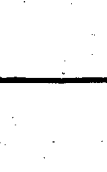
- 12.45 40° a l'ombre de la 3.
- 17.00 Vive la vie.
- 17.30 Amuse 3.
- 17.35 Les après-midi du Disney Channel.
- 18.30 Les papis.
- 18.35 Corsaires et filibustiers.
- 19.00 19-20.
- 19.55 Inspecteur Gadget.
- 20.05 La classe.
- 20.30 Discos d'Or sous le soleil de ...
- 21.45 Thalassa.
- 22.35 Soir 3.
- 23.00 Auteurs Studio: La Culotte.
- 00.25 Fin des émissions.

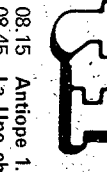
- 08.45 Carta de ajusto.
- 09.00 Buenos días.
- 09.30 Por la mañana.
- 09.35 Los ricos también lloran. Marisabel obliga a Carlos a revelar que él es su padre. Mariana ruega a Chole que calle su secreto y le atige decirle que llevará a Beto fuera de México. María y Ramona aseguran a Marisabel que Mariana es su madre. Joana se desmaya cuando Carlos le dice que reveló la verdad a Marisabel.
- 10.00 Noticias y conexiones con el exterior.
- 11.35 Rituales.
- 12.30 Avancé de l'informatiu.
- 12.35 Tres per quatre.
- 13.30 Music mots.
- 14.00 L'informatiu.
- 15.00 Telediaro 1.
- 15.35 El coche fantástico. «Knight, entre relas». En la fundación existen evidencias de que existe un plan para robar unos planos de alto secreto militar. Michael descubre que el verdadero objetivo de los ladrones es apoderarse de una composición secreta conocida como «cristal fuerte», superior en potencia a la que desarrolló el laser.
- 16.30 La tarde.
- 17.55 Avancé Telediaro.
- 18.00 Barrio Sésamo. «Los faroles».
- 18.30 Musiquisimos. «Haki Iradax».
- 19.00 Pippi Calzaslarga.
- 19.30 Con las manos en la masa. «Pitatos veraniegos».
- 20.00 Carol Burnett Vicki y Harvey son un matrimonio muy rico que tienen, respectivamente, una criada y un mayordomo que hacen todo lo que se dicen entre ellos.
- 20.30 Telediaro 2.
- 21.05 Fortunata y Jacinta. (V). Los dos hermanos de Maxi Rubin acuden a la llamada de su tía.
- 21.30 Carta d'ajust.
- 13.25 Comencament d'emissió.
- 13.50 TV3, segona vegada. «Àngel Casas show».

- 15.00 Telenotícies migdia.
- 15.30 Magnum. «Per que són els amics?». Quan l'agent d'estupeficients atrapa Rod Chrysler a Califòrnia, fa que l'aijudi a trencar una enorme xarxa de distribució de droga. Magnum, com a part de la seva feina, treballa amb el servei de seguretat de l'Acadèmia Naval de Rod Chrysler i TC es veuen aliats entre dos grups de traficants en plena guerra i dos agents rivals.
- 16.25 Pel·lícula. «Que no despuñti el dia». (1966). Director: Hugo Haas. Intèrprets: Cleo Moore, John Agar, Frank de Kova. Dora, una prostituta cansada de la vida, intenta suïcidar-se, però la salven a temps. En la presó local, Joe Cardos, que ha de ser executat al dia següent, demana com a últim desig una dona per passar la nit. Dora és l'única que accedeix a passar la nit amb un assassí. Dora i Joe s'estan tota la nit parlant, s'enamoren i demanen que els casin abans de l'execució.
- 18.00 Fi d'emissió.
- 19.30 Pandemonium.
- 19.30 Johnny Harvis.
- 20.00 Telenotícies nit.
- 20.30 Gent de barri. Avi. Lou marxa de la casa de Pete y Kathy. Les coses entre Andy y Debbie no funcionen molt bé i Andy demana consell a Pete. Pete suggereix que li compri una caixa i Andy li compra una caixa de bombons, però no obté el resultat que volia.
- 21.30 Ràdio Cincinnati. «Un gran risc». Herb decideix realitzar uns treballs «extràs» com a agent d'assegurances, però no resulta un bon negoci, perquè el seu primer client, Les, té un estrany accident.
- 22.00 Guaita que fan arai Espai que recollirà els millors moments del programa «No passa res».
- 22.30 Temps d'estiu.
- 22.55 A tot esport.
- 00.05 Telenotícies nit.
- 00.20 Bona nit.
- 00.25 Fi d'emissió.

- 08.45 Carta de ajusto.
- 09.00 Buenos días.
- 09.30 Por la mañana.
- 09.35 Los ricos también lloran. Marisabel obliga a Carlos a revelar que él es su padre. Mariana ruega a Chole que calle su secreto y le atige decirle que llevará a Beto fuera de México. María y Ramona aseguran a Marisabel que Mariana es su madre. Joana se desmaya cuando Carlos le dice que reveló la verdad a Marisabel.
- 10.00 Noticias y conexiones con el exterior.
- 11.35 Rituales.
- 12.30 Avancé de l'informatiu.
- 12.35 Tres per quatre.
- 13.30 Music mots.
- 14.00 L'informatiu.
- 15.00 Telediaro 1.
- 15.35 El coche fantástico. «Knight, entre relas». En la fundación existen evidencias de que existe un plan para robar unos planos de alto secreto militar. Michael descubre que el verdadero objetivo de los ladrones es apoderarse de una composición secreta conocida como «cristal fuerte», superior en potencia a la que desarrolló el laser.
- 16.30 La tarde.
- 17.55 Avancé Telediaro.
- 18.00 Barrio Sésamo. «Los faroles».
- 18.30 Musiquisimos. «Haki Iradax».
- 19.00 Pippi Calzaslarga.
- 19.30 Con las manos en la masa. «Pitatos veraniegos».
- 20.00 Carol Burnett Vicki y Harvey son un matrimonio muy rico que tienen, respectivamente, una criada y un mayordomo que hacen todo lo que se dicen entre ellos.
- 20.30 Telediaro 2.
- 21.05 Fortunata y Jacinta. (V). Los dos hermanos de Maxi Rubin acuden a la llamada de su tía.
- 21.30 Carta d'ajust.
- 13.25 Comencament d'emissió.
- 13.50 TV3, segona vegada. «Àngel Casas show».

- 08.15 Antiope 1.
- 08.45 La Une chez vous.
- 10.00 Puisque vous êtes chez vous.
- 12.00 Tournez manège.
- 13.00 Le journal de la Une.
- 14.45 Croque-vacances.
- 15.15 Quarté.
- 16.30 Des clips dans mon quatre heures.
- 17.05 Les Buddenbrook.
- 18.00 Mini-journal.
- 19.10 Santa Barbara.
- 19.35 La roue de la fortune.
- 20.00 Le journal de la Une.
- 20.30 Météo.
- 20.35 Le soufflé de la guerre.
- 00.35 Fin des émissions.

- 09.30 Ces merveilleuses pierres.
- 13.00 A2 Midi.
- 13.45 Jésus de Nazareth.
- 15.20 Rue Carnot.
- 15.45 Sports été.
- 18.05 Aline et Cathy.
- 18.50 Des chiffres et des lettres.
- 19.15 Actualités régionales.
- 19.40 Le petit théâtre du boulevard.
- 20.00 Le journal.
- 20.35 C'est pas parce qu'on a rien a dire qu'il faut fermer sa gueule.
- 23.15 Le corps vivant.
- 23.45 Journal.

- 12.30 Amuse 3.
- 12.45 40° a l'ombre de la 3.
- 17.00 Vive la vie.
- 17.30 Amuse 3.
- 17.35 Les après-midi du Disney Channel.
- 18.30 Les papis.
- 18.35 Corsaires et filibustiers.
- 19.00 19-20.
- 19.55 Inspecteur Gadget.
- 20.05 La classe.
- 20.30 Pas d'escale pour le vol 06.
- 22.05 Soir 3.
- 22.20 Déjeûnés.
- 23.25 Fin des émissions.

VÍDEO

ESTEVE RIBES

Tot 007, en vídeo

«My name's Bond, James Bond»

En aquests moments, quan Roger Moore s'ha jubilat definitivament en el personatge, és divertit revisar les pel·lícules que s'han fet sobre James Bond d'ençà que Sean Connery va ser escollit per Harry Saltzman i Albert R. Broccoli com a protagonista de «Doctor No», l'any 1962. És un exercici que només ens permet el vídeo.

«Me llamo Bond, James Bond»

Aquesta frase que es repeteix a totes les pel·lícules de la sèrie la podem sentir en la veu de Simón Ramírez des de «Dr. No» fins a «Goldfinger», en la d'Arseni Corssellas a la resta dels films de Connery, inclòs «Nunca digas...», i en la de Constantino Romero doblant Roger Moore. Com és evident, el darrer canvi d'actor ha dut també un canvi de veu de doblatge, i l'encarregat de dir la frase en la nova època és Josep Mediavilla, al qual els que tinguin un mínim d'oïda reconeixeran com la veu d'Indiana Jones a la seva segona aventura, de Jack Colton a «Tras el corazón verde», del Tarzan de «Greystoke», de David Bowie en gairebé tots els seus films o d'aquell «Ulises 31» televisiu, a més de diversos «herois» del darrer cinema americà. Una de les millors veus del doblatge espanyol per compartir i celebrar amb Timothy Dalton el vint-i-cinquè aniversari de James Bond.

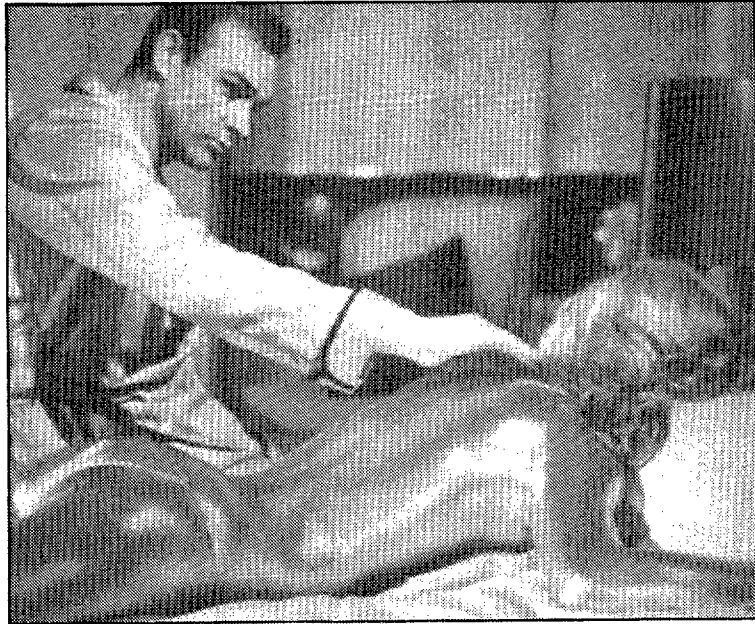
Connery

L'escocès Sean Connery va ser la perfecta imatge del personatge d'Ian Fleming i les seves pel·lícules, sobretot fins a «Operación Trueno» (Thunderball), són les que millor responen a l'esperit de les

novel·les originals. Amb trenta-dos anys d'edat, Connery va accedir a l'univers del cinema gràcies a aquest personatge que Ian Fleming descriu com un home de trenta-cinc, és a dir, molt més jove del que el mateix Connery era a la irònica «Nunca digas nunca jamás» (Never say never again) i del que Roger Moore era ja quan va agafar el paper a «Vive y deja morir» (Live and let die). Vistes avui, les pel·lícules de Sean Connery poden sorprendre per la seva duresa, sobretot si es comparen amb els «còmics» en què es van convertir les històries en la darrera etapa de Roger Moore.

L'espectacle

Els canvis més importants en la trajectòria de James Bond al cinema no coincideixen necessàriament amb els canvis d'actors. A partir de «Operación Trueno», els films de 007 es tornen més espectaculars. Hi ha un augment notable de «gadgets» i efectes especials i es dona un predomini important a les escenes d'acció. Aquesta és en bona part la conseqüència de l'increment del pressupost, a causa de l'èxit cada vegada més gran de la sèrie. De tota manera, se segueix conservant la part d'intriga i sofisticació de les novel·les d'Ian Fleming fins que s'acaben.

Una imatge de «Goldfinger», amb Sean Connery, la millor pel·lícula de James Bond.

Moore

La darrera història d'Ian Fleming que es porta al cinema és «El hombre de la pistola de oro», en la qual Moore, que havia debutat a «Vive y deja morir», s'enfrontava a un megalomaniac Christopher Lee. Després, el canvi va ser notable quan els guionistes es van haver d'inventar la primera història Bond de collita pròpia. Va ser «La espía que me amó», un primer indici del camí que seguiria l'agent britànic en el futur. Les escenes d'acció eren cada cop més espectaculars i el sentit de l'humor cada cop més

exagerat, de manera que semblava que ni els mateixos autors ja es prenién el personatge seriós. El límit en aquest sentit va arribar amb «Moonraker», presumptament basada en una novel·la de Fleming (publicada en català amb el títol de «Sabotatge»), de la qual només en prenia el títol i el nom del «dolent», Hugo Drax). Ni el simpàtic «Tiburón» tenia res a veure amb la novel·la ni el desplegament galàctic era sinó una invenció dels guionistes, com tota la història. I, evidentment, Fleming s'estiraria els cabells si veïés les referències burlesques a «Los siete magníficos» o «Encuentros en la

tercera fase» que tenia el film.

Mai més

Un tercer canvi de registre es va produir quan els guionistes van veure que no es podia seguir en aquella línia que portava a l'autoparòdia i van escriure una història que retrobava part de la duresa d'abans a «Sólo para sus ojos». Tot i això, Roger Moore ja feia temps que estava massa vell i va seguir passejant la seva figura a «Octopussy», la pitjor pel·lícula Bond que s'ha fet mai, i a «Panorama para matar», on es veia que la jubilació havia de ser imminent, sobretot perquè Sean Connery havia tingut la barra de tornar al personatge amb «Nunca digas nunca jamás», el millor Bond des de feia deu anys.

Dalton

Després de «Panorama para matar», el productor Broccoli decideix finalment buscar un substitut a Moore. Estava escarmentat perquè l'any 72 ja li havia fallat el substitut de Connery, George Lazenby a l'apreciable «Al servicio secreto de su majestad», que va ser un fracàs de públic, malgrat ser un film acceptable, «només» per un error en l'elecció del protagonista.

El candidat escollit és Timothy Dalton, després que ni el novaiorquès Mel Gibson ni el «guaperes» Pierce Brosnan, afortunadament, prosperessin, però la seva pel·lícula, «Alta tensión», com és evident, no es troba encara disponible en vídeo.

CINE

EDMON ROCH

Estiu '87, amb llicència per esbalair

Han quedat enrera els estius — per altra banda, no massa llunyans — en què s'aprofitava la canícula per omplir els cinemes refrigerats de pèplums i altres reposicions glorioses. L'arribada de les vacances escolars significava no tan sols poder readmirar el Walt Disney de sempre —afortunadament, això encara no s'ha perdut—, sinó també portar la família al complet a veure com Moisès-Charlton Heston rebia les Taules de la Llei o com la perversa Perla Chávez-Jennifer Jones semblava la perdició entre els McCandles. Entre píepes i crispetes, els nens aprenien una versió tan espectacular com respectuosa de les Sagrades Escripures, els pares somniaven amb l'ambigua Perla o amb la dolenta, dolentíssima Nefertiti que —oh, miracle!— encarnava l'Ann Baxter d'«Eva al desnudo»; les mares admiraven els esplèndids Moisès i Lewt McCandles-Gregory Peck —l'altre, Jesse, Joseph Cotten, el germà bo, quedava sempre en un segon pla—, i els avis recordaven els seus temps a través dels envellits Lionel Barrymore i Lilian Gish, mentre tota la família aguantava la respiració en el violent duel final o mentre Moisès

obria un passadís entre les aigües. Però, com hem dit, els temps canvien, i ara és la televisió que ens ofereix l'oportunitat de viure les aventures del fill de Montecristo (un excel·lent Louis Hayward, avui injustament oblidat) o redescobrir les catarates i Marilyn a través de «Niágara». Mentrestant, els antics paradisos familiars, les sales fosques, refrigerades, amb els seus lluents equips de Dolby, comencen a oblidar si Gilda era tan pecaminosa com semblava o si Charlton Heston —ara Ben Hur— tornaria a sortir il·lès de tots els perills que l'envoltaven. Famílies tronades, «Locadèmies» i Malsons diversos són els tres amics encarregats d'escombrar el passat amb la mateixa eficiència que una arma letal mata. I, així, només les meravelles Disney segueixen fidels a la seva cita. Aquesta invasió de nous productes —dividits en comèdies boges i aventures mortíferes— s'ha fet especialment forta aquest estiu. Els distribuïdors semblen despertar de la —inexistent— letargia primaveral per afanyar-se a col·locar tot un seguit de films que ens vénen avalats per la seva diversió o per l'èxit a d'altres taquilles del món (USA principalment). Així,

en un tres i no res, ens han caigut la setzena entrega del James Bond, la quarta de «Loca academia de Policia», la tercera de «Pesadilla en Elm Street», i les segones del King Kong de Laurentis o del Superdetectiu-Eddie Murphy. O productes tan ben definitis pel seu nom com els «Cuentos asombrosos» de Steven Spielberg (encara que sigui de S. Spielberg, W. Dear i R. Zemeckis), els «Tres amigos», de J. Landis (a saber: Ch. Chase —!—, Steve Martin i M. Short), la «Familia tronada» holandesa o l'Arma letal-Mel Gibson. O tot un seguit de films que van des de l'exitosa canadenc «Cuenta conmigo» —basada en S. King— fins a la no menys taquillera australiana «El laberinto de Malcolm», que cita explícitament Cocodrilo Dundee en la seva publicitat. Enmig de tant foc d'artifici, també hi ha un lloc per als productes nacionals de més èxit, com la gironina «Una nit a Casa Blanca» o la insofrible «Sufré, mamá», mentre les grans capitals (Madrid, Barcelona,...) poden estrenar productes tan interessants com l'excel·lent «Down by law», de Jim Jarmusch, o l'apreciable «Prick up your ears», de S. Frears, deixant fina i

tot un foradet per a la reposició de «Body Heat» («Fuego en el cuerpo»), «Blade Runner» o «Horas desesperadas», en la seva imprescindible versió original. Però com que parlar de totes les estrenes ens és materialment impossible, avui hem escollit per comentar brevíssimament dos títols que, a part de complir uns mínims, deixaran uns bons ingressos en taquilla. Es tracta de «007: Alta tensión», o James Bond es diu ara Timothy Dalton, i «Cuentos asombrosos», o Steven Spielberg presenta (i codirigeix). «007: Alta tensión» serà —juntament amb «Arma letal»— segurament la pel·lícula més taquillera de l'agost. Poc ens queda dir d'ella que no s'hagi ja dit. Destacar sobretot que Timothy Dalton és un bon 007 —la sèrie pot continuar—, o sigui, més en la línia de Sean Connery que en la de Roger Moore, i que John Glen, a costa de fer episodis de la sèrie —i algun d'ells tan dolent com la insuportable «Octopussy»— n'ha començat a aprendre. «007: Alta Tensión» és un dels millors Bonds dels darrers temps, que té la virtut de no enredar ningú —tothom sap ben bé què hi trobarà— i

que introdueix la novetat de substituir erotisme per romanticisme, en el 007 més cast i seriós de tota la sèrie. Benvingut! «Cuentos asombrosos», per altra banda, és un recull de tres històries fetes per a la TV americana i que s'exhibeixen aquí unitàriament com a pel·lícula (el seu elevadíssim preu ha impedit que TVE les adquirís). Amb un començament genial fet per computadora —prodis de la tècnica— i uns enllaços entre històries que no per vistos deixen de ser notables, tres directors ens expliquen tres històries que no denoten la seva procedència televisiva. La primera, «La Misión», de S. Spielberg, és la més seriosa de totes, admirablement explicada i muntada, capaç de crear grans dosis de tensió i perfectament resolta amb una excel·lent cabriola final. La segona, «La Mòmia», de W. Dear, és la més còmica, però no per això menys acurada o interessant. La darrera, «El cap de classe», que ve a ser una espècie de Stuart Gordon light, és la més pròpiament «terrorífica». En definitiva: un bon producte per anar a passar una mala estona, correcte en tots els nivells.

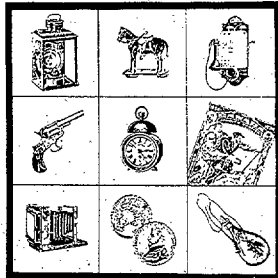
FILATELIA

XAVIER ROMERO

Exposición mundial Olymphilex '87

COMENTARIO SEMANAL

XIV FIRA DEL COP D'ULL

Diumenge, 16 d'agost de 1987
Hores: de 10 matí a 2 migdia. Lloc: Plaça Major Banyoles.
Fira de compra, venda i intercanvi d'objectes de tota mena.
ORGANITZA: Secció de Filatèlia i Numismàtica del Centre Excursionista de Banyoles amb la col·laboració de l'Excm. Ajuntament de Banyoles

La Sociedad Filatélica y Numismática de Blanes celebró los últimos días de julio su XVIII Exposición, que ha contado con la acostumbrada participación de coleccionistas locales y de otros puntos del Principado, dentro de un nivel bastante estimable. Por otra parte, los compañeros blandenses anuncian las próximas ferias del sello, que ya se consolidan mensualmente, para los días 22 del presente mes y 26 de septiembre, en la plaza Verge Maria, antiguo Portal del Peix, con horario de 5 a 9 de la tarde.

El sello de Monturiol

El próximo 7 de septiembre se pondrá en circulación el sello dedicado al-figuerense Narcís Monturiol, dentro de la serie «Centenarios».

Para festejar el acontecimiento ya están preparando los filatelistas de la capital ampurdanesa una exposición y otros actos, como una conferencia sobre la figura del insigne inventor del «ictíneo».

Esa programación, junto a la ilustración del sello y una breve biografía, se la preparamos para el siguiente número de esta página.

XIV Fira del cop d'ull

En Banyoles, se prepara una nueva edición de la tradicional Fira del cop d'ull, la número catorce, que tendrá lugar el próximo domingo día 16, en la plaza mayor, de 10 a 14 horas.

Bajo la organización de la Secció de Filatèlia i Numismàtica del Centre Excursionista de Banyoles y con la colaboración del Ayuntamiento de la ciudad, ya se tiene todo a punto para ofrecer al gran público uno de los más completos muestrarios de toda clase de artículos de coleccionismo. Si se continúa en la línea de las últimas ferias, podemos augurar un nuevo éxito.

El próximo día 29 se inaugura en Roma la Exposición Mundial de Filatelia Olímpica «Olymphilex '87», que estará abierta hasta el día 9 de septiembre. La muestra tendrá por marco el Palacio del Coni, dentro del Foro Itálico, y está organizada por el Comité Olímpico Nacional Italiano, en colaboración con los ministerios de Asuntos Exteriores, de Bienes Culturales y de Correos y Telecomunicaciones, además del Ayuntamiento de la capital italiana.

Hasta el momento no hemos recibido ninguna información al respecto por parte de la federación nacional española ni de la misma organización, contra la norma habitual que ejercen las más importantes manifestaciones filatélicas internacionales, y los datos que les estamos ofreciendo los basamos en el anuncio de la emisión de una serie de sellos y una hojita-bloque por parte de la Administración Postal del Vaticano y que dedica a la «Olymphilex '87» de Roma.

Desconocemos, asimismo, la participación y el cupo de cuadros asignados, y si se vaticina el mínimo éxito que debe acompañar a un certamen mundial de este tipo, y más cuando se dedica a una temática monográfica tan de moda y atrayente como es la del olimpismo.

Pasando a comentar la hojita-

Hoja-bloque dedicada a la Exposición Mundial de Filatelia Olímpica que emitirá el Vaticano el próximo día 29.

bloque vaticana, ésta se compone, al igual que la serie paralela, de los siguientes faciales: 400, 500, 600 y 2.000 liras. En la parte superior indican el valor y a los lados, las leyendas «Olymphilex '87» y «Poste Vaticane». Los cuatro valores reproducen un juez y tres figuras de atletas, tomadas del mosaico pavimental de la exedra oriental de las Termas de Caracalla, conservado en los museos vaticanos.

La hojita recoge, además de esos faciales, otros tantos «cierracartas», que representan respectivamente: las llaves cruzadas, los premios ganados en las pruebas; una copa y una corona de palmas, y el logotipo de la exposición. En la parte derecha figura la estatua romana de una atleta, copia de un original griego, siendo la viñeta obra de Rita Moreno. En la parte inferior, la leyenda tomada de la primera carta de san Pablo a los

Corintios:

«¿No sabéis que los que corren en el estadio todos corren, pero uno solo alcanza el premio? Corred, pues, de modo que lo alcancéis. Y quien se prepara para la lucha de todo se abstiene, y eso para alcanzar una corona corruptible; más nosotros para alcanzar una incorruptible. Y yo corro no como a la aventura; así luchó no como quien azota al aire...» (1 Cor 9, 24-26).

Aerofilatelia. El «Concorde»

Concorde AIR FRANCE

PAPETE - SYDNEY

24.11.1986

Passage de la ligne de changement de date

Concorde n° F.BVFF - Vol AF 4801

RF 52F

POLYNÉSIE FRANÇAISE

FAAA - AEROPORT - ILE DE TAHITI

24 11 1986

Concorde AIR FRANCE

Vol Concorde Présidentiel

3.7.1986

PARIS - NEW-YORK

Centenaire de la Statue de la Liberté 1886 - 1986

Vol AF 100 F - Concorde F.BVFA

Equipage: MM. Jacob, Grange, Ranty

REPUBLIQUE FRANÇAISE

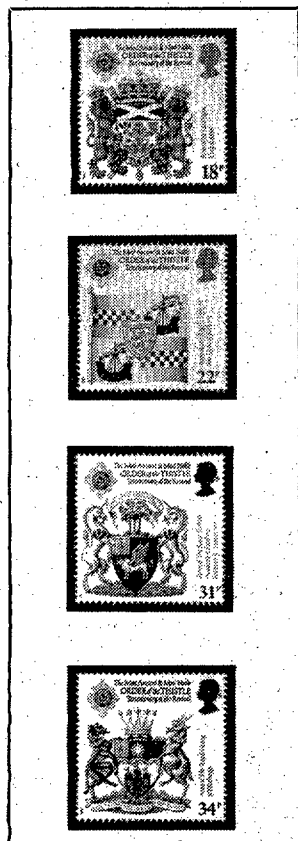
FÊTES DU CENTENAIRE DE LA AIR FRANCE Concorde

VOL SPECIAL PARIS - NEW YORK

STATUE DE LA LIBERTÉ (7.11)

Enveloppe philatélique voyage à bord

Heráldica escocesa

Éstos son los cuatro valores —18, 22, 31 y 34 peniques— de la serie aparecida el pasado 21 de julio y dedicada a la heráldica escocesa, por parte de la administración postal británica. Corresponden a las armas de lord Lyon, del duque de Rothesay, de la Real Academia de Pintura, Escultura y Arquitectura y de la Real Sociedad de Edimburgo, respectivamente.

Cartas circuladas a través del avión supersónico anglo-francés «Concorde», formando una interesante variedad dentro de la Aerofilatelia.

La Aerofilatelia se ha convertido en una de las temáticas más interesantes y que mayores sorpresas y material aporta a los coleccionistas. Dentro de las grandes exposiciones nacionales e internacionales, esta rama filatélica cuenta con apartado propio, y los expositores

que presentan sus trabajos cada día que pasa ganan en calidad. Y dentro de la misma Aerofilatelia, una variedad moderna y sugestiva es la que trata del avión supersónico de fabricación anglo-francesa, el «Concorde», a la que se dedica un escogido grupo de

aficionados, siendo gerundenses algunos de ellos. Ilustramos el comentario con unas cartas transportadas en las bodegas del avión y que han viajado por la Polinesia francesa y Norteamérica.

CAÇA

JAUME

Períodes hàbils de caça i vedes especials 1987-88 (II)

1.22.— Isard (*Rupicapra pyrenaica*), cabra salvatge (cabra pyrenaica subsp. *hispanica*) i mufló (*Ovis musimon*). a) Reserves nacionals de caça: període hàbil serà el que estableixin els diferents plans d'aprofitament cinegètic. b) Altres tipus de terrenys cinegètics des del segon diumenge de setembre (dia 13) al primer diumenge de novembre (dia 1). Als terrenys cinegètics d'aprofitament comú, d'acord amb el que disposa l'article 25.11 de la llei de Caça i als terrenys cinegètics sotmesos a règim especial, serà necessària una autorització nominal, gratuïta i per un sol exemplar que expediran les Seccions Territorials del Medi Natural. La Direcció General de Política Forestal aprovarà els plans territorials d'aprofitament cinegètic d'aquestes espècies a proposta de les seccions territorials. c) Només es permet la modalitat de caça per acostament. d) És totalment prohibit matar, en qualsevol època, les femelles acompanyades de cries i els exemplars menors de dos anys de l'isard i la cabra salvatge, excepte a les Reserves Nacionals de caça on per raons biològiques sigui necessària aquesta

actuació.

1.2.3.— Cèrvol (*Cervus elaphus*), daina (*Dama dama*) i cabriol (*Capreolus capreolus*). Únicament queda permesa la seva cacera a àrees de caça amb reglamentació específica.

1.3.— Període de mitja veda: s'estableix com a períodes hàbils i com a àmbit territorial per a la caça de les espècies guatlla (*Coturnix coturnix*); tórtora (*Streptopelia turtur*), tudó (*Columba palumbus*), garsa (*Pica pica*), gralla (*Corvus monedula*) i cornella (*Corvus corone*), els següents: a) Barcelona: període hàbil: els dies 16, 20, 23, 27 i 30 d'agost. Àmbit territorial: àrees de caça degudament autoritzades per la Secció Territorial del Medi Natural, i els terrenys cinegètics d'aprofitament comú autoritzats per la Secció Territorial del Medi Natural i als quals la federació provincial de caça hagi garantit l'existència d'una vigilància suficient. c) Lleida: període hàbil: el comprès entre el 15 d'agost i el 13 de setembre, ambdós inclosos; en què es podrà caçar el dijous, el dissabte, el diumenge i els dies festius de caràcter oficial. Àmbit territorial: àrees de caça deguda-

ment autoritzades per la Secció Territorial del Medi Natural. d) Tarragona: període hàbil: els dies 15, 16, 22, 23, 29 i 30 d'agost i els dies 5, 6, 11, 12 i 13 de setembre. Àmbit territorial: àrees de caça degudament autoritzades per la Secció Territorial del Medi Natural.

Coloms i tórtora en passos tradicionals. Podran caçar-se des del dia 15 d'agost fins al dia 11 d'octubre, ambdós inclosos i sense limitació de dies hàbils, als indrets següents; les Forques del terme municipal de l'Ametlla de Mar, dins de l'àrea privada de caça T-10104; la Bulladera, del terme municipal de Tarragona, dins de l'àrea de caça privada T-10123; Coll de Balaguer, del terme municipal de Vandellòs (pedània de l'Hospital de l'Infant), dins de l'àrea privada de caça T-10127; Puig Moltó, del terme municipal de l'Ametlla de Mar, dins de l'àrea privada de caça T-10150; i Mas Cusidó i Mas Grimau, del terme municipal de Tarragona, dins de l'àrea privada de caça T-10262. Aquesta modalitat es podrà practicar exclusivament des de llocs fixos i numerats i que estiguin emplaçats als cims de les serralades o de les

zones altes de les seves vessants. No es permetrà auxiliar-se de gossos; a més, restaran prohibides les escopetes volants.

1.4.— Pròrroga del període hàbil per a la caça de determinats ocells perjudicials per a l'agricultura: a) Al Baix Ebre al Montsià, a la Ribera de l'Ebre, al Priorat, al Baix Camp, a les Garrigues i al terme municipal d'Horta de Sant Joan (Terra Alta), quan l'abundor d'aquestes espècies a certs indrets origini danys per a l'agricultura, la Secció Territorial del Medi Natural, fetes les oportunes comprovacions i després d'escoltar el Consell Territorial de Caça, podrà prorrogar el període hàbil de caça, que arribarà com a màxim al primer diumenge de març (dia 6) b). Aquest grup inclou les espècies: estornell vulgar, estornell negre, tord comú i tord ala-roig. c). Les resolucions que s'adoptin sobre aquesta matèria s'hauran de publicar en el DOGC. d) Les Seccions Territorials del Medi Natural, prèviament donant autoritzacions nominals per a la caça de les espècies garsa (*Pica pica*) i pardal comú

(*Paser domesticus*).

1.5. Mamífers depredadors: a) El mateix període establert per a la caça menor en general. b) S'inclouen en aquest grup les espècies guineu (*Vulpes vulpes*), teixó (*Meles meles*), mostela (*Mustela nivalis*) i geneta (*Genetta genetta*). c). Captures als terrenys sotmesos a Règim Cinegètic Especial. Les Seccions Territorials del Medi Natural, a petició dels titulars interessats, podran autoritzar la captura d'aquestes espècies amb llaços i parany tipus caixa, durant tot l'any excepte els mesos de juliol, agost i el període comprès entre els dies 28 de març al 5 d'abril de 1988, ambdós inclosos.

1.6. Gossos errants; a). Les Seccions Territorials del Medi Natural, a petició dels titulars de les àrees de caça conjuntament amb l'Ajuntament corresponent o només a petició de l'Ajuntament, expediran el pertinent permís per a la captura de gossos errants. b) Les Seccions Territorials del Medi Natural portaran la vigilància, el control i l'esdeveniment d'aquestes captures.

Continuarà...

GOSSOS

RAFAEL AVILA i J.L. PONCE

El gos de pastor alemany (XV)

No cal dir la satisfacció que ens proporciona estar amb vostès una setmana més, per continuar amb la tasca i poder escriure sobre un dels més estimats gossos, tot seguint amb els seus orígens i evolució, ja que ens remuntarem a l'any 1400 abans de Crist, època en què fou esculpida en pedra calissa la imatge d'un gos, que afortunadament es conserva i podem aguar en el museu d'egiptologia del Louvre de París. Aquesta important escultura fou descoberta en la capital de l'Alt Egipte, Licòpolis. Fixeu-vos que si comparem l'estàtua esmentada amb una de moderna del gos de pastor alemany dels anys vint, esculpida per Frau Dillon, famosa escultora sueca, hi trobem una semblança tan remarcada, que ens deixa bocabadats, ja que hem de pensar que entre l'escultura trobada a Licòpolis i la de Dillon, hi ha una friolera de tres mil tres-cents vint anys, la qual cosa demostra que el gos de pastor alemany en el seu procés i origen primitiu, és una raça canina molt antiga.

Seguint el fil de la història, és molt significatiu el fet que al 1932

es descobriren a Olmuts —a la Moràvia, al nord d'Holanda, a les muntanyes colindants amb Dinamarca— i a Anau —al Turquestan— deixalles d'esquelets de xais i gossos, existència que segons els savis entesos en la matèria, es remunten a més de vuit mil anys enrera. Què vol dir això? Doncs que fa més de vuit mil anys que el gos ja tenia una dependència de l'home i aquest del gos que el feia servir com a guardià dels seus ramats. I encara que aquesta data no és un antecedent necessari dels pastors alemanys actuals, sí hem de considerar que d'aquests gossos guardians, després de moltes evolucions, creuaments i mutacions imposades pel medi ambient en què varen viure i es varen desenvolupar, són les fonts en què neixeren els formosos exemplars dels que avui gaudim. I és que, no s'acaba això aquí, ja que l'any 1950 es va fer un altre important descobriment que ha ajudat intensament a l'estudi dels orígens del nostre pastor alemany. I diem a l'any 1950, perquè va ser en aquesta data, quan es va reconstruir el castell dels comtes d'Hanover. Va ser necessari remoure els fonaments, sorprenent-se amb la troballa d'un cementiri de gossos. Quan es varen exhumar les restes d'aquests gossos, es varen adonar que pertanyien al segle XIII. En examinar-los en profunditat, comparant els ossos amb els que es conserven pertanyents a l'Edat de Bronze i amb el «Canis Pontiantini», varen arribar a la conclusió, tot fent la comparança amb exemplars del 1900 i del 1960, que existia una evident continuïtat genètica arribant al pastor alemany.

En estendre's a l'Europa Central els camps de conreu, especial-

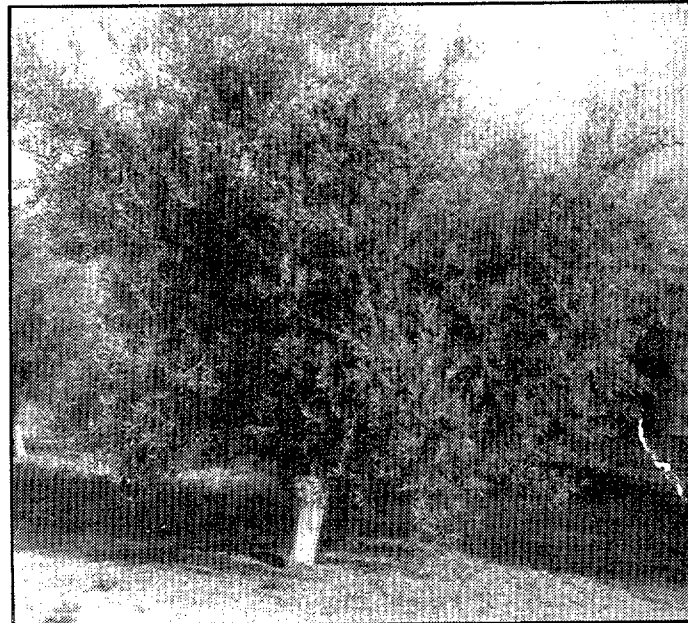
ment de blat i de remolatxa, sobretot en el centre i nord d'Alemanya, apareix la necessitat de cercar un tipus especial de gos que tingués cura de guardar els ramats i els mantingués dins les pastures, a la vegada que els separava dels camps de conreu. Els gossos pastors del nord, aptes per als terrenys plans i cultivables de Westfàlia eren uns bons trotadors, encara que el seu tamany era més aviat petit, però eren forts i musculosos i estaven dotats d'una agilitat extraordinària. Pel contrari, els gossos pastors del sud havien adaptat la seva anatomia als terrenys de muntanya, propi de les proximitats de la Selva Negra, essent més grossos, pesats i forts. En el centre d'Alemanya, nasqué un altre gos, talment una barreja entre el del nord i el del sud. Aquest tenia un pèl llarg. Els colors de les tres varietats anaven des del negre al color crema. Fins ací, hem de remuntar els gens recessius que, de tant en tant, fan que neixin exemplars de pèl llarg, així com varietats de pigmentació que encara té el pastor alemany.

Aviat s'adonaren, sobretot la gent amb grans finques i que estimaven els gossos, de la conveniència d'aprofitar les qualitats dels diferents tipus de gossos pastors que utilitzaven per guardar els ramats, tot creuant-los en cada varietat que fos portadora de les virtuts que pretenien perpetuar. Fou d'aquesta manera que, a principi del segle XIX, el capità Eichelmann Dumau i el comte Von Hahn decidiren ajuntar-se per millorar les races de gossos pastors fins a obtenir un prototipus que reunís les qualitats que els pensaven que eren necessàries per al perfecte ofici del pastoreig.

MIRADOR

J. TEIXIDOR CUYAS

SOS por un olivo

Uno tiene la costumbre de pasear por su entorno urbano y paisajístico. En esta ciudad, pródiga en obras municipales, acaso porque hay ganas de trabajar bien y a fondo, objetivos que nunca hay que poner en duda, a veces por múltiples motivos se arreglan unas cosas y se estropean otras.

Que asfalten los antiguos caminos del ex campo de Vista Alegre y que a su alrededor aparezcan modernas y espaciaosas aceras a todos nos agrada y satisface. Pero que a consecuencia de estas obras se arruine sin piedad al vetusto y entrañable olivo que da nombre a la calle es una pena.

Hace tiempo, frente al inolvidable Cine Familiar, testigo de muchas horas de cine de mi

niñez y hoy convertido en almacén de pinturas, se trasplantó un viejísimo olivo; se trata de un ejemplar robusto que reparte vegetación y naturaleza en aquel cruce de caminos. Ahora con las obras de remodelación del antiguo campo de fútbol, amanece cada día con todo su alcorque repleto de cemento; su espacio vital de tierra ha quedado asfixiado por uno de los fenómenos de nuestro tiempo, de nuestra época: el cemento.

Tan difícil es, señor alcalde, salvar un viejo y, para mí, sentimental olivo, que agoniza sin piedad bajo el peso de decenas de kilos de cemento y ante la más absoluta indiferencia de la brigada de parques y jardines del Ayuntamiento de Girona?

TRIBUNA ABIERTA

JOSE Mª GIRONELLA

El arte de reírse de sí mismo

El filósofo chino Lin Yutang cree en la función química del humor, capaz de cambiar el carácter de nuestros pensamientos y de abrir un camino para llegar a la «edad razonable» que el mundo necesita y de la que nuestra época se encuentra absurdamente alejada. «En conjunto —escribe— la nueva vida actual es demasiado compleja, nuestros estudios demasiado serios, nuestra filosofía demasiado sombría, todo lo cual nos hace desgraciados. El hombre no es dueño ni siquiera de sus propias ideas y parece incapaz de elevarse sobre sí mismo. Por suerte, sin embargo, hay en el espíritu humano un poder que puede superar todos esos errores y tratarlos con una sonrisa, y este poder es la sutileza del humorista. Los humoristas manejan los signos y las palabras como los campeones de golf manejan sus palos o como los campeones de billar manejan el taco y las bolas. Hay en ellos una ligereza de toque que proviene de la maestría. Por eso no son esclavos».

Tengo para mí que Lin Yutang hizo diana, que llegó a ser, él mismo, un hombre razonable. En efecto, ¿quién puede negar que reírse es higiénico, estimulante, una descarga? Sin embargo, hay algo mejor todavía: reírse de sí mismo, dada nuestra limitada condición. Dudar de ello equivale a no haberse mirado nunca reflexivamente al espejo y a ignorar que las personas cultivadas y que pisan firme se caracterizan precisamente por su facultad de reírse de sí mismas. Al igual que los pueblos, como lo demuestra el pueblo británico, que en sus películas y en su letra impresa se ríe de su bandera y de su policía sin perder por ello la dignidad. Dato que puede hacerse extensivo a los genios, como es el caso de Einstein, cuya revolucionaria tesis científica versó precisamente sobre la «relatividad» y a quien no importaba ridiculizarse a ratos perdidos hacien-

do como que tocaba el violín.

La naturaleza, «madre» o «madrastra», según se mire, nos facilita al respecto muestras de todo tipo, y ello en todos y cada uno de los géneros que, antes, durante y después de Darwin nos ha sido dado a analizar.

Empezando por el mundo animal, diríase que el hipopótamo, por ejemplo, no parece criatura idónea para contar algo gracioso o para mofarse de su propia facha; un pelícano, en cambio, sí, al igual que una ardilla, y hay también micós y especies de simios que juegan y se ríen y encuentran vivo placer en la listeza con que saltan y en su dedicación sistemática a la bohemia y a la inutilidad. Son lo contrario de los ginecólogos, que persiguen a toda costa la eficacia. Tocante a los pájaros, la locuacidad de la mayoría de ellos es bien conocida, y si Jules Renard dio por sentado que en sus diálogos se ríen de los hombres, Gómez de la Serna sospechaba que a menudo —sobre todo, los pájaros tropicales— se ríen de sí mismos. Antinomia aplicable igualmente a los peces y a los mariscos. Hay peces tristes y los hay retonos. Una gamba, por descontento, no puede reírse de nada; los delfines, en cambio, sí. Los delfines son la alegría del agua y sus saltos semejan graciosos intentos de alcanzar la chistera de ese filósofo hispano, quijotesco y alfileño, llamado Tip.

Otro símil lo encontraríamos en el mundo arbóreo y vegetal. Hay árboles torturados, como los olivos y las higueras, los hay melancólicos, como el sauce llorón y el eucalipto; para no citar a las palmeras, que en cuanto el viento descansa ofrecen con júbilo su sexo al sol. Llamen la atención las lianas, que se ríen estrangulando las cosas; y en el otro confín, las amapolas, de las que se ha dicho que son las carcajadas de los prados y de los trigales. Como fuere, los ancianos japoneses pretenden que de la flor del almendro brotan

duendecillos que espantan a «doña Avaricia» y que los diminutos pinos que ellos plantaron y que se extienden horizontalmente a ras del suelo protegen a los hogares de la presencia del Diablo y de toda posible huella del Mal.

Y pasando de la zoología y lo vegetal al mundo pensante, hay que admitir que el hombre, que la criatura humana, es la más rotunda confirmación de la regla. No en vano circula la tesis de que lo que nos distingue de las especies «inferiores» es nuestra capacidad de reírnos «a mandíbula batiente». Tal vez sea así. No obstante, que vengan los dioses y dictaminen sobre el caso, a condición, por supuesto, de que enjuicien al propio tiempo nuestra capacidad de tristeza, de asco y de elegir el suicidio.

¡Oh, claro, la aventura empieza con la niñez! De niños nos reímos de nosotros mismos al descubrir que podemos llevarnos el pie a la boca y experimentamos una sensación agradable al humedecer los pañales o al hacer sonar una campanilla. En la adolescencia, a medida que va desvelándose ante nuestros ojos el enigma de la vida, nos invaden temores y lloramos mucho y, si acaso, nos reímos de los demás en cuanto conseguimos despistarlos o sorprenderlos. Es la edad de los disfraces. Querriamos ser cualquier cosa menos lo que somos: nos disfrazamos de indio, de hippy, de futbolista o de cosmonauta. Todavía no tenemos pasado, y al oír la palabra muerte o la palabra «desnacer», nos encogemos de hombros y nos vamos a la calle a esperar a los Reyes Magos.

Luego, en la juventud, se produce un momento de desconcierto. Cuando creemos haber acertado con nuestra vocación, cuando los compañeros nos descubren la maravilla de la amistad y la primera novia nos dice sí, vivimos instantes de euforia gloriosos y nos reímos de los enfermos, de los viejos, del tercer mundo y de las prostitutas de las esquinas; pero

de pronto nuestra seguridad se tambalea —un suspenso, una negativa, una pequeña traición—, y entonces pasamos a la sensación de impotencia y nos consideramos un guiñapo, un saco de carne vulgar. Y nos reímos de nosotros mismos, aunque de una manera enfermiza. Es cuando les lanzamos a nuestros padres la incomprensiva saeta: «Yo no os pedí que me trajerais al mundo». Más tarde, rebasados los treinta, llega la lucha, el embriagador combate para instalarnos en la sociedad, y nuestras potencias están tan empeñadas en la tarea que no nos queda tiempo para sentarnos en un sillón y meditar solos sobre el sentido de lo que nos acontece.

Y el camino va siguiendo, cuesta arriba. Ya nunca ganaremos una prueba atlética, pero hay cierta seguridad en nuestras ideas, somos más comprensivos y de súbito descubrimos la grandeza de Vivaldi y de Bach. A veces intuimos que es más honda la paz que la felicidad, el silencio que la palabra. ¡Qué gran carcajada soltamos al oír que alguien se siente capaz de conquistar el mundo! Sí, nos reímos preferentemente de los demás, del «otro», y atisbamos con nostalgia que todo está sometido a la ley del tal vez, del quizá. Ya no colgamos pósters borrachos en las paredes y si frecuentamos alguna boite, disimulamos cuanto podemos que la música a todo volumen y las luces psicodélicas nos aturden. Necesitamos unas gafas para ver de cerca y otras para ver de lejos. Nos convertimos en bifocales, porque ya sabemos que todo tiene su cara y su cruz. Leemos de refilón los anuncios para adelgazar, para teñir el cabello o para estreñar peluquín. Contemplamos a nuestra esposa y casi contamos sus arrugas. ¡Todavía la queremos más! Fue una mujer espléndida, que nos entregó su juventud, su pujante piel. Que se fatigó a nuestro lado, ayudándonos a salir adelante. ¿Y si nos riéramos los dos, al alimón? ¿Y si echáramos una

cana al aire y repitiéramos la luna de miel? «Anda, guapo, que ya no estamos para esos trotes...».

Los primeros síntomas de la vejez nos pillan, pese a todo, desprevenidos. Ahora sí tenemos pasado. Es la época del «¿te acuerdas?». Nos acordamos de la guerra, de la juventud, de la niñez y nos reímos de tanto absurdo y de tanta ingenuidad. ¡Ah, llegó el momento de la decisión! Hemos alcanzado la «edad razonable» y si hacemos honor a ella, acataremos al proverbio árabe: «A cada cual le corresponde su victoria» y supliremos con precisos y ocultos sibarismos la falta de agilidad.

La risa, ahí está. Si al llegar a la espalda curva, a los lapsus y al bastón somos capaces de reírnos de nosotros mismos y de nuestras minusvalías, podremos experimentar una curiosa complacencia, mezcla de picardía y de reposo mental. Ahora bien, ello es difícil. Lo normal es recitar por los bajines los versos de Rubén Darío referidos a tesoros que ya no volverán e incluso leer esos libros norteamericanos en los que se aconseja, con léxico deportivo y optimista: «Al levantarse repita veinte veces, en voz alta: «¡Me siento como un roble!». Veinte veces... ¡En voz alta! «Un poco fatigante, ¿no creéis?»

El arte de reírse de sí mismo. Es, todo a la vez, escultura, lenguaje y música introspectiva. Un *tour de force*... Quien consiga dominarlo, está a salvo del fatalismo, de las lianas estranguladoras y de la tristeza de algunos peces. Y dado que no existe, ni siquiera en el país de Sergio Voronoff, el elixir de la eterna juventud y la hibernación sigue siendo una incógnita, no es mal remedio el sentimiento religioso, tanto más eficaz cuanto más hondo, habida cuenta de que lo trascendente consiste precisamente en eso, en garantizarnos que nos encontraremos con algo hermoso —y para siempre intacto— más allá del final del cambio visible.

SANTUARIS

FRANCESC COSTA I TORDÓ

Des dels cingles del Far

El santuari de la Mare de Déu del Far està situat a 1.123 metres d'alçada sobre el nivell del mar i abocat a una cinglera de més de 200 metres d'altura, sobre la qual el santuari és una magnífica balconada sobre una gran part de la serra de les Guilleries i de les comarques gironines fins al mar. El santuari del Far és en territori del terme municipal del poble de Susqueda —negat per l'embassament del seu nom—, pertany, en l'aspecte religiós, al bisbat de Vic i a la parròquia de Sant Martí Sacalm, i forma part de la comarca de la Selva i de la província de Girona.

La capella del santuari del Far és d'una sola nau i amb dos altars laterals, de volta de pedra, un bon xic apuntada per la part superior, i, com els murs que la sustenten, està feta de còdols desbastats i units amb molt de material. Aquesta capella és d'una gran austeritat ornamental i dona una forta sensació de solidesa.

Una primera notícia del culte marí al Far data de l'any 1270, però la capella primitiva va ésser reconstruïda amb motiu del fort

terratrèmol que l'any 1425 va sacsejar no solament tot el cingle del Far, sinó també molts altres llocs de la serra de les Guilleries i de l'alta i baixa Garrotxa. Llavors fou reconstruïda quasi totalment la capella en la seva forma actual, i en una última i contemporània reforma, aquesta capella ha guanyat austeritat, estètica i noblesa artística.

Legenda marinera de terra endins

Existeix sobre el santuari del Far una llegenda marinera de terra endins, que diu que la capella primitiva fou aixecada per uns mariners que, trobant-se en perill de naufragar, veieren des del mar encrespant el cim del Far envoltat d'un resplendor. Una vegada passà la tempesta, acudiren a aquest cim fent promesa d'edificar una capella a la seva balconada que mira al cantó del mar.

Als peus del santuari del Far està situada, sobre un turonet a uns 835 metres d'altitud sobre el nivell del mar, el temple parroquial del poble de Sant Martí Sacalm o

de Cantallops, que des de l'antigor ha estat la parròquia del Far i de la seva rodalia. L'origen d'aquest temple, bastant gran de tamany, és d'una mica abans del segle X i fou reformat en el segle XVII.

Després d'uns pocs anys d'un cert abandonament i ruïna, el santuari del Far i la seva albergueria foren reconstruïts respectant l'estructura exterior plurisecular. Això va ocórrer l'any 1970 mercès a la iniciativa i l'esforç del bisbat de Vic, del qual depèn el santuari del Far.

El 23 d'agost de 1970, la imatge de la Mare de Déu del Far —que és d'alabastró esculpit en el segle XV i un gran exemplar de l'art gòtic català— tornà solament al seu santuari i capella reconstruïts.

Es veuen 200 poblets en dies clars

Des de les balconades del santuari del Far, en dies clars es veuen 200 poblets, un gran conjunt de muntanyes, terres de dos bisbats —els de Girona i de Vic— i de tres comarques naturals: les de la Selva, d'Osona i de la Garrotxa. Al nord es veuen els maciscos del

Bassegoda, el Mont i Rocacorba i el mar de les illes Medes. A l'est, el santuari del Coll de les Guilleries, una part del macís del Montseny i del complex hidràulic de Sau, Susqueda i el Pasteral. A l'oest es veuen el Puigmal i el Canigó, i al sud es veuen la Gaiola de Rupit, el Pedraforca i fins i tot Montserrat en els dies clars.

La mitjana anual de visitants al santuari del Far és de 10.000 a 11.000 persones, que omplen els 3 menjadors del santuari i algunes dormen a les 18 cambres de tres llits de la seva albergueria. També les esplanades del santuari serveixen, algunes vegades, de llocs de picnic i de càmping a l'aire lliure, a una alçada de 1.123 metres sobre el nivell del mar.

En el límit entre la Selva i la Garrotxa

Voltat per indrets insòlits per la seva bellesa feréstega i sorprenent i sobre un cingle impressionant de més de 200 metres d'alçada, el santuari del Far està situat en el límit de les comarques naturals de la Selva i de la Garrotxa, encara

que pertany a la comarca selvatana.

Els del Coll, el Far i el de la Font de la Salut de Sant Feliu de Pallers són els tres santuaris de més anomenada de la feréstega serrallada de les Guilleries, que es selvatana i garrotxina.

La serra de les Guilleries i la seva plataforma alta de Collsacabra porten encara els records del bandoler Joan de Serrallonga —molt visitador de masies i de santuaris de muntanya— i del compte Guillem Harenguer. Les gents de la serrallada de les Guilleries han estat atrets des de fa molt de temps per l'aprofitament forestal, la ramaderia i, en un tercer terme, per l'agricultura de muntanya. En general, a les ombres d'aquesta serra i en les seves parts fondes dominen els castanyers i a les solanes dominen les alzines, les alzines mureres i a la part alta de la serra, els faigs, els roures i, en alguns llocs, fins i tot els abets pre-pirenencs de diverses espècies degudes al contacte de la vegetació arbòrbola pre-pirenenca amb la de tipus mediterrani.

España es simpatía

España es un país de gentes simpáticas y amables. Desde siempre.

Lo saben en todo el mundo. Lo esperan los millones de personas que nos visitan cada año.

Como somos así, como no nos cuesta, sigamos manteniendo entre todos, esa fama que tanto nos beneficia.

No olvidemos que el turismo es la primera industria nacional, que da trabajo a numerosas

personas y que es la mayor fuente de ingreso de divisas.

Cuidarlo, cada uno desde su puesto, en definitiva nos beneficia a todos.

Por eso, una sonrisa, una palabra amable, puede ser su mejor colaboración.

Porque somos así, porque nos sale de dentro, porque no nos cuesta ningún esfuerzo, este año, a los turistas además de sol, vamos a darles simpatía.

Sea amable con los turistas, deles simpatía.

GASTRONOMIA

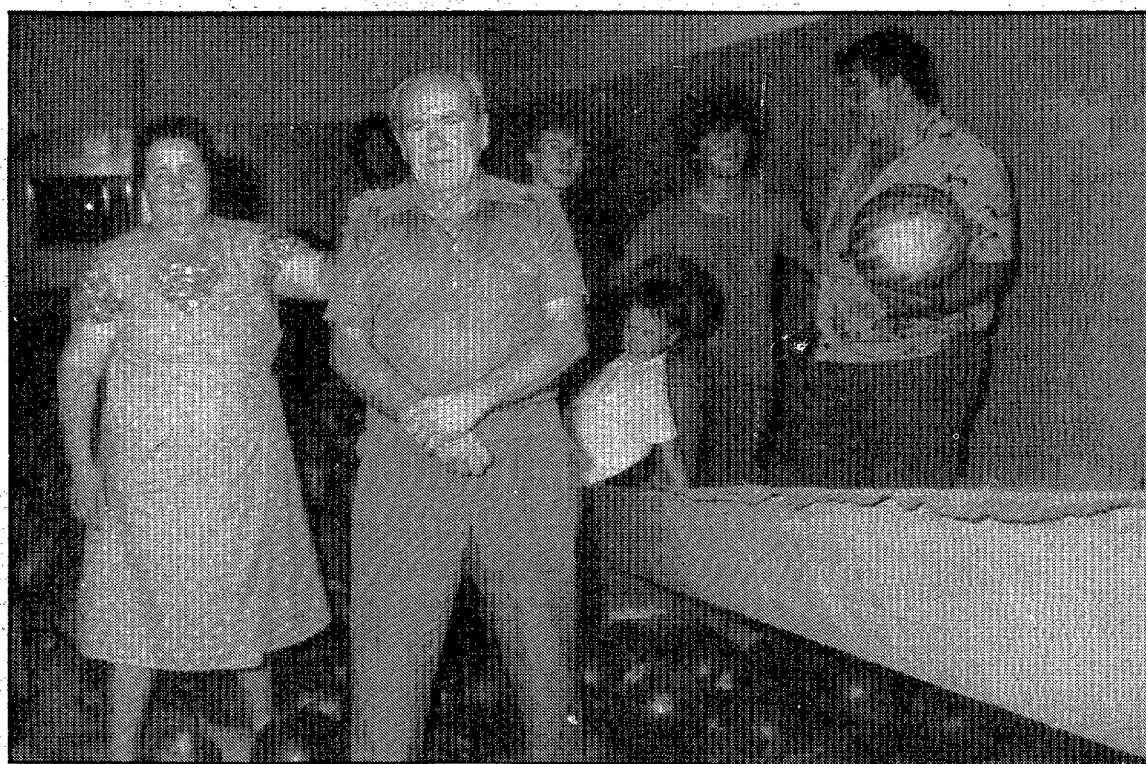
JAUME TEIXIDOR

El melón, deliciosa, perfumada y refrescante fruta de verano

José Montesinos en diecinueve años ha vendido a los gerundenses 750.000 melones. Estos soleados y cálidos días invitan a comidas más bien frescas y ligeras. Son las horas de las ensaladas, de las «crudités», de las sopas frías, de los gazpachos, de los alimentos a la parrilla, de los sorbetes, de los helados y de las frutas más refrescantes... y entre ellas destaca, por derecho propio, el melón, el melón dulce, jugoso y aromático, el melón que cuando está en su punto constituye el sabor del verano.

En nuestra crónica de hoy hemos querido recoger las declaraciones de un honesto vendedor de melones y sandías, que empezó hace ahora diecinueve años vendiendo estas frutas frente a la plaza de toros; después se trasladó a la calle Güell; más tarde, al pie del puente de la Font del Rei y en la actualidad cuenta con unos locales en la calle Emili Grahit, muy cerca de los cuarteles de la Guardia Civil. También está presente en Figueras, Colera, Begur y en otras localidades gerundenses. Se trata de José Montesinos Martínez, de 63 años de edad, natural de un pueblecito de Ciudad Real, a su juicio «la tierra de los más sabrosos y aromáticos melones de todo el mundo».

De entrada nos dice que lo «importante es que el melón sea de buena solera y dulce, y que esté en su punto de madurez». Reconoce que no es nada fácil determinar estas cualidades antes de abrir el fruto». Escoger un melón —afirma— es una operación difícil que requiere una larga experiencia; con mucho gusto le voy a dar el secreto... El melón ha de ser pesado y consistente, tiene que desprender un aroma agradable y presentar en torno al pedúnculo una corona amarillenta que indica, sin la menor duda, que está maduro, que está en sazón... Éstas son las cualidades para hacerse con un excelente melón; quiero añadir que, según sea su clase, puede ser de color amarillo, verde o jaspea-

José Montesinos, junto con su esposa e hijos. Una familia dedicada a la venta del melón.

do, estos últimos son, para mí, los más selectos».

José Montesinos, con la ayuda de su esposa e hijos, compra campos enteros de esta cucurbitácea de origen asiático, si bien ciertos investigadores creen que nació en África. Los melones que vende a los gerundenses —hoteles y restaurantes incluidos— vienen de Almería, Sevilla, Valencia y Ciudad Real. En estos momentos, el kilo de melón está a sesenta pesetas, mientras que el de la sandía no pasa de las cuarenta pesetas... José Montesinos, que ha conocido aquel estilo de venta denominado «a cala y cata» que se practicaba antaño, no duda en afirmar que los gerundenses son «decididos partidarios del melón» y de la sandía —se apresura a añadir—. «La sandía es más refrescante y va muy bien para la circulación de la sangre».

«Los turistas compran también melones, pero por lo general sólo buscan los más pequeños, que naturalmente son los más económicos». Como es lógico, la demanda alcanza su punto culminante estos tres meses de verano, los más calurosos, de calor más agobiante... «Observo que a medida que pasan los veranos, aumenta la demanda de esta fruta. Calculo que en los diecinueve años que llevo en Girona, habré vendido unos 750.000 melones, claro que también vendo sandías, berenjenas, garbanzos, etc., etc., pero empecé con melones y sandías». No quiere terminar esta entrevista sin expresar su agradecimiento a los gerundenses por «la buena acogida que me dispensaron y me siguen dando, es otra de mis grandes satisfacciones».

Por nuestra parte, queremos añadir que este fruto que ocupa

un lugar destacado en la gastronomía mediterránea se toma al principio de la comida o al final como postre. Es eficaz refrescante, pues esta cucurbitácea contiene un 95% de agua. Recordemos igualmente el protagonismo del melón en pastelería y en heladería y su contribución en la exquisitez de las macedonias de frutas naturales.

Hace años, con mi inolvidable maestro y amigo Manuel Bonmatí, quedamos agradablemente sorprendidos con una sopa de melón en el Ajut d'Avignon de Barcelona. Esta sopa, sin la menor duda, sumamente original, se sirve, en principio, caliente, pero no pierde un ápice de su gracia. El llorado Ramon Cabau, restaurador y gastrónomo, el triunfador solitario y memorable recientemente desaparecido en «su» mercado de la Boqueria, infatigable en la búsqueda de nuevas recetas, aplicó en sus

propios fogones esta deliciosa sopa de melón, que con la de melocotón eran una muestra brillante de su fecunda y ponderada imaginación, si bien la de melocotón es una sopa fría por definición. Ambos platos constituyen un mérito —uno más— del que fuera ejemplo restaurador barcelonés.

Sorbete de melón

Como modesto homenaje a esta fruta que en estos días desprende intenso perfume y regala al paladar con un jugoso y exquisito dulzor, traemos el sorbete de melón confeccionado por el prestigioso restaurante La Hacienda de Marbella. Ingredientes para ocho personas: un melón maduro de dos kilos y medio de peso; medio litro de agua; 500 gramos de azúcar o edulcorante.

Separar la pulpa del melón y pasar por el turmix hasta licuarla totalmente; pasar el líquido por un tamiz fino con el fin de eliminar cualquier impureza. Aparte, poner al fuego un recipiente con el agua y el azúcar o edulcorante. Cuando haya hervido cuatro minutos, se tendrá a punto el almíbar, que se dejará enfriar. Mezclar el almíbar con el melón licuado y disponer en la sorbetera, donde se mantendrá hasta conseguir la consistencia deseada del sorbete. Servir en copas de helado.

Restaurant CAN MIÀ

* * * *

—Carns a la brasa
—Plats casolans

Palol de Revardit
Tel. 59 42 46

Restaurant EL MOLÍ DE LA SELVA

Masia medieval

El paradís
dels gourmets
Cuina de mercat,
als preus més ajustats

Direcció: JOSEP MAYMÍ
Restaurant

Ctra. Vidreres-Platja d'Aro
Tel. 47 03 00

RESTAURANT

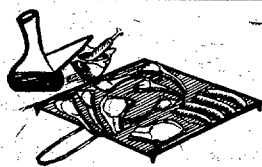
Mas Ros

Especialitats en:
cuina catalana i francesa
Ctra. Girona-St. Feliu
Tel. 46 12 33
CASSÀ DE LA SELVA

Restaurant Bahia

Direcció: Emili Albó
Obert tot l'any
—Cuina de mercat
Pg. del Mar, 17-18
Tel. 32 02 19
SANT FELIU DE GUÍXOLS

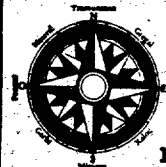

LA BRASA RESTAURANT

Ctra. Santa Coloma, 21
Telèfon 85 60 17
RIUDARENES

Restaurant
Els
Escuts
LLAGOSTERA
Telèfon: 83 04 50

RESTAURANT GARBI

Pompeu Fabra, 13
Tel. 203036

GIRONA

Ctra. Girona-Palamós, Km. 22
Tel. 63 03 07
CORÇA - LA BISBAL

CAFETERIA

TALY

Snack · Granja

Comunica que a partir
de demà dilluns dia 10,
tancarem per
VACANCES

Moltes gràcies.

C/. Sta. Clara, 49
GIRONA

Manuel Olivencia afirma que l'Expo '92 buscarà la reflexió de la humanitat de cara al futur

El comissari de l'exposició de Sevilla creu que aquesta i les Olimpíades s'han de complementar

ALFONS PETIT

Manuel Olivencia, comissari general de l'exposició universal de Sevilla que es farà el 1992, considera que «el missatge final de l'Expo '92 serà una reflexió col·lectiva de la humanitat de cara al futur d'aquesta, al mateix temps que intentarà aportar l'esperança en la capacitat descobridora de l'home per tal d'aconseguir un món millor». Segons Olivencia, «l'home ha de tornar la mirada sobre si mateix, sobre els seus semblants, sobre el medi natural que en moltes ocasions s'ha posat en perill pels descobriments humans. És per això que el missatge de l'exposició podria ser el de «Cap al descobriment d'un nou món»».

El comissari de l'Expo '92 va participar divendres a la nit en una nova conferència-col·loqui del cicle «Solàrium '87» que el Club Lliberal de Girona organitza a l'Hotel Aromar de Platja d'Aro. Manuel Olivencia deixava molt clar que «s'ha de diferenciar la celebració del viatge del 1492 de la commemoració que es farà a l'Expo '92». En aquest sentit, afirmava que «serà un record col·lectiu en el qual es podran exposar totes les opinions —tant favorables com contràries— sobre el viatge, però que es basarà en les conseqüències que va tenir per a la història de la humanitat i no en les situacions polítiques que es varen produir llavors». El comissari general de l'exposició universal de Sevilla creu que «un descobriment es produeix sempre que s'aixeca el vel d'allò que és desconegut, i això es va produir el 1492. Els espanyols varen anar a la trobada, que a la llarga va suposar una trobada entre dues parts de la humanitat que no es coneixien entre elles. A més, amb aquell viatge es varen aportar dades científiques molt importants, com pot ser-ho el fet de comprovar l'esfericitat de la

Manuel Olivencia es va desplaçar expressament des de Sevilla per participar al Solàrium de Platja d'Aro. (Foto DANI DUCH).

terra, que fins llavors no passava de ser una hipòtesi».

La trobada entre cultures que va comportar el primer viatge de Colom va suposar, segons Manuel Olivencia, «el naixement de la civilització mundial, que va començar quan es van posar en contacte dues civilitzacions que es desconeixien mútuament». L'Expo '92 commemorarà, doncs, «el que el 1492 va suposar per al coneixement del món, ja que considerem que és una data transcendental per a la història de la humanitat. No celebrarem la colonització, sinó el que aquell viatge va suposar per al progrés».

«L'era dels descobriments»

El lema de l'exposició universal de Sevilla, que se celebrarà entre els mesos d'abril i octubre del

1992, és el de «L'era dels descobriments». «Es va triar aquest lema perquè considerem que el viatge del 1492 va marcar el naixement d'una nova era, l'edat moderna. El viatge de Colom va canviar la història i la geografia, va suposar transformacions en la naturalesa, va propiciar intercanvis amb d'altres homes, etc... Es pot dir, en resum, que amb aquell fet el planeta enter va canviar».

Tot i això, els objectius que té marcats l'Expo '92 són, segons que afirmava Manuel Olivencia, «contribuir a la comprensió entre els homes i afavorir l'intercanvi d'idees per tal d'aconseguir que això pugui ajudar la coexistència». Tanmateix va dir que «l'Expo té un clar sentit humanista, ja que es dirigeix a l'home en tant que autor i beneficiari dels descobriments. Tot i això, es pretén alliberar l'ho-

me de l'esclavitud de les seves pròpies conquestes. També vol ser un homenatge a la capacitat descobridora que l'home ha demostrat al llarg dels cinc darrers segles, i una empenta perquè es facin nous treballs, contribuint a la cooperació entre els pobles per tal de fer una comunitat internacional més justa». Per tal d'aconseguir aquests objectius, l'exposició de Sevilla analitzarà tres períodes històrics, que són «el del món abans del descobriment d'Amèrica; l'impacte del descobriment; i el futur. Sobre aquests períodes es treballarà el contingut argumental de l'Expo, que vol remarcar que el viatge del 1492 va suposar el pas d'una humanitat incomunicada a una humanitat comunicada».

Al llarg de la seva intervenció, Manuel Olivencia va fer un repàs al programa de l'Expo '92, als ob-

jectius que s'han anat complint, i al que queda per fer. També va parlar de la coincidència dels Jocs Olímpics i de l'exposició universal a l'Estat espanyol, afirmant que «és una coincidència excepcional perquè no s'havia donat mai, i cal tenir en compte que el 1992, el nostre país acollirà les dues manifestacions de més transcendència per a la humanitat». Segons que comentava el comissari general, fent referència al tema de la col·laboració entre Barcelona i Sevilla, «abans que Barcelona fos nomenada seu dels Jocs Olímpics, l'alcalde de la ciutat, Pasqual Maragall, em va comentar que «els de fora els guanyarem segur, però els problemes començaran si se'ns enfronten els de dins». Jo li vaig oferir la meua col·laboració, i crec que no hem d'entrar en rivalitats que no farien res més que perjudicar-nos a tots».

Pel que fa a les Olimpíades barcelonines, Olivencia destacava que les diferències entre els jocs i l'exposició són molt importants, des dels seus propis plantejaments. «Les dues manifestacions coincideixen en importància, en transcendència i en conseqüències favorables, però són diferents per pròpia naturalesa. Mentre el que pretén l'exposició és mostrar alguna cosa, els Jocs Olímpics són eminentment competitius». Tanmateix afirmava que «a vegades es vol presentar ambdós esdeveniments com a coincidents per tal d'encoratjar confrontacions, però cal tenir en compte que són molt diferents i que el que cal és cercar la complementarietat i la coordinació entre ells».

Després de la seva intervenció al Solàrium i del col·loqui que va seguir, Manuel Olivencia va ser obsequiat amb una reproducció de la macropintura que l'artista Niebla —present a l'acte— va pintar a Platja d'Aro.

«Convivència, prestigi i coneixement»

A.P.B.

Pel que fa a la participació a l'exposició universal de Sevilla, Manuel Olivencia afirmava que «nosaltres considerem que, per tal que l'exposició es pugui anomenar pròpiament universal, hi haurien de participar un mínim de seixanta països diferents. De moment, ja han confirmat la seva presència a l'Expo '92, a cinc anys vista, trenta països, de manera que les previsions són molt positives». El que busquen els països que participen en aquest tipus de certamen és, segons Olivencia, «els grans fins que, en general, es proposa l'exposició. En primer lloc, la convivència en pau. També, i per què no, l'aurèola de prestigi que dona participar en esdeveniments d'aquest tipus, i el millor coneixement entre els pobles».

Cada país o organització internacional —participants oficials— que sigui present a Sevilla tindrà el seu propi pavelló, encara que tots podran participar, si ho desitgen, en els diversos pavellons temàtics. Aquests pavellons, segons el comissari general de l'Expo, i els seus missatges «aniran especialment dedicats al món del nen. La nostra intenció és que el visitant no sigui només un per-

El comissari general de l'Expo '92 creu que les inversions que es faran a Sevilla seran molt rendibles. (Foto DANI DUCH).

ceptor, sinó que pugui participar. En aquest sentit, l'exposició serà didàctica, ja que el que volem és que la gent aprengui participant».

Pel que fa al finançament econòmic, Manuel Olivencia comentava que «anirà en gran part a càrrec dels pressupostos generals de l'Estat, els quals per a les obres al recinte de l'exposició ja varen concedir seixanta mil milions de pessetes. Tot i això, cal tenir en compte que les aportacions de les

comunitats autònomes, dels països i organitzacions participants i d'empreses privades pot superar el que dóna l'Estat». Aquesta important despesa econòmica —a la qual s'ha d'afegir la dels Jocs Olímpics— en un país que travessa una crisi és, segons Manuel Olivencia, «justificable, ja que pot ser un important motor de desenvolupament. No són inversions a fons perdut, sinó que molt del que es farà té garantida la seva rendibilitat més enllà de 1992».

Eric ROSES

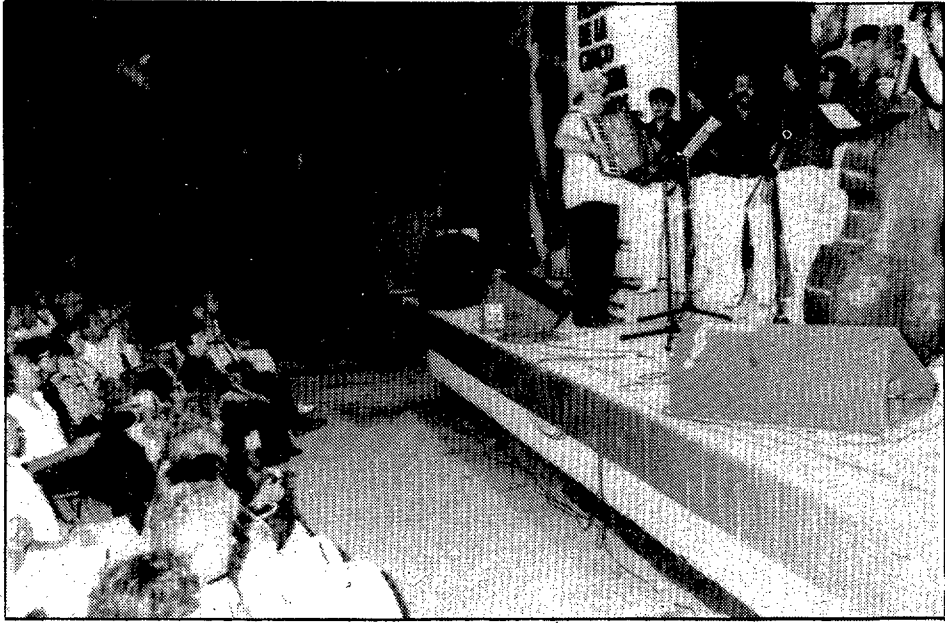
Comunica al público en general la suspensión de la gira por España del grupo MODERN TALKING, viéndose afectado el concierto programado para el día 11 de agosto

Lamentamos tales acontecimientos, cuyo remedio, evidentemente, no estuvo a nuestro alcance.

LA DIRECCIÓN

Maria del Mar Bonet torna avui, setze anys després, al Festival de la cançó marinera de Palamós

Deu finalistes es disputaran aquesta nit l'Hèlix d'Or del certamen

Amb una bona afluència de públic es va iniciar, ahir a la nit, a l'arbreda de Palamós, la XVI edició del Festival de la cançó marinera de la població. (Fotos PABLITO jr.)

ENRIC FIGUERES

Amb una important assistència de públic es va encetar, ahir a la nit, la XVI edició del Festival de la cançó marinera de Palamós, que un any més va tenir lloc a l'arbreda de la població. En el decurs de la primera nit del certamen, que continuarà avui al vespre, varen ser interpretades les vint cançons pre-seleccionades, i va actuar Josep Lluís Ortega Moñasterio amb el grup «Cavall Bernat», fent que la nit fos especialment interessant.

De les vint cançons pre-seleccionades, i que varen ser interpretades ahir a la nit a l'arbreda, —a l'hora de tancar aquesta edició el jurat no havia emès encara el seu veredict— deu passaran a la final que se celebrà avui. Els premis que s'atorgaran seran l'Hèlix d'Or i cent cinquanta mil pessetes al primer classificat; Hèlix d'argent i cent mil pessetes al segon; i Hèlix

de bronze i setanta-cinc mil pessetes al tercer classificat. Tanmateix es concediran els Trofeus de la Generalitat i de la Diputació, dotats cadascun d'ells amb vint-i-cinc mil pessetes, el premi de la crítica a la millor cançó a criteri dels representants dels mitjans de comunicació, i un trofeu i vint-i-cinc mil pessetes a la millor cançó amb música d'havanera.

Els membres del jurat que ja en varen fer la pre-selecció i que ahir varen escollir les cançons finalistes són Tomàs Tallero, músic; Víctor Peya, músic; Enric Castelló, professor de literatura catalana; Josep Lluís Ortega Monasterio, músic i compositor; Ricard Cors, cantautor; Javier Asensi, cantant; Joan Castanys, de la coral «El Progrés»; Xavier Pagès, de la coral «Nit de juny»; Francesc Gassot, de la coral «L'Harmonia Antonienca»; i Félix Pérez, de la coral «Mestre

Sirés».

Per la que fa al jurat que avui elegirà la cançó guanyadora i decidirà quin és la classificació final —juntament amb els jurats territorials de Lleida, Tarragona, Barcelona i Girona—, estarà format per Tomàs Tallero; Víctor Peya; Enric Castelló; Javier Asensi, Santi Vendrell, cantautor; i Xevi, il·lusionista i actor.

Una de les principals innovacions d'enguany és la formació del jurat de la final i la forma de puntuar. Cadascun dels membres del jurat del premi de la crítica —que estarà format per representants dels mitjans de comunicació acreditats al festival—, com cadascun dels que formin el jurat general, disposaran de cinquanta-cinc punts que repartiran com creuin convenient. Deixant de banda el jurat de la crítica, el general estarà format per les sis persones

abans esmentades —que seran dins del recinte del festival— més quatre jurats més situats a Girona, Tarragona, Lleida i Barcelona, respectivament. Cadascun d'aquests, a l'hora d'emetre el seu vot

—a través de la ràdio—, comptarà com un membre més del jurat general, de manera que hi haurà un total de deu membres, que repartiran un total de cinc-cents cinquanta punts. Tant les actuacions d'ahir com les que es portin a terme avui són presentades per Francesc Sánchez Carcassés i Anna Noguera.

En la final del festival, que se celebra avui, cal destacar també l'actuació de Maria del Mar Bonet, que, setze anys després de la seva actuació en la primera edició del certamen, torna avui per presentar el seu darrer treball disco-

gràfic, «Gavines i dragons». Segons Evarist Puig, vocal de la comissió organitzadora, «amb la presència de Maria del Mar Bonet, el Festival de la cançó marinera de Palamós marcarà una fita de qualitat i de sensibilitat marinera i mediterrània. La presència de Maria del Mar Bonet a Palamós és encara més important en esdevenir aquest concert coincidint amb la presentació del seu disc «Gavines i dragons» —amb cançons ben mediterrànies— i l'absència de la cantant capdavantera catalana al Grec '87, per primera vegada en molts anys, davant la negativa de l'Ajuntament de plantar —com sempre— l'escenari a la plaça del Rei de Barcelona, rebutjant l'artista l'oferta d'altres indrets com a alternativa. En resum, Maria del Mar Bonet canta el que i on li agrada, i el Festival de la cançó marinera, com a molta gent, li plau».

La família socialista celebrà la trobada d'estiu amb la vista posada a les autonòmiques

Pasqual Maragall presidí la trobada a l'Escala

ROSA Mª MESTRES

Prop de tres-centes persones es varen reunir al restaurant Riells de Dalt de l'Escala atenent la convocatòria que el Partit dels Socialistes de Catalunya de les comarques gironines havia fet a militants i simpatitzants. El PSC organitza cada estiu una trobada d'aquest tipus i cada any és a un municipi diferent governat per socialistes.

Pasqual Maragall, que va arribar amb setanta-cinc minuts de retard, va ser rebut quan ja tothom era assegut a taula amb forts aplaudiments. També hi eren presents el president de la Diputació de Barcelona, Manel Royes; el diputat, Xavier Rubert de Ventós; l'ex governador civil de Girona i ara coordinador del pla nacional contra la droga, Miquel Solans; l'actual governador, Pere Navarro; el secretari de la Federació del PSC de les comarques gironines, Manel Nadal; l'alcalde de Girona, Joaquim Nadal; el de l'Escala Rafael Bruguera; el de Badalona,

Joan Blanch; i molts altres alcaldes, i ex-alcaldes, regidors i ex-regidors. També hi va assistir Lluís Medir, que en la passada legislatura encapçalava la llista del PSUC i ha tornat a assolir l'Alcaldia en llista del PSC.

Manel Nadal, secretari general de la federació del PSC de les comarques gironines, va obrir el torn d'intervencions tot agraïnt la presència de tots els assistents. En especial es referí a Josep Bassaganya, que havia estat els darrers quatre anys alcalde de Sant Joan de les Abadesses «i per culpa de mètodes bruts utilitzats per Convergència ara ja no ho és». També es referí a unes declaracions que el President de la Generalitat, Jordi Pujol, va fer ahir a l'agència Efe en les quals «insinuava que l'atac urbanístic enregistra en els darrers temps a la Costa Brava en bona part havia estat culpa dels alcaldes. Hi ha temes urbanístics com el port de Portlligat, i la cala del Crit on qui ha fet un atac urbanístic ha estat la Generalitat».

Rafael Bruguera, alcalde de l'Escala, en la seva intervenció convidà a la reflexió de cara al futur ateses les eleccions autonòmiques de l'any vinent «si no s'avancen».

Pasqual Maragall també va començar parlant de les eleccions autonòmiques tot explicant que «en altres ocasions nosaltres hem anat a convocatòries electorals molt confiats i no ha anat tan bé; aquesta vegada crec que els que van confiats són ells». També explicà que «hem de dir que som més bons que els altres i cal demostrar-ho. Convido a tots els socialistes de cada un dels municipis de Catalunya que facin un balanç d'allò que ha anat bé i allò que ha anat malament i per poder crear un bon programa i una bona alternativa».

En el seu parlament, Maragall també es referí al Govern central dient que «aquest govern ho ha fet bé i per les coses que no ha fet tan bé li queda molt de temps per rectificar».

La trobada socialista aplegà prop de tres-centes persones a l'Escala. (Fotos DANI DUCH).

«Modern Talking» ha anul.lat totes les seves actuacions més immediates

Per tant dimarts no vindrà al «Chic» de Roses tal com estava anunciat

El grup Modern Talking, un dels més escoltats en totes les discoteques d'arreu d'Europa, ha anul.lat totes les seves actuacions més immediates segons ens donaren a conèixer ahir fonts de la discoteca «Chic» de Roses, on havien d'actuar dimarts vinent. Segons hem pogut saber, darrerament hi ha hagut força disputes entre els components del grup i en un principi ja es rumorejava que tan sols acudiria a Roses un dels dos cantants del grup. Però finalment, sembla que no un, sinó cap dels components de «Modern Talking» vindran per aquí. Tot sembla indicar que són tantes les desavinences que en alguns indrets es comenta ja la desaparició del grup com a Modern Talking. De moment això és tot el que hi ha. Els fans d'aquest grup, que no dubtem són molts, es quedaran, doncs, no sols sense veure'ls, sinó molt probablement sense poder sentir nous temes seus. De moment, el darrer LP que havien llançat al mercat aquest estiu funcionava la mar de bé i era un dels discs més escoltats. Liàstima, doncs, que les diferències personals s'hagin interposat en la carrera musical d'aquest grup i hagin hagut de suspendre un dels concerts més esperats, juntament amb el de «Kid Creole and the Coconuts», a la Costa Brava.

Els «Mallamusicals», a la Nova Pèrgola

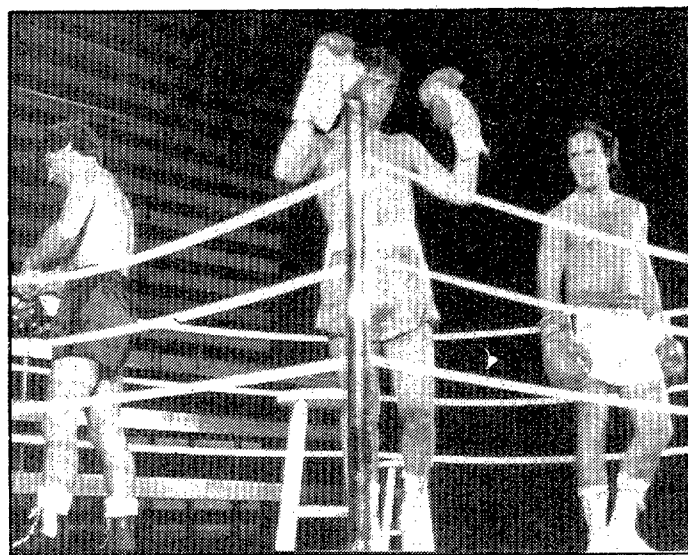
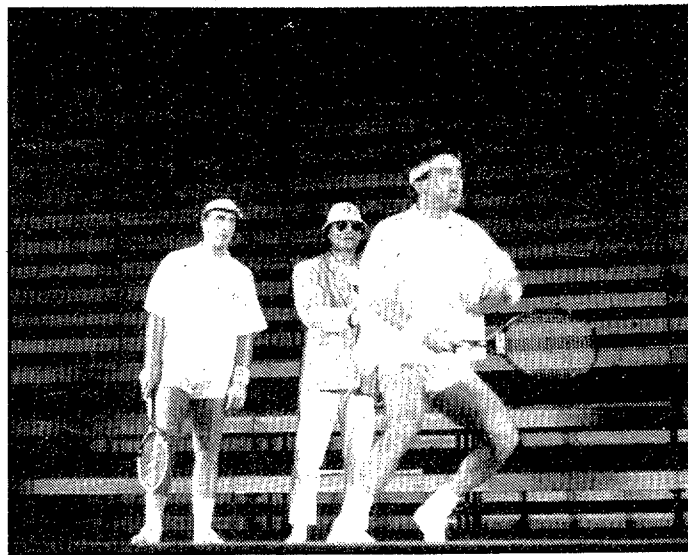
Avui a la tarda, a partir de les vuit, tindrà lloc a la Nova Pèrgola el primer festival dels «Mallamusicals de la Cadena 13» a la discoteca Nova Pèrgola de Mallorca, amb les actuacions en directe del grup Split Cameras, Norma, Extraños en la Noche, Beat and Bit, Grec, Rumba 3 i Randy Evans. La festa serà presentada per Albert Malla, realitzador del programa que cada tarda s'emet de 18 a 20 hores per totes les emissores de la Cadena 13.

Albert Malla.

El Tricicle amb «Slastic» demostren estar en plena forma

Actuaren divendres a la nit al Gran Palace de Lloret de Mar

En pocs dies El Tricicle haurà efectuat tres actuacions en terres gironines. Dimecres a la nit estigueren al Castell de Peralada; divendres, al Gran Palace de Lloret de Mar i també a Santa Cristina d'Aro. A tots tres llocs han tingut un èxit espectacular amb «Slastic», la darrera de les seves obres. Amb una fórmula teatral innovadora i divertida, Paco Mir, Joan Gràcia i Carles Sans, els tres components de El Tricicle, són avui per avui un dels grups més sol·licitats arreu de Catalunya, així com de l'Estat es-

panyol. Primer fou «Manicòmic», quan pràcticament eren uns desconeguts. Després vingué «Exit», muntatge amb el qual assoliren la fama i ara amb «Slastic», la seva consagració definitiva com a grup teatral.

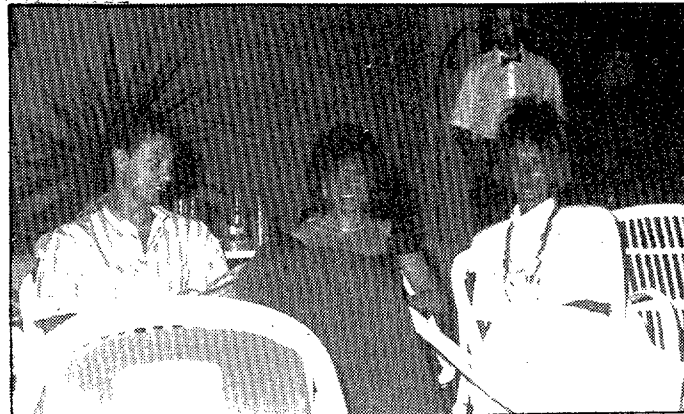
Demà, dilluns, emprenen una gira per Europa i posteriorment pels Estats Units. No obstant això, podrem gaudir de la seva presència tot l'hivern a través de la sèrie que acaben de filmar per TV3 i que sortirà en antena el proper mes d'octubre.

BANANA'S

CLUB

El encantador grupo de las «Banana's Girls».

Sr. Rodolfo Grunberger, Rosa Gallardo, y Sra. Escobar disfrutando en una de la terrazas de Banana's Club.

Discoteca Bahía de Roses

HOROSCOPO

ARIES (Mar. 21 a Abril 20)
Hoy necesitará gran habilidad para diferenciar lo verdadero de lo falso. Momento favorable para trabajos hogareños. Su criterio será acertado en sus negociaciones.

TAURO (Abril 21 a Mayo 21)
Un socio le ayudará a analizar los hechos en un día como el de hoy, en el que abundará la información equivocada. No podrá confiar en la palabra de todo el mundo.

GEMINIS (Mayo 22 a Junio 21)
No sólo tiene a todo el mundo confundido, sino que usted mismo no sabrá exactamente el terreno que pisa. Ponga toda su atención en el trabajo cotidiano.

CANCER (Junio 22 a Julio 23)
Usted y su pareja sentimental deberán poner gran cuidado en sus relaciones mutuas o podrán originarse malos entendidos. Una actividad recreativa podría venir bien.

LEO (Julio 24 a Agst. 23)
Una pregunta referente a un niño o a alguien que le interesa sentimentalmente podría importunarle hoy. Los asuntos familiares irán viento en popa. Cuidado con rumores.

VIRGO (Agst. 24 a Sept. 23)
Es aficionado a analizar detenidamente todos los hechos. Sin embargo, le resultará muy difícil poder situar bajo su microscopio lo referente a su relación sentimental.

LIBRA (Sept. 24 a Oct. 23)
Probablemente no escuchar a los que pretenden venderle será hoy una política acertada. Tenga cuidado con productos de mala calidad. No permita que se deprima.

ESCORPIO (Oct. 24 a Nov. 22)
Le gusta tener los pies en el suelo y, sin embargo, lo real podría ser hoy más extraño que lo imaginario. Esta es una razón por la que se debe dedicar a sus ideas.

SAGITARIO (Nov. 23 a Dic. 21)
Hoy sabrá descubrir los motivos que impulsan a otras personas. Este será un factor favorable para usted en este día, aunque muchas personas no le comprenderán.

CAPRICORNIO (Dic. 22 a En. 20)
El terreno sentimental se presenta con caracteres contradictorios, pero en cambio podrá contar con la lealtad y el afecto de sus amigos. No lo vea todo color de rosa.

ACUARIO (Enero 21 a Feb. 19)
Aunque tiene la mente puesta en su trabajo, los resultados serán contradictorios. Le será necesaria mucha energía. Procure no dejarse llevar por las distracciones.

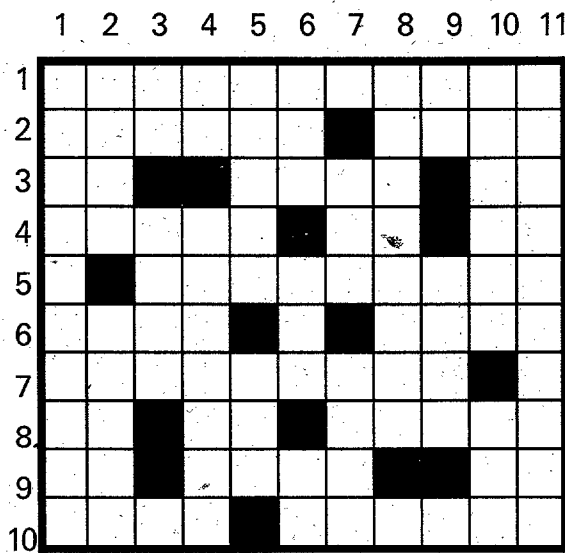

PISCIS (Feb. 20 a Mar. 20)
Ahora será capaz de entender los motivos de los demás. Se sentirá poco dispuesto a sufrir la insinceridad de otras personas. Sabrá distinguir a los buenos amigos.

Si nació usted en esta fecha:
Es ambicioso y en algunas ocasiones un poco egoísta. Tiene un gran ingenio que debería emplear constructivamente. Puede triunfar en los negocios, pero debe tener cuidado para no intentar abarcar más de lo que puede. Es amante de las emociones, pero trate de no correr riesgos innecesarios. Bolsa, leyes e interpretación dramática son algunos de los campos en los cuales encontrará plena satisfacción. Es posible que tenga también habilidad para escribir y hablar en público.

CRUCIGRAMA

C. LLUIS

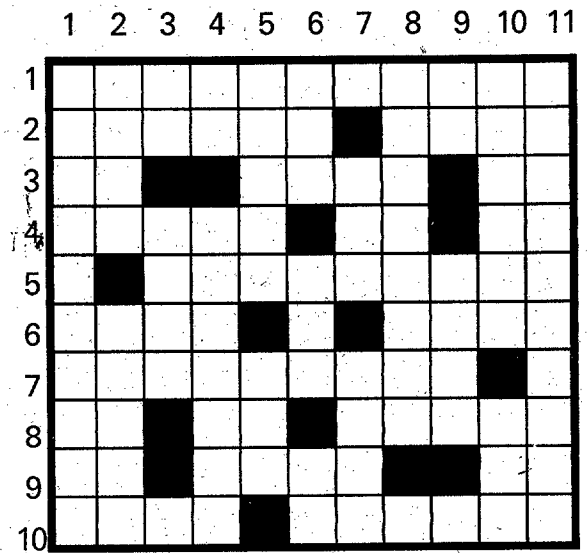
HORIZONTALES 1. Excita el deseo de uno con algún atractivo.— 2. Morenos. Reparé, advertí.— 3. Media jaca. Al revés, confiar. Al revés, letra del alfabeto griego.— 4. El que representa en el teatro. Artículo. Están en el paro.— 5. Consonante. Digno de execración.— 6. Aire nada claro. Cifra romana. El que preside el cabildo después del prelado.— 7. Pez de carne muy fina que vive echado siempre del mismo lado en el fondo del mar o en los ríos (plural). Quinientos.— 8. Dos de gira. Existe. Nombre de mujer.— 9. El argón. Austro. De Orense.— 10. Dícese del matrimonio legítimamente celebrado que no ha llegado a consumarse. Sala donde uno de desespera frecuentemente.

VERTICALES 1. Enjalbogar (úsase más en Salamanca).— 2. Pierden el equilibrio de abajo arriba. Pone arreos, adornos, al revés.— 3. Consonante repetida. Bastante ternura. Consonante.— 4. Dos del coro. Metaloido gaseoso esencial para la respiración.— 5. Del derecho, apellido de un actor cinematográfico, y al revés, nombre de otro. Hago servir una cosa.— 6. Hembra del oso. Abreviatura de compañía. Nombre de consonante.— 7. El sur. Manifesté alegría al revés. Nombre sagrado del Ser Supremo.— 8. El que infla. Consonante.— 9. Negación. Toqué alguna cosa con los labios en señal de amor o de amistad. El este.— 10. Sube el tono de un instrumento o de una voz hasta que llega a tiple. Al revés, cierto licor alcohólico.— 11. Amonestará a uno desaprobando su conducta.

SOLUCIONES HORIZONTALES 1. Engolostinar.— 2. Negros. Nota.— 3. JA. ralf. ip.— 4. Actor. El. PR.— 5. B. Excecrable.— 6. EARL. L. Dean.— 7. Lenguados. D.— 8. GR. Es. Irene.— 9. Ar. Noto. OR.— 10. Rato. Espera. **SOLUCIONES VERTICALES** 1. Enjalbogar.— 2. nec. serra.— 3. GG. TERN. T.— 4. OR. Oxígeno.— 5. Lort. Usó.— 6. Osa. Cla. Ta.— 7. S. Ier. Dios.— 8. Infador. P.— 9. No. Besé. E.— 10. Atpla. nor.— 11. Reprnderá.

MOTS ENCREUATS

C. LLUIS

HORIZONTALS 1. Dagueria.— 2. Possessionar-se, apoderar-se d'alguna cosa. Al revés, lloc on tenien lloc els torneigs.— 3. Símbol químic. Al revés, indret d'un riu on l'aigua és prou baixa i el fons prou bo perquè s'hi pugui passar caminant. Mitja dada.— 4. Capaç de causar la mort. No malalt. L'altra mitja dada.— 5. Un romà. Recobrarà pagant un preu o a la força alguna cosa que ha passat a mà d'altre.— 6. Dit de l'ocell que encara no ha sortit del niu. L'oest. Nom d'home.— 7. Fer semblant alguna cosa a una altra. Preposició.— 8. Societat anònima. Extremament prim. Clavar una urpada.— 9. Senyor abreujat. Al revés, fou un excel·lent futbolista brasiler. Al revés, en Pelé en fou un.— 10. Dóna voltes al voltant del seu eix, a l'inrevés. Boten.

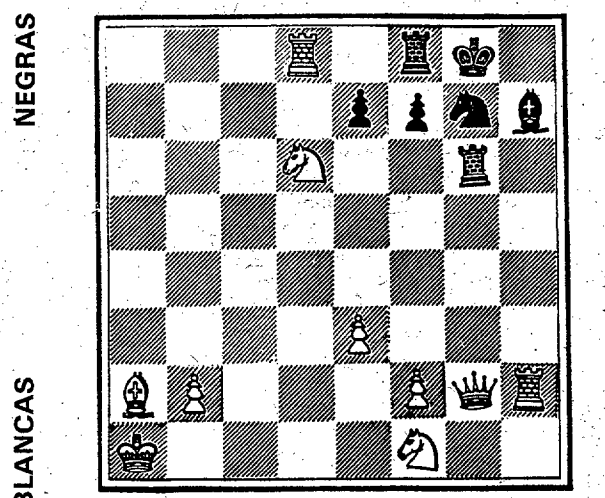
VERTICALS 1. Excrement de les gallines.— 2. Euga de potes enlairà. Escabrós, salvatge.— 3. El sodi. Fa tocar el dos en anar-se'n. L'oxigen.— 4. Dués que fan figa. Que condueix l'aire.— 5. Capital de l'Alt Empordà. Miler.— 6. Espai de temps. Comitè Olímpic Internacional. Existeix.— 7. Consonant. Els Estats Units. Vidre d'augment per veure més grans els objectes.— 8. Posar en gatge, empenyorar. Xifra romana.— 9. Consonant repetida. Part davantera del buc d'una nau, al revés. Consonant.— 10. Impregnarà d'iode. Ruc.— 11. Convertiran una pell en badana.

SOLUCIONS HORIZONTALS 1. Ganxereta.— 2. Agafar. trob.— 3. Lu. laug. DA.— 4. Letal. Sa. AD.— 5. L. Rescatara.— 6. Ner. O. Joan.— 7. Assimlar. A.— 8. Sa. FI. Urpar.— 9. Sr. elep. SA.— 10. adof. Salten. **SOLUCIONS VERTICALS** 1. Gallinassa.— 2. ague. Isard.— 3. Na. Tres. O.— 4. IF. Aerfer.— 5. Valls. Mil.— 6. Era. COL. Es.— 7. T. USA. Lupa.— 8. Engtjar. L.— 9. RR. aorp. T.— 10. lodara. Ase.— 11. Abadanaran.

CAPITAN VENCIBLE

AJEDREZ

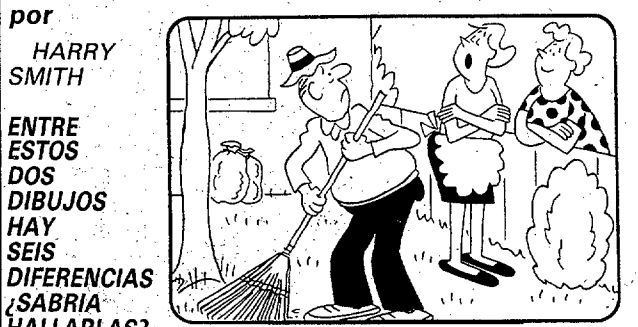

Juegan blancas y dan mate en cuatro. ¿Cómo?

SOLUCION

1. AXP+, R1T
2. TxA+, RXT
3. DXT+, R1T
4. D6T mate

SEIS DIFERENCIAS

por HARRY SMITH

ENTRE ESTOS DOS DIBUJOS HAY SEIS DIFERENCIAS ¿SABRIA HALLARLAS?

SOLUCION

1. Falta los sacos. 2. El sombrero es diferente. 3. El escobón es más pequeño. 4. Un brazo está movido. 5. El delantal es más pequeño. 6. El rostro es más bueno.

CASALS I COLÒNIES

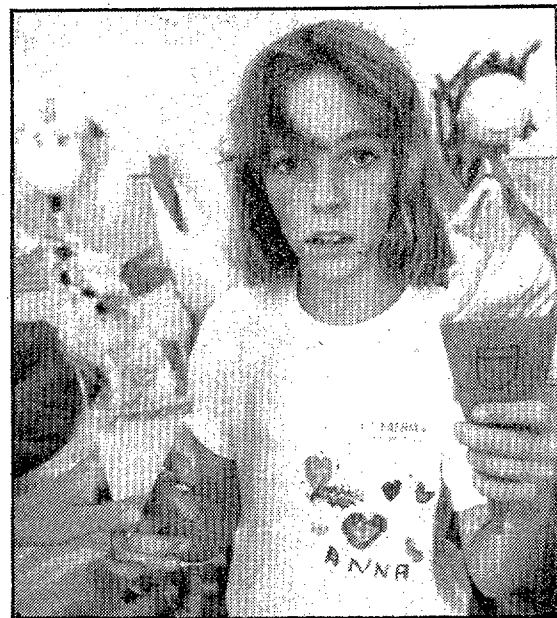
Torn: Segon. Organitza l'Ajuntament de Salt.

Lloc: la Celler, (la Selva).

Durada: Del 2 al 14 d'agost.

Edats: Set a tretze anys.

Monitors: Set persones.

Els minyons de Salt organitzen un viatge imaginari

L'Ajuntament de Salt organitza les colònies per als seus nens prop de la Celler de Ter. Can Barceló acull aquest mes d'agost el segon torn de participants. Els nois són quaranta-vuit en total i les seves edats van dels set als tretze anys. Hi seran durant tretze dies, concretament de diumenge dia dos fins a divendres catorze. Els responsables han volgut que enguany es faci un imaginari viatge per països desconeguts i apassionants que dia a dia aniran visitant gràcies a les invitacions de la agència Paf.

JULIO GALDEANO

Darrerament hem estat parlant dels casals que l'Ajuntament de Salt prepara any darrera any per als seus infants, tant l'esportiu com el casalet de petits. També es fan campaments el mes de juliol i durant els dies finals de juliol i principi d'agost les colònies a aquesta localitat de la comarca de la Selva. Com passa moltes vegades, també aquí tenen un fil conductor de les activitats (igualmente dit centre d'interès) que en aquest cas és un viatge d'invitació.

Agnès Bayo és la coordinadora principal de la colònia i ella serà qui ens parli de quin és el seu tema central. «Una agència de viatges que es diu Agència Paf

dóna unes invitacions als participants per fer un viatge a tot un seguit de països diferents. Cada dia n'hi haurà un i moltes de les coses que fem, per exemple als tallers o segons quins jocs i representacions, es referiran a ell». No són pas nacions que es puguin trobar a un mapa sinó que es tracta més bé de temes, començant per l'ale-

gria i finalitzant amb els carnestoltes.

I el viatge comença

Ho fa el mateix primer dia amb l'alegria anant primer a Anglès i arribant a les cinc de la tarda a la casa de colònies, on explicaran el pla de les activitats. Seguiran altres onze països més. Que són «el dels pirates, seguim el de les cavernes, després vindran les nacions dels contes i les llegendes per passar al de la màgia, més endavant l'edat mitjana i diumenge dia nou el del treball. La següent setmana continuarem viatjant i primer ho farem al mercat de Venècia, després la pau, les olimpíades i en darrer terme els carnestoltes». L'únic dia que no van a cap país és el catorze perquè ja tornen a casa.

El dia tres ja esdevenen pirates disposats a passar perills i tenir aventures. «En primer lloc, un cop han acabat els serveis de cada dia, els matins tenim tallers, darrera els quals ens banyem a la piscina», diu un monitor. «Aquest dia vam fer els de vimet, també útil a l'hora de fer jocs de pirates, com el de pistes que va haver-hi a la tarda». I l'endemà tocava arribar al país dels contes. «Ens va semblar un bon moment per construir unes titelles i llavors assajar la representació de la nit amb elles».

Amb molta lògica dels contes anaven a les llegendes. Durant la jornada van realitzar una activitat sempre present a tota colònia, l'excursió: «A Sant Privat de Bas, però, no vàrem tenir gaire sort perquè ens va ploure». Com que el dia era de misteri es varen rela-

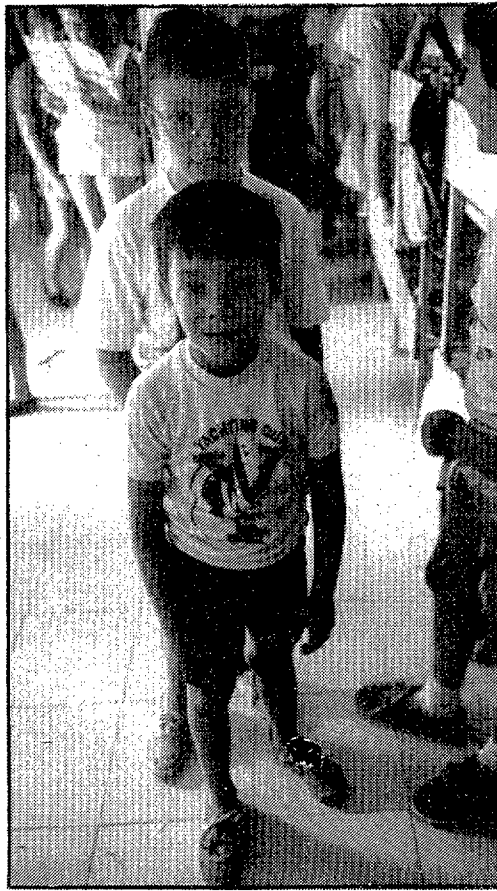
tar contes d'aquest estil i anaren a caçar fantasmes. I continuant amb les relacions de les llegendes es traslladen al país de la màgia. En aquest cas la representació de nit es va centrar en la màgia de la televisió amb un espectacle televisiu. «Al tele-show va haver-hi notícies, concursos, acudits, «play-back», màgia, etc».

Can Barceló del Pasteral, prop de la Celler de Ter, acull enguany les colònies que organitza l'Ajuntament de Salt i que es troben en el seu segon torn. Allà són els nois des del dos d'agost fins divendres dia catorze. (Foto DANI DUCH).

Fa un mes uns nois de Barcelona tenien l'edat mitjana com a centre de la seva colònia precisament aquí mateix. Els de Salt ho feien el dia vuit amb construcció d'escuts, llances i d'altres instruments per al torneig medieval que van tenir. «Més endavant expressió corporal i al capvespre anem al cinema de la Celler, ja que ens conviden». Curiosament diumenge és el dia del treball, amb creació de peces de fang, fan cabanes i a la nit joc de l'home mandrós. Així arriben al dia de la segona excursió, que serà a Olot. Com que és la jornada del mercat de Venècia, ells, vigilats per monitors, es dividiran en grups «i es compraran el menjar propi de cada grup. Al capvespre hi ha danses i cançons».

El dia de la pau «comença amb una guerra d'aigua i coses semblants. Després, mitjançant un joc, els dos rivals aconseguiran la pau i al capvespre hi ha festa amb instruments que es fan ells mateixos». S'apropa la finalització de les activitats, dimecres dotze les tradicionals olimpíades amb proves esportives i lliurament de medalles. I ja el tretze les festes finals. Tindran lloc al país dels carnestoltes amb disfresses, jocs de fira i molta alegria. Com quan arribaren.

Són quaranta-vuit els nens i nenes que passen aquests tretze dies de vacances junts. Els monitors han preparat una història central entorn d'un viatge que es desenvoluparà durant tota la colònia servint de referència als tallers i jocs. (Foto DANI DUCH).

L'agència de viatges Paf els ha invitat a fer un de molt interessant per dotze països imaginari diferents. Durant aquestes jornades visitaran llocs con les llegendes, el país dels pirates o l'edat mitjana. (Foto DANI DUCH).

MAR I MUNTANYA

La Plantada de l'arbre de maig és un dels actes més populars i coneguts de la vila que se celebra durant la festa major de Cornellà. (Fotos TONI VARGAS i DANI DUCH).

Cornellà del Terri, amb riqueses tradicionals i molt poc turisme

JULIO GALDEANO

Cornellà del Terri és un poble del Gironès clàssicament caracteritzat per la seva agricultura i ramaderia, no pas pel turisme. Segons creu Josep Coromines, alcalde de la vila, «turistes tenim molt pocs realment». No és pas una de les fonts de riquesa de la localitat, malgrat que sempre es troba gent que passa uns dies. «Els caps de setmana, sobretot, vénen persones que tenen una casa restaurada de les antigues cases de pagès i d'aquí el poble». El turisme de segona residència s'escampa amb més gran o petita incidència per la majoria de les viles de les comarques gironines i Cornellà tampoc no n'és cap excepció. De tota manera durant pràcticament tot l'any la incidència d'aquest turisme en comparació amb el total d'habitants del poble i les rodalies no és tan considerable.

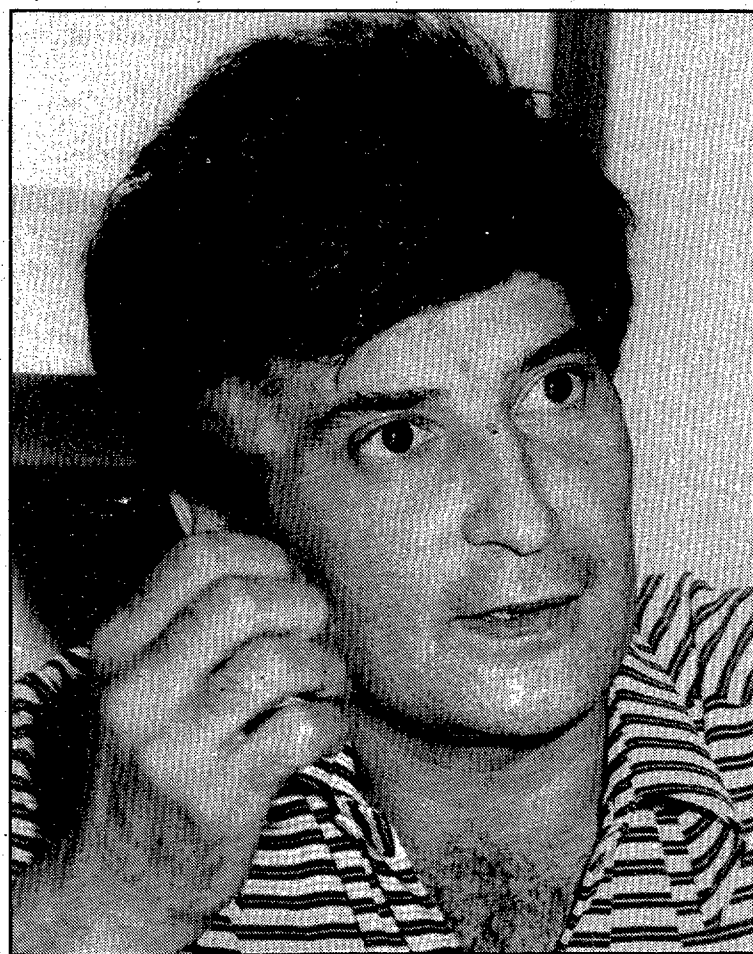
Precisament en aquestes rodalies del municipi veu l'alcalde una interessant possibilitat de visita. «Hi ha manca d'informació no solament del nucli central, sinó encara potser més de poblets com

Corts o Pujals. Aquests tenen unes esglésies i ermites restaurades que es poden veure perfectament». En aquest sentit també recomana la «capella romànica dedicada a Sant Antoni». Era l'antiga capella del desaparegut castell de Cornellà, que pertany a la família dels Cornella, però durant la seva història també va ésser dels Creixell de Pontós i a més senyors de la zona com per exemple els Xetmar de Medinyà i Sales de Llierca. Quan Cornellà esdevingué lloc reial, cosa que va passar el segle XIV, concretament l'any 1367, es pensà canviar les seves funcions; i, efectivament, quatre anys més tard, el 1371, Pere III el convertí en un dels hospitals del regne.

I a més queda la possibilitat de passejar pel poble i alguns dies fruit de les activitats, representacions i festes que organitza la comissió d'animació. O també contemplar els camps, riqueses i paisatge, «jo crec que és una localitat molt ben proporcionada entre agricultura, ramaderia i indústria. Respecte als serveis que pot oferir als seus habitants, podem anomenar

les instal·lacions esportives i la piscina, «amb això estem bastant ben equipats», i, per altra banda, la llar dels jubilats. Pel que fa a les obres de millorament de Cornellà o els voltants tant per als qui viuen allà com per als qui la van a veure, cal esmentar que es preveuen remodelatges al costat de l'església i a un parell d'urbanitzacions properes. I la millora d'uns camins rurals.

És important continuar millorant la infraestructura i serveis d'aquesta maca vila del Gironès. L'Ajuntament, evidentment, ho vol fer i ja hem anomenat alguns dels plans que es fan en aquest sentit. Amb elles probablement els cornellencs puguin sentir-se millor a la seva terra. Una terra que produeix una diversitat de cultius com poden ésser les hortalisses i llegums al regadiu, i els cereals, blat de moro, farratge i all al regadiu. «De sempre, i encara, som un poble molt dedicat a l'agricultura i ramaderia, n'hi ha bastant varietat». Aquestes construccions també ajudaran a donar un atractiu més gran per als turistes.

Malgrat que no sigui un punt turístic, l'alcalde de Cornellà creu que la població té coses molt interessants a conèixer.

Abundància d'ermites i esglésies

Cornellà del Terri té una acceptable quantitat de monuments històrics dintre del seu terme municipal. En primer lloc cal esmentar, evidentment, l'església parroquial, dedicada a Sant Pere. Encara conserva alguns murs del primitiu edifici, que era d'origen romànic, concretament dels segles X i XI, però ja fou refeta durant el segle XVIII. Ja fora del nucli central podem trobar l'església de Borgonyà del Terri, a l'esquerra del riu, entre Banyoles i Cornellà. És dedicada a Sant Joan i conserva un notable absis del segle XI (també romànic); com passà amb moltes altres fou reformada el segle XVII. Igualment podem anomenar la de Corts, dedicada a Sant Julià i ja esmentada a principis del segle XI, exactament l'any 1017, precisament quan fou cedida a la canònica de Girona. L'actual edifici, del començament del segle XII, té un notable portal esculpit, posteriorment li van sobreposar una volta ogival; en depèn l'església de Sant Andreu de Mata. A llevant del cap del municipi trobem un altre edifici interessant, l'església de Sords, que és dedicada a Sant Esteve, (formà part de la batllia reial). I podem continuar comp-

tant esglésies, com la de Pujals dels Pagesos, al sector septentrional del terme, a l'interfluví entre les rieres de la Farga i de Garumbert. Dedicada a Santa Maria ja va ésser esmentada l'any 1017. I al sud d'ella la de Pujals dels Cavallers, de Santa Eulàlia, romànica amb campanar d'espardenya.

Davant seu hi ha l'antiga casa de tipus senyorial (del segle XV) dita la Torre, d'on probablement procedeix la família Pujals, també fou lloc reial. I també podem passejar pels veïnats d'Ermedà o Pont Xemar i apropar-nos a la caseria de Palol de Farga. Tots ells llocs d'aquest municipi del Gironès que es troba a la vall mitjana del Terri, des de Borgonyà del Terri, al sud-est del pla de Banyoles, fins a Sords. Els seus boscos són preferentment d'alzines i pins, ocupen unes cent cinquanta hectàrees i els matollars, la brolla i els pasturatges unes sis-centes. Com ja deiem, té agricultura de regadiu i secà però la immensíssima majoria és de secà (més de mil hectàrees). Entre les indústries podem anomenar les del metall. La vila de Cornellà té origen romà, però és pròpiament esmentada l'any 985.

Cornellà del Terri té gran quantitat de monuments històrics al seu terme municipal. (Foto JOAN SEGUR).

GIRONA M'ENAMORA

Escobar va encisar el públic de Germans Sàbat

JOAN GAY

La nit va ser completa per a la gran quantitat d'admiradors i admiradores que van acudir dividides al camp de la Unió Esportiva Sàbat. Una primera part de l'espectacle digna de qualsevol local del Paral·lel barcelonès, i una segona amb l'estrella que gairebé tothom esperava, Manolo Escobar, van ser els principals atractius del muntatge organitzat per Espectacles Costa Brava.

Les veus de Narcís Carreràs i el veterà Ricardo Ardèvol van començar presentant les actuacions del ballet «Moovie music Show», de l'humorista Bobby i de la vedette del Teatre Aribau de Barcelona Shirey Marcel, que va fer més gala de cos que de veu. Finalment, després del sorteig que es va fer a la mitja part en el qual es posava en joc una pilota del Sàbat firmada per Manolo Escobar, va ser el mateix cantant qui

va pujar a l'escenari, amb un bon nombre de músics que semblaven tocar per torn, i que el van acompanyar en les seves interpretacions de temes tan coneguts com «Almería», «Cuando un amigo se va», «Qué bonito es Badalona», molts «pasodobles» i, és clar, l'inefable «Dónde estará mi carro».

«També tinc públic jove»

En l'entrevista que va concedir al final de la gala, quan els nombrosos vigilants jurats van deixar lliure finalment l'accés al protagonista de la nit, Manolo Escobar manifestava que estava molt content de com havia rutllat tot en l'actuació.

«De fet, quasi sempre passa així, perquè qui ve als meus concerts ja sap a què atènyer-se, ja ve perquè li agrada el meu estil i els meus temes. Entre jo i el públic

puc adonar-me que existeix una mena de connexió, una relació com de matrimoni ben avingut». Precisament, entorn d'aquesta relació amb el públic, li comentàvem a Manolo Escobar, que sovint se l'ha acusat de treballar de cara més que res a la gent gran, explotant una mica la seva nostàlgia. Defensant-se d'això, responia que «només caldria mirar en aquest mateix camp de futbol, per veure una bona quantitat de gent jove. Més aviat penso que els meus seguidors i seguidores ho comencen a ser des de ben petits. Però tothom sap que, quan arriba certa edat i es comença a anar amb amics, tiren més les discoteques. Però, més tard, quan tornen a posar seny, si es pot dir així humorísticament, tornen a sentir amb gust les meves cançons». Com a mínim, aquest és el seu punt de vista, que ha pogut comprovar diverses vegades.

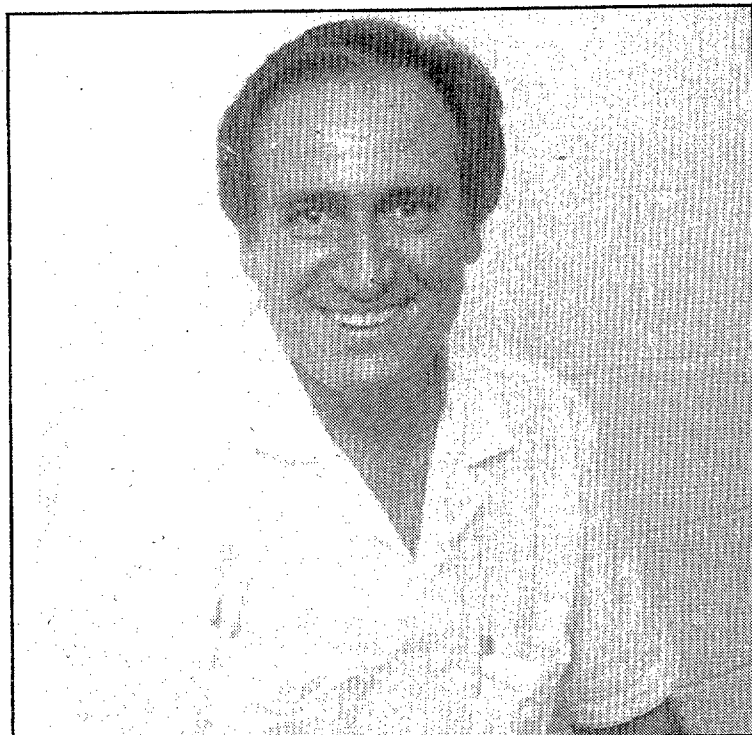
Tant de «carro» també cansa

Hi ha un dels temes d'Escobar que, pràcticament, s'identifica ja amb la seva persona, i sobre el qual li fan preguntes a totes les entrevistes. Està clar que volem dir el de «Dónde estará mi carro», amb el qual acostuma a tancar tots els seus recitals. Però també n'hi ha d'altres que ha cantat Escobar fins a cansar-se'n, segons comentava a «De sol a sol»: «La veritat és que cançons com aquesta o el mateix «Que viva España» que les he cantat infinitat de vegades, molts dies no em ve gens de gust d'incloure-les en el programa de l'actuació, i preferiria no cantar-les almenys durant un temps, perquè arriba a cansar. Ara bé, alguns temes no puc deixar-los de banda, no els puc treure dels concerts perquè el públic me'ls demana. A molts cantants els passa

igual, i ja hi estem acostumats».

Sobre l'actual panorama de la música espanyola, declarava que «tal com ho veig jo, s'està passant per un bon moment, molt millor que els anys seixanta i setanta, en què només uns pocs noms estaven defensant aquest gènere. Avui, tothom sembla estar en bona situació, encara que alguns noms no semblen sentir-se tant com abans. Concretament, el meu amic Robert San Juan fa uns anys que sembla haver desaparegut».

Donant les gràcies a tots els que continuen sent-li fidels, va acomiadar-se Manolo Escobar, que es troba en plena promoció del seu darrer disc «Suspiros de España», que el portarà a un estiu ple d'activitat. Bona prova d'això és que vint-i-quatre hores després d'actuar a Girona ja està cantant a Màlaga.

Manolo Escobar va omplir divendres el camp de futbol de la Unió Esportiva Sàbat, com pot comprovar-se en la fotografia de l'esquerra. El públic va aplaudir i corejar tot l'espectacle, que es va compondre de dues parts, en la primera de les quals van intervenir diverses figures del món de la revista barcelonesa. (Fotos PABLITO Jr.).

Va acabar el IV Curs d'interpretació musical

Divendres a la tarda va declarar-se oficialment clausurada la quarta edició del Curs internacional de música que ha tingut com a escenari la ciutat de Girona des del dia 21 de juliol. Durant aquests divuit dies, quasi quatre-cents estudiants de música de procedència molt variada han estat seguint les lliçons d'aprofundiment i treball en les seves matèries, com ara el piano, l'orgue, la guitarra o altres instruments, com el violí, la viola, el violoncel i la flauta. També hi han hagut sessions de cant, pedagogia i anàlisi musical, al mateix temps que alguns alumnes han estat experimentant amb el mètode «Aberastury» de relaxació corporal incorporada a la música.

La seu de la secretaria tècnica i l'organització del curs ha estat situada tots aquests dies en el Centre Cultural de la Mercè, que va ser també el lloc on va celebrar-se el pisolabis de comiat, que va ser molt concorregut. Al mateix temps, però, s'han anat desenvolupant també algunes classes de música corresponents al curs en el Col·legi Universitari de Girona i en el Conservatori Isaac Albèniz, que eren algunes de les entitats col·laboradores en les tasques

d'organització, entre les quals també hi havia el Col·legi Menor Cartanyà, Musical Eiximenis, la Diputació de Girona, el Departament de Cultura de la Generalitat i l'Ajuntament.

De tota manera, tot suport és poc a l'hora d'instaurar una iniciativa de veritable qualitat, que ha portat a Girona professionals de primera línia dins del món de la música, alguns d'ells concertistes consagrats, la qual cosa s'inscriu dins una particular visió de la promoció musical, que prefereix arribar a un major nombre d'alumnes, posant al seu abast els mitjans necessaris per perfeccionar els estudis musicals.

En aquests darrer any, el Curs d'interpretació ha entrat ja en una segona fase, ja que l'estructura sembla ja estaberta i consolidada, i falta només anar millorant alguns aspectes. Un d'ells seria augmentar el ressò a la ciutat, perquè fins ara tota l'activitat que els alumnes i professors desenvolupaven quedava una mica desconeguda per a una majoria de gironins. Portar els concerts que regularment fan els alumnes arreu dels barris i carrers de la ciutat serà un dels camins per aconseguir aquesta fita.

Els claustres del Centre Cultural de la Mercè van acollir el pisolabis que posà final al Curs d'interpretació musical.

DIGUI...

Dos projectes en actiu: un llibre sobre Tarradellas i un altre sobre Maragall

MAGDA BOUSO

Primer fou corresponent de la revista «Possible» de Madrid, més tard treballà a «Catalunya-Express» durant tres anys i posteriorment a «Cambio 16», on romangué durant set anys, els darrers quatre com a responsable de la delegació a Barcelona. El març del 86 entrava a TV3 com a director i conductor del programa «Debat» i se'l va poder veure també presentant i dirigint l'espai «De vacances», també a TV3, l'estiu passat. Ens referim a l'Albert Arbós. Fill de Palamós, on viu la seva família, des dels 18 anys l'Albert ha viscut a Barcelona, però no per això ha deixat mai de venir a Palamós. Els caps de setmana és fàcil veure'l compartint unes copes amb els seus amics de tota la vida i a l'estiu, si la feina li ho permet, estiuja al seu poble.

Enguany, les seves vacances són d'allò que se'n diu veritablement vacances. Platja al matí, una migdiada a la tarda, un sopar amb els amics i un «anar de copes» a la nit. Tan sols un o altre viatge a Rupit, on es troba de vacances Pasqual Maragall, i algun desplaçament a Barcelona per atendre algun assumpte pendent, alteren

«La meva relació amb TV3 va ser un matrimoni de conveniències»

Albert Arbós, periodista i escriptor

aquests dies de descans.

No obstant això, l'Albert es troba actualment treballant en dos llibres que molt aviat sortiran al carrer. L'un és referent a l'actual alcalde de Barcelona, Pasqual Maragall, i l'altre sobre Josep Tarradellas, persona amb qui ell manté una gran amistat i per qui sent un gran i profund respecte. «Fa temps que estic elaborant un llibre sobre Pasqual Maragall i que es pot definir com un retrat de l'actual alcalde de Barcelona i la seva nova manera de fer política a Catalunya». Aquest llibre probablement sortirà al mercat el mes d'octubre.

A part d'aquest, hi ha un altre tema amb el qual l'Albert Arbós porta molt de temps treballant-hi i és amb tot el referent a Josep Tarradellas. «Amb ell m'uneix una gran amistat i hi tinc una relació personal des que jo tenia dinou

anys i ell estava a l'exili. Aquest llibre no seran les seves memòries, perquè ell no les ha volgut fer mai, malgrat que li han ofert molts de diners, sinó també un seguit de converses de les quals podem destacar les mantingudes amb el Rei Joan Carles, amb en Suárez, amb en Raventós, en Martín Villa, en Carles Sentís... i on sortiran publicats uns documents fins ara inèdits».

Aquest llibre, que ja hauria d'haver sortit publicat, s'ha anat retardant per problemes de salut d'en Josep Tarradellas, «hem estat quatre o cinc mesos que no hem pogut treballar-hi, però afortunadament s'ha recuperat pràcticament del tot i encara fa un parell de dies vaig estar parlant amb ell. De no haver-hi cap més imprevist, aquest llibre pot sortir d'aquí a quatre o cinc mesos».

En l'actualitat l'Albert Arbós està treballant en una empresa privada de vídeo i televisió i té contactes amb una emissora de ràdio i un diari nacional per incorporar-s'hi passat l'estiu. «Abans de l'octubre m'hauré de decidir per una cosa o per una altra. Fer ràdio és quelcom que m'agradaria, però la veritat és que també m'imposa molt de respecte perquè és un mitjà completament desconegut per a mi. Jo sóc un home de la premsa escrita fonamentalment, no obstant això sempre he estat obert a qualsevol tipus de feina relacionada amb el món de la comunicació, que és la meua professió i on jo em trobo realment bé treballant».

Mentre estudia tranquil·lament el seu futur professional, ens comenta que la seva breu estada a TV3 «va ser un matrimoni de conveniències. A ells els interessava

DIGUI...

«És difícil que torni a TV3, però en aquesta vida no es pot dir mai que no»

una persona amb unes característiques que jo en aquell moment reunia, i a mi m'interessava canviar de mitjà. Però com tots els matrimonis de conveniència, aquest també va acabar malament». Després de sis mesos, a l'Albert se li va rescindir el contracte i encara no sap les raons. «La veritat és que aquella va ser una situació una mica estranya perquè per qüestions que mai no he sabut d'un dia per l'altre se'm va rescindir el contracte i jo em vaig incorporar en una nova feina, col·laborant amb l'alcalde de Barcelona, Pasqual Maragall».

No obstant això, quan li preguntem si tornaria a posar els peus a TV3, ens contesta amb un «per què no? És una mica difícil que hi torni, però mai no es pot dir que no. Suposo que haurien de canviar les circumstàncies però jo no estic descontent de la meua estada a TV3. El que passa és que jo era un home que venia de la premsa escrita i amb un mes vaig haver d'elaborar el primer programa sense tenir temps de fer cap número zero. Em va fer falta temps per preparar-me».

Ningú no neix ensenyat.

DE TOT ARREU

● Diana de Gal·les va buscar ahir la tranquil·litat del mar sense la presència dels periodistes, als quals va despistar hàbilment en no presenciar, com es preveia en un principi, la darrera regata de la Copa del Rei de vela. La confusió i els rumors varen rodejar ahir l'activitat dels prínceps de Gal·les, amb absolut hermetisme de les fonts oficials, que apel·len al caràcter privat de la visita dels hereus de la Corona britànica. El príncep Carles va preferir la calma del Palau de Marivent, d'on, segons mitjans ofici-

cos, no va sortir en aquesta primera jornada a Palma de Mallorca, si bé d'altres versions apuntaven a un possible recorregut per la costa mallorquina. Una gran frustració va envair ahir l'ànim dels reporters que, des de molt aviat, varen sortir en llanxes a la mar per repetir imatges de Lady Diana a la coberta del «Fortuna», aquesta vegada en companyia del príncep Carles. Tot feia preveure que ambdós presenciarien, des del iot reial, la darrera regata de la Copa del Rei, però l'esdeveniment no es va produir, i ningú no va poder captar l'ansiada instantània de la parella hereva de la Corona britànica. De la mateixa manera com divendres els informadors varen esperar pacientment al mar l'arribada del «Fortuna», per tal de contemplar la sortida dels vaixells, si bé el desànim va començar a fer acte de presència a mesura que avançava el dia i res no se sabia de Carles i Diana. Les especulacions varen sorgir quan la Reina d'Espanya va saludar els periodistes des de la coberta del «Kialoa», un gran vaixell en el qual va seguir les incidències de la prova, en la qual competeixen el Rei En Joan Carles i el Príncep d'Astúries. Significava això que els il·lustres hostes britànics no acompanyaven Na Sofia i, llavors, on eren Carles i Diana? Va haver-hi respostes per a tots els gustos. Segons uns, a la piscina de Marivent amb els seus fills. Segons altres, de visita a un parc aquàtic. La terera versió apuntava que Diana era de compres, i el seu espòs donant cops de pinzell i aquarella, una de les seves activitats preferides, en algun paratge perdut de l'illa. Un periodista anglès, amb aspecte de ben informat, va assegurar que la parella reial navegava cap a l'illa d'Eivissa, però un altre dels seus col·legues va rectificar que la ruta escollida havia estat la de Cabrera. La confusió va anar augmentant, fins que al final es va saber que Lady Diana, acompanyada per Ana Maria de Grècia i Fabiola Foucheaut, cosina de la Reina Sofia, havien salpat de Port Portals a bord de la llanxa «Cigarret-

te» que utilitza el Rei Joan Carles. L'ambiciosa fotografia de la parella reial no es podrà fer fins avui, en què els Reis d'Espanya, els prínceps de Gal·les i els seus fills rebran els mitjans de comunicació al Palau de Marivent. Aquesta sessió calmarà una mica les aspiracions dels docents periodistes acreditats a l'illa, xifra que no es recorda en aquests paratges, i que converteix Mallorca en focus d'atenció de la premsa europea.

● Si algú ha dubtat mai de la ingenuïtat d'alguns alcaldes i ministres regionals, «Le canard enchainé» li aclarirà les idees. El satíric setmanari francès informa de la «història» que s'han muntat els alcaldes i consellers regionals d'alguns indrets francesos, que en lloc de vacances —s'ha de donar exemple d'austeritat—, s'organitzen uns magnífics viatges científics o d'estudi, a preus de saldo, sempre acompanyats per les seves esposes, a indrets tan «avançats» com Brasil, les Antilles, Mèxic o el mateix Egipte.

● L'humor, segons recents investigacions, predisposa la ment per resoldre problemes, produir més, estimular la creativitat i ajuda a aprendre i a crear relacions socials, segons un article que ha publicat «The New York Times». Algunes investigacions han demostrat la reacció benèfica que sobre alguns malalts ha provocat l'emissió de pel·lícules dels germans Marx i d'altres humoristes.

● L'empresa naviera Astilleros Españoles, S.A. construirà un vaixell-hotel de luxe que serà batejat amb el nom de «Lady Banús» i que restarà permanentment amarrat a Marbella. L'oferta per residir a l'hotel va dirigida als alts executius. Disposarà de set cubertes en les quals es distribuiràn quaranta-sis apartaments i grans suites, una sala de festes, un restaurant principal, diverses botigues i sales de reunions. Estarà equipat amb dues llanxes per a excursions i un sofisticat sistema de seguretat i vigilància.

Pujol fa balanç dels principals temes abans de les vacances

Barcelona.— El President de la Generalitat, Jordi Pujol, declarà ahir que l'alternativa al PSOE «no està encara del tot definida», malgrat les pèrdues patides pel partit socialista en les passades eleccions, i assegurà també que en el futur CiU «podria tenir la paraula decisiva». Pujol manifestà que l'ex-conseller d'Economia, Josep Maria Cullell, podria «exercir d'altres responsabilitats importants», a més d'encapçalar i dirigir l'oposició convergent a l'Ajuntament de Barcelona, i instà al Govern central a negociar «els serralls» pendents del finançament autonòmic abans que elabori els pressupostos de 1988.

A les seves declaracions, el President de la Generalitat assenyalà que «no avançarà les eleccions autonòmiques» previstes per la primavera de l'any vinent, i efectuà un balanç provisional de l'actual legislatura en concloure que el Govern català «ho ha fet francament bé, i la prova és que Catalunya progressa». Així mateix,

remarcà, en les darreres declaracions abans d'iniciar les seves vacances, que la Generalitat té «voluntat de consens» respecte al tema de la dissolució de la Corporació Metropolitana de Barcelona, i que els Jocs Olímpics no poden fer oblidar que «el repte més important del 92 és el mercat únic europeu».

Mapa autonòmic espanyol

Pel que fa al tema de l'actual mapa autonòmic de l'Estat espanyol, Pujol afirmà que «reflecteix, entre d'altres coses, una normalització política, ja que les eleccions del 82 i 83 representaren un moment de decantament excessiu i excepcional per al que és la realitat espanyola». Referent a eventuales aliances amb AP i Suárez, Jordi Pujol declarà que la seva funció «no és ni separar ni fe de mitjancer entre Suárez i AP, ni actuar com a àrbitre entre ells».

Sobre el tema del finançament

econòmic, el President de la Generalitat comentà que l'acord aconseguit en el mes d'octubre passat «ens va salvar de l'asfíxia», si bé «tothom sap i accepta, fins i tot el President González, que no és la solució definitiva».

Parlant de si l'aplicació de la llei sobre la Dissolució de la Corporació Metropolitana de Barcelona pot ser consensuada, Pujol manifestà que «això ja s'ha previst en la mateixa llei, per això el traspàs de competències i la manera de fer-les no s'efectua per decisió del Govern, sinó que hi ha una comissió mixta que ha de determinar com es fa el traspàs». En aquest sentit afegí que «si fos veritat que actuem sense voluntat de consens, ens hauríem estalviat aquest tràmit i molts d'altres que alenteixen el procés de dissolució de la Corporació Metropolitana, o sigui que, si el senyor Maragall vol consensuar l'aplicació d'aquesta llei, li hem preparat l'instrument per fer-ho».

Josep Maria Cullell

Pel que fa a la possibilitat que Josep Maria Cullell figurés a les llistes autonòmiques convergents, el President de la Generalitat replicà que «lògicament ha de continuar a l'Ajuntament, però probablement convindrà que faci d'altres coses i que exerceixi d'altres responsabilitats importants. Cullell va demostrar ser una gran màquina electoral i un bon valor polític, per tant pot tenir un brillant futur polític».

Jordi Pujol confessà «no lamentar en absolut» haver col·laborat en l'obtenció dels jocs. Afegí que la celebració dels Jocs Olímpics del 92 serà positiva per Catalunya «si es fan les coses ben fetes sense excessos, és a dir, sense caure en la desproporció, ja que, si això succeís, el país se'n ressentiria. Els Jocs Olímpics afegit no ens poden fer oblidar que el repte més important del 92 és el mercat únic europeu».

BREUS

● La Conselleria de Sanitat de la Generalitat ha efectuat una crida per a la donació voluntària de sang, com a conseqüència de la seva considerable disminució als hospitals de Catalunya. Les reserves de sang emmagatzemades als bancs de sang dels hospitals catalans es troben al voltant d'un 30% per sota de la seva capacitat. Aquesta disminució es deu a l'habitual descens de les donacions que es produeix en l'època estival, així com a l'augment de les transfusions.

● L'Ajuntament de Barcelona completarà la propera setmana la primera fase d'instal·lació i renovació del mobiliari urbà de la ciutat, projecte que ha suposat una inversió d'uns 500 milions de pessetes. L'àrea de Serveis del Consistori barcelonès preveu que, un cop finalitzada la primera fase d'instal·lació, s'hauran col·locat als carrers de la ciutat 500 noves marquesines de parades d'autobús, 25 plafons electrònics d'informació, 600 plafons publicitaris i 50 nous «pipicans».

ESCRIT AL DIETARI

Diumenge de juliol

LLUÍS BUSQUETS i GRABULOSA

Avui m'han convidat a una cursa de braus, a veure Espartaco, Bernardó i no sé qui més. No hi he anat, perquè havien d'arribar els pares. De fet, amb els anys que fa que visc a Barcelona, no hi he anat mai, però això no vol dir que no m'agradi els toros. Trobo que és un espectacle dels més mítics i rituals que queden; ja ho sé que no està de moda defensar-lo, però els que tenim arrels rurals hem crescut enmig d'opinions dispare: he sentit detractors furibunds i parents de pagès van ser els primers a dur-me a una «corrida». De petit mirava de colar-m'hi sempre, a Olot, on, a més, com en d'altres indrets de Catalunya, hi havia la tradició del *corre-bou* —recuperada?— i una de les places obrades més antigues de la península juntament amb la de Ronda. Hi ha qui es queixa amb l'argument que el brau «pateix» debades, com si el concepte antropomòrfic de «sofriment» fos el mateix per al brau que per als humans. (Aleshores, per què castrar porcs, bous i xais?) sense curses, ja se n'hagués perdut la raça d'aquest animal tan noble. Qui en criaria? Entenc, doncs, perfectament que quan l'Eco va venir a Barcelona —fa anys, quan estudiava Ciències de la Informació jo— demanés per veure'n una, de cursa de braus.... Sé que va quedar impressionat de tota la litúrgia de l'espectacle.

Amb els progenitors a casa per a la revisió mèdica anual del pare d'ençà que el professor Gil-Vernet li va extirpar la bufeta (un altre tema aquest de l'assistència sanitària: després de pagar Seguretat Social tota la vida, si vols atencions específiques has de rascar-te la butxaca per a la sanitat privada, se m'ha acudit la idea de mostrar-los algunes obres noves de Barcelona: els he dut a Sants —on han quedat parats dels jardins i llac en els terrenys antics de l'Espanya industrial i de l'estació—, a la plaça de l'Escorxador —amb l'escultura de Miró alçant-se damunt les palmeres— i a Montjuïc, damunt mateix del cementiri i el port, a frec de l'antena, a migdia del castell, des d'on s'albira una magnífica panoràmica, des del Prat i l'Hospitalet fins a Sant Pere Màrtir, Collserola i el Tibidabo a més de tot el radi barcelonès, exceptuant la part de tramuntana. Sota els peus resultaven del tot perceptibles les obres d'aplanament de terrenys per a l'anella olímpica. Com que he vist que la visita els agradava, encara els he fet veure el Moll de la Fusta i ens hem arribat fins a la balconada de les platges de la Barceloneta, amb tota la recuperació de sorolls riberenys fins ran del Bogatell, enllà de l'Hospital del Mar. Vesprejava i la gent ja havia abandonat la platja: arreu quedaven sobres, papers, ampolles, raïssos, deixalles de tota mena (les papereres, curulles de tot, vomitaven i no admetien res més). García Lorca, a *Poeta en Nueva York*, se sorprèn de la generació de Coney Island i de Battery Place i escriu dos poemes de la multitud que vomita i de la que orina. A les envistes de les nostres platges, què diria dels quilòmetres de residus generats per altres quilòmetres d'epidermis rostides?

Barcelona, 5-VII-87

DIARI DE GIRONA

LOS SITIOS

DIARIO DE LA PRENSA GERUNDENSE

Tiene suscrita una póliza de seguro de accidentes para todos sus suscriptores

Capitales:

Muerte **400.000 ptas.**

Invalidez permanente absoluta

400.000 ptas.

Extracto de las condiciones del seguro:

ASEGURADOS:

Todos los suscriptores de DIARI DE GIRONA - Los Sitios de edades no superiores a 70 años y, para caso de muerte, no inferiores a 14 años.

GARANTIAS:

MUERTE POR ACCIDENTE, tanto en el ejercicio de su profesión como en actos de la vida diaria.
INVALIDEZ PERMANENTE, en las mismas circunstancias.

ACCIDENTE:

Se entiende por Accidente la lesión corporal que deriva de una causa violenta, súbita externa y ajena a la intencionalidad del Asegurado.

EXCLUSIONES:

Quedan excluidos de las coberturas de la póliza los Accidentes:

- provocados intencionadamente por el Asegurado
- acaecidos a consecuencia de negligencia grave por parte del Asegurado del Código Penal
- ocurridos estando el Asegurado bajo los efectos de estupefacientes, bebidas alcohólicas, drogas o en estado de desarreglo mental
- ocurridos en ocasión de duelos, desafíos, apuestas y riñas, salvo en caso de legítima defensa
- ocurridos en la práctica profesional de cualquier

deporte y, como aficionado, en la de aquellos especialmente peligrosos

PERSONAS EXCLUIDAS:

No quedarán amparados por este seguro:

- los que padezcan incapacidad absoluta y permanente para cualquier actividad profesional o laboral
- las personas ciegas, paralíticas o sordas, las epilépticas o con enajenación mental y las que hayan sufrido ataques de apoplejía

BENEFICIARIOS:

- En caso de invalidez, el propio asegurado
- En caso de muerte, si el asegurado no hubiera designado expresamente los beneficiarios, el capital se pagará por el siguiente orden preferente y excluyente: a) el cónyuge, b) los hijos, c) los padres, d) otros herederos legales

SINIESTRO:

Deberá comunicarse el acaecimiento de cualquier siniestro a DIARI DE GIRONA - Los Sitios o directamente a «Aurora-Polar, S.A. de Seguros», en Gran Vía de Jaime I, 14 bajos, 17001 - Girona, teléfono 21 47 12, Télex 57.287, en el plazo máximo de siete días después de haberse conocido dicho acaecimiento

unicef

Associació UNICEF-Espanya
Sol·liciti informació:
Carrer Nou, 8, 2º
17001 GIRONA

Unicef és per als nens...
...salut, educació,
somriure, respecte,
amor i vida.
¡Facis soci!

AURORA-POLAR

ASEGUURANCIAS

TELEX

● La Sala de lo Contencioso Administrativo de la Audiencia de Pamplona ha desestimado el recurso interpuesto por tres concejales de HB del Ayuntamiento de San Sebastián a la desautorización de una manifestación convocada para el día 14 en la capital donostiarra. La manifestación, convocada bajo el lema «En nuestro pueblo por la ikurriña», había sido prohibida por el Gobierno Civil de Guipúzcoa por entender entre otras consideraciones «el cada vez más palpable nexo entre esa coalición y la organización ETA Militar» y por los precedentes existentes en todas las manifestaciones que con ocasión de la festividad de «La Salve» se han convocado.

● Fernando Fuentes, presidente del comité de empresa de Forjas y Aceros de Reinoso, declaró ayer que la resolución favorable de la Dirección General de Trabajo al expediente de regulación de empleo presentado por Foarsa recrudescerá la conflictividad laboral en la comarca en septiembre. Fuentes subrayó la rapidez con la que se ha producido el dictamen y el hecho de que se haya realizado en período vacacional, «lo que denota la poca sensibilidad del Gobierno».

● El presidente de la Confederación Española de Centros de Enseñanza, el sacerdote Ángel Martínez Fuertes, expresó ayer su discrepancia con lo que denominó «acoso» y «control desmedido» por parte de las administraciones educativas a los centros privados de enseñanza. Aseguró también que tanto el Ministerio de Educación como las direcciones provinciales y las comunidades autónomas con competencias están realizando un «acoso administrativo» con «inspecciones, notas e incluso amenazas».

Vitoria: «punkys» provocan incidentes en la madrugada de ayer

Miles de vitorianos se concentraron para pedir la paz

Vitoria.—Miles de vitorianos se concentraron ayer a la una de la tarde en la Plaza de España de la capital alavesa para pedir la paz, respondiendo a un llamamiento hecho por el Ayuntamiento de la ciudad a raíz del atentado perpetrado el pasado jueves y que costó la vida a dos policías nacionales.

La concentración, de carácter silencioso, había sido convocada por todos los grupos políticos presentes en el Ayuntamiento de Vitoria, a excepción de Herri Batasuna. Las banderas colocadas en la fachada principal del Ayuntamiento, que da a la Plaza de España, ondeaban a media asta.

Entre las autoridades presentes se encontraban el alcalde de Vitoria, José Ángel Cuerda, el diputado general de Álava, Fernando Buesa, el gobernador civil, César Milano, concejales de los diversos grupos políticos convocantes y diputados y senadores del PSOE. En la concentración, que apenas duró diez minutos y se desarrolló bajo un día de sol y calor, hizo uso de la palabra el alcalde de la ciudad, José Ángel Cuerda, de Eusko Alkartasuna, que en un tono pacifista instó a los ciudadanos a que colaboren por la consecución de la paz. «Nos hemos reunido aquí —manifestó Cuerda— para decir no a la violencia. Basta de muertes, queremos vivir en paz, pero nuestra presencia en esta plaza será una farsa si no asumimos y reafirmamos todos, políticos y ciudadanos, nuestro compromiso de trabajar por la paz». El alcalde de la ciudad añadió que «todos tenemos derecho a vivir, y a vivir en paz, pero no en una paz impuesta por los dictados de la violencia. Todos tenemos derecho a vivir y trabajar y a divertirnos en paz». Cuerda relacionó el atentado que costó la vida a los dos policías nacionales con el período festivo que vive estos días la ciudad. «Cuando el pasado

martes —añadió— Celedón llegaba del cielo para celebrar con nosotros las fiestas de la Virgen Blanca, todos, mejor diríamos ahora, casi todos, hacíamos votos fervientes por unas fiestas en paz, pero unos pocos maquinaban entre tanto el horrible crimen de quitar la vida a dos personas, hundiendo en la amargura a sus familias y amigos».

José Ángel Cuerda hizo extensible este repudio hacia la violencia, a cualquier tipo de muerte y de tortura. Finalizó sus palabras manifestando que «optemos siempre por el camino de la paz y de la concordia, y rechacemos el odio y la venganza. La paz llegará a nuestro pueblo con el esfuerzo de todos, si todos de verdad la deseamos y, superando nuestro egoísmo, trabajamos sin descanso por ella». Una vez terminada su intervención, el mismo alcalde dijo por los altavoces que daba por concluida la concentración silenciosa.

El diputado general de Álava, Fernando Buesa, manifestó al término del acto que en su opinión se debería haber suspendido algún acto festivo de los que se estarían celebrando alrededor de la plaza de España durante el transcurso de la concentración, para facilitar la asistencia del público.

Incidentes en Vitoria

En relación con los enfrentamientos ocurridos esta madrugada en Vitoria entre grupos de «punkys» y policía nacional, el alcalde de la capital alavesa manifestó al término de la concentración que «cuando todos los ciudadanos estamos ejerciendo el derecho tan extraordinario de divertirnos, siempre hay algunos que se sienten en la obligación de amargar la vida a los demás». Cuerda calificó estos actos como

«un atentado a los derechos de todos», con independencia de los protagonistas y de los daños causados.

Los incidentes a que aludía el alcalde de Vitoria se produjeron en la madrugada de ayer cuando un grupo de «punkys» y la policía nacional se enfrentaron en los alrededores del Parque de la Florida ocasionando un total de 45 personas heridas, 40 civiles y 5 policías.

El enfrentamiento se inició cuando un grupo de «punkys» empezaron a quemar mesas y sillas con latas de gasolina y a arrojar botellas y piedras contra la sede del Parlamento Vasco, situada muy cerca del mencionado parque. Asimismo asaltaron los puestos de socorro que la Cruz Roja tiene situados en las inmediaciones del parque. Ante estos hechos, se personó la Policía Nacional que cargó contra los alborotadores, provocándose contusiones y heridos de carácter leve. Efectivos de la unidad anti-disturbios de la policía autónoma vasca realizaron también cargas contra los agitadores ante el edificio del Parlamento Vasco, cuya custodia les está encomendada.

Los heridos fueron trasladados a la residencia de la Seguridad Social y al hospital Santiago Apóstol de Vitoria donde se informó que sólo quedaron ingresados dos de los civiles, uno de ellos con diagnóstico leve y otro menos grave que sufría traumatismo craneoencefálico con posible fractura de cráneo.

El gobernador civil de Álava, César Milano, declaró en relación con estos enfrentamientos que los «punkys» «venían dispuestos a pasarse una noche de juerga».

La comisión de «txoznas» desmiente versión oficial

Por su parte, Iñaki Uríbarri,

miembro de la comisión organizadora de las «txoznas», casetas festivas instaladas durante las fiestas de Vitoria, mostró ayer su desacuerdo con la versión facilitada por el Gobierno Civil sobre los referidos enfrentamientos y negó que hubieran sido provocados por grupos de «punkys». En una rueda de prensa celebrada ayer, el representante de la comisión criticó la actuación policial y aseguró que la policía «no actuó contra un sector de la población, como los «punkys», sino que han cargado contra toda la gente». Para Uríbarri, los acontecimientos de la madrugada de ayer fueron «una venganza de la policía después de lo que ocurrió en Armentia», refiriéndose al atentado que costó la vida a dos policías nacionales.

Policías expedientados

La Dirección general de la policía ha ordenado abrir expediente disciplinario y suspender provisionalmente de funciones a los policías responsables de los incidentes ocurridos el viernes tras el funeral por los agentes muertos en atentado, donde un grupo de funcionarios del Cuerpo nacional de policía profirió gritos contra las autoridades que presidían el acto. El escrito de la Dirección general indica que los policías tuvieron que ser «retenidos para evitar que se acercasen a las autoridades». Los policías expedientados son doce.

Atentado de Zarauz

Por su parte, el niño de un año y su abuela, que resultaron heridos de consideración en el atentado del viernes contra el cuartel de la Guardia Civil de Zarauz, evolucionan favorablemente dentro de la gravedad. El niño tiene alojadas en el cerebro y en el hígado dos partículas de metralla. Su abuela sufre multitud de heridas de metralla por todo el cuerpo.

LA NOTICIA DETRÁS DE LA NOTICIA

Nova cançó

J.V. GAY

Mañana un programa de Televisión Española se dedica a analizar el fenómeno de la «nova cançó», que hace un cuarto de siglo surgía con fuerza en la sociedad de nuestro país.

Realmente, a este nivel colectivo, ha sido el hasta ahora último gran movimiento de cultura popular que en el ámbito musical ha tenido Catalunya. Y nos lo demuestra el hecho que los nombres que integraron dicha generación, en su mayor parte, siguen siendo los que triunfan y son capaces de llenar sus audiciones. Salvo unos contados nombres nuevos, toda la infraestructura de la canción catalana sigue sustentada por cantantes que están en la línea de los cuarenta o más años.

Se asegura que ello se debe a que el fenómeno de la «nova cançó» tenía, en el fondo, o tal vez no tan en el fondo, una postura de reivindicación colectiva «d'un temps i d'un país» que la normalidad actual no exige tales alternativas. Es posible, pero lo deseable sería que Catalunya fuese capaz de generar estos nombres propios de la canción propia.

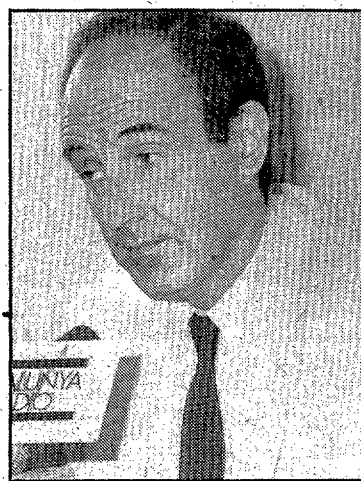
Quien conoce esta situación actual nos comentaba que hace un cuarto de siglo había tres o cuatro casas discográficas con sede en Catalunya y ahora no hay ninguna y, en consecuencia, las producciones de discos catalanes se hacen en Madrid o por cuenta de los propios interesados. En realidad no es más que un reflejo de esta situación. Las voces que surgieron con la «nova cançó» siguen siendo lo suficientemente buenas, como para conseguir este impacto y este éxito que no en vano se prolonga desde hace un cuarto de siglo, pero hay pocos nombres nuevos y esto es preocupante.

Con un planteamiento «algo distinto»

El presidente canario quiere reeditar la Operación Roca

Santa Cruz de Tenerife.— El presidente del gobierno de Canarias, Fernando Fernández Martín, del CDS, dijo ayer que se está tratando de «reeditar» la Operación Roca con la intención de poner en marcha un movimiento de partidos regionales a nivel estatal. Fernández agregó que el intento de aglutinar a los partidos regionalistas se hace ahora «probablemente» con un planteamiento «algo distinto» en lo que se refiere a la existencia de una mayor implantación municipal o regional.

Recordó el nuevo presidente canario que sobre la Operación Roca «ya se pronunció el pueblo español» y que en esta agrupación política estuvieron ya integradas fuerzas como Coalición Galega y Unión Mallorquina. Fernández es partidario de mantener una política de diálogo «permanente y fluido con Madrid hasta sus últimas consecuencias», porque el Estado de las Autonomías, «como Estado que es», re-

Se quiere recuperar la Operación Roca. (Foto DAVID QUINTANA).

quiere y exige el diálogo continuo entre todas sus instituciones. Para el nuevo presidente canario, que encabeza un gobierno de coalición de centro-derecha, el diálogo debe

imperar al margen del signo político de los gobiernos, aunque ello no quiere decir que las instituciones autonómicas no tengan la obligación de hacer valer sus derechos, «que en nuestro caso defenderemos con rigor, vigor y argumentos, y sin buscar la confrontación por la confrontación». El Gobierno central actual o el del futuro tiene la obligación, según Fernández, de ser lo suficientemente sensible como para entender que por encima del partido político que gobierne «hay que hacer que funcione bien el Estado de las Autonomías».

El programa de gobierno pactado por las cuatro fuerzas del centro-derecha canario «no es más nacionalista» que el que tenía el CDS, pero el respaldo de una fuerza como las Agrupaciones Independientes de Canarias «nos va a proporcionar una mayor firmeza y mayores argumentos si se quiere en nuestro diálogo con Madrid».

Reagan y el escándalo Irán-«contras»

Washington.— El presidente norteamericano, Ronald Reagan, responderá el próximo miércoles, en un discurso televisado, a las audiencias sobre el escándalo Irán-«contras», que causó la más grave crisis de su presidencia. En la alocución, que será transmitida en directo, Reagan dará sus «opiniones personales sobre los temas» relativos al escándalo y a las audiencias recién terminadas, y presentará su agenda para los próximos meses.

Los cinco presidentes del país regresan a casa con un contrato de paz

Satisfacción en Centroamérica por el compromiso político

Guatemala.— Los cinco presidentes centroamericanos regresaron a sus respectivos países, con la satisfacción de haber suscrito un compromiso político para lograr la paz, y el interrogante de su eventual cumplimiento. El documento, titulado «Procedimiento para establecer la paz firme y duradera para Centroamérica», contiene esencialmente un conjunto de acuerdos que están destinados a abrir procesos de democratización y, al mismo tiempo, un llamamiento para que cese la ayuda a fuerzas irregulares e insurgentes.

El texto es una nueva versión del plan de paz del presidente costarricense, Óscar Arias, con algunas modificaciones, y prevé el diálogo con los grupos desarmados de oposición política interna, amnistía, libertad de prensa, pluralismo político total y elecciones libres. A cambio, reclama el cese de la ayuda a fuerzas irregulares e insurgentes, y la prohibición del uso del territorio de un país para desestabilizar a un gobierno vecino. Todo ello se deberá concretar en un plazo de noventa días, y los

encargados de poner en marcha el proceso serán los cancilleres, constituidos en una comisión ejecutiva regional, que se reunirá dentro de quince días en El Salvador.

El presidente de Costa Rica y autor del plan pacificador, Óscar Arias, se declaró «muy feliz» y añadió que «Centroamérica había dado una lección al resto del mundo, porque sus cinco líderes demostraron cordura, sensatez, inteligencia y racionalidad».

TELEX

● El buque francés, Ville d'Anvers, que fue atacado en las aguas del golfo Pérsico el pasado 13 de julio, partirá el próximo jueves con destino a esa región con un nuevo nombre y bajo pabellón malgache, informaron fuentes oficiales. La Navale et Commercial Havraise Péninsulaire (NCHP), propietaria del carguero, señaló que el cambio de pabellón y de nombre no está ligado al conflicto del Golfo.

● Un gigantesco satélite artificial lanzado por la Unión Soviética caerá sobre la atmósfera terrestre en los próximos días, dijo el portavoz del comando espacial norteamericano. Del Kindschi, portavoz del comando, informó que se desconoce el tipo de satélite, pero las estimaciones lo definen como un gigantesco artefacto, cuyo posible contacto con la atmósfera terrestre se producirá el domingo o el lunes de la semana próxima. El peso del artefacto está calculado en 15 toneladas y circunvala la tierra a unos 170 kilómetros de altura.

● Los Ejércitos de Argentina y Perú suscribieron un acuerdo especial de cooperación tecnológica sobre sistemas de armamentos terrestres, se informó ayer en Buenos Aires. El propósito del tratado entre ambas fuerzas es posibilitar la instrumentación de asistencia técnica, capacitación y entrenamiento, producción de materiales y equipos bélicos e intercambio de información científico-tecnológica para utilizar los recursos para la defensa terrestre.

● Un profesor y 15 estudiantes de la universidad de Mindanao, en la ciudad filipina de Marawi City, fueron secuestrados ayer por un grupo armado. Las autoridades militares de la zona creen que los secuestradores forman parte de la guerrilla separatista musulmana, según la agencia oficial filipina de noticias PNA. Marawi City se encuentra situada a unos 850 kilómetros al sur de Manila.

● El Cté. General de trabajadores de la casa matriz de Volkswagen expresó en Wolfsburg su solidaridad con los trabajadores en huelga de la filial que tiene en México dicha firma automovilística alemana. En un telegrama enviado al sindicato correspondiente en Puebla, el Comité General asegura que pedirá con urgencia a la dirección del consorcio en Wolfsburg que interceda ante la gerencia de la filial mexicana para que se plantee un ofrecimiento razonable a las exigencias de los huelguistas. «Sabemos —señala el telegrama— que la situación económica ha colocado a los trabajadores mexicanos y a sus familias en mayores dificultades sociales y materiales».

«Por eso —agrega— tenemos nuestro pleno apoyo en vuestra lucha por la justicia social, por las plazas de trabajo seguras y por unos salarios que garanticen una vida digna a los trabajadores de Volkswagen de México y, además, a todos los habitantes de vuestro país».

JORDI GELI, S.A.

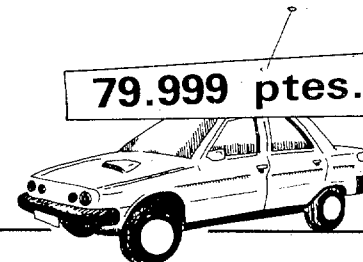
l'invita a venir a les seves rebaixes d'agost del cotxe usat

49.999 pts.

per cada un d'aquests cotxes

- Renault R-4 TL SS-59.
- Simca 1220 M-BG
- Citroën Furgoneta PO-49.
- Seat 600 GE-A
- Seat 124 GE-C
- Citroën GS GE-G

79.999 pts.

per cada un d'aquests cotxes

- Renault 5 GE-D
- Simca 1200 GE-F
- Seat 127 GE-D
- Seat 124 GE-D
- Simca 1200 GE-D
- Simca 1200 GE-C

99.999 pts.

per cada un d'aquests cotxes

- Seat Trans GE-S
- Seat 127 GE-G
- Seat 131-1600 GE-G
- Seat 132 GE-F
- Talbot 150 B-DF
- Seat 1200 Sport B-CJ
- Seat 124-D B-K
- Seat 133 GE-G
- Skoda GE-L
- Renault R5/TL GE-F

Vos oferim la més àmplia instal.lació de Girona al servei del cotxe usat, amb un complet estoc de cotxes, tots ells procedents de canvi de vehicles nous; i a uns preus molt ajustats

JORDI GELI, S.A.

Ctra. Nacional II, km. 719. Tel. 21 10 62
SARRIÀ DE TER (Girona)

Un telegrama del Comité de Apelación ordena su suspensión causando sorpresa

¡La repetición del Vila-roja-Coma Cros no se jugará hoy!

JOSEP MUSTÉ

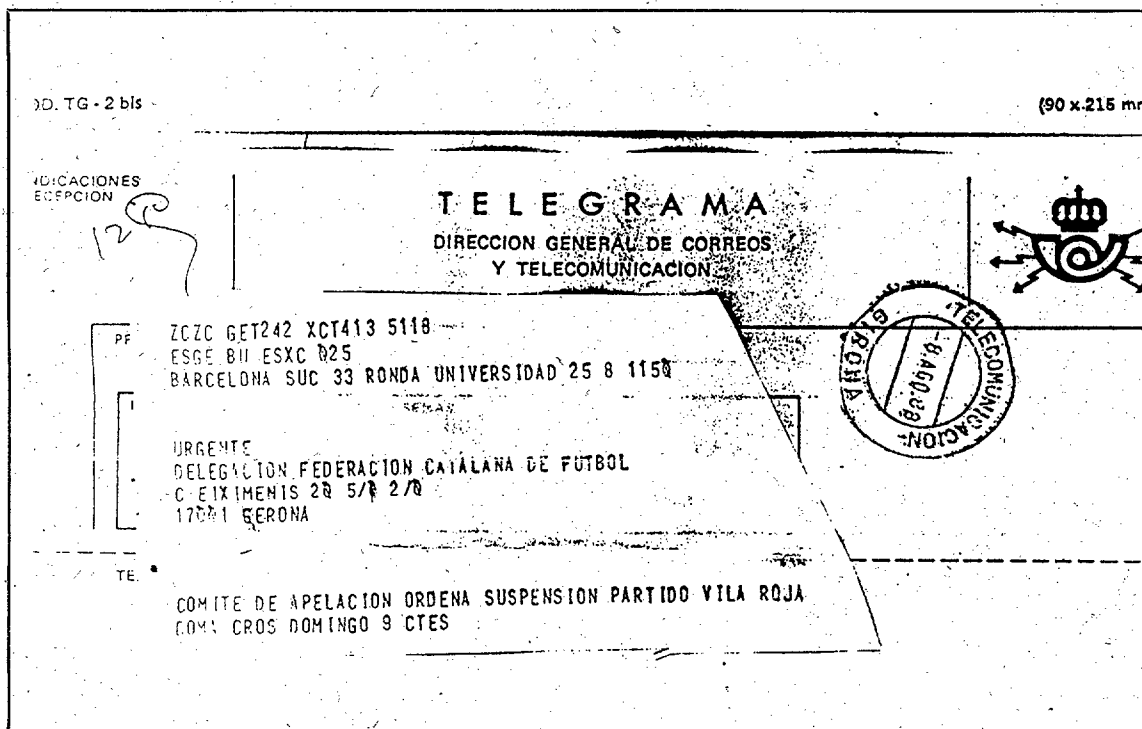
Girona.— Ante la gran sorpresa de los clubs implicados en el «affaire» Vila-roja-Coma Cros, el Comité de Apelación de la Federación Catalana de Fútbol remitió ayer un telegrama urgente en el cual dicho estamento ordenaba la suspensión del encuentro que debía enfrentarse esta mañana en el campo del Pontenc a Vila-roja y Coma Cros, que sentenciaría al campeón del grupo segundo de Segunda Regional.

La noticia ha causado conmoción porque fue el Comité Català de Disciplina Esportiva quien, tras numerosos recursos y polémicas, había dictaminado la repetición del Vila-roja-Coma Cros, un telegrama procedente del Comité de Apelación —órgano de menor competencia— decide suspender dicho partido ante la confusión de directivos y entrenadores de los tres clubs que se ven implicados en este conflicto.

Los recursos presentados en los últimos días por el Bescanó y el Vila-roja al Comité de Apelación en los cuales mostraban su disconformidad por el escenario —además de la hora— donde debía jugarse el partido, han fructificado según el fallo emitido ayer, o al menos es lo que da a pensar el dictamen del mismo.

Pere Mas: «Parece una impugnación del Bescanó»

El vicepresidente del Coma Cros, Pere Mas, declaró tras conocerse el sorprendente fallo del Comité de Apelación que «parece que ha existido una impugnación del Bescanó y el Comité de Apelación ha decidido suspender el encuentro de hoy. No sé nada. Además estamos dolidos porque nosotros parecemos los malos de la película». El directivo del Coma Cros manifestó su preocupación por el extremo al cual

Este es el telegrama que ordena la suspensión del Vila-roja-Coma Cros.

había llegado todo este lamentable conflicto. «De verdad que en este momento no sé quién parará esta situación —declaró—. Me encuentro tan sorprendido que no puedo decir si el club tomará nuevamente cartas en el asunto».

Recordemos que el encuentro debía disputarse en el campo del Pontenc a las once y media de la mañana, lo cual provocó gran crispación en el Vila-roja y el Bescanó, que en todo momento se habían mostrado contrarios a que el partido se celebrara en un escenario neutral. Si el polémico encuentro que fue invalidado por supuesta alineación indebida de dos jugadores locales se había jugado en el campo del Vila-roja, también resultaba lógico que la repetición del encuentro se efectuara en di-

cho escenario.

Toni Fernández: «Queremos jugar en nuestro campo»

El técnico del Vila-roja manifestó ayer por la tarde cuando fue informado respecto a la nueva decisión que «nosotros nos mantenemos al margen de esta decisión porque no nos jugamos nada. Ahora bien, es lógico que deseemos jugar en nuestro campo». La decisión de celebrar el encuentro en un campo neutral perjudica a su club dado que «a nivel deportivo la victoria será más difícil y además los gastos correrán de nuestra parte y los beneficios de la recaudación deberán repartirse entre ambos clubs».

Toni Fernández considera que la situación puede deteriorar la ima-

gen de su equipo porque «si el Coma Cros se queda en la categoría nos mirarán mal en algunos campos, cuando insisto que nosotros no entramos ni salimos en toda esta compleja historia».

Algún directivo del Bescanó que fue consultado por DIARI DE GIRONA-Los Sitios manifestó desconocer el fallo del Comité de Apelación. Un encuentro de Segunda Regional ha sumido en una profunda confusión a directivos, entrenadores y afición de tres clubs que observan con preocupación la proximidad de una nueva liga sin que hasta el momento exista un campeón en la anterior. Este caso está llegando a casos extremos y la verdad es que uno ya no sabe qué pensar acerca del mismo.

OFF SIDE

Siguiente capítulo

JORDI XARGAYÓ

Quienes deseaban presenciar el conflictivo Vila-roja-Coma Cros y esta mañana no hayan tenido la feliz idea de leer el periódico, se encontrarán con las puertas del campo del Pontenc cerradas a cal y canto después de que el comité de apelación de la Federación Catalana acordara a última hora la suspensión del Vila-roja-Coma Cros.

Queda poco por decir de este partido que mantiene en vilo una competición que debería haber concluido hace un par de meses. Cuando parecía que el tema estaba zanjado, surgió el curioso fallo del comité de disciplina deportiva de la Generalitat que, haciendo caso omiso al reglamento que rige en las competiciones futbolísticas de todo el ámbito catalán, ordenó la repetición de un partido implícito en el ascenso a primera regional.

Pero, para terminar de rizar el rizo, ayer llega, más sorprendentemente todavía, un telegrama del comité de apelación de la Federación Catalana de fútbol suspendiendo la celebración del polémico encuentro. ¿Por qué el citado comité de apelación comunica la suspensión del partido poco antes de 24 horas de su disputa cuando hace muchos días que se conocía el fallo del comité de disciplina deportiva y también se conocía la fecha y hora fijada para dicha celebración? Curiosamente la comunicación llega un sábado del mes de agosto con la Federación cerrada y nadie dando señales de vida.

Todo este curioso embrollo parece convertirse en una guerra de poderes. De un lado el futbolístico, Federación Catalana, y de otro el político, Generalitat de Catalunya, con el claro y notorio perjuicio de toda una competición y de unos determinados clubs en particular. Esta suspensión no es más que el siguiente capítulo de una novela de terror.

Tras una intensa semana de entrenamientos

Mañana se presenta el Guixols

Santi Carrasco: «La meta principal es consolidar la categoría, aunque no debemos renunciar a nada»

J.R.

Sant Feliu de Guixols.— Ayer por la mañana finalizó, con la disputa de un partidillo, la intensa semana de preparación que ha llevado a cabo el Guixols, con dobles sesiones diarias bajo la dirección de Santi Carrasco, y mañana efectuará su acto de presentación, a las ocho y media de la tarde.

Sobre la plantilla que tiene a sus órdenes, Santi cree que «está muy compensada y se ha fichado a gente muy experimentada en Tercera División como Migueli, Muñiz, Campaña y Martín, que se complementarán con los jugadores que permanecen de la pasada temporada y con las demás incorporaciones». Los componentes de dicha plantilla son:

Porteros: Requena y Puig (repechado Maçanet).

Defensas: Gironella, Sala, Brugué, Cisco, Campaña (Horta) y Navarro (Palamós).

Medios: Lozano, Sevillano, Mas, Quintana (repechado Vilarta-

gues), Migueli (Girona) y Muñiz (Martinenç).

Delanteros: Martín (Sant Andreu), Pedro (Cristinenc), Seguí (Vilartagues) y Teo (Farners).

Recordemos que el Guixols se salvó de una forma ciertamente insólita y por ello la directiva del club ha decidido reforzar bastante la plantilla. Para este próximo ejercicio «la meta principal —apuntaba Santi— es consolidar la categoría, aunque con la gente que tenemos no hay que renunciar a nada y aspirar a encontrar un hueco en las primeras posiciones de la clasificación».

El Guixols celebrará el próximo fin de semana su torneo, en el que también participarán Cassà, Palafrugell y Blanes. Para el próximo día 19 está prevista la inauguración del nuevo campo, con la presencia del primer equipo de la UE Figueres. El 23, los de Santi Carrasco jugarán un amistoso en Palafrugell, el 30 recibirán al Guixols y los días 5 y 6 de septiembre tomarán parte en el Torneig de Cassà de la Selva.

ZARPAZOS

● El ambiente que se registró durante alguna fase del partido correspondiente al Trofeo Costa Brava demostró que, a pesar de la diferencia de categorías que les viene separando desde hace bastante tiempo, la rivalidad entre ambas aficiones sigue latente.

● Hubo ovación de gala para el Girona cuando Martín Abad recogió la copa que acreditaba al Girona como campeón y silbidos al Figueres cuando recibió la de subcampeón.

● Y tuvo que ser Javi Bayona, el jugador que semanas atrás mantuvo un conflicto con el Figueres, quien inauguró el marcador.

● Al término del partido, en el vestuario del Girona hasta hubo champán para brindar por la victoria.

● De todas formas el mayor «show» estuvo en la tribuna. Protagonista: «Nitús» Granados, que anuncia que el Banyoles tendrá quince puntos de ventaja cuando se inicie la segunda vuelta, aunque también advierte que quienes deseen verle acudan al primer partido de liga... por si acaso.

● El guardameta Pralija, que fue fichado por el Rayo Vallecano para ser traspasado esta semana al Hamburgo, debutó con mal pie en la Bundesliga el verse batido en seis ocasiones en el partido que su equipo disputó ayer ante el Bayern.

● El alemán Anton Mang se adjudicó la victoria en la prueba de 250 cc. del Gran Premio de Anderstop (Suecia) de motociclismo disputada ayer tarde, después de una dura lucha con el italiano Luca Cadalora y el hasta entonces líder del campeonato, Roth, que cayó en la última curva. Carlos Cardús entró en la sexta posición, mientras que Sito Pons se vio obligado al abandono por rotura de motor.

● Emilio Sánchez Vicario disputará hoy la final del torneo tenístico de Kitzbuehel (Austria) ante el checo Miroslav Mecir. El tenista español doblegó ayer con facilidad al germano Tore Meinecke por 6-2 y 6-2.

● La selección de la liga inglesa de fútbol derrotó ayer al combinado del resto del mundo por un claro 3-0, en partido conmemorativo del centenario de la liga inglesa que se disputó en el Estadio de Wembley. Robson (minutos 23 y 88) y Whitsede (minuto 58) marcaron los goles. En la selección resto del mundo actuaron los jugadores del FC Barcelona Julio Alberto, Zubizarreta y Lineker.

● El británico Nigel Mansell, con Williams Honda, ocupará la primera posición de la parrilla de salida del Gran Premio de Hungría de fórmula-1 que se celebrará hoy en el circuito de Hungarora. Detrás de Mansell, se hallan situados Gerard Berger (Ferrari), Nelson Piquet (Williams Honda), Alain Prost (McLaren) y Michelle Alboreto (Ferrari). El español Adrián Campos (Minardi) figura en la penúltima fila de la parrilla de salida.

LINCES

El Figueres acude hoy al campo del Roses

Juanjo Requena cree que, al fin, podrá jugar en la segunda A

«Estoy satisfecho de mis actuaciones, pero puedo ir a más»

J.X.

Figueres.— Después de un año de militancia en el Blanes, en calidad de cedido, el centrocampista Juanjo Requena tiene como principal objetivo poder debutar en la segunda división A del fútbol español: «Estoy satisfecho de mis partidos de pre-temporada, aunque puedo ir a más. Me falta, como a todos, algo más de preparación».

Juanjo Requena protagoniza un caso curioso. Ha ascendido en dos ocasiones a segunda A (primero con el Deportivo Aragón de Luis Costa y después con el Figueres de Mané), pero nunca ha jugado en la categoría de plata: «Es cierto. Mi objetivo es quedarme en el Figueres y seguir mi línea de juego. Que el pasado año estuviese jugando en el Blanes como cedido, después de un mutuo acuerdo entre todas las partes, no quiere decir que haya dejado de confiar en mis posibilidades. Yo estoy seguro que podré quedarme este año en la plantilla del primer equipo del Figueres». Juanjo Requena se inició en La Salle Girona, para jugar más tarde en el Girona, Deportivo Aragón, Figueres y Blanes.

Mucha competencia en la medular

Acerca de los encuentros de pretemporada, Juanjo Requena matizaba que «como siempre, son excesivos. En concreto el del Girona, he de decir que tienen un buen equipo y que salieron muy motivados. Llegaron tres veces a portería, marcaron dos goles y se defendieron bien. Nosotros no supimos romper sus defensas».

Juanjo Requena indicaba a

Requena, en busca de la titularidad.

nuestro diario que «cuando hablé este año, nuevamente, con la junta directiva del Figueres, lo hice con el firme convencimiento de poder quedarme en el equipo». Sin embargo, actúa en la línea que que tiene una mayor competencia: «Efectivamente. Hay jugadores de gran categoría, pero la competencia siempre es buena en un equipo para que todos demos el máximo de nuestro rendimiento. Yo, por supuesto, intentaré que el entrenador confíe en mí». Globalmente, el jugador blandense considera que «el Figueres tiene una plantilla muy equilibrada. Se

está hablando de ascenso y creo que lo primordial es afianzarse bien. No partir confiados, pero estando siempre entre los primeros»; mejorando, claro está, las actuaciones ofrecidas durante la pretemporada: «Por supuesto. El partido del Crisnenc podríamos decir que fue de fiesta mayor. Ellos iban a por todas. Y el viernes ante el Girona ellos marcaron dos goles en tres ocasiones que crearon. El equipo inferior siempre está más motivado en este tipo de confrontaciones, aunque nosotros también salimos a ganar el partido».

A las nueve de esta noche, el Fi-

gues disputará en el campo del Roses su cuarto encuentro de pretemporada, después de haber obtenido dos victorias (0-13 en Fortià y 2-3 en Santa Cristina) y una derrota (2-1 en Girona). El entrenador Paquito desplazará a la totalidad de jugadores que estén en condiciones a fin de seguir observando las evoluciones de todos los componentes de la plantilla. Ayer por la mañana entrenaron quienes no habían jugado el viernes y por la tarde lo hizo todo el grueso de la plantilla. Para el Roses, este partido, después de haber jugado el martes contra el Girona, supone otra dura prueba.

Girona y Figueres se repartieron algo más de medio millón de pesetas cada uno

Girona.— Una vez deducidos los gastos que ocasionaba la disputa del partido (organización, empleados, desplazamiento del equipo ampurdanés, etcétera), Girona y Figueres se repartirán alrededor de 525.000 pesetas cada uno con motivo del Trofeo Costa Brava que se disputó el pasado viernes y que terminó con victoria del equipo anfitrión por 2-1.

Girona y Figueres se enfrentaron por segundo año consecutivo para la disputa de un trofeo Costa Brava que en ediciones precedentes había acumulado importantes déficits para la entidad rojiblanca. El acuerdo entre ambos clubs, que se inició el pasado año, ha sido productivo, tanto para rojiblanco como para blanquiazules. En la pasada edición, la cantidad que percibió cada contendiente fue similar (sólo un poquitín superior) a la de este año.

La pretemporada del Girona

Después de haber vencido en sus tres primeras confrontaciones (Salt, Roses y Figueres), el Girona FC completará la pretemporada jugando el próximo día 15 en la Bisbal, el 20 en Hospitalet con motivo del Nostra Catalunya, el 23 en Jafre y el 26 en Torroella de Montgrí. Queda la posibilidad de un partido más (el día 22 en el campo del Español) si se clasifica para la final del Nostra Catalunya.

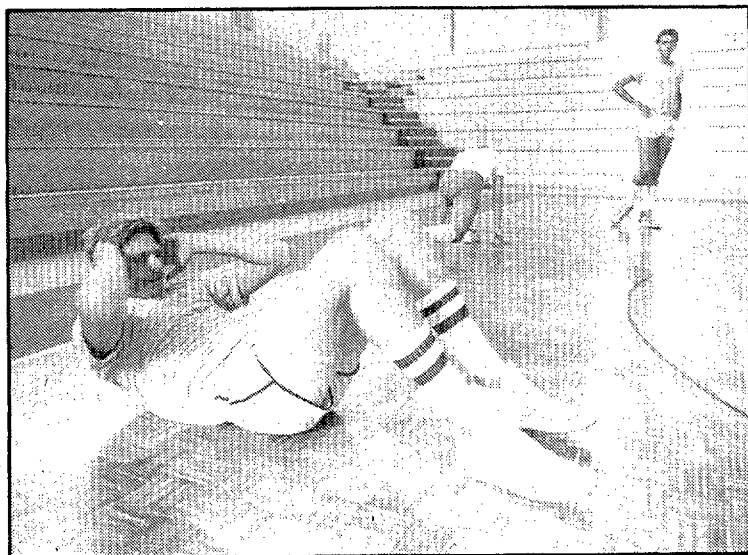
El Banyoles de «Nitus» Granados debuta contra el Vilobí

REDACCIÓN

Girona.— El Banyoles de «Nitus» Granados debutará en esta pretemporada esta tarde, a las siete y media, frente al Vilobí, que también disputará su primer encuentro. Por su parte, el Blanes recibirá al Terrassa (18.30), ascendido a Segunda División B y será el choque inaugural del cuadro de Paco Martínez Bonachera ante su afición.

La relación de amistosos previstos para hoy son los siguientes:

20.00: Palamós-Barça At.
21.00: Roses-Figueres
19.30: Banyoles-Vilobí
18.30: Blanes-Terrassa
18.00: Maçanet-Arbúcies
18.00: Caldes-Vilademart
18.00: Jafre-Bisbalenc

Dobles sesiones preparatorias del Valvi.— Durante las jornadas de anteaer y el jueves el Valvi intensificó su trabajo de preparación con dobles sesiones preparatorias. Por la mañana, los jugadores se citaban en la Devesa para realizar entrenamientos de tipo físico dirigidos por Josep Lluís Lucero. Posteriormente, la plantilla se reunió para la comida y, tras un descanso, tuvo lugar la sesión técnica en el pabellón de Palau llevada por Guifré Gol y mañana se reemprenderán los entrenamientos. El Valvi también está efectuando gestiones para cubrir la cuarta plaza de sub-23 para las que el club puede encontrar diversas alternativas. Joan Guisset y Andreu Velasco, que viene entrenándose estos días con la plantilla del primer equipo, cubrirán plazas de junior. Recordar que el primer compromiso de pretemporada del Valvi será en la Lliga Catalana de Primera B, a disputar de los días 19 al 23 en distintos lugares de la provincia de Lleida, en la que tendrá como rivales a Andorra, APD Mata-ró y Metro Santa Coloma. (Fotos DANI DUCH).

Para intervenir en un torneo amistoso

Los juveniles del Arbúcies se desplazarán a Bélgica

ENRIC CASALS

Corresponsal

Arbúcies.— El próximo martes, día 11, el equipo juvenil del CD Arbúcies viajará hacia Bélgica para participar en la trigésima edición del Torneo internacional juniors 1987, que organiza el Royal Gosselies Sports de la ciudad de igual denominación. Se disputarán seis encuentros y el torneo se divide en dos grupos con el mismo número de equipos, es decir, en el A se integraran el Olímpic Charlevoix, Mons, Marchienne y el Gosselies de Bélgica, además de los italianos Remanzacco y Abbeville. El grupo B estará formado por los belgas Sporting Charlevoix, la Louvierre, Royal Francs Borains y una selección de Charleroi, además del Arbúcies y el Roubaix-Foot de Francia.

Este Torneo internacional juniors de Bélgica se desarrollará del día 12 al 16 de agosto y los juveniles arbucienses visitarán a lo largo de sus desplazamientos las ciudades de París, Charlevoix, Bruselas, Bruselas, Amsterdam, Madurdam, Volendam, Luxemburgo y Lyon. La organización del torneo cubre los gastos de manutención y dietas de la expedición arbuciense, cuyo presupuesto de transporte ha podido sufragarse gracias al soporte económico de la comisión de deportes de la Diputación de Girona y la colaboración del Ayuntamiento de esta localidad. Su regreso a Arbúcies está previsto para el día 19.

El encuentro dará inicio a las ocho de la tarde

En un interesante amistoso, el Palamós recibe al Barcelona At.

Manolo: «Deberemos adaptarnos al problema del campo»

JOAN ROCA

Palamós.— Uno de los amistosos que mayor interés despierta de cuantos se disputan hoy es el Palamós-Barcelona Atlético, previsto para las ocho de esta tarde. Sobre las cortas dimensiones del terreno de juego van a enfrentarse el equipo local o super Palamós, como se le quiera llamar, y el Barcelona At. de la Segunda División A que prepara Lluís Pujol.

Manolo ha sido uno de los grandes fichajes que ha realizado el Palamós. Acerca de este partido comentaba que «será muy difícil para nosotros porque el filial azulgrana se caracteriza por correr a tope los noventa minutos y su afán de lucha. Considero que es un atractivo amistoso en el que queremos plantar cara al oponente y empezar a dar un poco de sí la real medida de las posibilidades que tenemos».

Precisamente el rival de esta tarde es uno de los muchos equipos a los que ha pertenecido Manolo, cuyo «curriculum vitae» es el siguiente: Sant Hilari, Girona, Olot, Rayo Vallecano, Castilla, Barcelona At., Cádiz, Banyoles, Figueres y Palamós. Al veloz extremo aún le quedaba un año más de contrato con la UE Figueres. «Sí, pero a finales de temporada ya oí rumores de que no iba a quedarme, comunicándomelo con posterioridad la junta directiva. Y acepté la oferta del Palamós porque fue la única cosa seria que me salió, ya que todas las demás no eran muy claras ni tan interesantes como ésta. Pude comprobar que el Palamós era un club con grandes ambiciones y, además, contaba con un excelente entrenador como es Waldó Ramos».

Por el momento, Manolo califi-

Manolo creará ahora problemas a los defensores rivales con la camiseta del Palamós. (Foto SA.NI).

caba la pretemporada «como positiva. El «stage» que realizamos en el Collell fue un buen inicio de la preparación y en nuestro primer amistoso en Torroella pudimos jugar en un terreno en perfectas condiciones. Luego afrontamos un partido muy difícil contra el Perpignan y al día siguiente, algo cansados, fuimos a Pals». Ahora, frente al Barcelona Atlético y en el Torneig de l'Estany, el Palamós entra en una recta de compromisos más fuertes. «Así es. Y en el Torneig de l'Estany ya nos enfrentaremos en semifinales al Banyoles. Si ganamos, teóricamente nos tocaría al Figueres en la final, aun-

que nunca pueden hacerse pronósticos, como demuestra el triunfo del Girona sobre el cuadro ampurdanés».

Nadie duda de la potencialidad de la plantilla del Palamós. «Sin ánimo de triunfalismos, creo que se ha reunido un bloque con serias aspiraciones a luchar por los primeros puestos en Tercera División». El mayor «handicap», y siempre sale a relucir la misma cuestión, es el terreno de juego. La banda, en la que Manolo suele realizar sus galopadas, puede quedársele pequeña. «Espero que la banda quede tal como está y que no se reduzca ya más. El campo es un problema

al que deberemos adaptarnos y punto. Claro que nos iría mucho mejor tener uno de césped en lugar de tierra, pero con la plantilla que hay quizás los triunfos no aportarán la brillantez que en un principio podría llegar a ofrecerse».

Todo el mundo habla del triángulo de favoritos formado por Palamós, Manlleu y Banyoles (muchos se olvidan de Lloret y algún otro). Según Manolo, «parece que sí, pero ya se verá en el transcurso del campeonato. Para mí, el mejor equipo es el Banyoles, que dispone de una plantilla muy equilibrada y con grandes jugadores».

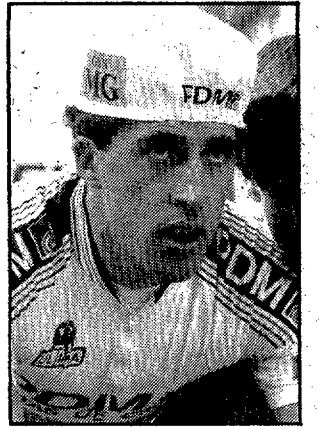
Perico Delgado, campeón Ford del mes de julio

Girona.— El ciclista Perico Delgado, segundo clasificado en el último Tour de Francia, ha sido elegido, por amplia mayoría, mejor deportista español del mes de julio, campeón Ford, según una votación realizada por 97 periodistas deportivos.

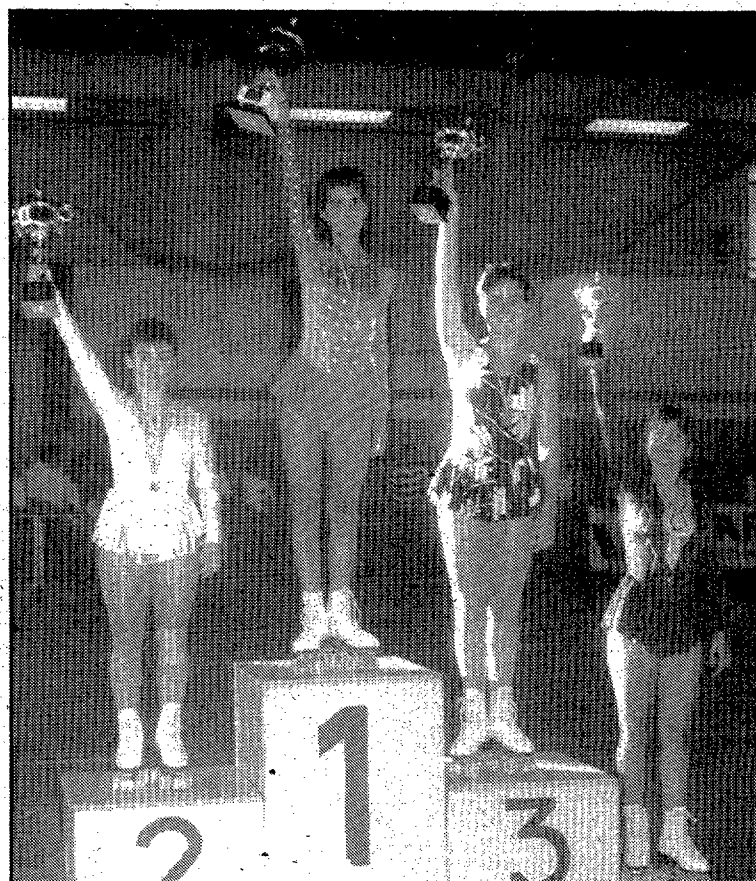
La clasificación del mes de julio ha sido la siguiente: 1.- Perico Delgado (ciclismo), 912 votos; 2.- Emilio Sánchez Vicario (tenis), 751; 3.- José Luis Doreste (vela), 665; 4.- Luis Doreste-Andor Serra (vela), 586; 5.- Abel Antón (atletismo), 582; 6.- José Manuel Abascal (atletismo), 570; 7.- Jordi Tarrés (motociclismo); 8.- Ana Isabel Alonso (atletismo), 475; 9.- Rosa Colorado (atletismo), 443; Anacleto Jiménez (atletismo), 442; Arturo Ortiz (atletismo), 439 votos.

A pesar de haberse proclamado campeón del mundo de motociclismo, Jorge Martínez «Aspar» no podía entrar en la votación al haber sido elegido campeón Ford el pasado mes de abril.

La elección de Perico Delgado como mejor deportista del mes de julio ha coincidido, precisamente, con su regreso a Segovia, donde ha sido objeto de un multitudinario homenaje.

Perico Delgado.

Éxito lloretense en los nacionales de patinaje.— Los patinadores lloretenses tuvieron una destacada actuación en los campeonatos de España de Primera Categoría e infantiles que se disputaron en la localidad madrileña de Alcobendas. En infantiles, Narcís Franch obtuvo el subcampeonato, después de haber conseguido el primer puesto en la modalidad de figuras obligatorias. Y en primera categoría, Gemma Abellán consiguió el cuarto puesto, la mejor clasificación en toda la historia del patinaje gerundense, mientras que Silvia Roca, después de ser segunda en figuras obligatorias, logró la séptima plaza.

Trial indoor en Porqueres

NES

Banyoles.— Esta mañana, dentro de los actos de las Festes de Porqueres, se celebra el Trial Indoor de Porqueres, bajo la organización del Moto Club Olot y la comisión de fiestas.

Esta prueba tendrá lugar en el paraje el Frigolet, situado en la carretera de Banyoles a Mieres a partir de las 10,30 de la mañana. Para esta ocasión los organizadores cuentan con la presencia confirmada de Gabino Renales como máximo favorito tras la ausencia de Andreu Codina y Joan Freixes, éste último por lesión. Acompañando a Renales en el trial estarán los mejores pilotos provinciales de las categorías senior y junior, destacando a Puig, Estela, Mención, Castella, Puigdemont, Sagú y Cruañas.

Todos los participantes disputarán las zonas previstas a tres vueltas eliminatorias para conseguir los importantes premios en metálico previstos para los tres finalistas.

Avgda. Sant Francesc, 21
Tel. 21 91 66

PISOS

EN SALT, pisos de 2 y 3 habitaciones, bien situados, comedor-estar, baño, 4 cocinas-office, calefacción individual y acabados de calidad. Acogidos al Régimen de Protección Oficial, a partir de 25.365 ptas./mes.

ZONA SANT NARCÍS, pisos con comedor-estar, cocina-office, baño y aseo, 4 habitaciones, calefacción gas ciudad individual; todo el suelo de gres, carpintería noble y acabados de calidad. Acogidos al Régimen de Viviendas de Protección Oficial; hipoteca con intereses subvencionados y subvención máxima de ptas. 494.000 a fondo perdido.

EN ZONA DE SANT NARCÍS piso de 2 habitaciones grandes, cocina-office, comedor-estar y patio, calefacción a gas ciudad individual (piso preparado para minusválidos) con interés de hipoteca al 8% y 11%, el resto máximas facilidades.

EN LA ZONA DE PALAU, pisos de 3 y 4 habitaciones. Orientados al sol, comedor-estar preparado para chimenea-hogar, cocina-office, totalmente exteriores; calefacción individual. Acogidos al Régimen de Viviendas de Protección Oficial, con interés de Hipoteca, subvencionados. Comunidad reducción de 6 vecinos.

EN URBANIZACIÓN GIRONA-2, casas unifamiliares, con jardín de 4 hab., cocina-office, baño y aseo, comedor-estar, preparado para chimenea-hogar, con garaje para 2 coches, trastero, calefacción individual, acabados de calidad. Acogidos al Régimen de Viviendas de Protección Oficial. Hipoteca con interés subvencionado.

CASA en venta a 5 Km. de Girona. Orientada al sol, 250 m². edificados, zona ajardinada de aprox. 4.000 a 8.000 m². Agua, luz, calefacción, acabados de calidad y garaje; completamente cercada. Precio aprox.: 30.000.000 de ptas.

LOCALES

EN ZONA STA. EUGENIA DE TER, local totalmente terminado; con aseo, suelo con terrazo, paredes enyesadas, aproximado 115 m². con facilidades de pago. Precio total a 57.000 ptas. m².

LOCALES en zona de Sant Narcís, de 50 a 135 m². aproximados, en buena situación; a partir de 40.000 ptas. m².; entrega inmediata.

PARKINGS

TRASTERO individual, 9 m². en zona Montilivi, 325.000 ptas. Último parking en venta: 400.000 ptas.

CALLE SANTA MARIA, parkings en construcción, a partir de 600.000 ptas. y trasteros individuales a partir de 150.000 ptas.

PLAZA Sta. Eugènia, parkings en venta a partir de 475.000 ptas.

TRAVESIA CREU/MALUQUER SALVADOR, último parking en venta; 875.000 ptas. Trastero individual, 125.000 ptas.

CALLE AGUDAS, parkings a partir de 425.000 ptas.

Pl. Marquès de Camps, 3, 1r.
Tel. 21 97 58 - GIRONA

EN VENTA

● **Ático duplex**, Ctra. Barcelona, 140 m². útiles más 70 m². de terrazas.

● **C/. Can Cardós**, 3 habitaciones, terraza, trastero. 2.100.000.

● **C/. Teixidors**, 3 habitaciones dobles, baño. Piso muy soleado.

● **Apartamentos** en s'Agaró.

● **Zona Vistalegre**. Pisos de VPO 4 habitaciones, baño, aseo, amplia cocina y comedor-estar. Hacemos fáciles condiciones.

● **Zona Castell Solterra**. Viviendas de Protección Oficial. 4 habitaciones, baño, aseo, amplia cocina-comedor, estar. Entrada sólo 275.000 ptas. CONSÚLTENOS RÁPIDAMENTE.

● **Construcción de 3 casas en Salt**. C/. Llarg. Disponen de parking, un amplio jardín, 2 baños, 4 habitaciones, comedor con chimenea de fuego y una cocina muy espaciosa. RENTA LIBRE.

● **Zona Salt**. Construcción de pisos de PO de 3 y 4 habitaciones, totalmente exteriores, con calefacción individual y gas ciudad, acabados de calidad. MÍNIMA ENTRADA. CONSÚLTENOS.

● **Construcción de casas de PO en Bescanó**. 4 habitaciones, baño, aseo, amplio comedor y cocina, cuarto trastero y parking para 2 coches y jardín. Llámenos. Le facilitaremos más información. 21 97 58.

● **En Montjuïc, casas de 200 m²**. Disponen de jardín i piscina. Inmejorables acabados de calidad. Consúltenos su justo precio. **ACEPTAMOS SU PISO DE ENTRADA.**

● **Casas en Tossa de Mar**, 4 habitaciones, cocina, comedor, baño y lavabo, trastero, garaje y jardín. PO Hipoteca al 11%.

● **Edificio Pare Claret/Joan Maragall**, 3 habitaciones dobles, cocina-office, 2 baños, comedor de 35 m². 108 m² acabados en mármol.

● **Pl. Catalunya de Salt**, 3 hab., comedor-estar, baño, cocina, ocasión. 1.900.000.

● **Carrer Zaragoza**, 4 habitaciones, cocina, comedor-estar, baño, terraza comunitaria, 3.300.000.

● **Carrer Rutlla**, 4 habitaciones, con patio de 118 m²., terraza 30 m²., para reforma. 6.000.000.

● **Sant Feliu de Guíxols**, 3 habitaciones, baño, cocina, comedor-estar y terraza. 4.000.000.

● **Ático**, Pl. Catalunya de Salt, 4 habitaciones. Inmejorable.

● **Despachos**. En Edificio Coliseu, de 282 y 43 m².

● **C/. Greco**, 3 habitaciones. 1.100.000 ptas.

ALQUILERES

- Pisos con o sin muebles
- Casas, apartamentos y despachos
- Parkings
- Locales con y sin traspasos

TERRENOS EDIFICABLES

- Girona-2
- Sant Narcís
- Salt
- Celrà
- Mas Barril

POR GRAN DEMANDA DE NUESTROS CLIENTES, PRECISAMOS PISOS

RUSTIC CENTER

C/. dels Valls, 14, baixos
Telèfon 30 53 54
PALAFRUGELL

PALAFRUGELL: superficie terreno 55 m². Sup. casa 90 m²., gran salón comedor, cocina equipada, aseo, 4 habitaciones, baño, terraza, garaje. Precio venta: 7.000.000 ptas.

PALAFRUGELL: parkings céntricos desde 365.000 pesetas.

TORRE SIMONA: 2 chalets, sup. terreno 300 m². Sup. casa 114 m². Salón comedor, cocina amplia, baño, 3 habitaciones dobles con armarios empotrados. Precio venta: 8.500.000 ptas.

OPORTUNIDAD-LA BISBAL-LA TERRERA: casa de planta y piso, 4 habitaciones, patio. Precio venta: 8.000.000 ptas. Excelente panorámica.

PALAFRUGELL: superficie piso 100 m²., 4 hab., baño, aseo, gran terraza, muy céntrico. 4.500.000 ptas.

PALAFRUGELL: superficie piso 85 m²., 3 hab., baño, salón comedor. 3.900.000 ptas.

BEGUR: sup. jardín 300 m². Sup. casa 350 m². 5 habitaciones, distribuidor, cocina, 2 baños y gran salón.

PALAFRUGELL: a 60 m. pl. Nova, 4 habitaciones, 2 baños, salón comedor con chimenea y patio.

MONT-RAS: Casa de piedra restaurada, 3 hab., 2 baños, estudio, amueblada.

TAMARIU: Chalet planta baja y 2 pisos. 2 baños, 3 habitaciones. Salón comedor con chimenea. Precio: 9.000.000.

CALELLA: Apartamento vista al mar. 2 habitaciones dobles, salón comedor, jardín... Precio: 6.750.000.

LLAFRANC: Superficie apartamento 120 m², 4 hab., 2 baños, salón comedor con chimenea. Garaje y piscina. Vista al mar.

PALAFRUGELL: Local cial. 60 m² con vivienda, 3 hab., 2 baños, aseo, salón comedor, cocina y patio. A pocos metros plaza nueva.

PALAFRUGELL: superficie piso 75 m²., salón comedor con chimenea, 3 hab., cocina. 3.500.000 ptas.

CALELLA: apartamento 105 m²., 3 habitaciones, 2 baños, salón comedor con chimenea, parking y piscina. Zona muy tranquila.

CALELLA: superficie chalet 180 m²., superficie terreno 450 m²., garaje 50 m²., 4 habitaciones, 2 baños, aseo, salón comedor con chimenea, cocina equipada, calefacción y barbacoa.

BEGUR: Apartament 100 m². 4 habit. Baño. Salón comedor, cocina-office. Amueblado. 9.000.000 ptas. Vista al mar.

A 5 KM. DE PALAFRUGELL: nave industrial 500 m². Precio interesante.

LLAFRANC: Chalets unifamiliares. Jardín 230 m². Casa 270 m². con 3 ó 4 habitaciones. 2 baños, amplio salón comedor con chimenea. Vista al mar.

CALELLA: superficie apartamento 110 m²., salón comedor con chimenea, 2 baños, 4 hab., piscina y jardín. 9.500.000 ptas.

DISPONEMOS DE CASAS DE PUEBLO EN LA COSTA E INTERIOR. LLÁMENOS. OPORTUNIDAD.

HABITAT 90

PROMOTOR-CONSTRUCTOR

Tels. 51 07 65 / 50 02 08 / 50 93 50

C/. Lasauca, 21 Figueres
Requesens, 97 Tel. 45 21 65
Empúria-brava

RÚSTICA A CAIXÀS, a 17 Km. de Figueres, rústica restaurada i moblada. 6 dormitoris, menjador-sala d'estar, cuina. Casa per a guardes adjunta. 44.000 m. de terreny amb pins. Aigua, llum i telèfon.

RÚSTICA A ERMEDAS, a pocs km. de Figueres. Rústica totalment restaurada, aigua i llum.

VENDA de 3 últims parkings des de 500.000 ptas., situació c/. Sant Pau, n° 127. Figueres.

CASA A RABÓS D'EMPORDÀ. Planta baixa, porxo entrada a vestíbul i garatge-celler. Una habitació. Superfície de 124,5 m².

PLANTA PIS ample menjador estar, cuina-menjador, distribuïdor, 3 dormitoris, banys, lavabo i terrassa gran coberta. Superfície total: 271,51 m². Calefacció amb radiadors. No caldera. Xemeneia llar. Preu: 15.000.000 ptes.

PARCEL·LA 2.600 m². a Hostalets de Llers amb permís de construcció, plànols d'habitatge i fonaments fets. Preu interessant.

DARNIUS, tocant al pantà de Boadella. Torre més terreny de 3000 m². composta de gran menjador-sala d'estar amb xemeneia, 3 dormitoris, 2 banys, rebedor, cuina, traster. Mobles inclosos. Vista panoràmica.

VILAFANT, casa senyorial en la comarca 260, casa a restaurar, amb planta baixa, pis i àtic de 180 m². cada un. Jardí de 405 m²., 6 habitacions, bany, terrassa a la 1ª planta. A la planta baixa garatge, botiga, menjador, sala d'estar, cuina i una habitació. Pou amb motor. Moblada.

PALS, RESIDENCIAL LA CREU. Amb sa Punta a 800 m. camp de golf, últims 7 xalets de Residencial la Creu, superfícies des de 80 m² fins a 150 m² jardí i piscina comunitaria, preus interessants.

EN VENDA PARCEL·LA de 457 m². a la urbanització Serra Floreta (la Muntanyeta). Impressionant panoràmica i permís d'obres. Preu molt interessant.

PARCEL·LA a la urbanització Camp Serra de les Roques (Bàscara). 440 m². Preu: 1.200.000 ptes.

PONT DEL PRÍncep. Vilamalla. Venda de dues naus industrials, superfícies: local primer 218 m² construïts més 195,64 m² de pati; local segon, 240,18 m² construïts més 196,86 m² de pati. Possibilitats de convertir-se en una sola nau.

PERALADA en venda finca de 3300 m²., casa amb 2 hab., menjador, cuina, bany, garatge, bodega i porxos. Maquinària agrícola inclosa. Preu molt interessant.

RESIDENCIAL LA TORRE MAS PAU

HABITATGES unifamiliares en parcel·les de 700 m². aïllades o de 350 m². aparellades. Zona única en tota la comarca. Preu de promoció. Possibilitats d'acollir-se a V.P.O.

J. REIXACH
API. Nº 323

C/. Emili Grahit, 50
Tel. 21 41 62
GIRONA

PISOS DE OCASIÓN:

● **C/. Ciudadans**, 6 hab., 250 m² i parking. 8.000.000.

● **C/. Emili Grahit**, 3 hab. 2.600.000.

● **C/. San Sebastià**, 3 hab. con patio. Precio: 3.300.000 ptas.

● **C/. Àngel Guimerà**, 4 hab., baño y aseo. Precio: 3.200.000 ptas.

● **C/. Manuel de Falla**, 3 hab. Precio: 1.600.000 ptas.

● **C/. Rutlla**, 3 hab. dobles, terraza 20 m². y jardín de 90 m².

● **C/. Bassegoda**, 4 hab. y trastero. Soleado.

● **Avda. Sant Narcís**, 4 hab., baño y aseo, calefacción y parking.

● **C/. Rutlla**, 3 hab. dobles, gran salón comedor, baño 8 m²., estudio de 60 m². y terraza de 40 m².

● **C/. Finestrelles**, 3 hab. Precio: 1.500.000 ptas.

● **C/. Rafel Casanovas**, 3 hab., muy soleado. 2.000.000 ptas.

● **Zona colegio Bell-lloc**, 3 hab. dobles, cocina con terraza 15 m²., gran salón. NUEVO A ESTRENAR. Precio: 3.700.000 ptas.

LOCALES

● **C/. Pare Coll**, local comercial de 96 m².

● **C/. Rutlla**, local comercial de 130 m².

● **Bar** en pleno rendimiento, con vivienda. Ganancias superiores a las 400.000 ptas. netas al mes. Aproveche esta oportunidad.

CASAS:

● **Girona**, 3 hab. con jardín y garaje, totalmente reformada.

● **Pont Major**, 3 plantas para restaurar.

● **C/. Bassegoda**, a construir casa 190 m². con local 50 m².

● **Anglès PO**, acabados de calidad.

● **Caldès de Malavella**, con jardín y bodega.

● **Caldès de Malavella**, casa payés ideal para montar su negocio.

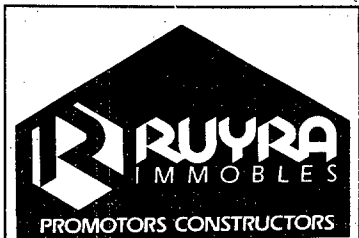
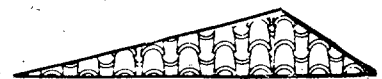
● **Quart**, casa de payés con 50.000 m². de terreno.

● **Quart**, casas a estrenar.

● **Cassà de la Selva** con garaje y jardín.

GESTIONAREMOS LA VENTA DE SU PISO, CASA O LOCAL

**LOCALES
COMERCIALES Y
DE OFICINAS**

● ENTRESUELOS de 50, 75 y 80 m2. en Pl. Llibertat, de Salt. Aptos para despachos, gestorías, agencias de seguros, etc. Mucha claridad. Facilidades a convenir. Tel. 20 64 32.

● LOCALES PLANTA BAJA, varias superficies y precios, en Pont Major. Entrada mínima y resto facilidades. Oportunidad. Tel. 20 64 32.

● LOCAL DE PLANTA BAJA de 146 m2. en calle Migdia, de Girona. Amplias fachadas. Posición frente a calle Migdia y futura plaza interior. Buena situación. Disponible en diciembre. Edificio en construcción. Tel. 20 64 32.

● LOCALES PLANTA BAJA, varias superficies, en Figueres, zona Pl. Creu de la Ma. Oportunidad. Tel. 20 64 32.

**INFÓRMESE SIN
COMPROMISO**

Francesc Macià, 10-Entl.
Tel. 23 53 61 - SALT

Avgda. Sant Francesc, 1-2
Tel. 21 15 12/20 89 62

PISOS OCASIO

● NTRA. SRA. DE LA SALUT, 3 dorm. Rad. Gas ciutat. Preu: 3.800.000 ptes.

● PL. CATALUNYA SALT, 3 dorm. Preu: 2.900.000 ptes.

● ÀTIC TRAV. STA. EUGÈNIA, 2 dorm. Preu: 3.500.000 ptes.

● C/. EMPÚRIES, 3 dorm., 1 bany. Preu: 3.125.000 ptes.

● C/. AGUDES, 4 dorm., bany-lavabo, pl. pàrking. Preu: 4.800.000 ptes.

● C/. COSTA BRAVA, 4 dorm., bany i lavabo. Preu: 3.125.000 ptes.

● C/. FLUVIÀ, 3 dorm. Preu: 4.000.000 ptes.

● C/. AGUDAS, àtic 3 dorm. Preu: 1.900.000 ptes.

● C/. AGUDAS, 4 dorm., bany, lavabo, calef. Preu: 3.600.000 ptes.

● C/. ANSELM CLAVÉ, 3 dorm. Preu: 2.250.000 ptes.

● C/. RÍO SER, 3 dorm, pl. pàrking. Preu: 5.200.000 ptes.

PISOS VPO EN CONSTRUCCIÓ

Facilitat pagament. 4 dorm., bany, lavabo, calefacció. Zona Sta. Eugènia. Avgda. Montilivi.

Estudis 2 dorm. Zona c/. Carne.

PISOS NOUS ESTRENAR

● FLACÀ, 3 dorm. Facilitats de pagament. Preu: 3.700.000 ptes.

COMPRE SIN HIPOTECA,
SIN LETRAS, SIN GASTOS
DE DIVISIÓ HORIZONTAL
Y CON SÓLO UN 10%
DE ENTRADA

Disponemos de
muchos pisos en
toda Catalunya

Llámenos al tel.
93 / 201 71 33
de 8'30 a las 15 h.
Srta. Mª Àngeles
Sr. Ballester

SEA PROPIETARIO POR EL
COSTE DE UN ALQUILER

**EN S'AGARÓ,
CONOZCA...**

«JARDINES de S'AGARÓ»

Apart.-chalet de alto-standing, al mar. Jardines privados y piscinas. Acabados de lujo, baños en mármol. Garage. Cocina de roble, equipada, únicos. Precios de lanzamiento 1ª fase, desde: 6.975.000 ptas. Facilidades. Trato directo.

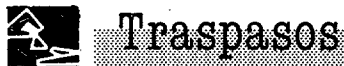
Información: En propia finca, acceso por carretera de Platja d'Aro a s'Agaró. Pasado Disco Pacha y cambio rasante, primer desvío a la izquierda, dirección mar (seguir carteles indicadores). También al Tel. (972) 81 92 11.

**ANUNCIIS
AL SEU
DIARI**

Oferta

HÁGASE grafólogo. Horizonte ilimitados. Profesión amena-independiente. Apartado 40.099. Madrid.

Traspasos

TRASPASO, vendo o alquilo bar musical Maçanet de la Selva. Tel. 85 87 87.

A 10 KM. DE GIRONA, supermercado en pleno rendimiento con vivienda. 1.800.000 ptas. de traspaso y 25.000 ptas. al mes. Información: Tel. 21 24 26.

TRASPASO cafetería. Tel. 20 29 15.

TRASPASO BAR Sta. Eugènia en pleno rendimiento. Precio interesante. 23 08 10.

TRASPASO pollería por no poder atender. Barata. Tel. 23 73 07 noches.

Varios

BUSCO PISO o despacho con teléfono. Alrededores de Girona. Llamar al 23 74 61.

PARTIDA de coñac y brandy español, 45 años antigüedad. Tel. 42 80 33, a partir de 10 noche.

Ventas

RECUPERADORA DE SALT, S.A. Hormigones. Compresores. Tel. 23 67 61.

PER REFORMES, veng taules, cadires i taburets de bar. Tel. 20 23 16.

LA EMPRESA ASTILLEROS
DEL MAR,
de Sant Feliu de Guixols
Precisa: Carpinteros cualificados. Interesados presentarse a partir del 31 de agosto en:
ASTILLEROS DEL MAR
Ctra. de Pedraita, s/n.
SANT FELIU DE GUIXOLS
Teléfono 32 23 18

**PANADERIA
«EL FORNET»**

Anuncia a la seva clientela que el proper dia 10 d'agost obre novament les seves portes, una vegada acabades les vacances.

Important empresa de serveis
necessita:

Redactor/a llicenciat/ada en Ciències de la Informació.

Interessats envieu currículum vitae a:

Diari de Girona-Los Sitios. Ref: Administració.

IMPORTANT EMPRESA DE SERVEIS DE GIRONA
NECESSITA:

**REPARTIDOR
amb furgoneta o Renault-4**

Interessats trucar al Tel. 47 62 77. Sr. Enric Casademont.

**CUINES PALAMÓS NECESSITA
MUNTADOR DE MOBLES DE CUINA
amb experiència**

Oferim: Incorporació immediata. Treball tot l'any. Ingressos aproximats 150.000 ptes.

Trucar dia 12 d'agost de 9 a 11 al telèfon 31 43 54

**EMPRESA
PREFABRICADOS ESCAYOLA**

precisa 3 personas para su
factoría del Alt Empordà

Se valorará experiencia y conocimientos en el ramo.

Se ofrece: — Formación a cargo de la empresa.
— Incorporación inmediata.
— Sueldo fijo del orden de 1.000.000 ptas. (anual), más incentivos producción.

Interesados solicitar entrevista:
Teléfono (972) 50 90 97. Sr. Ignacio. Rel. INEM 36640

**SÓLO PARA:
SEÑORAS**

Con personalidad y clase, inteligentes, ambiciosas, entusiasmadas, mayores de 40 años, que tengan estudios medios y que quieran realizarse en un trabajo de gran categoría.

Importante Entidad Parabancaria Catalana las necesita para su DPTº DE RELACIONES PÚBLICAS para trabajar en la Delegación de

GIRONA media jornada o tiempo completo a convenir. Las aspirantes recibirán un curso intensivo de capacitación en psicología aplicada y conocimientos financieros, y por comisiones y otros incentivos (contrato mercantil) ganarán más de:

180.000 PTAS. MENSUALES

Interesadas escribir indicando en el sobre la Refª 6902, a:

Güppo Gran Via Corts Catalanes, 583, entlo 1ª
ANUNCIOS 08011 Barcelona

Música

MUSICAL EIXIMENIS

PIANOS - ORGUES
SINTETITZADORS
Totes les marques

Distribuïdor exclusiu
ELECTRÒNICA
YAMAHA

GRANS OFERTES COMPTAT!
Terminis fins a 36 mesos

Pianos de lloguer
Opció compra

Eiximenis, 18 GIRONA
Telèfon 20 63 86
Vilafant, 51 FIGUERES
Telèfon 50 59 66

MUSICAL EIXIMENIS

Relax

INSTITUT DE BELLESA GIRONA.
Avgda. Jaume I, 13, pral. tercera. Horari de 10'30 a 20'30 hores. Visa/Master

INSTITUTO DE BELLEZA Sta. Eugènia, atendido por señoritas. De 10'30 a 20'30. Sta. Eugènia, 18, 4º, 3ª. Tel. 20 89 71.

SENYORETA jove i discreta per a senyors solvents. Massatge relax. Tel. 23 87 11. De dilluns a dissabtes (divendres no). De 10'30-20.

INSTITUTO DE BELLEZA. Bonas-truc de Porta, nº 3, primera. Alta cosmética masculina. Masaje relax. Abierto de 10'30 mañanas a 8'30 noches. Sábados de 10-7'30. Visa-Master. Tel. 20 86 35.

Terrenos

PARTICULAR vende terreno en Urbanización Torres de Palau, 810 m2. Tel. 20 37 21.

OCASIO ÚNICA. Finques rústiques 72 Ha. a Vilobí d'Onyar. 84 01 76.

PER ENFERMETAT, es ven terreny a Caldes de Malavella. 28.000 pams, preu a convenir. Telèfon (93) 232 03 68. Trucar matins de 8 a 12.

Trabajo

Demanda

URGE ayudante camarero con experiencia. Presentarse en calle Albareda, 15. Bar Jorjés.

ES NECESSITA patronista-talladora amb experiència. Telèfon 23 01 99, de 5 a 7.

SE NECESITA empleada hogar, mes agosto, muy buen sueldo. Llamar 76 80 31.

SE PRECISAN operarios de conducto fibra. Con o sin autónomos. Tel. 23 26 14.

URGENTE, se necesita cocinero para estación de esquí, fijo todo el año o temporada. Tel. 74 01 25 - 74 05 70.

NECESSITEM un cambrer professional, 1 ajudant de menjador i 1 dona per a cuina. Tel. 21 67 61 de 12 a 16 hores.

SE NECESITA señora para la limpieza, fija todo el día. Restaurante Playa de Aro. Teléfono 81 79 89.

VENEDORES y representantes cualquier gremio, aumenten sus ingresos vendiendo a su clientela artículos de regalo con la propaganda impresa. Contrato mercantil. Escribir indicando en el sobre la Ref. 9505 de Roldos, S.A. Vergara, 10. 08002-Barcelona.

TRABAJE montando cuadros pequeños en casa, proporcionamos materiales, recogemos producción. Decorhogar, Alfonso Católico I. Oviedo.

Guanyadors dels premis Alt Empordà

A Figueres, es premia la investigació pedagògica

J.Mª BERNILS V.

Figueres.— L'Ajuntament de Figueres ha fet públic el veredict del cinquè premi d'experiències pedagògiques «Alt Empordà» que serà concedit el proper dia 24 d'agost en el transcurs de l'acte inaugural de la novena Escola d'Estiu, a desenvolupar en el col·legi públic Salvador Dalí.

El primer premi ha estat concedit al treball que portava per títol «Tramuntana» i que fou presentat per Mª Neus Roig i Blàquez, Mercè Tremoleda i Trilla i Maria Pérez i Domínguez de l'escola Josep Pous i Pagès, de Figueres.

El jurat va valorar, principalment, l'estructuració del treball i el seu valor pràctic, que el qualifiquen com a molt vàlid per als alumnes del primer curs del cicle mitjà de l'ensenyament general bàsic. La dotació econòmica és de cent mil pessetes per a les autores i deu mil per a l'escola a què pertanyen.

Pel que fa al segon premi, s'ha guardonat el treball «Itineraris botànics al voltant de

l'Institut Alexandre Deulofeu de Figueres», realitzat per alumnes de segon i tercer de BUP de l'esmentat centre, pertanyents a l'assignatura d'ecologia.

El treball ha estat dirigit pels professors del centre, Santiago Musquera i Musquera i Xavier Aurell i Bach. El jurat ha considerat que l'esmentat estudi és una important aportació al treball de coneixement botànic dels parcs i jardins de Figueres i del seu entorn.

La dotació econòmica del premi s'ha fixat en seixanta-cinc mil pessetes per als seus autors i set mil per a l'Institut. Finalment, el tercer premi s'ha concedit a Joan Clotas i Frigola, de l'escola pública de Pau, pel treball «La nostra escola, revista escolar de Pau». Amb aquest guardó el jurat ha volgut premiar la presentació d'un mètode actiu i globalitzador d'organització aplicat a una escola unitària, com és el cas de la de Pau. La dotació econòmica d'aquest darrer premi és de trenta-cinc mil pessetes per a l'autor i cinc mil per al centre.

Més de cent actuacions de música i teatre al Grec '87

Barcelona.— Uns cinquanta grups de música i teatre van oferir més de cent actuacions en la programació d'espectacles del Grec '87, que va registrar una afluència de públic de cent mil persones segons dades facilitades per l'organització.

Patrocinat per l'Ajuntament de Barcelona amb un pressupost de més de 135 milions de pessetes, el Grec '87, que es va desenvolupar en sis espais diferents, va comptar amb la participació de companyies teatrals

i grups musicals procedents de tretze països. El Teatre Grec i la Casa de la Caritat van ser els escenaris dedicats pròpiament a la programació teatral, en la qual va destacar «The Gospel at Colonus», d'Estats Units, que va reunir 7.490 persones en les seves cinc actuacions. Els grups Sankai Juku, de Japó, amb 3.536 espectadors, Beaugeste/Lolita, amb «Zoop-sie Comedy», de França, amb 1.837, i Pupi & Fresede, d'Itàlia, amb 1.245, van ser d'altres dels grups teatrals que van actuar en aquest festival.

Pel·lícules de la pròxima semana

MIR HURTADO

«¡Tres amigos!»

Con este título se presenta la última comedia de John Landis, realizada por encargo de su productor ejecutivo, coguionista e intérprete, Steve Martin. Este, Chevy Chase y Martin Short interpretan a tres héroes del cine mudo que acuden a la llamada de una joven mexicana que los ha visto en el cine, para que se enfrenten a un poderoso cacique y sus numerosos guardaespaldas y compinches. Ellos aceptan, convencidos de que se trata de un nuevo papel para una película por la que podrán cobrar una buena suma de dinero. Esta disparatada historia es la base de un guión escrito por Steve Martin, Lorne Michaels y el músico Randy Newman (padre de las maravillosas bandas sonoras de «Ragtime» y «El mejor»), que ha colaborado con Elmer Bernstein en la parte musical. Definida por su director como «una parodia musical del western», la película pretende ser una comedia con numerosos «gags» destinados a divertir sin entrar en la sal gorda, potenciando la comicidad de sus protagonistas. A Chevy Chase (ya que coincidió con Landis en su anterior «Espías como nosotros») y Steve Martin, se les une el debutante Martin Short, salido del programa televisivo «Saturday night live», igual que Chase, Dan Aykroyd, John Belushi, Don Murray y tanto otros. Entre los actores secundarios, destaca Alfonso Arau, recordado por su brillante aparición en «Tras el corazón verde», junto a Kathleen Turner y Mi-

Chevy Chase, Steve Martin y Martin Short, «Tres amigos».

chael Douglas. (Plaça A).

«Mordiscos peligrosos»

Comedia de vampiros producida por un ilustre Samuel Goldwyn Jr. y dirigida por Howard Storm, sobre una condesa (Lauren Hutton) que, aparte de vivir lujosamente y poseer una envidiable belleza, tiene que hacer frente a un pequeño problema para seguir viviendo: periódicamente, necesita consumir sangre de jóvenes varones y vírgenes, lo cual la convierte en una vampiresa de primera clase y de gustos indudablemente exigentes. Por otra parte, conocemos a un joven estudiante que se gana la vida vendiendo helados y que,

mira por dónde, cumple hasta el último requisito para convertirse en la próxima cena de la condesa. Ambos se encontrarán en un club nocturno y no tardarán en trabar conocimiento, lo cual significará, para el joven, entrar en contacto con un mundo de vampiros hasta entonces desconocido. El cine americano sigue empeñado en mostrar a Lauren Hutton como el «summum» de la belleza (recordémosla en «American gigolo» y «Lassiter») en ambientes lujosos, esta vez para un género que ha dado productos interesantes como «Vamp» y muchos otros olvidables como «Amor al primer mordisco» y «Transylvania 6-5000». (Coliseo).

El certamen da comienzo mañana

Colomo presentará «La vida alegre» en el festival de Vevey

Vevey (Suiza).— El realizador español Fernando Colomo presentará su película «La Vida Alegre», interpretada por Verónica Forqué, Antonio Resines, Ana Obregón y Miguel Rellán, y uno de los últimos grandes éxitos del cine español, en el VII Festival internacional de cine de comedia, que dará comienzo mañana lunes, en la población suiza de Vevey, a orillas del lago Lemán.

La crítica suiza señala sobre el film de Colomo que posee la «habilidad de abordar el problema del SIDA, sin que en el transcurso del mismo se cite esa enfermedad». El

programa del festival incluye 11 films y 7 cortometrajes, y cuenta con secciones paralelas dedicadas a Frank Capra y los Hermanos Marx, y una específica al «Humor en el mundo», con realizaciones de China, Francia, Estados Unidos, Gran Bretaña, Polonia, Italia y República Federal de Alemania.

Las películas en concurso serán calificadas por un jurado compuesto por cinco personas y presidido por el realizador español Luis García Berlanga.

El presupuesto de este festival asciende a 300.000 francos suizos, que aportarán en su mayor parte

Fernando Colomo.

la villa de Vevey, el Cantón de Vaud y un grupo de hoteleros implantados en la zona.

CATALUNYA/3

LA ÚLTIMA Y MÁS DIVERTIDA PELÍCULA DE NUESTROS GENIOS ASTERIX Y OBELIX

ESTRENEM TOTS ELS DIVENDRES

CATALUNYA/2

Una nit a Casa Blanca

UNA FUGIDA DIFERENT

Una pel·lícula d'ANTONI MARTÍ

electronics GIRONA

SALA RECREATIVA

Canalejas, 1

EDIFICIO COLISEO

- * Abierto todos los días de 10.00 a 22.00
- * Local climatizado
- * Ambiente selecto

¡¡LIMÓN Y BABY 100, el último modelo de RF y Codere S.A.!!
¡¡Ven a probarla!!

CARTELERA

GIRONA

ALBÉNIZ Tel. 20 01 35
Arma letal. USA. Acción. Dir.: Richard Donner. Int.: Mel Gibson y Danny Glover. Un veterano policía de color poco amante de la acción y un compañero que disfruta con el peligro reciben el encargo de investigar un caso que, tras un aparente suicidio, esconde un asunto de tráfico de drogas. H: 4.00, 6.00, 8.00, 10.30. 13 años.

CATALUNYA 1 Tel. 20 23 93
007: Alta Tensión. Gran Bretaña. Acción. Dir.: John Glen. Int.: Timothy Dalton y Maryam D'Abou. James Bond es encargado de vigilar la desertión de un disidente soviético a quien una violoncelista checa intentará matar. El soviético revela la existencia de un proyecto de asesinato político, por lo que Bond decide investigar a fondo. H: 4.00, 6.10, 8.20, 10.30. Apto.

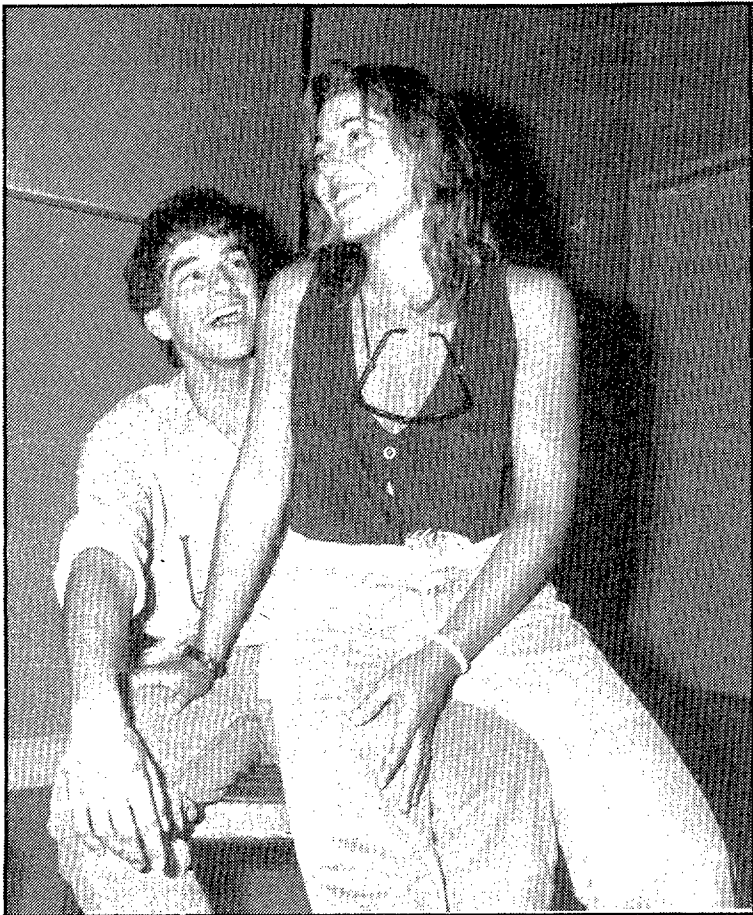
CATALUNYA 2 Tel. 20 23 93
Una nit a Casa Blanca. Catalunya. Comedia. Dir.: Antoni Martí. Int.: Emma Vilarasau y Carles Pongiluppi. Una chica de veinticinco años y un chico de dieciocho se encuentran en la carretera, a la que han llegado tras huir de un entorno que no les satisfacía. Aunque huyen por motivos opuestos, deciden seguir el viaje juntos, fijándose como meta Casa Blanca, un lugar del Delta de l'Ebre. H: 4.10, 6.10, 8.10, 10.10. Apto.

CATALUNYA 3
Astérix en Bretaña. Francia. Dibujos animados. Dir.: Pino Van Lamsweerde. H: 4.15, 5.45, 7.15, 8.45, 10.30. Apto.

COLISEO Tel. 20 27 47
Secretos indiscretos. USA. Comedia. Dir.: Peter Medak. Int.: Roy Scheider, Treat Williams y Craig Wasson. Siete amigos que al cabo del tiempo han seguido caminos diferentes y alcanzan diversas posiciones sociales se reúnen en una casa para hablar de sus vidas privadas y las relaciones con sus respectivas esposas y otras mujeres. Más tarde, deciden terminar la velada en un burdel. H: 4.00, 6.00, 8.00, 10.30. 18 años.

MODERN A Tel. 20 30 89
Pesadilla en Elm Street 3. USA. Terror. Dir.: Chuck Russell. Int.: Heather Langenkamp y Robert Englund. El maléfico Freddy Krueger se ensaña esta vez con los pacientes de un hospital, apareciendo en sus sueños y acabando con sus vidas. Una doctora que había sufrido los ataques del monstruo decide hacerle frente. H: 4.30, 6.20, 8.10, 10.15. 13 años.

MODERN B Tel. 20 30 89
Sufre mamón. España. Comedia. Dir.: Manolo Summers. Int.: Hombres

Carles Pongiluppi y Emma Vilarasau, protagonistas de «Una nit a Casa Blanca».

G y Marta Madruga. Biografía de los Hombres G: Dos estudiantes son expulsados de un colegio religioso y van a parar a otro donde conocerán a otros dos con quienes formarán un grupo rockero. H: 4.15, 6.15, 8.15, 10.15. Apto.

PLAÇA A Tel. 20 38 59
Cuenta conmigo. USA. Drama. Dir.: Rob Reiner. Int.: Will Wheaton y River Phoenix. En los años 50, cuatro muchachos de doce años intentan vivir una aventura en el bosque, que les permita escapar de unos hogares conflictivos. El pretexto será la búsqueda del cadáver de un chico que desapareció unos días antes. H: 4.20, 6.20, 8.20, 10.20. Apto.

PLAÇA B Tel. 20 38 59
Gothic. Gran Bretaña. Terror. Dir.: Ken Russell. Int.: Julian Sands y Gabriel Byrne. Una noche de 1816, Lord Byron reúne en su mansión al Dr. Polidori y al matrimonio Shelley, y les propone que materialicen sus pesadillas. H: 4.30, 6.30, 8.30, 10.30. 18 años.

PLAÇA C Tel. 20 38 59
Oxford Blues. USA. Comedia. Dir.:

Robert Boris. Int.: Rob Lowe y Ally Sheedy. Un estudiante americano llega a la Universidad de Oxford con el fin de ligarse a la aristocrática chica de sus sueños. Allí se enfrenta a unos compañeros y profesores con costumbres muy distintas. H: 4.30, 6.25, 8.20, 10.20. Apto.

ULTONIA Tel. 20 22 77
Cuentos asombrosos. USA. Fantasía terrorífica. Dir.: Steven Spielberg, Robert Zemeckis y William Dear. Tres episodios con el elemento fantástico como denominador común: Una misión de combate se encuentra atrapada en una torreta, un actor se pasea por la ciudad vestido de momia, personaje que interpreta en una película, y unos estudiantes deciden eliminar a su profesor de inglés mediante sus conocimientos de magia. H: 4.15, 6.15, 8.15, 10.15. Apto.

BANYOLES

MERCANTIL
Curso del 65. Drama. Documental. H: Continua 4.00. 13 años.

VICTORIA
House, una casa alucinante. USA. Terror. Documental. H: Continua 4.00. 13 años.

BLANES

MARYAN
¡Tres amigos! USA. Comedia. Días rebeldes. USA. Drama. H: Continua 4.00. Apto.

VICTÒRIA
Cobra. USA. Acción. Cocodrilo Dundee. Australia. Comedia. H: Continua 3.00. 18 años.

CASSÀ DE LA SELVA

LA COMA
El gran amor del conde Drácula. España. Terror. H: 5.00. **Golpe en la pequeña China.** USA. Aventuras. H: 6.40. 13 años.

FIGUERES

EL JARDÍ Tel. 50 19 11
Dragon Rapide. España. Histórica. **El retorno de Shaolin.** Acción. H: Continua 3.45. Apto.

JUNCÀRIA Tel. 50 02 31
Traición sin límite. USA. Policiaca. **La mujer del jefe.** USA. Comedia. H: Continua 4.00. 13 años.

LAS VEGAS Tel. 50 28 00
Sufre mamón. España. Comedia. H: Continua 3.30. Apto.

SAVOY Tel. 50 52 05
Critters. USA. Fantasía terrorífica. H: Continua 4.00. 13 años.

LA BISBAL D'EMPORDÀ

OLÍMPIA
Caray, qué palizas. Comedia. H: 4.00, 7.30. **Los líos de Estefanía.** Comedia. H: 5.40, 8.45. 13 años.

LLAGOSTERA

CASINO
Golpe en la pequeña China. USA. Aventuras. H: 5.00. **El gran amor del conde Drácula.** España. Terror. H: 6.40. 13 años.

OLOT

COLON
El vuelo del navegante. USA. Fantasía. **Más allá del valor.** USA. Acción. H: Continua 4.00. 18 años.

GRIDO
Patrullero 777. México. Comedia. **Thunder, policía sin ley.** Italia. Acción. H: Continua 4.00. 13 años.

PALAFRUGELL

FRATERNAL
La mansión. USA. Terror. H: 5.00. **La enfermera de mi padre.** Comedia. H: 7.00. 13 años.

PALAMÓS

ARINCO Tel. 31 54 73
Basil, el ratón superdetective. USA. Dibujos animados. H: 4.00, 5.30, 7.00. Apto.

Lady Jane. Gran Brataña. Drama. H: 8.45, 11.00. Apto.

KYTON Tel. 31 40 95
Superman IV: En busca de la paz. USA. Fantasía. H: 4.00, 5.45, 7.40, 9.30, 11.20. Apto.

PLATJA D'ARO

AVINGUDA Tel. 81 76 65
House, una casa alucinante. USA. Terror. H: 4.15, 7.45, 11.45. **Aladino.** Italia. Comedia. H: 6.00, 9.35. 13 años.

IVAN Tel. 81 80 82
Superman IV: En busca de la paz. USA. Fantasía. H: 4.30, 6.40, 6.30, 8.50, 11.05. **Cortometraje.** H: 6.00, 8.15, 10.35. Apto.

RIPOLL

COMTAL
Maestro en fugas. USA. Comedia. H: 4.00, 7.25. **La última cenicienta.** Comedia. H: 5.30, 9.30. Apto.

LA MOLINA
Fuera de límites. USA. Acción. **Manhattan sur.** USA. Policiaca. H: Continua 4.00. 18 años.

SANT FELIU DE GUÍXOLS

CATALUNYA Tel. 32 03 22
Un loco suelto en Hollywood. USA. Comedia. H: 5.00, 7.00, 9.00, 10.45. Apto.

TORROELLA DE MONTGRÍ

MONTGRÍ
Nueve semanas y media. USA. Drama. **Los bicivoladores.** USA. Aventuras. H: Continua 5.00. 18 años.

TOSSA

GASPAR
Starman. USA. Fantasía. **Regreso a la escuela.** USA. Comedia. H: Continua 5.00. Apto.

MONTSERRAT
Hanna y sus hermanas. USA. Comedia. H: Continua 6.00. Apto.

TEATRE ALBENZ
MEL GIBSON - DANNY GLOVER
Dos policías
Glover lleva un arma. Gibson es un arma.
El es el único policía de Los Angeles registrado como...
ARMA LETAL
Warner Bros. Presenta a MEL GIBSON - DANNY GLOVER
Una Producción SILVER PICTURES. En un film de RICHARD DONNER
ARMA LETAL. LETHAL WEAPON. GARY BUSEY
Montador STUART BAIRD. Diseño de Producción: MICHAEL RIVA
Director de Fotografía STEPHEN GOLDBLATT
Música de MICHAEL KAMEN y ERIC CLAPTON
Escrita por SHANE BLACK. Producida por RICHARD DONNER
y JOEL SILVER. Dirigida por RICHARD DONNER
DOLBY DIGITAL
Horari: 4, 6, 8 i 10.30
PEL·LÍCULA DOTADA AMB L'ESPECTACULARITAT DEL S6
DOLBY STEREO

Cinemas abc SALA a
Local refrigerat
2ª setmana d'èxit
CUENTA CONMIGO
"STAND BY ME"
Un nuevo film de Rob Reiner
COLUMBIA PICTURES presenta una PRODUCCION ACTIVA
CONLEY FLEAMAN JERRY O'CONNOR MITCHELL SUTHERLAND
JAMES WOODS
"STAND BY ME"
"STAND BY ME"
"STAND BY ME"
Cinemas abc SALA c
Local refrigerat
5ª Setmana d'èxit
OXFORD BLUES
UN YANQUI EN OXFORD
Jugador Jugador Jugador
Últim dia
PEL·LÍCULA DOTADA AMB L'ESPECTACULARITAT DEL S6
DOLBY STEREO

Cinemas abc SALA a
Local refrigerat
Demà dilluns gran estrena
TRES AMIGOS!
Es més que una locura...! Son tres!
Una Producció L.A. FILMS-LAURENCE BIRBALES. Dirigit per LAURENCE POLLEY. TERCER AMIGUET
ALEXANDRE ARABÉ PIERRE PERANA YVES MONTANDY. Guió de BARBARA BETHMAN. Partitura Musical de CLAUDE DEBUSSY
Productor Ejecutivo STEVE BRADTON. Escrita por STEVE BRADTON - LIONEL BIRBALES y BARBARA BETHMAN
Dirigida por LAURENCE POLLEY y ROYCE TILLEY, JR. Dirigida por JOHN LAMOND. Distribuidora: OCEANOGRAPHY
PEL·LÍCULA DOTADA AMB L'ESPECTACULARITAT DEL S6
DOLBY STEREO

COLISEO IMPERIAL
Local refrigerat
Demà dilluns gran estrena
MORDISGOS PEDIGROSOS
ONEIL WELLS SHARON LAKE KEN HUTTON JIM CARRIE KAREN KOPPEL AND CLEAVON LITTLE
Director of Photography VANCE GREENE, Director Associate Producer RUSSELL TIAWCHER
Executive Producer SAMUEL GOLDWYN, JR.
Screenplay by DAVID HINES & JERRY HILL. Story by JONATHAN ROBERTS. Story by HENRI VILLARD
Produced by HENRI VILLARD HENRY WELLS and FRANK E. HEDDEBRANDT
Directed by HOWARD STORM
Horari: 4, 6, 8 i 10.30

TELEVISIÓ

- 08.45 Carta de ajust.
- 09.00 Informe semanal.
- 11.00 Concierto.
- 12.0 Puebló de Dios.
- 12.35 Vida salvaje. «La cabra montés». La cabra montés es una variedad de la cabra común, cuyo hábitat son las montañas de España. Se distingue por su color ceniciento rojizo, aunque sus patas, barba y cola son negras; presenta una raya negra a lo largo del espinazo y tiene una cornamenta rugosa y retorcida, dirigida hacia atrás. Es una especie muy apreciada en cinegética.
- 13.15 Dibujos animados.
- 13.35 Curro Jiménez. «En la palma de la mano». Curro Jiménez sufre un ataque de amnesia y anda vagabundo por el monte sin saber quién es ni de dónde procede. En este estado lo encuentran dos mujeres, madre e hija, que lo cuidan y ayudan a recuperar su pasado. La joven se enamora del bandolero, ignorando de quién se trata.
- 14.30 Siete días.
- 15.00 Telediario 1.
- 15.35 El inspector Gadget.
- 16.05 Estrenos TV. «Un acto de amor». (1980). Director: Jud Taylor. Intérpretes: Ron Howard, Robert Foxworth, Mickey Rourke, Jacqueline Brookes, Sandra West, David Spielberg y Gail Young.
- 17.45 Si lo sé no vengo. Programa-concurso presentado por Jordi Hurtado.
- 18.45 Revista de viajes. «Comunidad valenciana». Programa que ofrece tres rutas correspondientes a cada una de las provincias que conforman la Comunidad Valenciana.
- 19.15 Parada de postas. «Maggie».
- 20.00 México precolombino. «La cultura del agua». El programa que abre esta serie está dedicado a la península de Yucatán, sede de la antigua y misteriosa civilización maya.
- 20.30 Telediario 2.
- 21.05 En portada. «Portugal: retrato postelectoral». Análisis de la situación portuguesa tras las recientes elecciones que han dado

- la mayoría absoluta al Partido Socialdemócrata, encabezado por el ministro Aníbal Cavaco e Silva. Se hará una disección de la proyección futura de Portugal en el seno de la Comunidad Económica Europea.
- 21.35 Gran reportaje. «Artie Shaw: el tiempo es todo lo que te ha quedado». Reportaje que tratará la vida del gran clarinetista de orquesta de baile, Artie Shaw, que cuenta 64 años, habiendo alcanzado el éxito y la fama cuando sólo contaba 29. Se ofrecerán varias entrevistas con él.
- 22.30 Domingo cine. «Ayúdame a soñar». (1981). Director: Pupi Avati. Intérpretes: Mariangela Melato, Anthony Franciosa, Paola Pittagora, Jean-Pierre Leaud, Alexandra Stewart.
- 00.15 Despedida y cierre.

- 10.00 Missa.
- 10.45 Tú puedes.
- 11.00 Gaudí i la música.
- 12.00 Estudi estadi.
- 18.00 Sesión de tarde. «El hijo del corsario rojo». (1958). Director: Primo Zeglio. Intérpretes: Lex Barker, Sylvia López, Vera Silenti, Luciano Martín, Saro Urzi, Vickey Lagos. El capitán Enrico de Ventimiglia, hijo del famoso corsario rojo, a bordo del bergantín «Folgor» asalta, en compañía de sus marineros, un galeón que desde Europa se dirige al Caribe. Pero los piratas de Enrico no desean apoderarse del botín.
- 19.40 Los diminutos. «Todos los votos cuentan».
- 20.05 Como perro y el gato.
- 21.00 L'informatiu cap de setmana.
- 21.30 Debat 2.
- 22.00 El diario secreto de Adrian Mole. (V). Nuevo episodio de la serie en la que se narra la vida de Adrian Mole, un muchacho pesimista que escribe en su diario todas las dramáticas circunstancias por las que pasa.
- 22.30 Transmisión deportiva.
- 01.00 Despedida y cierre.

- 13.30 Carta d'ajust.
- 13.55 Començament d'emissió.
- 14.00 Olímpics en acció.
- 15.00 Telenotícies cap de setmana.
- 15.30 Al vent entre els salzes.
- 16.00 La gran vall. «Estrany a tot arreu». A Nick Barkley li surt el tret per la culata amb la broma pesada que li ha fet a Jody. Tota la ciutat comença a pensar que la nova modista, Jennie Hall, és l'única supervivent d'una banda que va atracar un banc.
- 16.45 El meravellós circ de la mar. «Filmació entre coralls».
- 17.10 Artesania. «Petita mecànica».
- 17.35 L'home i la ciutat. «Els insults a la porta». L'alcalde Tom Alcalá es guanya les ires del seu propi poble, els xicans, perquè defensen un sargent de la policia anomenat Raúl Álvarez. El policia és acusat de maltractar dos sospitosos mentre els interrogava. Però Alcalá creu que Álvarez és innocent i busca la veritat.
- 18.10 Música vista. «L'ontainers-nous camins».
- 19.10 La ruta de la seda. «El tren a través de les muntanyes de Tian Shan».
- 20.00 Candel. «La nit de Nadal de Sevilla».
- 20.30 Telenotícies cap de setmana.
- 21.00 30 minuts. Reportatges informatius d'actualitat que es traslladen a diferents punts de la geografia mundial per cobrir l'actualitat informativa i els temes d'interès periodístic.
- 21.30 A cor obert. «Jugant a ser Déu». (II). El doctor Westphall explica una dolorosa experiència personal a Sor Domenica per fer-li entendre la seva resistència a desconnectar el sistema de suport d'una religiosa amb lesió cerebral irreversible. Fiscus dubta davant una misteriosa dona que afirma ésser una fada. Tres bombers afectats de greus cremades se sotmeten a dolorosos tractaments.
- 22.30 Cita amb l'esport.
- 23.30 Fi d'emissió.

Mickey Rourke.

«Estrenos TV» (TVE-1, 16.05 h.)

«Un acto de amor»

«Estrenos TV» ofrece hoy un telefilm destinado a conmover a las audiencias por aquello de que se trata un tema de evidente dramatismo y se basa en un hecho real. Joseph Cybulkowski (Mickey Rourke) es un joven de origen polaco que, tras sufrir un accidente con su moto, queda totalmente paralizado a causa de una lesión cerebral. Su hermano León (Ron Howard), consciente de su sufrimiento, se dispone a proporcionarle una muerte piadosa. Realizado en 1980 por Jud Taylor, «Un acto de amor» nos cuestiona una vez mas sobre la eutanasia, introduciéndonos en el interior de un personaje que ha tomado su decisión. Destaca la interpretación de Ron Howard, posterior director de «Splash» y «Cocoon», y de Mickey Rourke, antes de protagonizar «La ley de la calle», «Manhattan sur» y «Nueve semanas y media».

RADIO

- 08.00 Bonjour la France.
- 09.10 Zappe Zappeur.
- 10.15 Tarzan.
- 11.15 SOS refuges.
- 13.00 Le journal de la Une.
- 13.25 Starsky et Hutch.
- 14.20 F-1.
- 17.25 Les bleus et les gris.
- 18.20 La roue de la fortune.
- 19.05 Pour l'amour du risque.
- 20.00 Le journal de la une.
- 20.35 L'année sainte.
- 22.10 Sports dimanche soir.
- 22.55 Journal.
- 08.50 Flash d'informations.
- 09.00 Émission islamique.
- 12.05 Le chevalier tempete.
- 13.00 A2 midi.
- 13.20 Les deux font la paire.
- 14.10 La chasse aux trésors.
- 18.45 Stade 2.
- 19.30 Quoi de neuf, docteur?
- 20.00 Journal.
- 20.30 Madigan.
- 21.45 Les inconnus du mont blanc.
- 22.30 Jazz à Antibes.
- 23.50 Édition de la nuit.

- 12.00 Dialectales.
- 13.30 Forum RMC.
- 14.30 Sports loisirs.
- 18.00 Amuse 3.
- 18.25 RFO Hebdo.
- 18.55 Amuse 3.
- 19.45 Cherchez la France.
- 20.05 Paul Hogan Show.
- 20.35 Sur la piste du crime.
- 21.20 France à la carte.
- 21.50 Soir 3.
- 22.30 L'amour chante.
- 00.25 Fin des émissions.

- RÀDIO GIRONA OM**
08.00 Bon diumenge. 08.30 Avui és festa. 9.05. Santa missa. 10.03 Bon dia Girona. 12.03 El gran musical. 14.03 El món per un forat. 17.00 Carroussel deportivo. 21.03 Dominical deportes. 22.03. Coplas de mi SER. 23.00 Hora 25.
- RÀDIO GIRONA FM**
07.30 La música de tu vida. 21.00 Dominical deportes.
- RADIOCADENA GIRONA OM**
07.03 Els matins de Radiocadena. 13.00 Connexió RCE. 13.20 Taula de redacció. 14.30 Connexió RCE. 15.03 Hora 15. 16.00 Dia a dia. 17.55 Connexió RCE.

- RADIOCADENA GIRONA FM**
07.03 El primer compàs. 09.00 Dial 2. 14.00 Taula de redacció. 14.10 RCE Compàs-connexió RCE. 16.00 Dial 2. 20.00 Connexió RCE.

- RÀDIO GRUP**
09.00 Música/esports. 14.00 I de postre música. 16.00 Ràdio Barça en joc/Especial esports Ràdio Grup. 20.30 Informatiu esportiu local. 21.30 Connexió programació Cadena 13.

- RÀDIO COSTA BRAVA**
07.05 La ràdio brava. Ràdio fórmula musical-informativa al llarg del cap de setmana. 13.05 Ràdio-notícies RCB. 01.00 Connexió Cadena 13 (Ràdio Barça).

- RÀDIO OLOT**
09.00 Missa. 09.30 Audició de sardanes. 10.30 Visca l'estiu. 11.00 Informatiu CR. 13.30 Informatiu Ràdio Olot. 21.15 Nits d'estiu. 22.30 Toca qui toca. 24.00 Connexió CR.

- RÀDIO POPULAR FIGUERES O.M.**
09.00 El madrugón. 09.00 I la música continua... 09.15 Diumenge és festa. 09.45 I més música... 10.00 Viva el domingo. 13.00 Protagonista la notícia. 15.00 Femenino plural. 17.00 Tiempo de juego. 23.00 Pianísimo. 24.00 Gran parada. 04.00 Crónica del alba.

- RÀDIO POPULAR FIGUERES F.M.**
09.00 Musical. 10.00 Santa missa des de la parròquia de St. Pere de la nostra ciutat. 10.45 I la música continua. 13.30 I més música... 15.00 Mundo negro. 16.00 Ràdio esport. Cap de setmana (Inclou partit U.E. Figueres). 20.00 Connexió OM.

- RÀDIO SER EMPORDÀ**
De 00.00 a 23.00 Els 40 principals.

Emissió matinal conjuntament amb Radiocadena

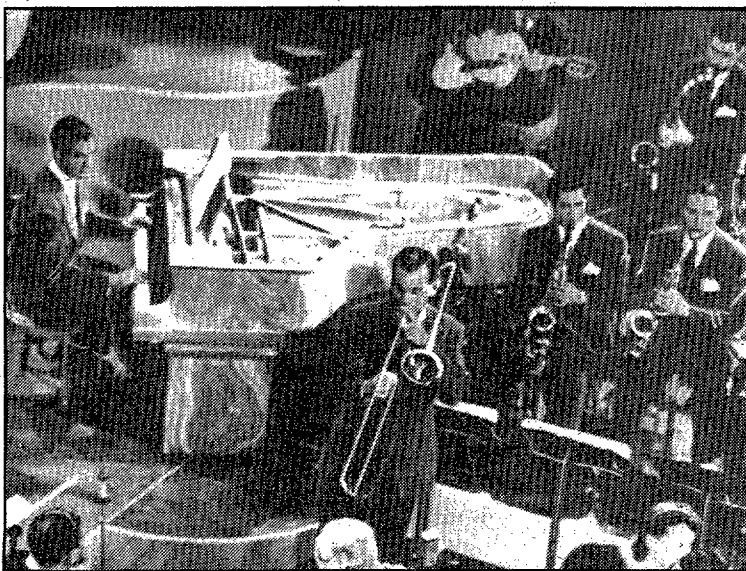
Aquest mes, novetat en la programació de Ràdio 4

Ràdio 4, l'emissora catalana de Ràdio Nacional, presenta aquest mes dues novetats importants en la seva programació del matí i del vespre, amb un programa emès conjuntament amb Radiocadena i un altre dedicat a la música de cinema.

«Antena marinera»

Sota aquest títol s'intenta oferir un gran programa per als matins del mes d'agost. Des de les sis fins a les dotze, «Antena marinera» està presentat per Mateu Ciurana i Rosa Maria Puigserra, els quals compten amb un bon equip de col·laboradors i moltes seccions per ajudar a passar els matins estiuencs de forma entretinguda. La segona part del programa, de 9 a 12, s'emet conjuntament per mitjà de Ràdio 4 i l'emissora d'ona mitjana de Radiocadena Girona.

A més de reportatges, informació, agenda i espais musicals, «Antena marinera» presenta les sèries «l el cinema va», de Jordi Torres, i «Crònica sentimental de Catalunya», amb text de Joan Barril. S'hi inclouen igualment dues seccions diàries a càrrec de Jordi Soler, la presentació dels temes més populars de la música clàssica a càrrec de Josep Maria Monegla, la lectura que fa Cèlia Motis de

«A cent bandes» repassa les millors bandes sonores del cinema.

narracions curtes de Maria Mercè Roca i connexions amb les redaccions dels diaris de Catalunya.

«A cent bandes»

Aquest és el títol de la sèrie que s'emet de dilluns a divendres, de 8 a 9 del vespre. Es tracta de les cent millors bandes sonores de la història del cinema presentades per Joan Pineda i Conxita Cabis-

tany. La sèrie consta de vint capítols, a raó de cinc bandes sonores per capítol, i ofereix la música en la seva versió discogràfica original i, de vegades, interpretada al piano pel mateix Joan Pineda. «A cent bandes» vol ser un passeig per la història musical del món del cinema, a través de les partitures de les pel·lícules que han comptat amb bandes sonores més destaca-

50% DE DESCOMPTE
PER FI DE TEMPORADA

DONNA

PRET A PORTER
FESTA
NÚVIA

Piça del Vi, 8 - GIRONA

RAMON
ROVIRA

Qualitat turística

CADA any se'n parla, però fins ara s'hi ha fet ben poca cosa. Tothom té clar que el turisme de les comarques de Girona cal que augmenti un xic de nivell. És imprescindible augmentar una mica més la qualitat i reduir si cal la quantitat. De moment els preus de boig que s'apliquen a qualsevol restaurant o hotel de la Costa Brava només es poden mantenir gràcies a una massificació brutal que permet fer lligar els númeos en funció de molts serveis. Aquesta teoria que fins ara ha donat uns resultats força bons es pot convertir, però, en una arma de doble tall de cara al futur. Si un any la massiva vinguda de turistes s'estronca, què passarà? Quants empresaris hotelers, molts d'ells actualment embrancats en aventures de nous establiments, podran resistir-ho. És possible que ben pocs i encara aplicant quotes d'hipoteca personal prou elevades i que difícilment es podran recuperar. És clar que això ara per ara avui per avui és fer volar coloms. La Costa Brava a mig termini té el turisme assegurat i per tant no hi ha motius aparents per plantejar a fons una revisió de l'oferta.

És clar que els motius són només aparents perquè la realitat és una altra. Les zones turístiques com el litoral de Girona gaudeixen d'unes excel·lents possibilitats tant en present com en futur. En qualsevol cas, però, la seva promoció de n del nivell que mantingui i del públic que vulgui captar. Aquí no es tracta de convertir la costa en un «getho» tancat únicament vàlid per a milionaris en dòlars i privilegiats xeics àrabs. Del que es tracta és de buscar una fórmula capaç de compaginar el turisme que interessa al sector i alhora mantenir un nivell de dignitat suficient per no caure d'un cop i per sempre en l'estigma de l'espardenya. Ja hi ha qui assegura que no ve a la Costa Brava perquè no hi troba la qualitat mitjana que és exigible en qualsevol zona turística popular. Potser és una exageració, però més d'un ha pensat que allò de cria la fama i posant a jaure es pot aplicar a un sector tan dinàmic com és el turisme i això és un greu error.

Declaracions del Defensor del Pueblo en Sant Antoni de Calonge

La prevenció del SIDA suscita quejas de presos y hemofílicos

REDACCIÓN

Sant Antoni de Calonge.— El Defensor del Pueblo, Joaquín Ruíz Giménez, dijo ayer en Sant Antoni de Calonge que su institución ha recibido quejas de ciudadanos, hemofílicos y presos en especial, para que se extremen las medidas sanitarias contra la propagación del SIDA.

Joaquín Ruíz Giménez, que durante el mes de agosto veranea en su residencia de Sant Antoni de Calonge, declaró que las quejas para prevenir el contagio del síndrome de inmunodeficiencia adquirida en operaciones sanitarias llegaron a su institución antes de que la enfermedad tomara popularidad como preocupación pública.

Afirmó que «hemos tenido quejas de hemofílicos que se someten a transfusiones de sangre periódicas. Nos han hecho llegar su preocupación para que los lotes de sangre estén muy vigilados y controlados por el

temor de que pudieran estar afectados por este tremendo virus que produce el SIDA».

El Defensor del Pueblo también dijo que el mismo temor aumentó el número de quejas procedentes de internos de centros penitenciarios.

«Nosotros procuramos el contacto entre los ministerios de Justicia y de Sanidad para que si hay un preso portador del SIDA esté tratado adecuadamente y no esté en contacto con el resto de internos», explicó.

El Defensor del Pueblo ha tramitado más de noventa y cinco mil quejas desde que empezó a funcionar la institución, en el año 1983, y tras esta experiencia considera que «a veces la gente acude a nosotros con un exceso de confianza, al creer que el Defensor es una especie de Quijote, un mago que tiene una varita mágica para resolver todas las cuestiones».

Según el Defensor del Pueblo, «los dos primeros años fueron de verdadero agobio, en el año 1983 se tramitaron treinta mil seiscientos casos y en el 84, veinticuatro mil quinientos. Después la situación se ha ido normalizando y estamos en torno a unos dieciséis mil casos cada año. En lo que llevamos de 1987 hemos recibido unas ocho mil quejas».

Joaquín Ruíz Giménez calificó de «explicables» las tensiones de los últimos días entre los ministerios de Justicia e Interior, «ya que —opinó—, en una democracia las tensiones son la vida y es en las dictaduras donde no las hay».

«La democracia es diafanidad, diálogo, crítica y, por lo tanto, pueden producirse tensiones». Esta idea está en consonancia con la personalidad del Defensor, que no se considera un político de partido «sino un político al servicio de todos».

«La función del Defensor del Pueblo no es intervenir en estas tensiones, sino procurar que no se produzcan daños a los derechos fundamentales de los ciudadanos. Comprendemos las preocupaciones de ambos ministerios y estamos en muy buenas relaciones con todos», dijo.

Preocupado por el colectivo gitano y el respeto de los derechos fundamentales de esta comunidad y su equiparación de trato con los payos, Ruíz Giménez cree que «hay que respetar su derecho a la diferencia y salvaguardar sus derechos fundamentales».

Citó, como otro colectivo a proteger, a la comunidad extranjera que radica en España. «Fue muy importante que el Tribunal Constitucional sentenciara la igual protección judicial del extranjero y del ciudadano respecto al recurso que interpusimos en 1985».

CASA DARNÉS SORTEJÀ 9 MOTOCICLETES ENTRE ELS SEUS CLIENTS

El propassat 30 de juny CASA DARNÉS sortejà 9 motocicletes (marca Derby Variant Sport) entre els professionals de l'hostaleria que treballen a les seves zones de distribució (mapa zona) de les comarques gironines, com a mostra de l'agraïment al suport i col·laboració que sem-

pre han tingut amb els seus productes. La relació de persones guanyadores de les motocicletes és la següent:

- Sra. Carmen Vigil, de la Garota, l'Escala.
- Sr. Juan Castro Delgado, de l'Hostal Cap Gros, carretera de la Fosca, Palamós.

— Sr. Francisco Pérez, de Mont Bar, Platja d'Aro.

— Sr. José Mª Fernández, de Bar Semáforo, de Pineda de Mar.

— Sra. Carmen Peláez Moya, del Tren, l'Estartit.

— Sra. Marina Cos i Garcia, de Can Gros, Sant Dalmaí.

— Sr. Diego Sánchez, del Bar Francia, c/. Amario, Figueres.

— Sr. Joan Vila i Sarquella, plaça d'Espanya, 9, Sant Pere Pescador.

— Sra. Núria Riera i Busquets, de la Residència Coll, de Torroella de Montgrí.

Unicef és per als nens... salut, educació, somriure, respecte, amor i vida.

Uniu-vos a nosaltres com a soci de l'unicef

Si us plau, afegiu-vos a les més de 120.000 persones que a tot Espanya; ja formen part d'aquest moviment de solidaritat internacional a través de

Associació UNICEF-Espanya
Sol·liciti informació:
Aribau, 39
08011-BARCELONA

Ayer, en la playa de Riells

Buceador barcelonés, muerto, al parecer, por una embarcación

Atracan la corresponsalia de la Banca Catalana de Montagut

Montagut.— Un individuo armado con una pistola atraco la corresponsalia de la Banca Catalana de Montagut, consiguiendo un botín de unas 200.000 pesetas.

A las cinco de la tarde del pasado viernes, un individuo armado con una pistola penetró en la citada oficina amenazando al empleado, a quien instó a que le entregara todo el dinero.

El atracador, de 20 a 25 años de edad y castellano-parlante, con la pistola en la mano y apuntando al empleado dijo «dame todo el dinero que lo necesito para droga». Tras hacerse con el botín, el atracador, que vestía una camisa clara, pantalón oscuro, zapatillas deportivas y llevaba una bolsa de deporte, abandonó la corresponsalia.

La investigación del suceso, de la que se ocupa la Guardia Civil de Sant Joan Les Fonts, tiene en consideración que el atracador, que actuó en solitario, debía conocer el horario de trabajo de la citada corresponsalia de banca, puesto que ésta sólo funciona unas horas a la semana.

REDACCIÓN

L'Escala.— Jaime Sencó Soler murió ayer mientras practicaba submarinismo en la playa de Riells, en l'Escala, al parecer arrollado por una embarcación. El accidente tuvo lugar a primera hora de la tarde, mientras el submarinista

—al parecer barcelonés y cuyos padres son de la población gerundense de Ullà— se hallaba practicando pesca subacuática. Según afirmaron algunos testigos presenciales, Jaime Sencó había cumplido las medidas de seguridad instalando al lado de su embarcación una boya con la que señalaba la zona en la que se hallaba buceando.

Las heridas que le causaron la muerte se las produjo una embarcación que no se apercebó de la señalización correspondiente del buceador. El informe forense determinará las causas reales que provocaron el fatal desenlace. Posiblemente, una combinación del casco y la hélice de la embarcación lesionaron al submarinista, según algunos bañistas, en el cuello, como ya ha sucedido en otras ocasiones.

El cuerpo del submarinista fue

La playa de Riells fue el escenario del trágico accidente.

extraído con vida, pero, pese a los esfuerzos de los servicios asistenciales, incluido un médico, nada pudo hacerse para salvarle.

El hecho provocó una aglomeración de las numerosas personas que en aquel momento se hallaban en la playa. El juez de guardia ordenó el levantamiento del cadáver, y por parte de la autoridad policial se han iniciado las investigaciones para tratar de localizar a

la embarcación implicada en el accidente.

Detienen en Lloret a dos italianos buscados por la Interpol

La Policía Municipal detuvo ayer en Lloret de Mar a los súbditos italianos Michele Angelo Contini y Alberto Guido Contini, de veintisiete y veintinueve años de edad,

respectivamente, reclamados por la policía italiana a través de la Interpol.

Los dos presuntos delincuentes disponían de pasaportes falsos y la policía italiana les buscaba por estar acusados de varios asesinatos y de tenencia ilícita de armas.

Los detenidos se encuentran actualmente en el centro de extradiciones del juzgado de Santa Coloma de Farners.

POUS PER AIGUA ATENCIÓ

NO PAGUEU MÉS PER LA MATEIXA FEINA
CONTRACTEU ARA EL VOSTRE POU A
PARTIR DE 4.500 PTES./METRE AMB
AIGUA (ENTUBAT)

PERFORACIONS A ROTOPERCUSIÓ
PNEUMÀTICA EN TERRENYS DE ROCA

FRANCESC
VERDAGUER
DUPAN.

POUS I PERFORACIONS

Mas Guèmol, 14
Tel. 57 07 71
BANYOLES

Detenido en Bescanó un menor autor de un «tirón»

Bescanó.— José Manuel S.V., de 14 años de edad y vecino de Salt, fue detenido por la Guardia Civil de Bescanó por estar implicado en un robo de 25.000 pesetas por el procedimiento del «tirón».

La detención se produjo a las seis de la tarde del pasado viernes mientras que, según fuentes de la Guardia Civil, otros cuatro menores se dieron a la fuga.

Se recuperó un ciclomotor Vespiño y otro Derbi, uno usado por el detenido y otro que fue abandonado por los menores que se dieron a la fuga. Sin embargo, las 25.000 pesetas producto del «tirón», no pudieron ser recuperadas.

Un muerto y 4 heridos en un accidente de tráfico

Vila-sacra.— Un muerto y cuatro heridos leves es el balance de un accidente ocurrido a las siete de la tarde de ayer en el kilómetro 32'100 de la carretera comarcal 260, de Besalú a Roses, en el término municipal de Vila-sacra.

El accidente se produjo al colisionar frontalmente una furgoneta Ebro, de matrícula GE-0736-S y conducido por Montserrat García, con un autocar de matrícula belga ZDT-002, de la empresa «Werner», conducido por Francky Peter.

A consecuencia de la colisión falleció el pasajero del autocar Ivo Julin, de 35 años de edad, resultando con heridas de carácter leve los viajeros Els Cristiane, de 23 años, Caroline Anne, de 20 y Danielle Dorine, de 23.

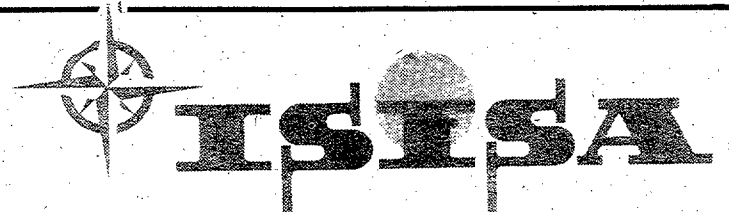
Por otra parte, también ayer resultaron con heridas de gravedad Paolo Pagliforo, en la carretera de Cadaqués al Port de la Selva; y Manuel Muñoz Bayona y Marta Terradas Saiz, en Girona.

A L'ESCALA I BELLCAIRE

PVP 4.400.000 ptes.

CONSTRUCTOR PROMOTOR

XALET individual 200-300 m² terreny. 2 o 3 habitacions i garatge. Jardí i tanques. Servei d'aigua i llum. Piscina i tennis comunitaris. Crèdit 70%. Rendibilitat màxima amb lloguers.

- * Disposem de diversos tipus de cases i d'apartaments
- * Demaneu informació sense compromís

NOM _____
ADRESSE _____
TEL. _____

C/. Avgda. Montgó, 4
C/. Port, 20

L'ESCALA Tel. 77 04 17
L'ESCALA Tel. 77 26 61